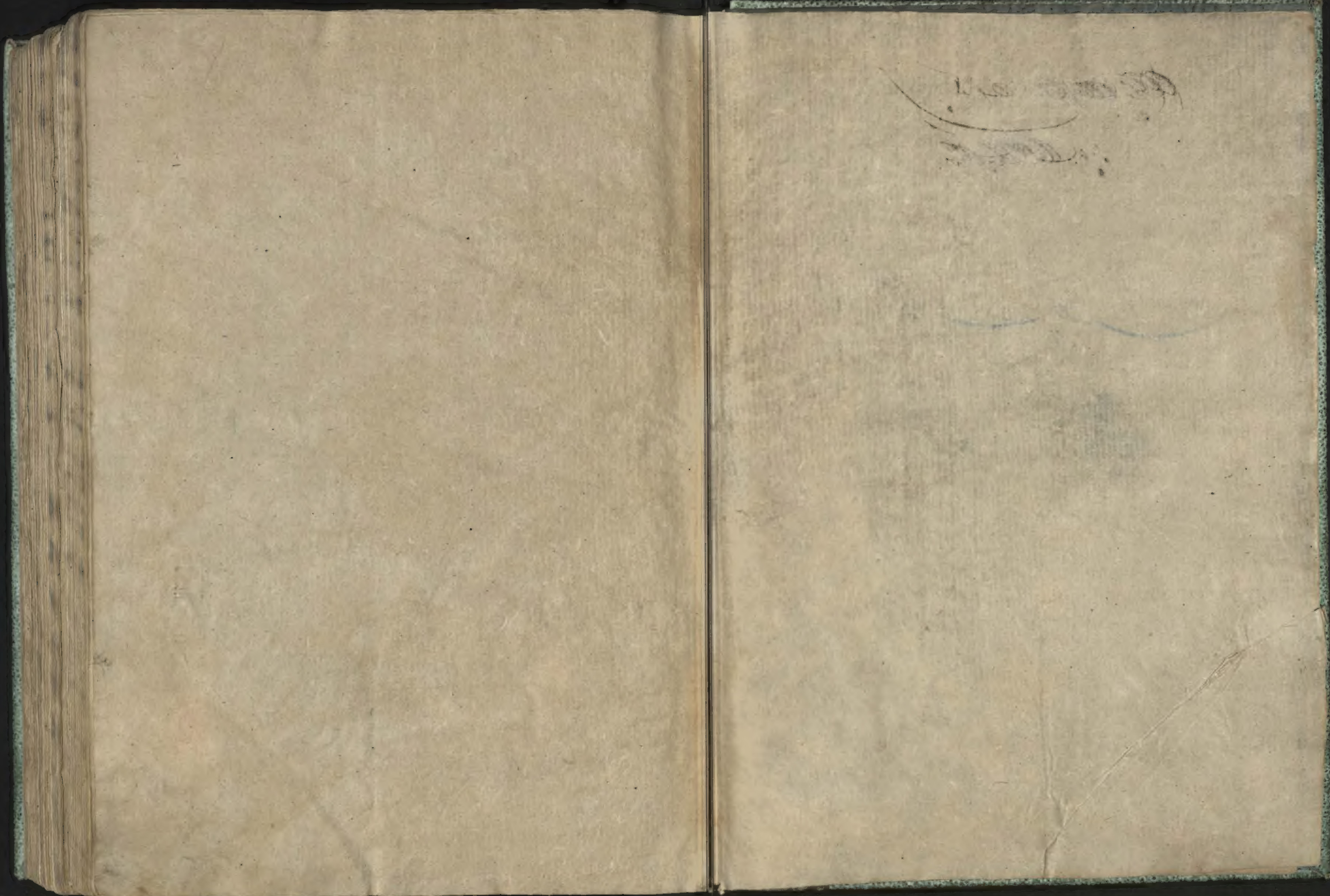

Handwritten text in a cursive script, possibly a signature or a short phrase, located in the upper left corner of the left page.

Handwritten text in a cursive script, possibly a signature or a short phrase, located in the middle of the left page.

Handwritten text in a cursive script, possibly a signature or a short phrase, located in the upper right corner of the right page.

Orvostani munkai.

Enodly Bertalan ajándéka.
1876. évi.

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

هذه فهرست عمل اصاب الحين

مقدمه	در اوزان و مكاييل	اجزاء و اسطرلاب	مقال	تجميع
تدبير	تشويه	تغيبه	تخير	خانه در نوبل اوراج يعني
باب اولف من ملكيات	باب ١٤ البا	باب ٢٥ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار
باب ٢٤ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار
باب ٢٤ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار
باب ٢٤ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار
باب ٢٤ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار
باب ٢٤ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار
باب ٢٤ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار
باب ٢٤ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار
باب ٢٤ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار	باب ٢٢ النار

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

二、

[illegible]

سنگی نامو چای و زرد
خفت نامو چای

و محمد بن محمد

طریق آتش دهند به شجر تمام شود پس جفا شغال روغن کا و عسل و ماست و شکر را هم بر کشته
باراوه سحرین نمود و آتش دهند و نکا به دارند و قدر شربت در سیمان و در بخ و در تابستان
تب بربخ با ورق مانول بخورند به سحر فلجی و ضعف معده و ضیق نفس و ضعف ضم زان باشد و بخور
و قوت باه را زیاد کند و شوشت را بر آینه انداخته و جفا شغال را بر شربت سحر شود و ضعف نماید و
و جو این سحر قوی کند و در پیری قوت جوانی به آرد و در راجع مذکور شد باب
من آتش شربت به جگر و قوت آن و بگون موجه و قوت زان به جگر شک میباشد و زانما ازین شربت
بزرگ شل طرف کا زان که بالا و پایش در فراخی مباد و باشد و در اندر روش کرپی و جفا شغال
در آن توان شست و در سیران را به و نصف برود و می پوشند که در میان هر دو نصف هم ملاقی
باشد و سپورخی باشد جفا شغال را در آن آبان و در آن کعبه و در کوی کنند که در غنی و فراخی
طرف باشد پس آن طرف را هم با سخته برود و آن نایک در ع زمین را جگر کنند از جانب باب
ماهر طرف یکو جب بگذرد و هرگاه خوانند که بگوشت آتش کنند تا گرمی بآن طرف رسد و آن
انقدر که مافته شود بعد از آن مرغی را در آن طرف در آورند و بر آن کرپی نشاند و به طرف
بهمان و نصف برود و بپوشند بطریق دیگر و ازین زرد و پروان باشد و با عتی توقف کنند تا
عق آید پس بر آید ازین طب جفا شغال باشد که جوشی با زنده است پس با غیره یا غیره آن انقدر بلند که مرغی
توان شست و از آب گرم بپوشند یا سپرد و بپوشند و در آن با بخور از جفا شغال در حمامات شام بپوشند
و ایشان مغطی کنند و باید که در بایش انقدر باشد که وقتی که مرغی را در آن می کشند به پیش تیر و آن
باشد و ضرورتی که طبعی باشد ام بر آن نصب کنند و در وقت شستن و خوابیدن مرغی بر آن
بر آن طبق نهاده اند و این در تمام طول است از آن که در قفس خشکی نماید و به ورق را به و در آن
که می تواند بخارین و کاه به و به انداخته و کل غش و کل نیلوفر و جو مقطر همه با هر چه هم رسد در آب
جوشانند و ازین نمایند پس پروان آورند و روغن بنفشه یا دایم باکل با دایم مدین نمایند
ازین که فایده قدیم و تقوه و سبتر جگر و عرش را مانع باشد که ببرد جگر و خفاش و با شونیز

نیت

مقوق ازین پازند زنی که منقبت حصاة منده است و ورق الکرب و در زنی نصفه و در سحر
و پودینه و سپرین کبوتر و به نصفه کوفته و جوش خنده یا چته شود پس بطول سپازند ازین که سیرین
با دمای سیر در آب و در دس خشک کوفته و با بون و اکلیل لنگ و جلیه و شبت و عسل شعلت
و در زنی که سبوس کند و با دایان و بنفشه و پودیت جفا شغال بلکه یک کف و در پی من آب
جوشانند تا بکشد رسد ازین دیگر که اورام کلیه و مثانه را مانع باشد و با بون و کسان سبوس کند
با قدر شیرین ازین کنند ازین دیگر که بجان نفع دارد و در دس لعاب جلیه و کتان و مرده و سبزه
بم گرم ازین کنند ازین دیگر که اورام بول کنند و سبوس سبوس سبوس و در دس غار با بون و شبت
و خا خشک و در دس سبوس که کوفته جفا شغال است جوشانند ازین که اورام شست و در دس سبوس و کلیل
و شبت و با دایان و تخم کرب و کزک و ایل و در دس سبوس تر و با بون و سبوس و با بون و با بون
باقی و نطولات در باب نون مذکور شد و آن است که با بون و سبوس و سبوس و سبوس و با بون
و الف و قوت سبوس لغت فارسی است سبوس گرمی گویند و اختراع حکمای کله اینون است و آنجا ازین
جوشانند بهر باشد قوت معده به به وضم طعام کند و بوی دایان را خوش کند و در طوایب معده
عظیم نافع بود و با و نصف و طوایب کند و با و جاع مفصل و در کین و عرق السبار و سبوس و سبوس
عفس کلب کلب را نفع کند و مطلق و ملطف نفخ و اعده غلیظ بود و چون نباشند اندکی بخورند
و گرم شکم کنند و چون غرغره کنند جفا شغال بپوشند و در غنمای قویج و اصل میکنند
و سبوس است من مان تازه از خمیر جو گرم و در خم آب ناریه تازه بگذارد و سبوس را بپوشند
با پیر شو و پس کوفته و بنفشه با سبوس که کینه خمیر کنند و در دس و در آفتاب بگذارد و مقدر از دس
جازه کوفته و بنفشه و خمیر با بون و در دس و در دس بپوشند تا خشک شود و در دس و در دس
دیگر به دس خمیر را تازه کنند پس در آفتاب بپوشند و در دس و در دس بپوشند تا خشک شود و در دس و در دس
طل ازین خمیر در دس بپوشند که کینه و در دس بپوشند و در دس و در دس بپوشند تا خشک شود و در دس و در دس
و در دس و در دس بپوشند که کینه و در دس بپوشند و در دس و در دس بپوشند تا خشک شود و در دس و در دس

عالمگیری محمد زکریا

[illegible]

6

[illegible]

روزگار و رنج

ساوردکنش و در طلب رب

[illegible]

[illegible]

این پنج جز است با عسل وزن آن هر دو صاع و هفت دوم خرش کوم است و در نشت در به
اول خشک است و در آخر دو در به نشتن چون قدرش از طعام و بعد از دو ساعت و طعام
بخازند - عصاره پسر عسل و عسل یکد به رطل سه که انوری و در رطل از حبس یکد رزم فلفلین یکد
چند درم در رزمینی و او درم زعفران و عود و فاقم یکد به درم و نیم و معمول است به زنده بود که پسر
معمول عصاره پسر عسل نافع است بطولان شلوات در او کبی را که جگر ضعیف شده باشد و در پنج
معه میند از این با عسل پنج جز است و زرش یکد از کبیده و چاه و به درم و نیم خرش کوم است
قوی به در خشک است در سه درم و در پنج نشتن دو درم و نیم پسر عسل مطیب مفرق متفا
و در قبط رزم عسل صفر مثل آن سه که انوری یکد و نیم هر به در با هم طنج نمایند و کف بکین
بسر ز حبس به رو قیه و فلفل سفید و رو قیه کوفته و نجته در آن ریزند و بنقوم آورند و
یکد از رو قیه و زعفران و عسل یکد به درم و نیم و در رطل از کبیده و دیگر از کبیده نفع میکند
در شش طلاق بلع و ضعف معده و بی و بود الا سحر و یگو میکند رنگ رو و استنهای طعام
مما آورد از این هفت است بغیر از عسل و سه که قدر نشتن از کبیده و با جبار شغال
بسر عسل مفرق متفا و در رطل از خر آن مقدار که آن رو بپوشاند بپزند تا قدر که در کوبند
درم و در غزال پرون کنند و با یک رطل عسل صفر آتش زنم بپوشاند تا منعقد شود
بسر عسل و در رو قیه و با آن مخلوط کرده چون گشتند از حبس فلفل و در فلفل یکد به درم
و زرش ناخواه یکد به درم زعفران و درم و در رطل از کبیده و در رطل از کبیده و در رطل
مروم که در رطل از کبیده و در رطل از کبیده و در رطل از کبیده و در رطل از کبیده و در رطل
نیقوف و در رطل نیقوف و در رطل نیقوف و در رطل نیقوف و در رطل نیقوف و در رطل
زایل میکند چون کل و انکشت و غیره و نفویت معده میکند و استنهای طعام مرور و در
و روی بگویند که از این دوازده است و زرش بی نه درم و در رطل از کبیده و در رطل
نفت و درم و نیم نشتن خرش کوم است و در آخر دو درم خشک است و در کبیده و درم و نیم نشتن و درم

بلکه در دوزخ دم محمود درم سکر زوایت درم با کین چون کنند **درم** بخور و کبر
میکنند بر دی محده و کمر زوایا و صفر و مراد و در دوزخ است فو یخ را در دوزخ
با شکر و زرش غیر شکر نیست درم و نیم شکر شکر به زرش کم است و خشک و در دوزخ
سیوم شرش جبار درم **درم** زرش و در دوزخ سیوم شرش جبار درم و در دوزخ
مصطط جبار بلان و عفون بلکه جبار درم و نیم محمود به درم زرش و در دوزخ سیوم شرش
شکر سیما و در دوزخ با کین بر شند **درم** دیگر نافع است معده و کبر و در دوزخ
کین و در دوزخ و بلغم و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
کم است در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
خج درم سیوم شرش و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
ما شکر در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
بناجی خج درم زرش و فایند بلکه است درم و نیم و در دوزخ و در دوزخ
در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
اخریش و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
زعفران بلکه شرفال عود و فلفل بلکه نیم شرفال با غایه شرفال شکر بقیه مقوم بر شند
نافع است بود و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
شرفال زرش و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
همان نفع دارد و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
درم زعفران و طباشیر بلکه به درم که نور و قیودی که درم و در دوزخ و در دوزخ
کل تازه بخور کنند نافع است بر در دوزخ و با دوزخ غلبه است و در دوزخ و در دوزخ
شکر زرش و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ

درم

و نیم شرش کم است در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
کم میکنند صفر و بلغم را و نافع است و مناسبت است کم مزاجان را و در دوزخ و در دوزخ
و خج درم و نیم شرش کم است در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
بلکه شرب است و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
عین با نبات به درم **درم** دیگر کفیف معده و سوء المزاج آنرا از دل کند و معده را قوت
اخریش و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
بلکه خج درم و آب سبب با بی خجند بر شند و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
اسهال صغری که در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
جبار درم و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
لحمین بلکه شرفال و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
شرب و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
و نیم که نور و قیودی که درم و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
معده را در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
کل سنج بلکه در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
جوشن کبر و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
و معطر کنند آن و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
شرب و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ
بلکه درم و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ و در دوزخ

[illegible]

نافع دیگر آنکه اول متقوی معده و مخرج اخلاط و فضلات اجزای آن پنج جز و بقیه آبها
و زرش بت نه درم و نیم و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است
شمال آب بهر وسیع یکد جیل درم و نیم و زرش یکد جیل درم و نیم و زرش یکد جیل درم و نیم و زرش یکد جیل درم و نیم
بسیار این آرد و یکد کوفته و بخته و ابدان بهر ششده مصطکی و دودار چینی یکد جبار درم و نیم و زرش یکد جبار
بغیر با زده درم محمود و دودار درم و نیم و زرش یکد جبار درم و نیم و زرش یکد جبار درم و نیم و زرش یکد جبار
با زده درم و نیم و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است
توید و صوف ده درم محمود و یکد درم طباشر کل پنج زعفران یکد یکد درم و نیم و زرش یکد جبار
شانه و درم و نیم و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است
رازم بسیار و در زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است
در اول درم و نیم و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است
محمود و متقوی و دودار و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است
زرب سیب یکد یکد است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است
فدشش شش و درم و نیم و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است
محمود و نیم و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است
شربت با نه زرب سیب درم و نیم و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است
شربت سیب است و نفع میدهد بهر شش و در زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است
اجزایش بقده است و زرش یکد و زرش یکد و درم و نیم و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است
دودار و درم و نیم و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است
جنت و درم و نیم و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است
نوشه و درم و نیم و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است
درم و نیم و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است در یکد ربع و زرش یکم است

[illegible][illegible]

و ادواج صح

فوانع

五

با صبر و ادا می کند چنانچه اینست و درش چهل و هفت درم مرغش گرم است و دیگر که در و نیم شکر است و در شکر و نیم
 دویم شکر است و دو درم نیم صبر بر دویم بلبله زرد و دو درم مصطکی کثیرا محمود و زعفران یکدست دو درم کل سرخ پنجم که گفته
 و پنجمه کلاب کبر شکر و گلاب و آب زرد و آب زرد که مجرب است نافع است امراض سرد و جلا میدهد و در
 و پاک میکند بدن را و نمیند اینست او است که اینکه درین صبر زرد و کل کنند و محمود و پنجمه و در شکر نیم یکدرم
 نیم یکدست که از شکر پورین سهل نافع است امراض سرد و بدن را از اجراض سرد و شکر نیم شکر و دو درم
 بلبله زرد و مصطکی یکدست و صبر پودر و دو درم و پنجمه و آب زرد و دو درم شکر نیم صبر محمود و یکدست
 شایسته است اینرا پنج است اوزان غیر از محمود و دو درم شکر نیم دو درم نیم صبر محمود و یکدست
 بلبله زرد و تخم کاسنی یکدست و شقال تربه و موصوف هفت شقال حب پا نند یکدست و روغن زیتون یکدست و روغن
 تلخی یعنی که گویند تربه ایا ج غیرا غازیون عصاده غافث نبش یکدست و اریبا ایتون یکدست و دو درم
 محمود و انک قتل کل سرخ انبون مصطکی یکدست و دو درم یکدست حب پا نند یکدست و اریبا ایتون یکدست و روغن زیتون یکدست
 ترجو افیه الولد و قال الفضل المولده فرسخ الکلیات یعنی ان هذو العلة اسمها اریبا یا الحار المولده لان هذو العلة
 المولده المولده فراهم تربه یعنی یکدست و نیم غازیون ایا ج غیرا ایتون یکدست و چهار درم قنطاریون و دقیق
 ما نیز هیچ عصاده استین روی یکدست و دو درم تخم فلفل محمود یکدست و حب مقل انبون یکدست و انک باب بادیان یکدست
 و شکر نیم که گفته و فالج و کشته و امراض با در و انفع کند اینرا شش درم شکر نیم دو درم نیم صبر
 شیطیح هند سرکنج تخم فلفل یکدست و دو درم ایا ج غیرا عا و درجا یکدست و پنجمه و بلبله زرد و پنجمه و در شکر نیم
 نافع است استقامتی از فی که که جسم است باشد اینرا شش درم شکر نیم دو درم نیم صبر و در و دو درم شقال
 عصاده غافث تخم کاسنی یکدست و نیم غازیون پنج درم مازون بدبر یکدست و حب پا نند یکدست و اریبا ایتون یکدست و روغن زیتون یکدست
 و در شکر نیم صبر پورین گویند قلع صوب و در حال یکدست اینرا شش درم شکر نیم دو درم نیم صبر و در و دو درم شقال
 باب کرم طبع بادیان من بل اللب که بر بالای خاریا خاشاک که پسند انداخته باشد و باید پیچیده باشد و استخوان
 و کشته باشد چهار درم تربه یعنی یکدست و نیم غازیون یکدست و دو درم نیم صبر و در و دو درم شقال
 بلبله زرد و پنجمه و در شکر نیم صبر پورین گویند قلع صوب و در حال یکدست اینرا شش درم شکر نیم دو درم نیم صبر و در و دو درم شقال

در نیکین شود و وزن او در مقل انتقاد دارد و با بدون جب شود چوب پورنجان منقول از جوامع نهج
نافع است او جاع منقل و تقویس در آینه اش ده است و در شش میخوردی چهار دم و شش گرم است و شک
در یکدم و شش گرم شش از دو دم تا به دو دم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
سکنج چهار دم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
بلغر می کند از احقاق بدن و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
نارینون تربید می کند از در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
از دستور دارستان حسنه است نافع و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
بج دوم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
چهارم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
اسنه چهارم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
کل سرخ یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
چشمه است از آن است و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
بصافه عنب اشک چوب پورنجان و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
اوزان و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
جب پورنجان که در و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
دو دم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
در شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
برای و گویند در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
ص ایلج فیروزه و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم

نومول دارند و شربت یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
چندم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
چشمه است از آن است و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
تا از کلام که در این است و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
در فصل الف که در این است و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
چهارم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
مجموعه را در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
چشمه است از آن است و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
سیما که در این است و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
دو دم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
نایت این در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
فایده که در این است و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
یونانی و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
جب که در این است و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
میر و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
ب شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم
میر و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم و در یکدم و شش گرم

رنا و در برانصد پوراخ داشت همه چشمه چون چشمه کفگیر و بسط برنج ندع و بخش کبود و تیره و
بسیار صلب براق چون شیشه و چهار پنج نوا و اورا سوار یکدند این صیف سیزده روز اودا
ازین حب ادم و هر روز پنج شعله اطلاق میشد بس صلابت و تغییر بن زایل کردید و پودناخ حکم اتم
شفا یافت و انواع اعراضی که پیش آمده آتشک باشد این حساب است و بر طرف میکند بر علنی را اگر پیش
بلغم و پودناخ باشد نیز شفا میدهد کما یت و دیگر بر اورا صفهان و مع الورک شدید شش چنانچه بخیر اندک کثرت
از خود میرفت و از شدت و زوشت روز و یا دیگر دالبا آتشی گفتند باین شش و معی بود که نیم
و شاید تا چهار ماه این مرضی کمتر شود و این صیف علی الرقی پنج دانه ازین حب ادم در نیم روز و
بیت گرفته راه میرفت در روز دیگر هم خورد صبح و سالم کردید و بیت دیگر میشدش سالم را در صفهان
مرضی بود که در یک سال اکثر اطباء علاج یکدند مطلقا فایده نداد و رکنش مایل بصفت فاحش و بت
تمه لازم داشت و این صیف تا پنج روز هر روز در شش فروم و وقت خواب شغال شش ازین
بانا روان کوفته مقدار جوی میخورد تا هفت روز دیگر هر روز به دانه و کلهای پنج دانه ازین حب
دوم و آن طفل را هر روز پنج شش زده و اقع میشد در کمال رفی بلا اذیت و کرم بسیاری افتاد
چنانچه دانه شش گفت ریا و از صفت است کم شمر دیم و آن عصبه بعد از آن صبح و سالم شد این حب
سبارک بمضرت است و کمر در اعراض صفراوی داده شده و صفرا بر بحر را بر آورده و در حق
زایل کرده حب ایش شش است و در شش هر دو شغال شش تا با زده دانه در از فیه غلیظ
عاصیه داده شده و حب استلین نه بر شیر کا و و پرده بر آورده هشت شغال رنجبیل
شغال فلفل دار فلفل کبریت فارسی که دو شغال تنگ بر بیان شغال و نیم مبلوغ خربزه صبا
کنند مقدار فلفل و هر یک حب یک مجلس اجابت میکند حب کبریت و کرم که مصلی اخلاط
غلیظ از دست از اعماق بدن و اورام بارده و استسقا و حیات بلغم و پودناخ
و جاجات آتشک رافع باشد و نزدیک حب اول اما از ان قوی تر است و بغیر حب
زای صایب و طبع طیفق از استمال این قسم خوب است از لازم دانه حب ایش

دوازده حب بغیر از حب الملوک و در شش سوار شش تا سده دانه هر دانه بر آب کش من مصلی لیلیه
آله زرنج زرد و رنجبیل فلفل دار فلفل شش معمول تنگ کبریت زرد سیاه تنگ اندازان
حب ایش و حب الملوک را بر پنج باب بصرند که ورق آنرا فشرده باشند تا سه روز و شش
حب کلهای صفا که سوزانند شش کله و معده از اخلاط فاسده پاک سازد و فایده
و دالتش دفع نماید اگر یکدم از پنج کیدم ایا ج فقر حب کینند و بخورند شش را روشن
کنند مانع نزول آب کرده و اخلاط فاسده با لایق بن پروان آوردن صبر قوطر محمود شش
عصاره استنین مصلی که دانه کیند ایند انک باب حب ایش و جود نافع است بهت
و صبح و سکاات و سببات را احسنه ایش هفت است و در شش سی دم شش شغال
ایا ج فقر ایندم افتخون ده دم لا جور و شش هفت دم محمود شش فلفل سبیل امون
که دوم حب لا جور و یک شربت رفیع حب ایش کده احسنه ایش هفت است و لا جور و شش
محموده اخلاط افتخون کیند انک نیم تربد ریوند که یکدم صبر قوطر رد و دانه
حب سازند حب لبان که چون بخورند تهج باه کیند و بقوه تمام بر وجهی که اسج دوا یه بان
بویید احسنه ایش شش کیدم کیند و دو دم نوبت بلاد کوفته در دیک یا این کیند
در حق عظم افتد که آنرا پوست مذابش نرم بویانند پس کیند و کسباید و بر بالایش برزند و
نرم نرم میخوشانند تا منعقد گردد و در کوفته آن یکدانه محموده فایده و داخل کنند و طرف
شش یا جینر کنند و وقت حاجت مقدار دم حب بخورند در دهان کیند حب لبوب
اندر رتبهای گرم و سفر در دهان کیند تا شش که شش نه عامه اگر بر لب لیو و رب غوره و انار و مانند
آن بویید شش و در پیا شش کنند و باز بکوبند و رب میوه لیلیه شش احسنه ایش پنج
زنجبیل سیر و شش در دو در حب و حب رطب است در دو در حب منقش خیار نقشه و کدر
شیرین و خفه که حب و شش کاهو نیم حب و رب اسج شش بالباب اندر قوطر باشد
هفت شش که با دانه امتحان شده و صبر قوطر نیم محموده دانه کیند و شش

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

نفس و ما قبل ازین چنین مرض فوت شد بود و چون خودش را عارض شد بهند و قوام دل و اجابت او
 و کشید و خود نیز به خود از یک طرف و وصیت کرد و از صبح روز اول تا عصر قریب به یک ساعت و از بعد از آن
 یکی آن بود که چهار کس دو بازوی او را گرفته بودند و نفسش بر تنه تنگ میشد که کو با نفس ازین است و چون
 مغز نفس میکشید و گاه چون تنفس القهقهه اوریح غیر از دل و رجا به دیگر اجسام نمیشد و مجلس سرد و در یک
 استخوانی و دمنش زنب الفار و میشد چنانست حیات با و نبود و این ضعیف بخت استی خا طرا قوام او و پند
 آنها همین حقیقت و فرمودم و کمتر از نیم ساعت بخوابی بپای خود بر ماسته بیداری و به مجلس اجابت شد و غایت
 چنانکه در آن شب تا صبح ساعت پنج و نیم منقول بود و آخر شب زمار و هند و انبیا به خود و تا صبح که گذشت
 و گاه به آرام و در طویع صبح صادق مرض خود و نمود مقدار کمی تنفس فرمود و در ساعت پنجم آن روز مرض بدین شد
 تا جاست تندرست کرد و بد و میگفتند او را از آب منع کردیم شب بیستم خانقاری میباشند بکنار بر رفته و آن غریب و جلد
 جزئی و در آن وقت از آن قدر آب خورد و بعد از آن که بهوش شد و به خود و محسوس افتاد و هر روز یکسوی قریب به دو ال تمام
 بدن سرد شده و اجسام نفس نمیشد مقدار کمی تنفس در آن هنگام بکتاب جلی که در دیوار قصر حکیم دل و دماغ او فوت
 یافته بعد از لحظ بیست و نه و سخن گفت و در روز دیگر ازین بخواند و در چهارم صبح و سالم کرد و بدین بادن
 محض آنکه لا موت و نبویکی اعطام از نیم شب نیم غفلت قنطور یون و یقین ناخواه شب و صبح سداب هر که ام
 یکشت سکنج و در دم بهار و زمینی و زهره که در غن با دم یکوفته و انکسین شده و جمیع را در یکرطل آب
 پیژند و به نیم آید صاف کنند و در فن با قوام نه انکسین و سکنج را با زهره که در آن بهار پیژند حقیقت و دیگر که یکشت
 فایده و القوه و مرعند و امراض بار و در دماغ زایل کند و نیم غفلت قنطور یون با یک ناخواه شب و انکسین
 صبح سداب هر که ام یکشت سکنج بهار و زمینی و زهره که در غن با دم یکوفته و انکسین شده و جمیع را در یکرطل آب
 پیژند و به نیم آید صاف کنند و در فن با قوام نه انکسین و سکنج را با زهره که در آن بهار پیژند حقیقت و دیگر که یکشت
 فایده و القوه و مرعند و امراض بار و در دماغ زایل کند و نیم غفلت قنطور یون با یک ناخواه شب و انکسین
 صبح سداب هر که ام یکشت سکنج بهار و زمینی و زهره که در غن با دم یکوفته و انکسین شده و جمیع را در یکرطل آب
 پیژند و به نیم آید صاف کنند و در فن با قوام نه انکسین و سکنج را با زهره که در آن بهار پیژند حقیقت و دیگر که یکشت

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

در و معده باشد و معده را که بپزند و آب گندیده **خمرش** سر و غلظت معده را بپزند و حرارت را دفع کنند
 و غذا را نیک آید و باد را بکشد و معده را بپزند و آب گندیده **خمرش** سر و غلظت معده را بپزند و حرارت را دفع کنند
 شود اما ثقیل نشود و از جنت بسیار کفایت آن و گرم مزاجان را غذای شایسته است و مولد امرش سوداوی است و قول
 و مضبوط بدن و مضبوط طحال و مورث جگه و جوب و نهبر اکسیر معده و بان و طاقش آن که نان خمر را در آب گرم می کنند
 و آب آن را بنوشند و مکرر کنند تا قوت غیر از آن بر و بس باد و بکشد نان یا نان را بکشد و آب آن را بنوشند
 بقدری که نوزاد است و یک است بکشد و آب آن را در بریزند و به باد بکشد و حرارت از وی بر و **خمرش**
 جگر میم و فتح هم شده و باغشیران که جگر کینند و از دور وی سنگ می بزنند و به ترش بنج و غیر او ده نجاشید
 و آن را طب و اخلاط و از وی از زمان و شایسته است معده را ریاضت را و آن مبین سنگ و باغشیر را
 خمرش بماند و باز میخورد و بعد از آن مثلت خورد و باغشیر و سنگ **خمرش** و معده که از جنت آن بیشتر است
 و قول آن صافتر و بیشتر باشد سده جگر و سنگ که در و دشت و باد و ترش تولد کند بعد از آن گرم مزاجان را بکشد
 بزوری و سرد مزاجان را در آب گندیده **خمرش** بکشد و باغشیر و معده و بقیه معده را بکشد و باغشیر و معده را بکشد
 سرشته از هر جوب که باشد **خمرش** و باغشیر و معده و بقیه معده را بکشد و باغشیر و معده را بکشد
 آنچه جگر و دهن با دهن بازند و آنچه در دهن شیرین است و معده را سازند و معده را سازند و معده را سازند
 خمرش و آب آن را بکشد و باغشیر و معده و بقیه معده را بکشد و باغشیر و معده را بکشد
 بعد از آن آنها را در و فاسد شود و باید البته معده را بکشد و باغشیر و معده را بکشد
 که اندک آب بنج و طبعش گرم است و از آب شرب یا آب نان خشک را نیم کوب که در و دهن جوب کنند
 باغشیر یا شک با و بس بزنند و بعضی از آن را بکشد و باغشیر و معده و بقیه معده را بکشد
 از و دهن و شیرین شده گرم می کنند و باغشیر و معده و بقیه معده را بکشد و باغشیر و معده را بکشد
 اصاف می کنند و باغشیر و معده و بقیه معده را بکشد و باغشیر و معده را بکشد
 بالای وی اندک و باغشیر و معده و بقیه معده را بکشد و باغشیر و معده را بکشد
 غلظت را می کنند **خمرش** و باغشیر و معده و بقیه معده را بکشد و باغشیر و معده را بکشد

کشد و اندک بوش دهند پس چوبه میانش را در دانه و یکو بندند یک در طبق کنند آبش نشسته و پس در دانه
سبک با چوبه بکنند و عصاره اش بکیزند و زبانه کنند و در وقت روزنه و چوبه و کنگه و عسل در وقت بادام با جوزه
اصافه کنند چنانچه در رسم است **ضمیمه** غرض سرد است و نافعت معده ضعیف را و کوشنهای طام آورد و جهت از قوت
و دهن کیزند مغز بل مقشر و در خاکستر کم پنهان کنند تا پخته شود و دانه اش را در اندازند و بپزند و چون منقبض
التهج بعل آید **ضمیمه** غرض سرد است بدن را ترطیب دهد و حرارت را دفع کند و دندان کم و سرد و خشک و لغت
الدم و در وسینه شش را دفع کند و احباب سودار اصلح بود کیزند که دو و آنچه در دانه روخ دارد و زخم و خشک پاک
کشد و در آب بوش دهند و بپزند و پس در ضمیمه غرض سرد است کم پنهان و موافق باشد و جهات
و غذای اصلح دهد و بدن را در آب سرد و معالجه کم و خشک را ترطیب و تقویت دهد و بیدار دیکه خشک و معالجه
جاذبه شده باشد و سرد کم و خشک و خشونت سینه و لغت الدم را زایل کند و شکم را تسبیل دهد و نفوذ مغز
نرم کوفته رطل و شکر طرز کوفته سه رطل را یک کنند و با سپاسه اوقیه کلاب میگردانند تا بادم کوفته با هم بپزند
و باز یک رطل و نیم شکر طرز کوفته بر آن ریخته و در دیکه انقادند بر سر کافور در کلاب حل کرده اصافه کنند و حرکت
دهند تا نفوذ تمام حاصل شود و **ضمیمه** غرض سرد است و افقده تعادله در جریات گفته شود و خرم باضم و آتش بد نام پوست
پخته پاک کرده شبانه است و قیض بفتح قاف و بکون جماد لغتی است از آن گویند باضم و بکون را از بجمه
نام دوا می چشم است خواص مغز و با هر یک خرم **ضمیمه** غرض سرد است و غبار و بیاض جرب و فطمت چشم را زایل کند
و اخیره جزو دهم می باشد و در آب بوطی کند **پوست** بپزند مرغ نه بر عقده قصب پوشیده و فاکس صدف و لؤلؤ
و شمع و زرد اجرد و بقره صفت و دهنه رنگ و اقلیمیای طلائع شاد رخ مغزول و در ماد خیره نمره صاوی
چوبیس ربع جزو دهم بول ففانش شده خرم که **پوست** بپزند ماکیان فی شده را در آب شیرین بپزند و در
کنند تا کنده شود و چند ذوبت مکرر کنند تا در آب کنده نشود و نشود و پس خشک ساخته با نبات سفید
بسیار و چشم کنند **خرم** می باشد جهت دفع بیاض دفع است کیزند پوست بپزند لطر لطر که مذکورش بعضی آوند و
موجنه و پس بپزند و در کسین و در سر لیلین حطاف و در کسین بومجاره و بود و از غنی بطل ایسویه مخلوط نموده با زرد
پود کلک برشته بنامند چون غبار و پس رقیق استمال نمایند و قبل از آن چشم را به بخار طنج با بوسه و اخیل ملک

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

پانصد و پنجاه و پنج سال و نیم از جنس کرم است در یکدیگر چه و نیم خشک است در دو دور چه و نیم قوشر تا به سال زمان گذشت
بعد از چهل روز سترش یکدم و نیم تخم سپید بکین و نیم کند و دوم از او نه طول و نه حسیج از او نه چیز بر کرم
است و نیم از نواد و در پنج هر کرم چهار دم حب بلبان معطی از خوان اکلیل ملک سبیل الطیب هر کرم
دوم از نیون سبیل از غیبیل قطخ هر کرم سه ستار و بعد از دو چهارده دم از نعل ششدم و خرقی سفید
عل سرخ شونیز هر کرم شش ستار غافل سیاه و دوم عسل و دندان و دویه بچون کنند **نسیب** بضم دال
معد و سکون خا بجه و کسر سین معد و سکون چکانه باین معد تا ناروغن بل از او نه ده دم و دوه و نیم
و دال و نه هر چو نه حکم خاص همان حیوان دارد و باشد به لطافت و حرارت و اکثر و دونه ها فاع است قوشر
بصارت و اجسک رود که آن مفر ختم است و مولد امرش بسیار و طریق اتحادش چنان است که چو غنی بر غنی
یا شحم میکنند و باندک فبندی افزونند و بر بالایش سر پوشش میکند از د و بعد از هر ساعت سر پوشش را بزند
و هر چه بر آن چسبیده است بر میگیرند و بنا بر ماکوس می مانند تا هر چه بر آن سر پوشش بسته شد و در چرخ بریزند و
شوان این بلاد را عاده جاری شده که بغیر از روم البریج و رایام و یکد و دوه نمیکند و نمیکند و در روزی
و یکد و دوه گرفته نمیشد و در دواش آن **جرب** است **دانش** از صفی بفر از ایل کند و گفته اند ضعف با مر ضی
را که ما بر پس العلاج باشد ایل میکنند **سید افی** و کوثر تازه و با قطران و عسل سرشته و را فضا پاکیزه
چشمه ابی و چشمه کشند غشاه و نزول هار از ایل کروند **دانش** به رطوبت چشمه از ایل میکنند
و ناکل کوشته های آن را نافع باشد مانند ریخه اخذ نمایند **دانش** طبعش کرم است و در سیم و خشک
ست و در دیم قوی تر و نفع از دبا و است و نافع است از ضعف اعصاب و ترهل کند و طلا و انار و لوز
را از ایل میکنند و چون در سیم کشند سفیدی آن را قطع کند و چون طلا کنند باز عرقان و سندر و س ستر خافین
و ترهل آنرا سود و بر د و بخوردن سینه را پاک سازد از زو جات و جگر و معال خشک را نفع کند و چون **بختی**
بیاض مند دل را تقویج و تقویت دهد و خفقان و برغان و کسب فاجبات سپر را بر د و صدید و بنغم خام
از معد و برارد و با نیون نو بخورند تحلیل دهد و این **جرب** است و مفر و سنگ مثانه و کدوه را بشکند و برارد که
بر کوسبر طلا با جمل کشند نفع یلخ کند و چون عاده بخورند هر روز اقل از شربت آن عرق بد بخورند و خوشبو را

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

جسک کنند با قدری قند بقوام آورند و پس همچون کنند و در آن سرکه که جایم مقام است چسبند پس
پانزده جزو قوت و زمان او را در یک وقت و در شربش پخته و در او لیمو یک نیکو است و در بنادور و بنی
هر که کم بکند و در او یک کبریا در جان هر که کم بکند و همچنین قند سبیل کنند و نقل هر که کم به
مشغال و در شربش خام و در نیمه زنجبیل غافل هر که کم به دم مشک نیم مشغال حل به وزن او یک نیکو
مشک سو از این بیان جزایش ده جزو است و در شربش یکدم به و در آنک شربش نیم مشغال شرب
سبب ص در اجتناب سیاه از جو زرد و قند و قند معارف نقل و خنجان در فعل عمل دهد و هر که کم
دو دم و سیم زعفران دم مشک تبی نیم مشغال و در شربش و دیگر پنج مشغال نبات به اوقیه و پس در
سبب چون کنند و در او یک دوا العاقیر است و در آنکه از جهت کزیدن خوب و حار مانع باشد
ایک و زرد و پخته مرغ مخلوط نموده بر زخم کنند و با قند و شربش بهمن عمل کنند و اگر کزدم در دروغ و غش
وصاف کنند و کسی را که کزدم کزیده باشد در موضع کزیده مالند و در اس کن کنند و اگر کزدم را کوفته به کج
در مالند و در دم با کن شود و نیک شود و بار و عن چراغ همان غایت دهد و ورق پاک بچینید و لعاب
دهان که نیک است و این که چون بر آتش نهند از دود آن جانوران کزنده بگریزند و زفت روحی که کزده شغ
کودان باد و در مسادی کوفته و بخته زفت را بکند از دود و از آن بپوشند و در آنکه بهوشش و در هر که
نیم مشغال از آن بپوشند و اینون بچندم خشناس سیاه و در دم و در سه رطل آب بپوشند تا بطلی آید و نیم
رطل کندم پاک بپوشند تا آب برود پس کندم را خشک کنند و در آنکه یک که بهمن عمل کنند و مشغاله از آن مشک
باشد و خشناس سیاه و تخم کاهو هر که بچندم پذیرانند و مشغال بپوشند و صاف کنند و پانزده بقوام
آورند و اگر آتش را در شرب آب ترک کنند بخورند چون سرکه و کلاب بهند با دود کاه به برنی سر دهند و بپوشند
بهوشش آید و در آنکه بپوشش و اینون در پوست خشناس بر آب کوفته و بخته با آب و درقی سفید و در آن بپخته بقند و یک
در شرب آب بهند بهوش کنند و در قوی تر از آن اینون پوست خشناس پنج یک کج سفید
عاق و قاجا سیاه را کوفته و بخته و قند و در شرب آب بهند و در آنکه بطور بهوشش کند و در مکی زنجبیل هر یک
را جده اسامیده بهم آمیخته در خمیر کنند و مرغی که بپوشش که در آن خواهند که بهوشش آید با آب بسرو بپوشند

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

میں نے

[illegible]

[illegible]

یک قطعه بیک سال و ده روز شش روزه کن میکند جز این قطعه را بدست و دهن ببلور است
 و در تجلیل او دم صلیبه غلظت وزن و نصف وزن اهل مغربا دم شیرین مقشر را و دهنیم و دهنیم کنند
 و زمانه در آفتاب بماند تا طبعش نصف شود پس نیم وزن آن کل بکشد تا زرد یا مغربا دم بیا بپزند و در جلاب
 را پس بزرگ کرده بدو فقه حرکت میدهند این یک بطرف آن و آن طرف این و هر چه بکشد کم میشود و یکدیگر میزد
 شب در زیر پهلویا زیر سر میزنند و ده الفقه بکشد که زرد کرده بکشد و هر چه بکشد و هر چه بکشد بهتر
 پس خشک کنند و بطریق با دم روغن میکنند و بکشد تا زرد را با با دم شیرین مقشر غلو غلو نموده شای بکشد
 و در وزن در هر یک میکشد و در غلظت را میکشد و قوی بطریق روغن کل میبازند و شق اول فصل است
 نافع است قوی در معده ای سرد و در جلاب و در کسوت آن جهت دفع چربی و در کسوت آن جهت دفع چربی و در کسوت آن جهت دفع چربی
 و جوشن در معده ای سرد و در جلاب و در کسوت آن جهت دفع چربی و در کسوت آن جهت دفع چربی و در کسوت آن جهت دفع چربی
 سفید را با نصف آن تخم کاه و نمک آن خشک کاهیده و دهن بگیرند تا باقی سرسام و دوسو سال مالخو لیا و تندی
 نفس است شربا و نمک و سوسا بذرا پنج سفید گرفته با یکدم سرشته در آفتاب اندک خشک نموده بگیرند
 و در نسخه قدیم که بدیهه میکشد بکشد فایده دهنی و بدیهه بکشد و در آنرا آب کن کردن و مقدره
 خوش و زردا که هر کدام بچشم مقل میزد و دم میخورد بکشد و در جلاب و در کسوت آن جهت دفع چربی و در کسوت آن جهت دفع چربی
 کرده با دم غلو طاعت کنند و نه اندک تا دم شود پس مقدره را با آب جلاب و در کسوت آن جهت دفع چربی و در کسوت آن جهت دفع چربی
 و در جلاب است روغن و زردا که هر کدام بچشم مقل میزد و دم میخورد بکشد و در جلاب و در کسوت آن جهت دفع چربی و در کسوت آن جهت دفع چربی
 طاعت کنند بکشد چنانچه در دهن و در دهن کعبه بیان کنند تا بسوزد و زردا و دهن بازند و با دم
 و نه با بغیر افاح با دهنان بسازند و دهن را با دم سخته اجزای ساییده را بیا بپزند و در موضع بکشد
 با اندک بکشد قطع خون با اندک مازد استحال نمایند و دیگر که در دهنای آنرا با نط کند که کور
 زرد و زنج را با با نط بکشد و دهن کعبه تسفیه کنند و بقرع و بقیغ فطیر نمایند و در جلاب و در کسوت آن جهت دفع چربی و در کسوت آن جهت دفع چربی
 بر روی آتش نمبر باشد و چون فوت یک را مکس کجا خود و خفص بکشد و هر روز تا زردا و دهنای بکشد
 ظاهر باشد سپاه کند و بپند از و کسیر و بیا رخصل نازد همین عمل کند و بشیر و خوب همین فعل کند و کافور مصطفی

بار تا یک شود پس آب صاف شود و در کوزه آب که در دو جزو آب در میان کرم نهند تا حل
شود پس خشک کنند پاش خفیف و آنکه تصفیه نمایند و بکند صاعه را در صحن و طوبت حل سازند
بسیار بار تا افاد و حق حل میکنند پس بر اندازان و دو بار و بچکانند از آن سرکه را تا که از یکسند تا چنانکه
روغن و زیر روغن و متافعه کنند **فصل اول** در کرم خشک است بدرجه سیم حرک با و میرود وین و عمل
درم سبز و نال چنین و آب و بدین و تر باق هم مؤدی و رافع استرغای شکست و خراج مواد فاسده
یکسند و نافع است قویج بلغم و چرخ را آب کرم و پس بر نه کنه و در و پهلور او را حل میکنند و بر ریزد و درون
شربت ماییدن و نافع است امرش بارده و اس پیستور بد و رات و دیگر است یا و خراس بکیند
کرم است و خشک و سیم حرک با و مفتح است و دماغ و غریل طبع و لقمه و خسته و در بلع حساب شرب با و صفا
و چون جفته که کنند بان حرق است و در و کمر و در و دت کرده و در جمده و مفید است بطریق حقی بکیند
فصل دوم در نافع است حشر البول رافع شد بدالت الله تعالی چون بر عانه طاک کنند و بان جفته کنند
و با در اعلی چکانند خشک که فته و در و در و بخیل چهار درم آب شربین چاده سکر چه و روغن کچک مغول
یک سکر چه و با شش زغال میوش نند تا آب بر و در و روغن بماند **فصل سوم** و دیگر حشر البول را نافع است
و خرب بکیند از آب خشک تازه سی سکر چه و با شش زغال میوش نند تا آب بر و در و روغن بماند
فصل چهارم در نافع است و مذکور شد **فصل پنجم** در نافع است و ملطف و ملین صلابات و منصفج و بید
و برای پوسته که در روی بهم میرسد و سوی و بکوی رخساره چون اندک بان بیا میرسد شقاق را زایل
کند و درم مقهور و با او و یک کف جهت جلا در بشر مفید است و در حیف و سقط مشیم و منقی جسم است
هر قدر که خا هاند بکیند و در و یک است بر بان کنند و اندک زیت یا کچک بر سر آن کنند و به تنگی روغن
بکیند بعد از آنکه نیم کوب کرده باشند و **فصل ششم** در نافع است و دیگر ملین و ملل و اجرات و نافع است صلابت
در جمده و حشر و لادت و در و درم مقهور و در و درم مقهور و نافع است ابریه و تسف و حرق است و سبزی بدن
را که از سر ما باشد و در با با سیم و چنانکه را چون با او و به مناسبه و به مالدین و به مالدین و به مالدین
شش رطل قصبه اند و به رطل سحر و در و رطل هفت و در و روغن حل کنند و در و روغن حشر البول را

بسیار میهند سه مرتبه پس بکیند و بر و در و روغن **فصل هفتم** در نافع است و دیگر در روغن لقمه مذکور است
کری که در و روغن حل کنند و در و روغن حل کنند و در و روغن حل کنند و در و روغن حل کنند و در و روغن حل کنند
و چون اندک قطره نماید و در و روغن حل کنند و در و روغن حل کنند و در و روغن حل کنند و در و روغن حل کنند
در وقت با نافع است و چون جمل با او و به به ترتیب و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است
به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است
نیکس روغن کنند **فصل هشتم** در نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است
و در و نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است
ملین کنند چنانکه کوی قی غالی باشد و از ریف یا سوی و کوی قی غالی کنند تا یکسند و نافع است و به نافع است
رت بر و نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است
چنانکه شکم قی در طبقه اول ظاهر بود و باید قی غالی را بدین قی غالی وصل نمایند و بر اطراف شکم قی غالی
سکین یا زغال اندک بر افروزند تا روغن از لیفهای کوی قی غالی بقا بد چکد و **فصل نهم** در نافع است و به نافع است
کرم کند چون بر روی مالدی را سباده کند و حرق است و او جاع مفصل را نافع باشد بدین روغن
در و نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است
بوش نند تا آب بر و در و روغن بماند صافی نموده کف دارد و **فصل دهم** در نافع است و به نافع است و به نافع است
و نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است
و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است
سازند از کس آن **فصل یازدهم** در نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است
مصاببت و امرش بارده و نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است
که کوفته باشند و بوش نند تا صاف شود و آنکه صاف کنند زیت یا کچک اضافه نموده بوش نند تا آب بر و در و
روغن بماند و اگر بطریق اطباء هاند بکیند به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است و به نافع است
بطریق کلاب بکشد و روغن را از روی آب بر دارند آنکه چند بکیند بر آن بیا میرسد و به نافع است و به نافع است

١٠٠

[illegible]

نافع است قوی شش را و سودمند است در زمان و با چون بپوشد با چوب کنند بان بینی و مخبرین را
بکبر طریطر خام هر چه خوابی و در حق شراب بکشند و ز بکذا بس مقرر کن با فلو طه در اول شش
معدن کن و بپوشد شش را و تقطیر شود و معاد و مایه آن چنان شود که در شش را بکبر
طریطر بنوع دیگر نفع است قوی و اصل و خارج را با بعضی او و به مناسبت آن نفع است که در طحال میکند
و نفع است به عسر و یس و نفع است نوازل را و قلی میبازد و بدان را بکبر طریطر هر چه خوابی و بپوشد
آن را بکس کرده و بپوشد شش را و آب گرم میل کن و صاف کن و عقد کن و بپوشد شش را و نفع است
بپوشد شش را و نفع است در صفا شراب و دفع کن در بطن و نفوس به روز بس مقرر کن و از آن صاف کن
تا باقی بماند و در وقت **قانون** قانوی من عمل الطلق است و شش را نفع است قوی و نفع است
را و آخر این چاره کرده و ممانه را **طلق** مقرر هر قدر که مراد باشد و هر که مقرر عمل کنند انگاه و بپوشد
از آن خل مقرر را بکبر نه طلق را و عمل کنند در رطوبت و در وقت شود و نفع است قوی و نفع است
و الف با همین بیابان را که بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است در بطن و نفوس و بپوشد شش را و نفع است
و نفع است که بپوشد شش را و نفع است در بطن و نفوس و بپوشد شش را و نفع است
جراحات و چوب را سود دهد و در وقت بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
و شود و در وقت بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
در کبر و اندک از آن وقت بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
و این را بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
از دهن و بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
در کبر و اندک از آن وقت بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
و این را بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
از دهن و بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است

نفع است قوی شش را و سودمند است در زمان و با چون بپوشد با چوب کنند بان بینی و مخبرین را
بکبر طریطر خام هر چه خوابی و در حق شراب بکشند و ز بکذا بس مقرر کن با فلو طه در اول شش
معدن کن و بپوشد شش را و تقطیر شود و معاد و مایه آن چنان شود که در شش را بکبر
طریطر بنوع دیگر نفع است قوی و اصل و خارج را با بعضی او و به مناسبت آن نفع است که در طحال میکند
و نفع است به عسر و یس و نفع است نوازل را و قلی میبازد و بدان را بکبر طریطر هر چه خوابی و بپوشد
آن را بکس کرده و بپوشد شش را و آب گرم میل کن و صاف کن و عقد کن و بپوشد شش را و نفع است
بپوشد شش را و نفع است در صفا شراب و دفع کن در بطن و نفوس به روز بس مقرر کن و از آن صاف کن
تا باقی بماند و در وقت **قانون** قانوی من عمل الطلق است و شش را نفع است قوی و نفع است
را و آخر این چاره کرده و ممانه را **طلق** مقرر هر قدر که مراد باشد و هر که مقرر عمل کنند انگاه و بپوشد
از آن خل مقرر را بکبر نه طلق را و عمل کنند در رطوبت و در وقت شود و نفع است قوی و نفع است
و الف با همین بیابان را که بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است در بطن و نفوس و بپوشد شش را و نفع است
و نفع است که بپوشد شش را و نفع است در بطن و نفوس و بپوشد شش را و نفع است
جراحات و چوب را سود دهد و در وقت بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
و شود و در وقت بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
در کبر و اندک از آن وقت بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
و این را بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
از دهن و بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
در کبر و اندک از آن وقت بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
و این را بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
از دهن و بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است
بپوشد شش را و نفع است قوی و نفع است

[illegible][illegible]

2214.

[illegible]

نیز جو رسوخه خرب سباه هر کم دو دم و نیم که گفته درین روغن بیا میزند و دو ماه در آفتاب بلند
 بس صاف کرده استعمال نمایند که قنطیر ریخت کند و لغو شود و در جوارز که سنجید و بکوبند و در پنجاه
 دم روغن سپهر برشته و بالند و صاف کنند پس بدو در خطای مشک هر کم یکدم بیا میزد و غل غل نمایند و
 وقت حاجت قنطیر و خنجر و کمر میان را با و کف باراید پنج جوب بزنند و دیگر که همان نفخ و بدو
 در لذت جماع بیاورد و قرق را دو دم و در جوب یکدم و فینون یکدم مشک و حبه کوفته و پنجه در پنجاه دم روغن
 با همین و غل کنند و در شیشه کرده است روز در آفتاب بیا بزنند و دیگر که همان غل کنند و فینون غل بپوش
 خول هر کم یکدم مشک بتی حبه کوفته و پنجه در روغن با همین بیا میزند و است روز در آفتاب بند و در شیشه
 خنجر و قنطیر و زنا و کف باراید آن در همین کنند و در جوارز که ریخت گرداند و لغو شود و در کرم خنجر
 دو دم و در روغن زکس بپوشند و صاف کنند پس عا و قبا یکدم مغز پنجه دانه سه دم و فینون یکدم مشک
 و دو انگ کوفته و پنجه و بپوشد و در روغن بیا میزند و شکم حاجت بزد که مالند و بعد از آن عی بصحبت مشغول شوند
 و دیگر که ذکر بارز که گرداند و کسرهای اعصاب آنرا از ابل کند و چون ثورات براید مکرر بالند و اگر پنج دهد
 و در جوب یکدم بپوشد و قنطیر و کف باراید آن و کف باراید آن و کف باراید آن و کف باراید آن و کف باراید آن
 و نوش و در جوب سبب باد و فینون پنجه و باراید بالند و در جوب این چند روز روشن کوزه سر آنرا بپوشد و در
 روغن که بپوشد و در روغن دیگر که نفخ بسیار دارد و شنجوف مغز آب طبعین هر کم یکدم بپوشد و روغن بپوشد
 خام نه مشغال روغن را بر این نمایند و آوده بر او غل نموده بپوشند تا کف روغن بسوزد و انگه بودارد و بپوشد
 کرده استعمال نمایند و دیگر که نافع باشد چون طلو کنند و قنطیر سیسی آنرا بپوشد و مغز و کبریت فاسر زنج
 بیش بلاد و زنج سرخ سبب هر کم یکدم و آنه خوج مقشر دو دم و روغن کف خام بپوشد و هم نیک و در کمال
 و دیگر که ضعیف قنطیر بپوشد و زنج سرخ و زرد کبریت فاسر شک نیک و آوی کوفته و پنجه سیسی
 پنج کنند و چهارم آوده زنج سرخ این کرده بطریق مذکور شد بپوشد و چون روغن نو نیز گرفته و دیگر که خنجر
 انگه بپوشد و در آن روز در جوب و در آفتاب بند پس قنطیر را از کنار مقعد ماسر خنجر و در طرف خانه
 جوب کنند بسیار نفع است ذکر اینان سخت کند که خواش است که نافع است سیسی ذکر آنرا در جوب

[illegible]

[illegible][illegible]

مترسبه عقل هر که در دم بایستد بکلی سحر و معجزه هر که در دم بکشد از آن بکشد که معجزه
از اول مترسبه است و در ارض سوداوی را زول کند و بقایت باغ و نفع است جز آنکه بشکوه و جود است
و بعضی بخدمت بزرگوار و بخواهید اضافه کرده اند پس بزرگوار باشد مترسبه بقدر و است هر چه بکشد معجزه و آید
یکد انگ بزرگوار و اضافه هر مترسبه نماید و با بکرم بکشد مترسبه کایه نو بید زدن سنان کایه کایه بان آید
کل نفع بکشد مترسبه هر که در دم بکشد مترسبه اسطوخودوس بکشد مترسبه هر که در دم بکشد مترسبه غار بکشد
هر که در دم بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
دیگر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
از آن جل و بخدمت مترسبه بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
دوم شکر بوزن به سفوف که سیلان منی را قطع کند و سرعت زوال را مانع باشد در فصل بزرگوار و در فصل بزرگوار
که در سنن بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
نجات میسوی در حق البول را نیز دفع نماید **سفوف شنب** ابتدا می باشد که از فربه و قد و بزرگوار و در منی سبیده
و حرارت و آس خون آمدن باز دارد و مترسبه بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
بمبوی **سفوف سدق** از آب می باشد و بستان حرارت و متواظبه و بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
خالص سودا و کفاده اندک و خوش باور و عرق دفع کند اما در هر صفاوی و دومی و بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
کشد پس و صفت و خشک کرده و در سفال نهند و سفال دیگر بران نهاده و در زدن را بکل حکمت گرفته کوفه کوفه و در منی سبیده
بکشد و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
و غیر از آن بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
حج نیم قیراط شکر بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده

مترسبه عقل هر که در دم بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
دوم شکر بوزن به سفوف که سیلان منی را قطع کند و سرعت زوال را مانع باشد در فصل بزرگوار و در فصل بزرگوار
که در سنن بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
نجات میسوی در حق البول را نیز دفع نماید **سفوف شنب** ابتدا می باشد که از فربه و قد و بزرگوار و در منی سبیده
و حرارت و آس خون آمدن باز دارد و مترسبه بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
بمبوی **سفوف سدق** از آب می باشد و بستان حرارت و متواظبه و بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
خالص سودا و کفاده اندک و خوش باور و عرق دفع کند اما در هر صفاوی و دومی و بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
کشد پس و صفت و خشک کرده و در سفال نهند و سفال دیگر بران نهاده و در زدن را بکل حکمت گرفته کوفه کوفه و در منی سبیده
بکشد و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
و غیر از آن بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده
حج نیم قیراط شکر بزرگوار و در منی سبیده هر که در دم بکشد مترسبه شکر بکشد مترسبه بزرگوار و در منی سبیده

[illegible][illegible]

و بدستاری بر آید بآب نازد و دوسه دانده ای اندرون را بکشد و خلطه قیق را با در آب بول نازد که با هر روز
کند و بسیار است که طبع را بچسباند و سه سال آورد و خلطه را از هر چه اطفال باید بسیار ترش نباشد که بکنجین ترش
اش قوی کند و هر چند نفع کند هر چه ترش کند و آنکه بکنجین ترش بزدنی نفع نیابد علامت آنست که علت خلط
است و باد و نفخ پذیر نیست و خانی و غلیظ بر منج است که بکنجین آنرا لطیف نیست و آنکه در بکجه غلیظ تر میکنند زیرا که هر چه
لطیف است از وی جدا میشود و تجلیل میرود و باقی از بک تر میشود و در وقت قوی رطوبت لطیف میشود و بهر قدر قوی
اند و با نازد و بک باقی دم زدن را پاک نمیکند مفرقش در امرش خوب و آدم های خصوصی عظیم است چون معده و کبد
و قمر و کبد و جنت است که حسب سردی و در آن خون نیست کسی که قوتش ضعیف باشد باقی میماند و باه و ضعیف
میکند و سوجح الامعاء و مجده و در معصوب و سبوح را ببلوکت میرسد خصوصاً بکنجین ترش که در آن دو ضرر است
اول آنکه سرخه زدن بآن و در دو و نیم لیست آید و کوبیده که در وقت خلطه صواباً خلطه شود و بهر ترش باشد و آنرا از وی بپزد
و در دو و نیم لیست که در دو لیست اگر معده ضعیف باشد **ترش ترش** بر لطیف لازم است که اندر حال قوت مال
ماوه و کثرت و قلت و غلظت و رقت آن نگاه کند که ماده نفع پذیر است یا نه و امید خلاصی چهار است یا نه که امید
می بیند و آیام و نباتان باشد بکرم بددها خلطه غلیظ را بپزد و لطیف کند و اگر نباتان بآب سرد بپزد و نباتان را
نبشاند و قوت تب را بشکند و جرات ناری را ساکن کرد و دوسه دانده ای اندرون را بکشد و دوسه دانده ای باری نفع
دهند که خلطه را لطیف نمیکند و تعاب و هان بر بعضی از بک میشود و بدین سبب در هر چه در مطبوعه و غب بکنجین معتدل
بآب با کلاب آخته موافق تر است و در تبهای بک نیز بکوبیده و غلیظ با کبیر و از تر مصلحت ما انشور است در خلط
اشرباب بنویسند و قوتش با بک و فاس میگوید و در وقت ترش میشود و بهر چه از اشج که است بفعوت و چون بقوم غلیظ
نزد و در بلاد و سیر ما هفت شش سال میماند و در بلاد جاره ناسه چهار سال ترشش از بکوبیده و دوسه دانده ای
نفع است جمیات و عطش را دوسه بار میکشد بد و جلالی معده میدهد و از بکیم جز این نیست سالی سرکه و کدو
و زغال قدر ترشش یک دو و دوقبه در خل خمرده رطل آب ترش اندر که مدت هر که را بکشد و پنج کرفش و آب
درم شش و دوقبه تخم کرفش با دو بآن بنویسند هر که در دو و دوقبه کوفته در سرکه و آب مذکور بکشد یا نه در روز پنجشنبه
شش همواری بزند تا سه سال آن کم شود پس از آنش فو کرفته صاف نموده بر بزرگتر خودی ازین مطبوعه و در خوا

در خود از سنگ و پخته تا بگویم اگر خواهم بدویم در غوان و خرقة بسته وقت جوشیدن میان آن انداخته
 برسم بلبده تا وقت خوردن این غذا کافه از او زنده بماند و همچنین را بگویم آردند **سنگ** و دیگر نفع میکند
 از بقیه بای تهای بجز سرداوی و قنقنیه که بدو تنقیه بکند و خرقة آن میکند اجزایش چهارست و زشت است دوم
 نترش و اقیهه پوست بخر و بخر باویان و بخر کفش و بخر کاشی هر کدام خردم سرکه صادق بچوبه صددم
 آب صاف است دوم بانه رطل شکریست و اول بانه زنده و کند از **سنگ** **افیتون** که مادی این خورده میشود
 اعراف سودا و برانق باشد جزایش سه جز است و زشت باز و متقال شتر است متقال با یک رطل مادی این
 افیتون بصفیج هر کدام هفت متقال خرقی سیاه یک متقال بکوب کنند و بکشند زرد و دیگر رطل بخرند
 این بصفیج را و کبسه که در ویچشانند آب زرد یک باشد که بسوزانند و کبسه افیتون را بپزند از آنکه چند جوش خور
 و صافی نمایند و با دو لیست بخواه متقال قند بگویم آردند **سنگ** از آنکه از اجزای بسیار باشد جزایش
 هفت است افیتون بصفیج نیم کهنه هر کدام هفتم کفش و بخر کاشی و بخر باویان هر کدام دودم نیم خور
 بخرم آردند از آنکه در ویچشانند آب و سرکه دو لیست و بخواه متقال قند بگویم آردند **سنگ** **افیتون**
 که اندو خداوند مایه خوبا و اعراف سودا و برانق باشد جزایش چهار جز است و زشت شتر است دوم نترش و اقیهه
 افیتون و خرقة کسان کبسه بصفیج فنیج هر کدام سردم و بصفیج را بکوب کرده جدا و خرقة بسته با یکم قند سفید
 و بکوبد که سرکه در یک بشک یوش نهد و در بطا بست بپاشند و بکوب بسیار نرم و چون قوب بگویم بعد افیتون
 زرد یک و اندازند از آنکه جوش اده پس هر دو خرقة را فشرودانند که کاشی بپزند **افیتون** و دیگر که اعراف
 سوداوی را فنیج کنند و بخر باویان و در اجزایش چهار جز است و زشت جل درم شتر است با یک قوبه **افیتون** سترکی
 بصفیج فنیج بپزند که هر کدام ده درم جل فخر چاه درم قند یکم بطریق موه و موهل دارند **سنگ** **افیتون**
 دیگر که در مادی این بکار آید بجهت خداوند مایه خوبا و اعراف سودا و اجزایش سه جز است و زشت سردم شتر است
 چهارم با پنج متقال سرکه قند چاه درم کا و زبانه و زبانه **افیتون** هر کدام ده درم بپزند و موهل با مقدار نیم
 من بکینین سارخ طبع نمایند که در مادی این مستطیل جزایش سه جز و نیمه نیمه است که نگویند
 بانه موهل و در وزن افیتون بصفیج بکوفته هر کدام ده درم خرقی سیاه یک متقال هر یک جدا و خرقة بسته

که جلا میدهند و در آن وقت که نمیدهند و جذبات لطیف آن میکنند و غلیظ آنرا و طولی بجا
میکند و این مشهور است نزد اطباء سنن مامون چنانست که در وقت ننگ هندی رطوبتی سرد نیم رطل شش
بکوبیده زردند و در حبیب نیم کوفته و پنجه بعل غلی سرشته و شراب ریخته یا سرکه شراب یا شراب و قطران بسیار
بس اقرص میزنند و در کوزه کرده بطریق سابق و در تنور چراغ نمیدهند و کوفته و پنجه زنجبیل بنموبه زردا بهر
دوقته داخل نموده بپزند و در آن را جلا دهد پاک کنند از او باغ و تصفیه کنند زردا بگوشت کوفته
چون سدی و دیگر که باغ عمل کنند و از آن قوی تر و سریع الاثر است ننگ سنگ صدف سوخته زردا و زرد
بغله سوخته جو سوخته مغال چسبناشویه و مسجوقینا و زجاج سحوق و سابع و در حال دندان را تصفیه کنند
که دندان متحرک را محکم کنند چون اول مصغه کنند از او پودری که در مصغه مذکور خواهد شد بعد از آن بر دندان
متحرک چسباندند شب ریخته از سد مصطکی خاکستر شش کا و کوه هر که هم خود نیم سبیل الطیب ساق خشک
سد آب هر که هم از خوب بپزند و در آن که بجهت استحکام است و دندان و خوشبو کردن دهان و قطع بوی بد آن
و غلیظ ادرم و زرد سیلان آب دهان مفید است و گوشت دندان را نیز سنن مامون گویند ننگ سوخته ده
جوانان سوخته بفت جزو خوردند و شش جزو شک به جزو که مانع نفوذ از نفوذ زنجبیل زردا بهر قافله
هر که هم دو جزو باشد که قوس ساخته خشک کنند و بجهت رویا بپزند گوشت بن دندان و لخته و فلفل
آن و حرکت دندان از موده است طبائیر کل برنج هر که هم سه ورم مر و ابرید کل از منی پزشته دم
لاخون هر که هم دو ورم مر جان سوخته صندلین مر صافی جب کا بجز جوامع مایه و آن هر که هم یکدم
چوبک به ورم و گوشت چوبک مغ و خوب است که جهت کنند و آن قیام مقام کبیرین است
و قنقن آن میکنند عاقر قرحا پوست غنفل پوست چوب قوت شیرم مازنون پوست بجز که بپزند
زنج زرد و سیاه سبده سه روز در سر که بپزند و اول حدیث را بانیهم و آن آن مقل ازرق و در سر
حل نموده او و به را بدان پزشته و در وقت حاجت چسبانی کنند که بدندان و یکد پزیده بلکه دندان
خدا در آنخت بوم و یک غلاف کنند پس آنرا بر آن کنند که دندان متحرک را محکم کند و در سوخته
و سنج با شویه بنموی کنند که قلاع شود و در ازل کنند نموی بپزند و اینون با شویه که لخته مرغی

[illegible]

زود از معدده بخلاف مطلوب و لیکن در مطبوخ فسخ کمتر باشد و هم صنف آن شکم فاسخ کند
 نزدیکی است با حیدر الشکلی حارات را فروتنند و معدده را تقویت دهد فی و غشیان را سود دارد و بکیر بدربخ
 پاک کیره و آب بخت نزد پس خشک کنند و اندک قف و او بگویند و در سرد خشک میکنند صفرا باشد و معدده
 نافع بود و شتهای طعام آورد و بکیرند و آنرا در آفتاب خشک کنند و اندک بریان نموده بگویند بسیاریم
 در غروب نافع است در شش معدده و معدده استسحال و بچ را قطع بیند و در غروب را که تفت دهند و بگویند و بهر نیزند
 سبب خشک و فانی غلبه صفراوی را نیکو باشد و معدده و بکیر را قوت دهد و شکم را بیند و را معتد
 کنند پس مغرب نزد خشک کنند نگاه اندک بود و او بگویند و در سبب شربین فانی شود و در شکم غلبه
 صفرا و جسد شکم نافع است بهمان صفت سبب شربین از سبب سبب کنند و با بسط طبع و مغز معدده ضعیف
 است کن کنند و حرارت قوی و از سبب بهر است بهمان دستور بزند و در طبع و قوی سرد و خشک
 و گویند سرد و تر است در اول و سرد و شش از سردی کند بیشتر است و در و شش نان بسیار در معدده با نیکو است نزد
 نمودن آن آب را در و خوشیدن زیاد و از کرم حارات بدن را فروتنند و آن را بفرست بکس که مجتهد بسیار
 و تطهیر بود و چون سفوف کنند با چون آب از آب کین کند صدای را که از جراحی اخلاط پیدا شده باشد و
 خواب آورد و اگر آب بپزند و با اندک شیر و خشت آب شات غلظت سینه درشت را علاج کند و بده معدده را خشک نماید
 و فی و غشیان صفرا و را باز دارد و معدده را قوی گرداند مگر اینکه موافق فسخ و یا جاست و یا بعد از بوردان چند
 در باب بشویند جسد خشک کنند و با ک بپزند و اگر غذای اطفال از ندهد با آنکه بطریق جیره یا غلبه بزند و با ک
 بخور غلظت اطفال را موائی باشد و آب آن را فربه کند و فی و غشیان را دفع کند و چون بشراب و در و چون کنند و در
 کا و بان بیامیزند و سود و بدیج کثیر الاختلاف را که بغیر سه سال بود و همچنین جیره آب و شیر و اندک خشتا شش یا بن
 کرده بپزند قروح امعاء دفع کنند و در و در جام را ساکن گرداند و قلع سفوف آن بهترین اخذ به است و صاحب
 و نوش و شش که از آب عارض شده باشد زایل کند مشهور است حضرت صادق فی الله اعلم و فرمودند
 که سویی جسد شش را بر طرف می کنند و معدده را قوت میدهد و صفرا را فروتنند و معدده را پاک میکند و بیج خون را قوی
 نشاند و در آن نهایی صفرا در دست آن سرد و قوت بخار سرد است خشک است در و در و دم و فانی است شکم

[illegible]

آن کرمان شاهی است که از جنم نیلوفر خیز و بسیار زرد و بزرگ و خوشبو و معتدل و کبر و آن ضعیف و سفید آن ضعیف
از کبود و برفایده ... چون املو خود من و زود و فاداستین بکیرند از هر کدام که خواهند بخانه متعال و
و من آب گرم با پیشتر بخوبی نمید بکتابت روز پس بچشاند و صاف کنند و با یکدیگر قند بقوم آوردند
چون ترکب و کار زبان و لسان لعل از هر کدام که مطلوب باشد کوفته و فشرده و جوشانیده و کف بر داشته و صاف
نموده و بارش قند سفید بقوم آوردند ... چون شاد و لوت و قهر بسیار شک از آنرا مالیده و از آنکه که پس
پاک بیرون کنند چنانچه پوست و دانه آن با نمد پس از آن یک سنگ کرده بچشاند و کف بر داشته و بوشند
قند به سنگ صاف کرده و داخل کرده بقوم آوردند ... چون سبب دیه و امر و دیگرند و مقشر کنند پس منقی
و در هاون سنگ با چوب بکوبند و آبش را کوفته صاف نموده چند جوش بدهند پس آبش را آن قند بقوم
آوردند ... را بکوبد کرده و در تابستان بکتابت روز و در زمستان به شبها و روز بخوبی نمد پس بچشاند
و صاف کنند و با قند چهل حقم آوردند ... چون بصل و خود و کاه و بوی بویان بپزند و براده
همان روز در آب غوره یا کلاب بخوبی نمد بکتابت روز و آب یا هر چه مطلوب باشد بچشاند و بدستور معمول
کنند ... چون به کفش و کاسنی و اصل السوس با بد چوب میان آنرا بیرون کنند و بویت بیرون
آنرا پاکیزه و سفید نمایند و در سایه خشک کنند پس بکوبد نموده در آب نفع نمایند بکتابت روز و اصل السوس باید
بخوبی ترشند که مطلقا بسیار در پوستش نمایند زیرا که اطباء اتفاق کرده اند که نارا از او دست میدارد و مردم
خود را بآن میمالند چون بیشتر نفعتش بقصه شش آلات تنفس میباشد و چیست که پوستش بپاشد ترشیده شود و پس
اثر سودا و آن نماید ... چون ریاس و جاش بکارد چون چنین رنگ قند و با قند سنگ با چوب بکوبند
و با قند مساوی بقوم آوردند ... چون شراب ابریشم سنگ و آنچه مشک از خون است بعد از قی طبع
داخل کرده بهیم زنند تا خوب مخلوط گردد و ابریشم خام صفا و از هر انتخاب کنند و در آب که طلا یا نقره یا آرد و غیره
اگر اندک طل کوفته داخل نمایند و بکوشند تا قشنگ تمام بر آید بهتر شد و غیره از طرف طلا یا نقره یا سنگ چینی
کنند و قدر بیشتر قند چهل در و یک آید نموده و آنش کنند از حرارت جو سبب غیر حل شود و آنکه داخل قند بقوم
کرده چوب بیدی و بهیم نیز نموده تا مخلوط شود و قیون را باید و در شکم که گمان بسته و در هر نیمه از آنرا دو سه

چون بخورد که بخت بسیار مایه و شیرین است اگر فربه بود و پدید آید بقوم آوردند و خوش گفته اند از این
تا چهار سال جالینوس میگوید که بختین تر از آن است که در وقت خود بود و آب بر محل نیز تا هفت سال
بود و غیر نکرد و از این آب آجوت که دو مثقال رفته و یک مثقال مانده باشد و قدر شربت آن چون کینیت
از یک قویه است تا دو قویه و در خوردن مال آجرب هر بیماری صلاح دارند اسهال با سرفه و اسهال صفراوی
و هر آفت صندریه و نفث الدم و زرقی آن مانع باشد حب الاسهال که بکوبند و آب از آن بگیرند و اگر مانده باشد
از خشک آن یک چهارم یک کوب کنند و در نیم من آب بپوشند و صاف کنند و با یکمن قند بقوم آورند و اگر قدری
طبا شیر سوده در این نیز بهتر باشد هر گاه اسهال نفوی و کج و دو سنفار با یکدیگر و زرقی الدم را سوده و در
چونین شربت است شربت هفتم از مفسر پوست انجبار که در فاسد و زرقی کل سرخ بزرگای صوفی و خوب
شامی هر کدام دو درم صندل سوده سه درم حب الاسهال یک قویه بدست و هو و جوش دهند و صاف کنند و آب
شیرین و زرقی آن را شیرین هر کدام بست و در شربت زرد شک و درم کباب یکپایه بقوم آورند و در طرف چپ
مسحوق صفا و بقیه باشد شربت بعدی که در او باشد اسهال آوی سبزه صندل و درم هند که یک
تر به سفید کل مفسر نازده هر کدام بست شغال در کینه کنند و در نیم من آب بپوشند و با یک کباب و صاف کنند
و یکمن زنجبین صاف اضافه نموده بقوم آورند و یک مثقال مجوده سامیده را در آن حل کنند و درم صندل
قوت دهد و دل را تقویت بخشد و شش و طعم آرد و شربت چهارم مثقال باشد و در مفسر به بوقیه کوفه و درم کل
کباب یک شرب نقی کنند و صندل مقاصیری بچند خود قاقله هر کدام ربه درم زرد شک به درم بپوشند تا بوقت
آن را بسازند پس صاف کنند و با یکون و نیم آن شک بقوم آورند و درم صندل و درم کل و درم راقوت دهد
حقان و غنی و جوش را زایل کند و آتش را دفع نام آرد و در شکم بنید و شربت و مثقال کباب عرق کاوین
و میوه یک پاشند در نیم نام خاوردن مصلح الطون و ربع الطاف حیدر بنسج عبارت از نعل
بند و بعضی او را نیم را و اندک بنوزنه بچته باشند یعنی رو شک نروده باشند و قوت آنرا گرفته باشند و چنان نام
از کپولات بطراف می برند مقدار چاه مثقال و را به که در آن طلا یا نقره که آهن تاب کرده باشند بپوشند و در نیم
و صاف کنند پس کاوین و بادریغویه و کل کاوین و در نیم و در نیم شک و درم کل سرخ و سبیل و شنه هر کدام دو درم

جمیع را در کتاب حیاطه و جوش بنده صفای کنند و آب ابریشم را اضافه نموده و در یک مشک با نسیم گرم بپاشند
و نبات و قند سفید بقدر کفایت بقوم آورند پس نو لوبک سبیده و کربا و شب سبیده هر کدام دو درم با کتاب
و صندل سفید با کتاب سبیده به درم غیر ششصد یکدم مشک خالص و دو دانگ مجموع این چهار را بعد از
توأم که نزدیک بان رسد که بکشت طاقت آن را در دیبا میزند و بسیار تر بزنند تا بیکو غلو شود و در ^{نوش} ^{آورد}
اطلا و له له و له بگردل و چش را قوت دهد و سه در یک یک در جمیع اعضا پس بار در را مانع باشد و قوت باه را زیاد
کند و قوت طاهره را در شش چهل درم باشد ^{نوش} ابریشم که چند شش با نو و در آب این کتاب و در غلظه باشد
جوشانیده صفای نموده یک اوقیه و نیم غلیظ خود و پنج درم مصلک هر کدام به درم زعفران یکدم صلا
کرده بعد از توأم داخل کنند با کمال قند و در اوقیه غسل تربت بزنند و در یک بیست تقویه دل و غنی می
ورق خفطان بارده و دو سیر و خوشه را وای و آقام مایونیا سودمند است تربت چیدم ابریشم سبید
مشال کیش زور در هر از پنج صد مشال آب این کتاب خوب اند پس جوش ننداشت رسد بپخته در آب
را در اندازند و کل کا و این است و پنج مشال با در نیمه با در دو مشال و یا در نیمه و یا در نیمه را جدا در سطل
آب جوش ننداشت با نند و آب آنرا اضافه آب ابریشم کنند و با سبید مشال شکر سفید بقوم آورند پس
غیر شش و درق طلا هر کدام یک مشال و نیم ورق نقره و در دوزید و مصلک هر کدام دو مشال در این حل کنند
که موافق اکثر مزاج و در نع مواد سوداوی و خفطان و تقویت قلب و غنی می رسد و معده و
آقام مایونیا و بهوم و خوشه نافع است شش چهل درم ابریشم سبید مشال و درق کا و در بان و دیگر
و شش هزاره و کتاب از هر یک صد مشال آب سبب شریف و آب امر و شیرین و آب انار شیرین و آب تیرنج
هر کدام دو لیست مشال خوب اند پس جوش نند تا بپزد رسد و در وقت جوش بنده مصلک سبیل بندی
جو زره و آب سبب زعفران هر کدام یک مشال پس در نعل حورس و پنج بندی هر کدام یک مشال و نیم در چینی به
مشال سحر که گفته در بار پخته در آن جوش نند و بعد از آن که آب بپزد رسد ابریشم و ادویه را افزوده آب
کرده آنرا با سبید مشال شکر سفید و دو لیست مشال غسل بقوم آورند و غیر شش و درق طلا هر کدام یک مشال
درق نقره سه مشال مشک نیم مشال در آن حل کنند و اگر قوی تر خواهند مصلک و در پنج زعفران همچنین و نعل

و نقل خود پس مسدل زرد هر کدام بمشقال کوفته و نیمه اضافند و بعضی که را هزار و دویست مثقال
 و یک سیمه مثقال میکنند و زعفران را بیجوشند یک سیمه بعد از قوام در آن حل میکنند
 نقیصه قلب و ریه فطمان و غشی ناید و صندل و آمرفس سودا و باریاق است اینهمه عام بر مشقال مشک
 نیم مثقال غیر شنبه و رقی طلا و نقره هر کدام بمشقال حرق که در زبان و کلاب و آب انار شیرین هر کدام نیم
 مثقال و رقی بید مشک صندل آب سبب شیرین صندل و باریاق مثقال نبات سفید صندل مثقال
 و نصف قلب و معد و قوی را زایل کند و در اکثر امراض مغزای و سوداوی و نظیر است غیر شنبه چهار
 مثقال زعفران معطر هر کدام بمشقال و رقی طلا و مسدل خود بپزند و بیل سبیل سراج و ارجنر و نقل و بید
 هر کدام بمشقال کلاب مکر حرق بید مشک و کاذبان هر کدام و من حرق نیلوفر که مانع شای بکون حرق است
 پنجم صندل سفید سبیده و سبب صندل هر کدام و ده مثقال اینهمه قند مکر و نبات سفید هر کدام صندل و باریاق
 آب سبب شیرین و بید شیرین و انار شیرین و آمرفس شیرین هر کدام سر مشقال پیوسته و حبوب زنده
 و نقیصه باه و اعضای ریه و معد و عجب الاثر و مقوی اشتها و قوت و قرح و نفط طای آورده و حبوب است
 اینهمه مفرض عام دوم مسدل سفید حرقی هر کدام و ده مثقال و نیمه سودا که ده یک سیمه بیک کلاب باریاق
 و صبیح پاش نرم بیجوشند با نیمه آب پس صاف نموده بایمن قند سفید بقوام آورند پس دودیم غیر شنبه
 مشک یکدم و رقی طلا چهار مثقال و رقی نقره ده مثقال اینهمه بریزند و بقوام آورند شیرین تا بمشقال
 صندل آب بکون کند و معد و قوت دهد و نصف دل و فطمان کف سودا و مزاج باشد نفخ کند مزاج سرد
 و خشک است شیرین هفت دوم بیکرند مزاج را از آب است گرفته بوزنش و از نش قند بقوام آورند و از آن
 و بیکر قوت دهد و با و از آب است که از آب است بید و سودا و فینه و سبب باریاق باشد شیرین و صندل
 و زعفران معطر اصل الزبس خلک هر کدام نیم اوقیه پوست سیخ اسارون و ارجنر هر کدام دودیم خود بپزند
 است هر کدام ششدم پوست بیکر کون کرد با هر کدام دودیم زعفران خشک با دیان کفش هر کدام
 بمشقال تخم خطیر نیم اوقیه و چهار رطل آب بیجوشند تا نصف بماند صفا صاف کنند و با دور طل مسدل و بیکر طل
 غسل بقیوم آورند شراب اسطوخودوس صندل و باریاق و صندل بار و جمیع امراض مانی که سبب آن بدودت

باشد مفید بود و طبع را نرم دارد و جراثیم و آلوده جزو است ترش ترش شش شغال یا کوبیده اسطوخودوس چرب یا کوبیده
عود صلیب هر کدام بخورم اصل السوس کاو زبان بادیان پوست بیخ کفش تخم فلفل بنفشه گل سرخ هر کدام نیم
مویز منقح سپیدان هر کدام بخورم دانه بیدار و آب بخورم تخم و تخمین فلفل بجوم آوردند ^{ضعف}
طبع را زایل کند و طبع را قوت دهد اسطوخودوس بیدار منقح از چوب نیم رطل یکشنباز و زرد و آب هر کدام نیم
بسن ترش نرم جویش نموده با چهار رطل سبک محلول و یک رطل عسل بجوم آوردند ^{ضعف} سده بخت بد و تبهای کتب
منمن را سود دهد و سودا فیسنه را نافع باشد جز زوده از زوده جزو است بیدار مویز پوست بیخ کفش و کبر تخم بادیان
ایمن سبیل الطیب کثوث کاو زبان چرب یا کوبیده هر کدام به دوم ریوند چمن سینه تره ترشیده هر کدام دوم
و تخمین یکدم مویز منقح یکدم جزا را نکوب کرده و خراب نموده برستود محلول یا یکیم عسل بجوم آوردند
و دیگر ماده را بنفشه دهد و سده را بکشد و با دانه را بکشد سودا فیسنه و استخفاف و جمع آمدن باره که در معده و کبر
و پسر باشد سود دهد جزا را جراثیم جزو است پوست بیخ بادیان پوست بیخ کفش و کاشنی هر کدام به دوم
پوست بیخ کبر یا زوده دوم تخم بادیان و کفش و کاشنی هر کدام است دوم اینچیز زرد است دانه مویز منقح چهل
نقح از خسیله اسودن سبیل هر کدام ده دوم فلفل سفید یکین بطریق موهوب از زنده ترکیب
بخ از اینس خواجیه بواسین تا دانه غده و از جراثیم اوبت ضعف معده و بقوط اشتها را نفع باشد یا بنوس
میگوید که در بیماری از طبیب پیشین جماعتی را که در معده ایشان خشک بسیار بود بنشینن علاج کردند بکشد و بگوید
که جمعی را که در معده ایشان خشک جوارت بود و ضعیف شده بود و آب سرد علاج کردیم و از بنشینن باز داشتیم
پس دمنند بود و معده که در آن خطا صفاونی باشد تحقیق بنشینن زبان که در این شراب مطلقا بنشینن مذکور و اگر
هر چند طبیب این اشرا را غافل شده باشد بنشینن روی صدوم و شش رطل آب طبع نماید تا نصف باشد پس
بر رسیده را در خمیر کوفته در زیر شش کاش کند که بخته شود و انگه از پوست و دانه پاک بیاورد و دوم کوفته و نموده
صافی نماید و حقد را یک رطل از عصاره بنده که در آب بنشینن داخل بیاورد و بعد از آن صفت و نیم سیر بنشینن در آن
اصافه نموده باشد نرم بجوم آوردند ^{ضعف} و دیگر معده ضعیف و کبر سرد و پسر زرد بود و در کوبیده را نرم
و بادای رود و در آن دفع کند ترش و دوم بنشینن روی بخورم دوم کفش سرد و نیم سبیل است درم مجموع را در

[illegible]

تازه در دوا به ذره بکثیر از شیرش دودم **مس** آب انکور رسیده حدین گوشت ترقی فربه است خود مندی دودم
رخفان مصطکی خاتمان جز به او هر کدام بخورم قنفل بسبب زرنبا و سعد هر کدام به دودم سینه زنجبیل و اجینی
عاقوقه سبیل الطیب هر کدام یکدم و نیم کوفته کرده در یک کسند و در یک اندازند که بپوشد و هر لحظه دست میمالند تا از
گوشت غبار شود و اگر قدر نفع در یک اندازند بهتر باشد و بعضی بگویند که قنفل داخل کرده اند و یکسایه می زنند
قریب بقوم آید صاف کنند و باز جوش بدهند و بقا عده مکرر بخورم آورند و در خورد و از یک شک و یکدم جوش بدهند و یک
کلاب داخل کرده سرد باشد و ظرف شبیه با چینی بپزند و در یک صنف معده و جگر و زرد زانیه
و بقیه غلظت و قنفل و قنفل را سود دهد و از یک بشود و صاف کنند بوی و این را خش کنند و با دقت
در شبست جمان را با دانه بول بر انداخته و قنفل را با دانه بپزند و با دانه بپزند و با دانه بپزند
شیرش بکوبند و نیم آب انکور رسیده شیرین صد گوشت ترقی فربه است خود مندی دودم رخفان بخورم قنفل
بسبب هر کدام به دودم جز به او مصطکی خاتمان هر کدام بخورم سینه کباب زرنبا و سبیل سینه زنجبیل و اجینی عاقوقه
سبیل الطیب هر کدام یکدم و نیم کوفته کرده در یک کسند و در یک اندازند که بپوشد و هر لحظه دست میمالند تا از
دودم داخل صاف داخل کرده مکرر بپوشند و کف بردارند و از هر شک خالص یکدم رخفان دودم داخل کرده سرد بخورند
که او را بول کند و جوش بکشد و تشنگی از کرده و تشنگی بپزند و در قنفل و سده کعبه و طحال و بقیه
سویای که نه از این کند جزایش شانه دودم شیرش دودم تا پخته دودم تخم کاسنی و بادیان و غریزه و زبانه
و کدو و قلم هر کدام غشقال و سبیل کاسنی و کف غلظت و تخم خمر و اصل بس سبیل الطیب و سون بپزند که در زبان
هر کدام به شغال کوفته و کوفته و جوش و در هر چوب آب یکسایه روز نفع کنند و است دودم موثر منقرضان ریخته جوش
تا دودم داخل باشد صاف سازند و با یکدم قنفل بخورم آورند که
سوداوی را نفع میکند و منقرض بسیار دارد شیرش دودم به اوقه بیاض فیته چاه دودم و بقیه شغال موثر منقرضان
ریخته جوش تا دودم داخل باشد صاف سازند و با یکدم قنفل بخورم آورند که
شغال موثر منقرض اوقه غار بقون ماده لعید چهار دودم سبیل منقرض الا قنفل به اوقه آبی بزرگ تخم و آب
هر کدام چهار دودم منقرض دودم اوقه تخم خمر خناری کا و زبان سنا که هر کدام دودم شانه بادیان زده شانه

[illegible]

چشم اند

ختم شخص پس در چهارمین شب بزمند تا نصف بامداد صاف کنند و بایکین قند بقوم آوند و اگر ماده بسیار باشد قدری بویست غلیظی مثل دخیل کنند **شب پنجم** دو یک که کبابی ترند و نرزد و یکی از کبابی یا سرخه برآید و مقداری را باشد باقی باشد **شب ششم** از دخیل یک کوزه را در وقت مثل آب در آن بویابند و در روز تا نرم شود و باقی بزمین بپزند و نیم من غسل لطیف محول ترنوب کنند و در آخر آفتاب و بخوان و هر یکی و کسار و حصاره و بجهت ایست هر کدام یکدم کوفته و بجهت در آن مخرب کنند **شب هفتم** دو یک که سرخه مسینه را فلفله کند و نرزد و بکام رافعه نماید و بزمینش شسته برون کرده هر دم مغز بادام مقشر بریان کرده بت دم بایک یک بکوبند و بایکین قند بقوم آوند و دو یک که در یکمقال بخوان در کلاب جل کنند و فلفله نمایند و تر بزنند و در آنمای بزرودن شخص بادام برادران حل نمایند میلوان که و یکی را که سرخه خون برآید و سرخه شد که کباب بیدار دارد و فلفله است اجزا منقح پوست خشن بقیه سیاه هر کدام چوبه دم تخم که بود از این بقیه هر کدام سی دم بکوب نموده در پالند و دم آب پزند تا اوست دم با نده صاف کنند و چاه دم لعاب کهنول در صند دم میخنج دخیل نموده بقوم آوند **شب هشتم** که در فلفله شمار بومند **شب نهم** اتوی سیاه که بپزدی بپزند هر کدام یکم قطن عذاب چاه دانه و شش قطن آب بپوشند تا بپزد و قطن چوبه پالند و آب لیو و آب سیب و لیمو هر کدام نیم رطل اصاف کنند و بایک رطل قند بقوم آوند **شب دهم** باب جابجه طریز بپزند **شب یازدهم** مغوی مغوی یعنی رسته باشد و هر من مغیر را نافع باشد و انسیان را زایل کند باه از باده کند و تا خمر را وقت دهد و پیران را موافق باشد آب انکور رسیده سرین بزمین به شربین به حاسب برین دو من سیب به رفته کنند پس منق و در آب انکور اندازند و نیم من کلاب و آب صاف ده من در آب نموده و حل کنند و بپوشند و این اجزا را بکوب کرده و در رسته بخوی که مذکور شد تا قیوب بقوم پس کباب برآورد و در آن شده و باز بکلاب مالیده و دخیل شراب مذکور نموده بپوشند تا بقوم آید و در وقت ذکر گفتن خبر دیک هر کدام یکم دخیل کنند و اجزا که این است در جبر و نقل مصطک سنبل الطیب کبابه خبر با خواندن هر کدام بخورم و در دنیا سیاه و دانه هر کدام سه دم و بخوان دو دم **شب بیستم** شراب خشن است بخت روانه که با پوست بپزند و فصل دال محله فروم شد **شب بیست و یکم** بفتح دال محله و سکون تخا و کسر میم و سکون قاف بارای محله لاف و کسر طار محله و سکون تخا و ثانی از اطباء و عاقل است و گویند پوسته این شراب بکار رشتی و بجهت عرقند

[illegible]

و پست بر مخرج پست

[illegible]

شک سوده با آن بیامیزند و بکند از آن **شراب آهن** است **نفت فارس** است یعنی
شراب به معده را قوت دهد و قوی را باز دارد و خود را در دیگر اسود دارد و شربین سردم بکند
آب بر ترش من و شراب کهنه خوشبوی است من بپوش زخم با هم بپوش نازک کف بودارد و چمن شک جمل آن
آن کوه بقوم آوردند اگر قوی تر خواهند بپوش معطلی قاتلین و از چهره هر کدام چهاردم قوتل زخوفان
هر کدام به دم در کینه فراخ کرده و در یک اندازند و چون قوی بقوم رسد و زور دهد و باز بکباب مالیده
در آن ریزند و بقوم شک سوده اضافه کنند **این نیز نفت فارس است یعنی شراب به**
بر دوت معده و صف آن را و صف کرد و شربین سبب صفراغ مفروض باشد و چون ابرو و سهال قوی و خروج
دم و صفراغ و عظم سوده مندر است ترش من است هم تا سردم بکند کل بدن چل و در و در او کل سوسن بپوش
بستاند است طراش ایندازند و باز درش و میانش در هم مالند پس قطره و قوتل و قصبه از بره و اساز
بپوش بکوب سبیل و معطلی هر کدام دو دم شک اندازند و سبب بکوب هر کدام به دم خود بپوشان کوفته حرام
زخوفان شک هر کدام دو دم و در آن روغن بپوشان یا زیت یکدم و نیم مثلث چهار من و شیشه کنند و شرب
عظم سوده در جاده نهند که با و شمال بود و بعد از ششماه بردارند **موتب از می پخته فارس است و جری**
عقیده لعن نامند و در دویم کرم و در اول خشک جوک باد و بپوش طبع و موافق سینه و شش و اندام و جبهه
و قوی و نه و معده و اما نافع است و مغرور و بدن و اکثر آن مرده صفراغ غبطه معطلی آب فو که در و در شرب
دو شاب بکوب ری است **شراب** بکوب ری پاشند تا زبانه از دوش بپاشد و طبع کوه و در بپوش بکوب آب
اکو و عقیده شربین بپاشند و او را بپاشند و بپوشانند و کف بریندازند تا نشان زنده نمیشد **موتب**
بپوش که در در بران میل و جوی بود و قوتل و امتثال آن اضافه کرده باشند **شرب**
بپاشند و کین غلبه صفراغ کنند و ششماه آورد و صفراغی را جان و جانان و خود را از دفع کند و خمار دفع
سازد و قوت را طبع نماید و صمد را زایل کند و دماغ را قوت دهد و حلق را جار و طرف کند شربین بکوبه نیم
بکند آب نازک و در یک سبیل پاشند تا به نیمه آید آنگاه بوزن آن قند داخل کرده شربین بپاشند
که کم است فیت النفس و در اسود و در شربین بکوبه **برک زکس** سالم از عفونت را کوفته ریح و طبع

۱۹۰
طبع بکشد روز در آب گرم بپوشانند و پاش زخم بپوشانند و صافی کنند و با یک طبع شک و حس بقوم آورد
نفع است قوی و ششمان و تهنوع و ترواق و خلفه را شربین بکوبه صفراغ تازه یک طبع است
طبع آب بپاشند تا به نیمه آید صافی کنند و با یک طبع شک و عقیده بقوم جلاب آوردند **شراب** بکوب ری پاشند
نافع است و عقیده معده میکنند از اخلاط سوخته و قوت باه میهد و در نیمه را دفع می نماید و در اثر او به با سینه است
در سحر است اثر اثر قوی دارد و جزا بپوش شربت آب صفراغ افشرد و خود را ریح هر کدام است مثقال شرب با
بمثقال زخم سبیده با قند و مثقال خمیر مایه در هر روز دو است مثقال آب به نیمه از ندیس صافی نموده بپاشند
حس بقوم آوردند **سرد و ترش صمد** جار و نه های جاده و سرفه و ذات الجنب و ذات الریه را دفع
باشد و خونست سینه را فایده و دل را قوت دهد و شربین را بکوب کند و بخوابد که بدن شده باشد از جراثیم
نشد و طبع را نرم دارد و این همه خاصیت در نیمه زور و معطر که مانده است است و در نیمه زور کین و این خاصیت
و عقیده از کوب و صغیر زیت شربین بکوبه و نیمه کل نیمه تازه یک طبع در چهار طبع آب بپوشانند و بپاشند
قند بقوم آوردند و باز شربت بپاشند **صف** معده و حلقان بر در اسود و در قوی
آورد و شربین بکوبه **برک** قی تازه از کوه و عقیده بپاشد یک کوه بخوابد و ورق در شربین طبع شرب
جودری هفت روز بکند از در و در طبع صافی نموده بپوش بپاشند **شراب** بکوب ری پاشند صفراغ
و حلقه و طبعه و لیغور را و عقیده بپوشانند و شربین بکوبه و در سبیل صفراغ و در کین بپاشند صفراغ
بر اند شربین سردم در یک کوبه و ریح سرد کرده بپاشند و الا معطر آورد و در هر بار که آب شرب و قوی بپاشند
بپاشند تا بکیند **شراب** بکوب ری پاشند و در طبع آب بپوشانند تا شربت طبع نماید مالیده صافی کرده بکوبه
بقوم آورد و چون خواهد که قوی تر شود تا هفت نیمه ورق کل با همان آب بپوشانند و چون عقیده شود
بپاشند و در در اندازند و یک طبع بپاشند از ندیس بکیند عقیده بقوم آوردند **شراب** بکوب ری پاشند
و یک کوبه همان نفع دهد و در سهال قوی بود و شربین چل دم با ده دم بکیند با آب سبب **برک** شربین طبع
و چهار طبع آب صافی پاشند بپوشی که بپاشند باشد و بخار آن بر نیاید چند آنگاه ریح بپاشند از شربین فو کیند
باعت مالیده صافی کرده با یک طبع قند شربین بپاشند **شراب** بکوب ری پاشند صفراغ و در حلقان مفصل کرم را بپاشند

و صفرا را اند و طبع را نرم دارد و پوست بیدار زرد و دانه چوب نموده در ظرف شیشه کنند و قدری آب
 بر سر آن کنند و سه روز در آفتاب نمیدانند صاف کنند و دانه دیگر را چوب نموده در آن زمانه
 و سه روز دیگر بگذرانند تا به مرتبه با قدری آب و بعد از آن روز برداشته صاف کنند و با صند و پنجاه مثقال برنجین
 پاک بقوم آورند **ب** مشابه را از یک پاک کنند و با راقوت و دشت شمشیر پنج مثقال اینون سجا
 مثقال در دوس آب بپزند و با پنجم قند بقوم آورند **ج** جفت در دانه و مشابه و جگر و
 معض و دم سپر و عرق انس و نفت الدم و رب و فواق و خفقان و قورقه و امعاء و تبهای دایره و گردن
 و در دانه و مفاصل مفید است شربت در ده مثقال است مثقال **د** انجیر زرد و بادیان هر کدام صد و پنجاه مثقال
 یکشمار و در سه وزن آب بقوم بپزند پس بپوشانند تا بشتند بعد از آن صاف کنند و با پنجاه مثقال
 شرب نار و سه صد مثقال قند بقوم آورند و صد و پنجاه مثقال ریزه چمن که بگلایه کرده باشند و با نوزده مثقال
 روغن کاج و چوب کرده باشند در آن داخل کنند **ه** که فواق و نفی و غشیان را بر طرف سازد و معده را قوت
 دهد شربت پنج مثقال **ز** زرد که دانه و اینون پودنه که هر کدام در دوس قند خشک معتد با دیان ناخوا
 هر کدام در دوس ستر با پنجم قند بقوم آورند **ح** و یک که همان نفی و دشت شربت و دوس با کلاب میبه
 بنوشند **ک** کون اینون بعد سنبل پوست پروان بسته و رقی کل سرخ هر کدام بخورم بیکوفته در
 رطل آب بپوشانند و با یک رطل میبه بقوم آورند **ل** که اورا چپش کند و یک مرده را بینه از دشت شربت نار
 در دوس باب کرم **م** فو بیخ و شتر و چمن شستنی رومی ابل سینه استارون میبه با لبه اینر مشکو
 اینون هر کدام در دوس یکشمار و نوزده صاف کنند و با قند و جمل بقوم آورند **ن** که صاحب
 انجیر را سودمند بود و زرد و زرد کند جمله شربت **و** انجیر رسیده و سر و دم مو بپزند و است در دوس با دیان به
 در دوس و یکین و پنجم آب بپزند و صاف کنند و بقوم آورند **ز** که نفت الدم را سودمند بود و تبهای کرم را
 سود دهد **ح** آب خیار و هندوانه و کلاب هر کدام یک رطل حب الایس نیم رطل اعر و خشک بر رطل صاف
 نموده با شش نیم بپوشانند تا نصف بماند مکر صاف کنند و با یک رطل قند بقوم آورند چون سرد شود که با و
 شارب عسل و طباشیر هر کدام بخورم نرم سوده و شربت بیامیزند و دوس بپاشانند **که** معده را

شش مثقال
 و شش مثقال

معده را قوت دهد و پنجم را قوت کند و بی را زرد و دشت شربت بپوشد **ز** زرد که دانه چوب نموده در ظرف شیشه کنند و قدری آب
 بر سر آن کنند و سه روز در آفتاب نمیدانند صاف کنند و دانه دیگر را چوب نموده در آن زمانه
 و سه روز دیگر بگذرانند تا به مرتبه با قدری آب و بعد از آن روز برداشته صاف کنند و با صند و پنجاه مثقال برنجین
 پاک بقوم آورند **ب** مشابه را از یک پاک کنند و با راقوت و دشت شمشیر پنج مثقال اینون سجا
 مثقال در دوس آب بپزند و با پنجم قند بقوم آورند **ج** جفت در دانه و مشابه و جگر و
 معض و دم سپر و عرق انس و نفت الدم و رب و فواق و خفقان و قورقه و امعاء و تبهای دایره و گردن
 و در دانه و مفاصل مفید است شربت در ده مثقال است مثقال **د** انجیر زرد و بادیان هر کدام صد و پنجاه مثقال
 یکشمار و در سه وزن آب بقوم بپزند پس بپوشانند تا بشتند بعد از آن صاف کنند و با پنجاه مثقال
 شرب نار و سه صد مثقال قند بقوم آورند و صد و پنجاه مثقال ریزه چمن که بگلایه کرده باشند و با نوزده مثقال
 روغن کاج و چوب کرده باشند در آن داخل کنند **ه** که فواق و نفی و غشیان را بر طرف سازد و معده را قوت
 دهد شربت پنج مثقال **ز** زرد که دانه و اینون پودنه که هر کدام در دوس قند خشک معتد با دیان ناخوا
 هر کدام در دوس ستر با پنجم قند بقوم آورند **ح** و یک که همان نفی و دشت شربت و دوس با کلاب میبه
 بنوشند **ک** کون اینون بعد سنبل پوست پروان بسته و رقی کل سرخ هر کدام بخورم بیکوفته در
 رطل آب بپوشانند و با یک رطل میبه بقوم آورند **ل** که اورا چپش کند و یک مرده را بینه از دشت شربت نار
 در دوس باب کرم **م** فو بیخ و شتر و چمن شستنی رومی ابل سینه استارون میبه با لبه اینر مشکو
 اینون هر کدام در دوس یکشمار و نوزده صاف کنند و با قند و جمل بقوم آورند **ن** که صاحب
 انجیر را سودمند بود و زرد و زرد کند جمله شربت **و** انجیر رسیده و سر و دم مو بپزند و است در دوس با دیان به
 در دوس و یکین و پنجم آب بپزند و صاف کنند و بقوم آورند **ز** که نفت الدم را سودمند بود و تبهای کرم را
 سود دهد **ح** آب خیار و هندوانه و کلاب هر کدام یک رطل حب الایس نیم رطل اعر و خشک بر رطل صاف
 نموده با شش نیم بپوشانند تا نصف بماند مکر صاف کنند و با یک رطل قند بقوم آورند چون سرد شود که با و
 شارب عسل و طباشیر هر کدام بخورم نرم سوده و شربت بیامیزند و دوس بپاشانند **که** معده را

[illegible][illegible]

و سبب کندی به دم رفون هر که هم یکدم و نیم شبانی باشد **شیانی** بانه یک جهت رف و تار
 و انجام فرجه سو مند است سرب سوخته نجاس حرق مغول سر نه صفه نه توتی شبیه هر که هم یکدم
 کند بخیرم باب سبب و شیان سازند مفرد و نافع که زنده اند و کندی بسیار است از انچه کمال
 حی العالم و اما بشا و صفا آن در ساعت و مغز میش چون طلاق کند رخسار چشم حراست بهوس سوخته
 در زنده بسو عقین و کشیز تر بشیر زمان سادی و زنده جاره و قطره تر شترخ و اول نه صفاوی و مغز نایه
 کند و مغز جلوه در ابتدا روح ماده ناید و شیر بهان لبان شاق و ش مغول با شیر عورت نافع است
 و نفخ چ زوشک و آب بجان عمل کند و سبب که آب بچرتبه و با کلاب به مرتبه و نه مند بود و جلیقه شش
 سبب به با کلاب چون ضا کنند نافع باشد و سفید ج و صا ص با هر که و کلاب عقین و شوم صندل و کلاب
 و کلاب و زنده و زنده و سفید و کلاب و شیر زمان و زعفران و حب است و رقی صایم که کنگ کینه کینی
 و زنده و سبب و چند چنانچه غیر دوبر و زوی مود و بیند اش سکن که دود و اگر کینه دانه زرد و به راد سبک
 کلاب با کلاب سبب و به پند و شسته و چشم نه پند و شسته و به پند و شسته و به پند و شسته و به پند و شسته
 زنده و به پند و شسته و به پند و شسته و به پند و شسته و به پند و شسته و به پند و شسته و به پند و شسته
 عدد و زنده و به پند و شسته و به پند و شسته و به پند و شسته و به پند و شسته و به پند و شسته و به پند و شسته
 گفته اند که یکصد و نادر و در چون روز یکشنبه بندان بکن و فو و بود و هفت سال از در چشم این پند
شیانی به نام جهت تقویت چشم و منع قبول آفات و حیرت اجفان و جلائی مفید است اجزاء جزوت
 کل رخ صغ آو و صغ حوبه هر که هم به دم خضف و شقال آتیه نفی یکدم نش سه چهارم توتی شبیه
 بندی یکدم غر و چهارم و نیم آتیه یکدم و نیم باب بر شند و شیان سازند سبب و شیان
 و بیاض و سلاق را نافع باشد عدد و در و بانه دوست شاق و مغول شش هم صغ حوبه یکدم مس سوخته
 زک زرد لاری سوخته هر که هم دو دم ایون صبر قوطی زعفران حر که هر که یکدم و نیم زنجار و دو دم و نیم
 به راس بید و بسو و صفا و شراب انکوری بچنه بر شند و شیان سازند و یکصد و شصت و شیان نافع
 است که کندی و سبب و نافع و نیم زنده و نافع کندی و بیاض را زایل سازد عدد و در و هفت است شاق و مغول

مغول

و دو دم روی سوخته و نفق حرق هر که هم هفت و نیم زنجار صافی شست و نیم صغ حوبه یکدم ایون
 و شب بانه هر که هم دو دم زعفران یکدم و نیم شراب کن بر شند و شیان سازند و یکصد و شصت و شیان
 نشو علی بن علی زک است سبب که و نیم زنده و سفید و کندی جفن و عدد و در و هفت است شاق و مغول شش هم
 صغ حوبه یکدم و شفق مقلط سوخته هر که هم دو دم ایون یکدم زنجار صافی دو دم و نیم زعفران صافی هر که هم
 و یک نیم صبر قوطی یکدم به سبب شراب کن بر شند و شیان سازند و یکصد و شصت و شیان
 و نافع سبب و کندی و کشت زبانه را اجزاء جزوت شاق و مغول و دو دم صغ حوبه است و نیم
 صافی یکدم و نیم چهارم و نیم سوخته یکدم کینه به دم شب بانه یکدم ایون زعفران هر که هم یکدم
 سفید ج و صا ص یکدم نافع است خورند و شونت جفن و اول جوب و سلاق و در چشم را که
 از طبوت باشد اجزاء جزوت شاق و شسته دو دم مس سوخته است و نیم صغ حوبه کینه صافی هر که هم
 دو دم و دو که هر که هم شش سادج بندی هر که هم چهارم و نیم الاخون زعفران هر که هم یکدم باب است
 شیان سازند نافع است بقایای زنده کینه صغ حوبه شاق و مغول هر که هم جزوی شاف
 و الاخون زعفران هر که هم نیم صغ حوبه شیان سازند جوب و سبب و بیاض و نافع باشد جزوت
 زک و به دم ایون نفی نفی صغ حوبه سفید آب و زنده هر که هم دو دم زار آب سد اب جل کنند و دارد
 ای دیگر که گفته و تجر و باقی او و به پند و شسته و به پند و شسته و به پند و شسته و به پند و شسته
 زک و به دم نفق سوخته شش هم آتیه یکدم باب سد اب آتیه و جل کنند و شیان سازند و یکصد و شصت و شیان
 و یک نافع سبب و سفید و زک و کندی جفن را اجزاء جزوت شاق و مغول شش هم ایون ایون سیم شاق
 صغ حوبه سفید ج و صا ص هر که هم دو دم باب سد اب شیان سازند سلاق و جوب و کندی و
 سبب و عدد و در و اجزاء جزوت سفید اب قلی صغ حوبه شاق و مغول شش هم هر که هم نیم صغ حوبه شیان
 سازند نافع است جوب و نافع و سبب و بیاض و قوی و جوب است اجزاء جزوت زنجار به دم
 نفق سوخته شش هم بوق زنده و به هر که هم یکدم زنجار و دو دم نش و نیم شقال آتیه شقال آتیه
 باب سد اب جل نموده شیان سازند حور است جفن را زایل کند و باقی که در چشم بید شود

صغ حوبه و شیان

۸ فضل

نزدت نموده می کشند و میگویند قطع میکنند سبیل را و از ایل میبازد و جب از شقیق ساق کثیر خفت رطوبت
و دمه و جگر و سلاق و جب و بیاض رقیق و دانه های جازه چشم سودمند است ساق ده جزو ورق مورد
بهند و از مادی سبز چار و از دانه چندان آب بپوشانند تا برنج رسد و آنکه صافی بود و چشمتانند تا شست بماند
این را در آب ریخته بدن بپوشند و شقیق باز زند تو تپای که مانده مس سوخته سفید آب هر کدام یک جزو
افاقیا نیم جزو کثیر آفیون نشسته هر کدام ربع جزو ساق بیدانه و جزو سفید آب جزو کثیر اینم جزو کافور ربع
و جب و سبیل و جگر مابده و صافی و ساق یک ربع ساق بیدانه و جزو سفید آب جزو کثیر اینم جزو کافور ربع
جزو بدستورند که شقیق باز زند
نقطه جرق هر کدام نیم مثقال رخت چهار مثقال صمغ عربی دو مثقال آفیون زعفران هر کدام یک مثقال
بشراب کن بپوشند
ساق را در این شقیق طریح بلقون اول معالجه کرده ترکیبی این را فقر نیافته بکمر از دانه و مابده از فصد و سبیل
طریح ندی پنجبار شب و هر روز از نه میل کمتر و از باز دانه بیشتر کشید و شد و بعد بر داشت آن دانه را
سحاب بسیار غلیظ که طبقه ملحه را نیز پوشیده و از اصلا طبقات دیگر و مردم ظاهر بود و جز به شد و طریح بلقون
بلغت بر نماند شبانه و را گویند که جب و سبیل را زایل کنند این نسخه نوعی از اجزای است و دو غلط است
و سبیل ناخن را زایل باز و از اجزای جزو است قلع طار سوخته رخت زنجار هر کدام یک گرم شش و پنج غول
نشسته هر کدام به دم آفیون نیم گرم زعفران یکدانه صمغ عربی دو گرم صبر مغز نیم گرم باب باران شقیق
سازند
و دیگر جب و سبیل و باد آرزو کمتر و ستر خا یک را زایل باز و از اجزای هفت است
و بعضی طبایفه و دم شب بماند و چهار دم آفیون یکدانه اضافه کرده اند شش و پنج غول نیم گرم و از دانه دم
زنجار نیم گرم قلع طار سوخته شده رخت چهار دم صمغ عربی دو دم زعفران آفیون هر کدام یک گرم سبیل
چشم را جلاده و در آب بسیار مبرک است از اجزای چهارده جزو است تو تپای که مانده شسته پوست بپوشند
کثیرا هر کدام نیم گرم نوش در یکدانه رز و جزو بهر مثقال زنجبیل صمغ عربی شقیق مابیت هر کدام دو مثقال
و افضل یک بندی مابین آن زعفران صبر زرد حقیقی هر کدام یک مثقال کمر باب خوره سخی خشک کنند بر

سازند شبانی که خون رفتن از بوی سر باز دارد و شکم پنهان و چون پیش از جماع بر دارد غلبه طبع سرد
و در اجزای شش است که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
پیش شبانی سازند شبانی که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
خطای پیش درم تنگ می بکند که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
زایل کند و طبع را بکشد و در افواج مفصل که از بطن بود و در اجزای شش است که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
اشق از قبیل سورجان گرفت با دیان آئینون نگ بکندی غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
بعد از آب سببی باب سببی شبانی سازند که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
شخص را در جمیع نظری بود و در ایل جال در سببی که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
معالجات تفاوتی که در اجزای شش است که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
نگرفت و بعد از آن در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
شد این صلیف شبانی را سببی که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
و سببی که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
جذب می شود درم باب که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
چون آئینون اخوان هر که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
و در اجزای شش است که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
که سببی آن درم آئینون اخوان هر که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
کمان اکیلی الک با بون بازده میوه در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
نباشد باید از پیش تا فته در وقت ساختن در میان هر یک شبانی که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
و اگر اندک غلبه پیشتر کند با الم را کمتر همان را کشیده در اندک جزا چهار است که آئینون کندی در صف
و غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
شبانی که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ

مبارک ناز آب مذیده را بر آتشند و در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
بر آتشند و شبانی که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
نگ و در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
و در کین که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
ز جادو سورجان غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
سازند مقدار انگشت فخر وقت حاجت چوب نموده در اندک جزا چهار است که آئینون کندی در صف
نفع است جزا چهار است که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
سازند در ساعت نفع باشد جزا چهار است که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
شبانی که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
علی تقصیری واقع شود جزا چهار است که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
سرش بر آتشند و شبانی که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
معه محول بدین فوطی که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
ست که در وقت چهار شرت اختیار فایده حاصل هر آن افند که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
بر شب خود را بر سببی که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
باب صیغ جوشانی که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
خواه کوفته باب مورد بر آتشند و همان طریق محول در اندک جزا چهار است که آئینون کندی در صف
آورد چون در اجزای شش است که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
بر آتشند و در کین که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
نم نموده که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
پنج جزا چهار است که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ
بودن کین در اجزای شش است که در غرض از دم الاخون کندن بزرگ شود و سینه را جیغند هر که کم بکند زنگار رنگ

نقل

در سخته شیطری هر که یک انگه جبین جن هر که دود انگ نرم ساییده و شسته کنند و چنانچه
کند و وزن آن سر که بر آن ریخته و آفتاب نهند و دیگر بهیم زنند و امتحان رنگ آن پرست نهند
هر که اندک تغییر دهد و غن را عصاره کنند و بچش نهند بار و غن بماند و بچش بر من مقدار در آفتاب بگذارد
بسیار بکین کند و این روغن استخوان و شخ و امثال آن را از یک بکیند که جلد را بغایت سیاه کند
آنکه در دهنک مسادی باب چند بار طلا کنند و چون خاهاست که زایل شود نشان را در سر که
باب آن بشویند و از دود و سر که در شتر ترخ دفع آن میناید که نشان آید و جراحی و ریشها را از
جراحی و بر طرف کند و چون رانگ اصیل آن آورد و جزا جزوت سر در استنک مشول پنج نصب و قیاس
و خود و برنج استخوان پوسیده و سخته و منقش خورده جبین آن قطعه مسوی بجا بجا بکیند و گمان تر
زده شب بر رخساره و بشوید و عصاره صباغ سیوس و دیگر بشویند که همان فعل کند و چنانچه
ایستاد قطعه در استنک شسته شخ کوزن بوخته پوره ادنی اتق جزا سودا که فته و خسته باد و بشویند
شب بماند و بشویند که کف را از ایل کند و اندر آن را در هر که وصل کرده بماند که کف
و شش و بن را بود و در ایستاد و سر کین کجشک و در دم قطعه مسوی به دم باب و سر که طلا کنند و در
و دیگر باب سیوس کند و بشویند و دیگر که همان خاصیت دهد جزا و در دست و طلا کنند و سر که
منقش خورده و در دست دارند سر که هر که خود و زنجیر بر رخساره و در هر که خود و غزوت و مسطح پوره
نشد هر که هر نیم خود و باب چهار و امثال آن بماند که خیال و آثار را از ایل پاره و سر غزوت نبات
مغزاد و منقش نبات صابون بماند و آن عمل بر که همان قطع کند که انار باد و بخانه را دفع کند و در دم
قطع نماید بود و غیره را بر سر که بماند و در استنک سفید کرده با پیله مرغ همان عمل کند و زنجیر باب کشیده
همان اثر بخشد که جمیع انار و خون مرده و خیال و شش را دفع باشد جزا و در دست و طلا کنند و سر که
و خود و صدف و سخته است جو و در حفر با چاقو و مقشر هر که ام و خود و کرسنه زمس که ام خود و زنجیر استخوان
پسیده و غزوت نبات هر که هر که یک دم باب عصاره بماند که بر صدف و منقش است جزا و در دست
قطعه شیطری بماند و زنجیر بر شش فعل زنگار بر سر که بپسیده در طرف مس سرخ و آفتاب نهند

در سخته شیطری هر که یک انگه جبین جن هر که دود انگ نرم ساییده و شسته کنند و چنانچه
کند و وزن آن سر که بر آن ریخته و آفتاب نهند و دیگر بهیم زنند و امتحان رنگ آن پرست نهند
هر که اندک تغییر دهد و غن را عصاره کنند و بچش نهند بار و غن بماند و بچش بر من مقدار در آفتاب بگذارد
بسیار بکیند و این روغن استخوان و شخ و امثال آن را از یک بکیند که جلد را بغایت سیاه کند
آنکه در دهنک مسادی باب چند بار طلا کنند و چون خاهاست که زایل شود نشان را در سر که
باب آن بشویند و از دود و سر که در شتر ترخ دفع آن میناید که نشان آید و جراحی و ریشها را از
جراحی و بر طرف کند و چون رانگ اصیل آن آورد و جزا جزوت سر در استنک مشول پنج نصب و قیاس
و خود و برنج استخوان پوسیده و سخته و منقش خورده جبین آن قطعه مسوی بجا بجا بکیند و گمان تر
زده شب بر رخساره و بشوید و عصاره صباغ سیوس و دیگر بشویند که همان فعل کند و چنانچه
ایستاد قطعه در استنک شسته شخ کوزن بوخته پوره ادنی اتق جزا سودا که فته و خسته باد و بشویند
شب بماند و بشویند که کف را از ایل کند و اندر آن را در هر که وصل کرده بماند که کف
و شش و بن را بود و در ایستاد و سر کین کجشک و در دم قطعه مسوی به دم باب و سر که طلا کنند و در
و دیگر باب سیوس کند و بشویند و دیگر که همان خاصیت دهد جزا و در دست و طلا کنند و سر که
منقش خورده و در دست دارند سر که هر که خود و زنجیر بر رخساره و در هر که خود و غزوت و مسطح پوره
نشد هر که هر نیم خود و باب چهار و امثال آن بماند که خیال و آثار را از ایل پاره و سر غزوت نبات
مغزاد و منقش نبات صابون بماند و آن عمل بر که همان قطع کند که انار باد و بخانه را دفع کند و در دم
قطع نماید بود و غیره را بر سر که بماند و در استنک سفید کرده با پیله مرغ همان عمل کند و زنجیر باب کشیده
همان اثر بخشد که جمیع انار و خون مرده و خیال و شش را دفع باشد جزا و در دست و طلا کنند و سر که
و خود و صدف و سخته است جو و در حفر با چاقو و مقشر هر که ام و خود و کرسنه زمس که ام خود و زنجیر استخوان
پسیده و غزوت نبات هر که هر که یک دم باب عصاره بماند که بر صدف و منقش است جزا و در دست
قطعه شیطری بماند و زنجیر بر شش فعل زنگار بر سر که بپسیده در طرف مس سرخ و آفتاب نهند

سر خطام جوب و اما
تفیح و دل سبب

[illegible]

بست دوم در آتش زخم بقوم آورند پس زعفران و اینون هر کدام دو دانگ کنند پس دو دم زرد
بپزند و ده عدد بپزند تا بمواید و در آن سبب زعفران دم دوم را سکن کنند و او را در دم
کنند و چشم را حیل و جو و جو خام جو و کوفته و قهقهه بپزند و پخته شده نهاد کنند و دیگر او را
قوی و در روغن صعب را مانع باشد و در اسکن سازد و جزایخ است بر روغن نهاد کنند
پروان است حدس مفسر خفص یکی شحم میان اندر برک نازک نازک گسی مسوی شبنم
و خفص و قمر یا لیدن و پیر خودس از ده پخته از خودست و کل سرخ و در مس مفسر و آرد و جو
و در روغن کل چشم سرور و در روغن که در دم حار و زایل کند و در اسکن کند و در جوارش
و سوزش را فروت نه از او چنان جزو است که کل که کل گسی کل نبود و کل خیزی مسوی بار روغن
و پخته و پخته نهاد و زایل کند و در جوارش مفاصل اسودد و جزایخ است بر روغن نهاد
سوزش مسوی بار روغن کل و در روغن پخته نهاد کنند و دیگر او را جوارش مفاصل و در روغن
اسودد و جزایخ جزو است بر روغن که قوی که قوی عاقر قرحا هر کدام دو دم قطع جرجیر هر کدام
در روغن خردم زفت را در روغن زیت بگذارند و او را کوفته و پخته را به ان بپزند و پخته
باوشنم و ماشرار اسودد و در روغن بکشد و گوشت که که سفیدی نه شده باشد شرب شرب پخته و در
بالای ظرف مس که در پینه و یک است صبر کنند پخته تا گوشت متعفن شود و در آنده و دیگر کنند
نه که نه از او اسیر را خشک کنند و در روغن زیت را به روغن زیت و در روغن زیت و در روغن زیت
کنار کنند و در روغن زیت یک یک بپزند و نهاد کنند که نه از او اسیر را زایل کند و پخته
نهاد کنند و در روغن زیت و در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت
است که در روغن زیت و در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت
بزرگ و در روغن زیت و در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت
تر کوفته و پخته و در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت
و این خفص خاکستر را با سرکه آرموده چندین بار و جوش آب که در روغن زیت که در روغن زیت

هر که دشواری با سرکه که بر سر ناخن را بر طرف زرد و در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت
هر که دشواری با سرکه که بر سر ناخن را بر طرف زرد و در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت
ناخن را زایل کند و در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت
موم به موم و در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت
بر سر که بر سر نهاد کنند و دیگر که کتان خاصیت می باشد و در روغن زیت که در روغن زیت
بر سر که بر سر نهاد کنند که بر سر نهاد کنند که بر سر نهاد کنند که بر سر نهاد کنند
مغادر و در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت
کا و غلط نموده بپزند که کتان قطع کند و در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت
اچوان بپایزند و دیگر که بر سر نهاد کنند که بر سر نهاد کنند که بر سر نهاد کنند
مغزق کا و در روغن موم سفید و در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت
از زهر هر که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت
سودا و در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت
که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت
سنگینا که با سرکه و در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت
لیه ایس لادن هر که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت
برگ مور و نهاد کنند که نایل مس میرا زایل کند که نایل مس میرا زایل کند
مکر نایل سازد و در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت که در روغن زیت
و نایل را زایل کند که نایل مس میرا زایل کند که نایل مس میرا زایل کند
ما زردا کوفته و پخته که بر سر نهاد کنند که بر سر نهاد کنند که بر سر نهاد کنند
در آب و یک دانگ که سرکه که نایل مس میرا زایل کند که نایل مس میرا زایل کند
آب نایل مس میرا زایل کند که نایل مس میرا زایل کند که نایل مس میرا زایل کند

در این عهد و این ایام دیگر موزن رخ
 رسیده و رخ پر خشمه و گداز
 بار و غم ز دیون جانمند در دل

[illegible]

اکمل الکشف شدیم در خوان کافور هر کدام در دوم و اول کمرخ و در دستان نیم رطل و در تابستان چهار
 و مئة ترکیب کنند **فصل** بیکرند بنیل الطیب مخاش برک موز و ماش برک کمرخ با تنویه باز و ده مینه تخم
 مرغ و روغن و آنکه قفر الیه و در آن حل کرده باشند بپزند **فصل** در جگر **فصل** حاث کل ازنی صبرند
 کل هر خ عسل شیان مایش فضل برک جاش قندل باب برک موز و مطبوخ ضا و کنند **فصل**
 و قح او در کین راه و در روغن پوست کبر پودنه کوبی عاقر قوما هر کدام و دوم عصاره قنار و لیمو و جلاب
 هر کدام یکدم کوفته و پخته بشرب و عسل ضا و کنند **فصل** که جان فضل کند **فصل** عاقر قوما هر کدام و دوم
 قطخ حب الراش و هر کدام یکدم قطرا در زیت بگذرانند و او به راه ساییده بآن بپزند **فصل** در
 کافور و سایر در نیم وزن آن شکر و صاف نموده ضا و نمایند **فصل** آفاقا بذرانند و هر ده بش مالند
 کند رجب الفار حاث صغیر هر کدام جز و کوفته و پخته بشربیم های ضا و کنند و به روز بسته دارند و اگر
 بشربیم نیاید به شش می کنند **فصل** تنق که قند و زول و آب و زرب را نافع باشد **فصل** جز و السرو و بعد از شش
 مالند کند راقا قنار صغیر هر کدام جز و صغیر ساییده و در شراب حل سازند و او به راه بآن بپزند
 ضا و آب زنده به زنده و با هفت روز بگذرانند **فصل** و یکم کینه و متعلک خردوت بر شش میزند
 جعفر شیان مایش آفاقا هر کدام جز و **فصل** تنق که تنق و قند ماده انفع کنند **فصل** شکل کوبند کل ازنی
 احش و خرشک هر کدام و دوم تعد بوز ازنی بپزند که ماده مس بوخته تخم حنظل و قمر سقوی قنار و جگر هر کدام
 یکدم کوفته و پخته بشرب **فصل** تنق که از زودت ساق آفاقا هر کدام ده مثقال مر قش کبریت
 شافرخ شب با ند کند صد ف هر کدام و ده مثقال مر صاف جز و السرو هر کدام باز ده مثقال موم بت
 و ده مثقال روغن مود و شش و مثقال **فصل** تنق که جز و السرو و متعلک نشود کند هر کدام چهار دم مر صاف
 صغیر خردوت بر شیم های هر کدام به دوم آفاقا چهار دم به راه ساییده چون غبار و بر شیم رای که خمر حل کنند
 و قدری آب و او به راه بآن بپزند و در صهار زنده **فصل** کنند و وقت حاجت آب بپزند و آب سرد
 ضا و کنند **فصل** تنق که مجرب است جگر بپزند که کرده **فصل** بیکرند بشیم خر کوشن شدند شمش فایق نیم رطل
 شانی بذر آتش ده شدیم کوفته و پخته بس و صوف پخته و تنق بپزند و ماده بکرم و به پشت بخارند و با

[illegible]

هر که در این زمانه شب ماند و در او رخ تازه یا ترش من نموده باشد و چهار روز بهر عین نمودن کند که
 اگر از نافع است که از یادوده و در او هیچکس به کسر و باد و بای آن که در عینا بهم رسد نفس قاف
 هر که در دو مثقال زیت و سه مثقال حببه چغشال و پنج مثقال زنجبیل سوزنجان هر که در یک مثقال موم زرد و خردم
 روغن جوزبست دوم هر که در کرمان را بکشد و به سهال بر بدن آورد شود نیز را کوفته بآب شام الحظ
 بیا میزند و صبر و استیست و از هر که در دو قطران و نیم الحظ همین عمل کند و بای دفع کرم و زهر بالای ناف
 و بکشد حب الفرج و زهر ناف ضا و کند کنند که زدن عوب و حشرات را نافع باشد و جذب زهر آنجا
 کند از بدن و مغز آنرا باز دارد و جذب میسر سکنه جلینت بر کرم سبکین که بر تو بود و نه کشی که
 جز استادی بار و غن زیت ضا و زدن و چون عوب را کوفته به موم و نهض ضا و نماید و در حال در
 سکن که در اند و همش را چون بسکافند که ماکم میبندد و جع و الم آنرا در سبکین دهد
 زاق الصدقین نافع است در دوسر را چون بر باره که بر کس که بریده باشند مقدور و غیره بر شریان صدقین
 حب پانده اجزای پنج است نیم گزن و که هر که در یک مرمعاف و دو مثقال جفص و مثقال انبوس یک
 و نیم مثقال بالعب بذر قطونا بر سر کنند و ضا و بر کعباب و نوع صدقین را نافع است و ضا و بر کعباب
 و بر کعباب نافع نفیقه و صدقین باره است بهیوق و بهیوق و نافع باشد و نموی برد و بهیوق و بهیوق
 بود و اند و آنقدر که بکشد از آنکه فرجه جلد را بشکند و آنکه بکشد و بهیوق و بهیوق و بهیوق و بهیوق
 سفید و دو پنج جو و آب سرشته ضا و کند بهیوق که به اند و آنرا در آب کند و زدن را نکو مید و در آب بپوش
 که از آنجا بر سر نه و پس از پنج سرخ و خردل هر که در نیم تخم ترب چندیم مغز پسته و دو مرمعاف و نیم تخم
 مقشر خمیر مایه هر که در شش مثقال کنند که حبوب را نافع باشد تخم ریاس مغز و آنوی تخم زیتون
 هر که در دو مثقال بام کس بیده در روغن کف و در جام بالند و حبوب دیگر که کو و زاج سفید و نفل
 بازوی نیم سوخته بکشد و زنجبیل سفید و هر که در یک مرمعاف و در آب سبک و دو مرمعاف و روغن ناز و بک
 ضا و نماید و محل خصوصاً استیست و نفقه عوب را کسل خطر و ریشه خطر کف کتان بذر حرد و حرد و حرد
 هر که در پنج مثقال مغز و آنکه کوچک زونی و طب هر که در دو مثقال موم زرد و مقل ازرق هر که در پنج مثقال

[illegible]

[illegible]

بعد از عقد چون بدست نماند چون غبار شود و بهشت حال نمایند و اگر منجر کرد و آب بند و بهشت حال نمایند که در اول
راکت بدست دانه تر مندی چغندر ساید و با نیم شغال به چرخ بازوی آتش بگذارند و یکدم ضا کنند
که کف و آثار را زایل کند که کسند بخیریم پوست بپزند مرغ و دو دم و بر سار و دم تخم الطحالب و بوزه افشان
زراوند طبعی نشاء حاج از غلخ از هر کدام دو دم فقط تخم کوزه سوخته از هر کدام به دم تخم غلخ
مغز بادام تخم از هر کدام هفت دم سرکه کین کینو تر بخیریم با سرکه ضا کنند یکده منع نو که نقل کند و موزج
زرد و نه طول با نسوید با روغن زیتون یا لاند و کین کینو با آب از غلخ در روغن ترب سوزند و بهشت
و جگر در و چنین و طویلی چنین بستر و کین کینو با آب از غلخ در روغن ترب سوزند و بهشت
و به و چن نشاء را چه چوب که در کان را چند روز در روغن زیتون بپزد با لاند نقل و صبان را کین
و در او دم خسل بر باب سلق که لک که بکند را نافع باشد و خول چند به ستر مساوی با سرکه بر سر
ضاد کنند و دیگر که سکنه و سبات را سود دهد و زیتون خول مرغ شطرج مندی تخم انجیر و چای
برابر ساید با سرکه بپزند که گرم دراز و که دانه را زایل کند جز از هفت است و خصل برک خور
شو نیز کند سس و بهس تخم کتان با زنجبیل مساوی باب و روغن گل با نسوید بپزند و بر ناف و نوحی
آتش با لاند که ذات الجنب را سود دهد و بقیه سبوس کندم از جو غلخ ساید و در با قلا با نونه
اکسیر لک با روغن بقیه و قوم آب کرده ترتیب دهند با روغن سیره و بر پهلوا ضا کنند و اگر ماد و غلخ
باشد و ویر بکشد و روغن سوسن اضافه نمایند با تخم جلبه و کتان و آب کلم غلخ که در معای گرم رسد
از جو صندل سفید از هر کدام جز و کوفته و بقیه باب کا کین و روغن گل و سرکه و صفرا و سفید بپزند
مزدوج و مخلوط شود که او دم سکنه را نافع باشد که در اندک برود و موزج پی که در بزر با قلا و مفسر
روغن گل اجزا مساوی قوم بقدر حاجت و کاه در دانه میوه اضافه آن میکنند و با سرکه ضا و بهشت
با تخم زو الف و جاد و مهر شراب و بقیه ضا و سیراب آب تخم چنانچه طیب علت کاه حضرت رسالت باه
صلوات الله علیه و الله بخار فرمودند جز از هر یک من الدنیا الفسیاج و بهشتی بسر که پند باب الفسیاج
و غلخ را بریزند هر چند قریب بپزد باشد و او را بر بول و حیض کند بهرعت و بقیه بهر که در ترقیق غلخ

بعد از آنکه بفال را از روی آتش بدشته و بهوای آتش گرفته باشند داخل نمایند و حرکت دهند و انفع
یابد بسبب این چون بفال را از آتش که نظیر زردی است پس کپور خنثی قال روغن که دبت متقال
چون بفال را سیمیده مخلوط کنند و بر روی آتش نرم کنند تا خوب بپوشد و پس از آن به هم زنند تا سرد شود پس
زخم را بآب جام شسته خشک نموده و هر بار بآب جام بنویسند که خوب است و آنرا زخم چون
آید و بسفد و امثال آنرا زایل کند و صابون بپورده از هر کدام جزوی باب حل کنند و طلا کنند آنرا
قرب و بعد ری را برود و پیه خوکش و پیه بکار با هم خوب کنند و بمانند و زهره و کاه و همین حل کنند
و آنرا خون مرده و کبود را بر طرف کنند و فتح الی نظران کنندش هر سه مری بسره که کنند
و حل بالند و مالند آنموضع بفتح البطم و تغسیل به نظرون بهین اثر دارد و آنرا زدن
آب را برود و بشرد و صافی سازد و جزا است بلباب عید بالند و در آن سینه خول بچ و خشک
از خود استخوان پوشیده آنرا برنج تخم خرفه خوب بشان و صاف قطره بلباب حل کرده و در
بدان بپوشند و آنرا زردی از چهره دور کند و جزا است و زردی از هر چه و شیطانی از هر کدام
و دودم آرد و طلا خود و حدس و کل کلاب از هر کدام بخورم سیمیده و بسفد و بپوشد آینه شب
طلا کنند و صبح با باده که تخم خرفه بپوشد و آنرا جوش میزند و پسند بآن بنویسند چون
به روز طلا کنند آنرا زایل نماید با نون افتد و خول و آنموضع را شرط زدن پس از دو چوبه و زعفران
سیمیده باب بالند و آماس بن کوشش رانق باشد و مندلین فلفل شیاق مابین زعفران
از هر کدام جزوی باب کشنده طلا کنند که آماس و جارات جگر را سود دارد و مندل سفید
و کلاب و آب بکر حجر العالم بهم آینه طلا بازند و آماس و جارات جگر را زایل کند مندلین
آب غلب الشلب آب بکر حجر العالم کلاب بپوشد آرد و جوی که همان نفع دهد و مندل
بفید ریوندر چتر بزرگ شوت هر سه و ای باب انکور سفالیر کنند که بغایت نافع است و بدین
باب اجزای است و حدس مندل کافور کل برنج از هر کدام دودم کافور و زنگ و نیمه
کافور و زنگ و بماند مکرر در مکرر رانق دهد و آماس و در چشم گرم رانق کند حدس مقصر ورق

[illegible]

مرصاف تیغ سینه و سبب مدعی کون از هر کدام دو درم غسل ثقیب قطران از هر کدام دو درم که بپزند
و با کندن **بهر** که درم را نافع است و همچنان است و است اولامی و ریش انبر شسته و قلع به سبب
بدن کنند پس به روز این طلح طلاست از دفعه این طلاست که پوست تباد شده را می کنند پوست
باور پوست را از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن
بگیرند و بکنند و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن
و با شرم به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن
شمارانند به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن
و با کندن **بهر** که درم را نافع است و همچنان است و است اولامی و ریش انبر شسته و قلع به سبب
بدن کنند پس به روز این طلح طلاست از دفعه این طلاست که پوست تباد شده را می کنند پوست
باور پوست را از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن
بگیرند و بکنند و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن
و با شرم به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن
شمارانند به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن

سج
بهر

تر به پنج نفقه از هر کدام دو درم روغن گل دو درم به کینین از خیدیم روغن زیت بت دو درم روغن
را با جاش و آب بپوشند و از این سبب که در روغن گل و زیت به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن
بگیرند و بکنند و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن
و با شرم به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن
شمارانند به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن
و با کندن **بهر** که درم را نافع است و همچنان است و است اولامی و ریش انبر شسته و قلع به سبب
بدن کنند پس به روز این طلح طلاست از دفعه این طلاست که پوست تباد شده را می کنند پوست
باور پوست را از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن
بگیرند و بکنند و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن
و با شرم به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن
شمارانند به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن و به سبب او فاسد را بطلح هر یک از آن

و چون سر را زایل کند و در وقت فیصل رسیده بخت بخت با تو ج ایند جوب است **علامه** بقسمین
معد بلام و الف و قاف رختن خورده است و سرخی و بطری بکمال نجاس محروق بخورم زاج به دوم رختن
و فاضل از هر کدام یکدم سخی کنند بشرباب ماز و تا برفت غسل آید پس بر خارج جفن بماند
برک خطره و ملوخیاب صاف بپزند تا مهر اش و و نقل از او در بلند از دلب پند تا چون مرهم شود پس بپزدی
مر و در سنگ چروده و تقیه اب و روغن گل و آب کشیزه و آب انکور غایب ترند و بماند **علامه** و دیگر که بکاف
نفع کنند اینک شسته که بفت بار باب شیرین شسته باشند و خشک کرده و دوم سفید اب از بر چیدم
طین قهولیا به دوم با روغن گل بپایند و بماند **علامه** سوختن آتش بوج دیگر **علامه** برک چنان مر و در سنگ از هر کدام
چیدم سفید اب از بر و دوم طین قهولیا به دوم ساییده و سفیده میوه و روغن گل بماند و دیگر که
فایده کند و بسیار نافع است بوره ارمنی برک چنان مرک هر سه برابر ساییده و با روغن گل بماند
علامه سوختن آتش که با دو و سوزش باشد نفع کلی دهد حدس مقرر کل سرخ بپزند تا مهر اش و پس
سفید اب از بر و از او جو با روغن گل بپزند که چون مرهم شود **علامه** سوختن آتش که از آب کم باشد **علامه**
سفید اب از بر و از او جو با روغن گل و دوم الا خون مساوی با روغن گل بماند **علامه** که دفع آن
کند و کوفتین رافع کند **علامه** بویژه در نیش سرخ از او نخل طویل سیاه گشته باب بمو و چنانچه هر چنان
مساوی بر که در روغن گل بماند شیش که در کان باشد بر طرفی سازد بویژه صبر زرد بوره
ارمنی از هر کدام نیم جو با آب بپزند و بر مرکب بماند **علامه** دیگر قوی تر است از اول **علامه** سیاه بویژه
صبر سفید اب هر چهار مساوی ساییده بماند **علامه** ششماق بکسرتین معجمه با بکون را در غنله و نون و اف
و قاف زیا و قه پیه است و در یک بالاکه **علامه** حنبله و چنان استاده است **علامه** صبر ششماق با پیشا آفاقا
شد مر صاف هر پنج برابر پند اخوان لطف یکی از آنها چون سه ملس آب گسنی با خوره با مورد
بماند **علامه** بفتح شین معجمه و کسر عین معد و بکون چنانچه دفع را در محله و در است در از که در طرف
یک میشود و شکل جو و باین مناسبت تعبیه نامند بیکه نوزده و آنچو که در روغن خیمه باشد باب پند
و بماند **علامه** چون بکنند موی را و در پنج آن بماند ضعیف برود و چون مکر کنند و بیکه نوزده

نزدید خون خارشیت و خون وزج بنر و عقی سوخته و سم سوخته مجموع را در که کشته بپایند و سه چهار
بار با پیشتر که از کشته **علامه** سوزانیده نوع دیگر که بهر بار حاجت نیاید **علامه** که بکوش یک نیاید و نه آن
ملک که در بدن اوست قدری از خون آن که در تخم مورچه و شیر و درخت انجیر بهم آمیزند و موی را بکنند **علامه**
گشند و گویند چون یکبار با آب بپزند و موضع موی که ترشیده باشند بماند و دیگر بر بنیاد و اگر بر انجیر
باشد و اگر با دویم برود بکنند و روغن معصر با یک بماند و دیگر نوزده و چون کشته تر را بعد از کندن
بماند چند مرتبه دیگر نوزده و نوش در شود و با سر که همین عمل کند و خون خوک که خفج و در هر است
مکمل بفتح نیم و کافی و سکون لام و در قسمان بک بفتح موجه و سکون کافی و بعضی را با نه گویند و ظاهر
لفظ ترک باشد و قوی وزج نامند و طایفه بفتح موجه و فتح قاف مشده خوانند چنین است
دار و چون علق بر خون شود و چنان قدری نگه بران آتش اند تا بهر و خشک شود و بکنند موی
را و بران موضع طلا کنند و دیگر نوزده و الا و ترک در تخف نوزده و خون خارشیت همین حکم کند چون
بدن کسیهای بزرگ را بعد از کندن موی بخت بماند بر آن موضع جوب است و آن زهره بخت
با نوش در مخزج نموده بعد از تقیه چنانچه و بهر مخ سوخته کدنگ و چون زهره از آب بدستور و مراد
تقیه ایضا از سطا طالیس گوید خون خفاش و ورق قوت و الیه بکش را بهر موضع که مویش بکنند
و طلا کنند هر که موی نوزده و بکن جلیب و خون خفاش همان فایده دهد **علامه** که شقاق
دست و پاران نافع باشد چنانچه زرد و مغز و آنه بپایند لفظ سیاه هر پنج مساوی ساییده و روغن
خروج بپایند و دست و پاران آب کم شسته طلا نمایند **علامه** شقاق البیدین و البیدین من ارج
و لای انجیر خشک را در آب خوب نهند تا جمل شود پس بپزند بر شقاق یکشب صبح بشویند باب کم
و دیگر که همان منفعت دارد و جاری کند از شقاق ما صفر که از بنم شور و صفر باشد **علامه** برک بپایند
کوفته و فشرده چنان با آب آن خمیر کنند و به بند بر مکان شقاق و اگر بزرگ و در و های مفصل
کشته بپزند نافع باشد **علامه** کافور جو دانه باب ساییده سوطا کنند تقیه کم و سردار از آل
کند و چون بدو خالص فیصل از طلوع آفتاب بشویند و آب آن را بیات مند و لب در تقیه از زایل

کند پس بدن طلاق کند و بعد از دو ساعت بستریند **بکسرین** معده و لون مشدود و سکون
تغذیه آنکه بر جراح قاع و نبات از انبوت اصلی آورده جزا بازده جزوت **ص** فریون جذبیه ستر تخم
سرو و شیطرح پیش سفید بعد نفل قاع مقل و ارتفاع از هر کدام یکدم اهل سه مثقال بعد راجو کوب شده
ورده و از ده مثقال سیرج بریان کنند تا سرخ شود و نفل آمیند از نه دروغن را قصب میماند **طلا حنین**
حنین بنوع دیگر که گویند و یک هفته نفع کند **ص** قاق و جاق و فون و نفل جوز و او هر چهار جوز و در طرف این
با دسته این با پیوخک تا سه روز سخی کنند **نفع بفتح قاف و فتح و او با موجوده بقا سر کوبیده که گویند**
و او گویند و گویند آن از حبس سفت که با دست خشکی و خارش و غوری و این دو از او دود است **نفع**
با دم تخم مقرب بند نرم و با دودم سیاه ب بند تا در سیاه نماند پس بخیرم مفر تخم خوزه کوفته
و سوده با آن پیامیند و هر ساعت بمالند و یک هفته از حمام و روی شستن اجترار کنند و زبل تخم سیرج
ست **طرا** که فو بار او دمنده باشد **نفع** خردل تب کنندش بذر جرجیر از هر کدام سه درم باب کلم بالند
و گویند اثرش مقدور چون بالند از اریل سازد و دیگر که همان نفع دارد **کبریت** زرد و دودم نفع
مقدوم مویزج اتق ترس بوره و مینی از هر کدام یکدم با سر که بالند فو با سر که که بسیار است
که در معده و قصب باشد **نفع** و ده **نفع** ترس صغ سداب از هر کدام بخیرم اسفندج چهار درم که کوزرد
مویزج از هر کدام سه درم تب با نه سوخته بخیرم با سر که دروغن کل بالند و گویند هر که فو باشد و پیچ و ج
زایل شود و کام رود و چون پرون آیند پارچه که پس پشت بویچند و آن بالند تا خون آلود شود پس خ
را کوفته در آن بالند زرد آب بسیار از آن جاری شود و صحت یابد **نفع** قی باز و از دود معده را قوت دهد جزا
جزوت کل سرخ آقا قیامکنار تا زود جزا سر و یک مورد طباسیر سعد را یک سک با نسویه باب برک
مورد و آب به برشند **نفع** و پیچند و نفع کند جزا به جزوت **ص** را یک سک که در سماق از هر کدام
کوفته و پیچند باب برک مورد و برشند و بر معده طلاق نمایند که کبودی که بر پشت چشم از ضرب و بطه باشد
دارد **نفع** خندل مردار سنک بکلاب ساییده بالند **نفع** بفتح کاف و لام که است مایل بسای
و اکثر بر روی بهم میرسد تخم ترب و خوزه و با قلائی مذکور سر که خشک کرده مفر با دم تخم قاع

ابله ملک کینه ابرو بر پیرمیش بیامیزند و کلف مالند و در حمام باب کرم بشویند کلف دیگر پوست
 بهشت نشان سبز تخم خیزه آرد و جوخ مذ پوست عدس آرد با قلا کف و ریاق فضل مایه ان چشما از هر کدام
 جزو با سرکه یا آب ترب بالند کلف نوع دیگر کشیده به جزو کندش و جزو ساییده به سر زمان یا
 شیر الاغ بالند **طلا و کلف** دیگر مفضل توره از منی استخوان سوخته ساییده با سرکه بالند و باب
 با قلا بشویند کلف دیگر ترس با قلا از هر کدام چهار دم قط و با دم تخ و ابرو با وجب بلخ
 زرد ابرو را زوند که در از هر کدام و دو دم تخم ترب حجر القفل از هر کدام چهار دم و نیم ساییده صبح و شب بمالند
 کلف دیگر که کلف را بزودی زایل کند حجر جدید و حجر مفضل از آن سنگیت ریزه در میان مفضل
 باشد چون سرکه با سرکه بالند **طلا و جوق** که بسیار نافع است و در چند روز این علت را زایل کند
 بجزند خون مرغ سیاه یک رنگ که جفت نشده باشد و بول حیرت جو ان بهم مخلوط کرده و به پشت بخورد
 طلا کنند و بمر و جوی زنند تا خشک شود تا سه مرتبه بار اول سوزش آید پس می کنند و خوف نکنند و مرتبه دوم
 هم میشود و بار سوم دفع میشود تا دور و زرجام می کنند جوق دیگر قطعه میندی جو انی از هر کدام
 و منقار خا طین و دو عدد علق و دو عدد پایبه خنجر یا پایبه شیر یا روغن بزکس بسیار سخی نموده مکرر
 بالند که سکنه را نافع باشد جدول جذبه ستر مشک هر سه مادی با سرکه ساییده
 بر سر مکت بالند که آزار از ریختن نکاه دارد چرباوشان لاون آستین چربا
 جزا مادی ساییده چون خیار و بار و روغن مورد و لبرشند **طلا** که موی را از شکافتن نکاه دارد و نکاه دارد
 که بریزد برک بلیق نقاب خنجر و نقاب بذر قطن و نمزج ساخته در حمام بموی سر و ریش بالند
 دیگر که موی را در از کند و سیاهی موی را نکاه دارد و نرم و لطیف گرداند لاون مغز دانه زرد و لوبک
 از او درخت مرصاف چرباوشان از هر کدام جزو ساییده بس روغن جنار و روغن آمله روغن
 سوسن و لاله از هر کدام قدری و لعاب خنجر و عصا به یک چغندر از هر کدام جزو نیم را نمزج بپزند و بقوم
 غایبه آوند و در هفته دو سه بار موی را بچان بالند بس زرد و سعت بشویند و اگر خواهند که خوب
 گرد و مشک نرم سازند و داخل کنند که موی را نکاه دارد که بزود و مانع انبات آن باشد

شیره و بخر و خایه مورچه و ترشی ترنج از هر کدام قدری هم را مخلوط کرده موی آن موضع را بکشد به بار بیشتر
بعد از آن که کند و یا ترشید باشد ببالند و چون مکرر به نیک و افیون و سوکران ببالند زود وید و روغن
بخ بسیار مانع است که نفوذ آورد و قنطیر را بخت قوی که او اندر پیاز حبس خجسته نرم بپزند و
باز هر که کاویا میزند و خشک کنند و بکند از دو وقت حاجت بر روغن یا سمن آینه بر قنطیر ببالند
که همان عمل کند عاقوقها و در چنبر از هر کدام بنمردم فریون مجوده از هر کدام و انکی بامید و مقدار
روغن بادام کوبی در شراب کهنه جوش بپزند تا غلیظ شود و رویه را در آن بپایانند و دو وقت حاجت
بر قنطیر و جویا کرده و خیمه ملا کنند که نفوذ آورد و دیگر را حکم کند **سبب** به مغزین و آن تخم برب
سبب عاقوقها جدا و خطای پیاز حبس است و آن از هر کدام خوب است و یکبار با شراب کهنه یا ق
قندی سحی کنند و هر بار خشک کنند و باز بپایانند و دو وقت حاجت قدری آب دهان سوده و جویا
خیمه و زک ببالند که نفوس کم را سود دهد آرد و جوبست درم افیون به درم باب غب
اشتب ببالند که همان نفق کند مسندین کل سرخ شیان یا میثا پوست بندنی فوغل از هر کدام
خود افیون ربع خود و جزا کوفته و پخته باب انکورها ببالند نفوس ان سرف و شقی زعفران
ر بعد درم و نصف و ربع آن افیون بامید و آب سرشته و در کف پا و موضع درد ببالند و کطوخ کنند
نفوس کتب مغاث خطر تخم مورد آرد و جویا آن جزا را بامید و با قدری آب و روغن کل
در پایتیم بپاشند و جزا را در آن آینه زود و ملا کنند که نافع است **در فصل بزمه مرقوم شد**
نفق و آرد و فتح ضا و بجمه سیاهی و سفیدی است میان بوق و برص و علاجش نیز همان است
شیطرح پوست بکبر خرق سیاه از هر کدام خود کوفته و پخته بکسر که غسل ببالند بزمه را بجمه
مردار سنگ بپنج ناخنک آرد و برنج و با قلا و تخم خرنه و نار دانه و پوست رنما رشرین از هر کدام
خود ببار بامید بکسر ببالند بزمه البرص شیطرح بپزدی تخم ترب زدناس تخم سداب
و جویا کنند آن در دوت توره ارمنی پوست بپنج کبر زینج سرخ موزج شب یا با خودل سرخ و سفید
خاک فلفل زرد و نودا طویل مسبوخته و تو بال آن خرق سیاه و نمک اندر آن از هر کدام خود بزمه را بپزد

باید که بکسر و غسل بدفعات لطوخ میکنند بعین الجبل که چون بر قنطیر ببالند و صحت در نوزدن
استن که در و چون انداخته زهره که بپیر مایه خوکوش از هر کدام بنمردم با روغن بارون بپزند
و پیر مایه خوکوش غسل همان عمل کند بپنج الجبل چون بر قنطیر ببالند و زینج صحت در نوزدن استن
نشود و اگر استن بپزدی را بپزند از آن آب برک سداب آب و رقی ترب و نظرون از هر کدام قدری
بر قنطیر ببالند و بپخت مشغول شود بپنج الجبل روغن کچ و نظرون بهم ساییده ببالند و حبه
صحت بدزدند که معده را قوت دهد سبب الطیب بعد کل سرخ را یک مصطک قنطیر از زهره از
هر کدام خود آب ببالند که خون بینی آمدن را بر طرف کند افاقیا نشسته آب مورد و آب زرد
و آب بسان عمل بهم آینه زود که عاف را بپزند و کل ارمنی حدس مغز کل و مسندل سرخ صحت
کندر حصف کا افاقیا از هر کدام یک افیون یکد انگ کا فوجیه برک انکور و بادرج و کل مخم از هر کدام
بنمردم با سکه بر پشته ببالند که کف را از ایل کنند حب لعلب مغز بادام شربین مغز تخم خرنه و سیاب
کته مساوی با سکه ببالند که در لذت جماعت بپزند عاقوقها کباب بپخته زنجبیل و ارچنی
از هر کدام قدری ساییده غسل بپایانند و آب آن تر با زرد نرم نموده بر قنطیر ببالند که موجب لذت
شود و دیگر که همان فایده دهد فلفل زنجبیل مجوده غسل بپایانند و بر ذکر طلا کنند که قنطیر
را بزرگ کند خراطین علق هر دو خشک کرده و روغن کچ بپایانند و اول جرفه درشت ذکر را ببالند
سرخ شود پس آن روغن را ببالند تا قریب دو ساعت و اگر ممکن شود روزی دو مرتبه و دو کت میکنند
تا جمل ذرات مادامیکه مطلوب باشد که در تقویت باه نفع کند جوز اخرا پوست و مغز چای بکرم
پوست باشد و در آن مغز باروغن کچ در مسجین یک روز سحی کنند پس ببالند و عاقوقها و مراره
چسب جرب است و هر روز ضا و به عدد پیاز تر کس و رجب منقوع یکش با زرد زکرا نموده است و چن
نور را بر روغن بسان یا غیر آن از او با آن جاره آینه ببالند نفوذ تام آورد و بپزد و با چن پوست
نشل خیمه شود و با بعضی او با آن جاره نموده ببالند نافع است و روغن خیری زرد و یک جرب است
و ملا تخم القنطیر آلات تناسل همان غایت دهد و دماغ خفاش چون بکف ببالند و با زردین

نمند قوت خفیم و بد و خوش هم همان فایده دهد و زهره و زنب که در جان گویند و بخار که اگر بران
رست بنده باد و زیاده کند و بجامع جامه ما باشد که نفع نکند و بد و درین باب که کوفت و شک از هر کدام
ربیع دوم قوت و از زده دانه فلفل شاد زده دانه بخت بیخ نموده باب حب کنند و وقت حاجت باب
بسیارند و بر دیگر همانند که نفع آورد و بخوی که از تو از جمیع ضعیف کند و تخم باد بجزویه و حمرل و
جرجیر و جند سلیمات بری سوخته مساوی بخت کرده و روغن ابرس با جوت کده سر و بر ابلیل و خشفه طلا کنند
و در آن که جملق را نافع باشد و در هفت روز چون متاعه باشد بخت تمام باشد و جرجیر است شیر نرسیده
و از زده جرجیر و شیر خورشید و شیر کرم بر قیض مالند و یک ساعت به را جذب کند و بعد از آن به روز
و دیگر روغن نارچیل مالند مکرر و قومی شیر را عکس گفته اند و دیگر که ذکر از بزرگ با زرد و سب
الصفور و دوم در شیر تازه که در پیش نفع کنند و یک ساییده طلا نمایند و پارچه بر آن بسته بخوابند و زده
و دیگر باب کرم بشویند و چند شب چشند تا وقتی که در بزرگ شود که جلق زده و از کار رفته را چای
صحت آورد و درین دوا و هر دوی که بخت هر مرضی قرار داده اند تخلف نمیکند اما مکرر بکار آنرا لازم
دانند و بزودی و لیسک نشوند و ترک نکنند و عجم زخم کرده اند که به بین یکبار یا دو بار باید بجا
رسد و الا در آن دوا اثری نیست و قول طباطبائی و این اقوال مجامع جواب نیست کالای خفوا
مجلدق را هرگاه قیض از دویه منفرد جرجیر نشود و ثورات بسیار بنیاید و در شش ماه تا یک که مداومت
بر دوا از دوی قویه نماید و بخت یا بد و بر نماند و این علت است که در کار و چون دوا ای حاره
استحال نماید چون بسم الفار مکس که از زخم کند چنانچه تا چهل روز از مکان خود حرکت نتواند کرد و
طاقت داشته باشد زود و در دفع این علت میشود و الا بخت را موقوف دارد و بکثرت مدت و باید
روز و دو مرتبه یا بیشتر یک ناید چنانچه جرات تاثیر کند بحدوق و اوعیه و تجلیل دهد مواد و طول به بارده
که باعث اشتیاقی حساب و حقوق آن شده باشد و بر قوت دوا با حاق آن تا کرده و مشابه را
نیز کرم کند و اوعیه را تقویت بخشد و خفیتین را قوت دهد تا چون فضل خون چهارم بران رسد فوراً
جرات بخشد و در آن تاثیر کند و اکثر باعث تولد بر اولاد و کور کرد و این خاصیت کفایت است طالب نفع

نفع امراض اثنین و زودی العقول را و امداد علم بالصواب که افیون بلا در جزو لاش قوت
یک روز باب بسیارند و وزن دو و وزن دو و روغن کا و زآب کل یا سین در آتش نرم جوش و مهند تا روغن
بماند بس مقدار نیم خود بخورند و بزرگ حلا کنند که قیض را زده کند و سطر که داند سر طان نری کشته
بر روغن کچک بخت اند تا بسوزد و هر روز دو مرتبه مالند که منخ انبات موی کند و روغن رارسایه
خشک کنند و باب بسیارند و روغن لاک پشت نری خشک کرده و از یک و بوره از منی و مردار اسنک و صدف
بوخته مساوی باب بسیارند بعد از آنکه موی بخل فانه را کنند و به بند مالند نیک و اگر بار دیگر بوی دیگر
گشند و باب که جرجیر است که اگر در جفا از هر کدام یکم کیمشال پوست بلید زرد و زیتون مقبول شیطرح بنی
از هر کدام نیم مثقال فلفل یک بابت مثقال روغن و شب بعل آورد و شب بر بدن مالند و صبح در حمام ببرد
کرم بشویند نهات البیل نفع موحده با نون و الف و ضم فو قانه و سکون لام دول نفع لام نانه و سکون
نخاعه حله و خشونت و ثور معار که عارض میشود در سه ماه و سه و ظهورش در شب است خطر با بونه کلک
از هر کدام چهارم درم ترس پوش و بندی از هر کدام یکم درم مرصاف شیاق مایشت از هر کدام یکم درم و نیم
ادویه قلابه درم ساییده باب کرفش مالند که برش را نافع باشد بفتح موحده و را مهند و انما است
سیاه و خرد و بغار سر کفک خوانند سپیدان سفید زینج سرخ یا شیر تازه مساوی مالند که جرجیر
اطفال و کرم در از این از خارج کند اثنین روی به درم برگ شفا لوده درم باز به کارد و جوی
مالند که هر طاعین را نافع باشد صبر حفض فاقیا عصاره حلیه آتین باب غلب الثعلب طلا کنند
طلا که بصفه خشک را نفع کند کلنار زرد و جبه از هر کدام جزو راتنج مرصاف عدس مایشت
زادند طویل از هر کدام نیم جزو ساییده با سر که طلا کنند جرجیر ترش زیتون مقبول آتینی لفره
مردار اسنک زهره خا از هر کدام جزو لبر که و روغن مالند و دیگر که جرجیر را نفع کند بقول ابن سینا
مردار اسنک قنبل کرم برگ خزه ساییده و بد و جزو شیطرح و یک جزو سر که مالند که چون بر سر
ارفع مالند موی بر داند فلفل سیاه باز زهره حله و کس برشته مالند و روغن و باده عجمین و دیگر
جرجیر زینج سرخ و دوم مردار اسنک ششم کنند پس چهارم از یک زیتون مقبول قدری نرم ساییده با زاده

تا بخورد

پوست بلبه زرد پوست بلبه از هر کدام دو درمل گرفته و شبها زرد آب نقوح کنند و مقدار دو درمل
 و اسحق از آن بگیرند و هر روز در مشقال از آن بخورند **حق شراب طبری** مفتوح است و است برای
 هر دو درمل شراب یک اوقیه طریقه سفید خام و داخل کنندش را خست و بچکانند در حمام ماریه و چون مکرر
 کنند با طریقه قوی تر میشود تا برسد به **حق طریقه** چون دو سه مرتبه با قطعه مکرر کنند تا رایحه
 آن دور شود و تا با آب کشاید و جیح امرض طریقه را نافع باشد و اگر در معده مذکور را ماقوق تقطیر کنند
 تر میشود و نفخه میدهد و جیح مواد او را و خوشش را که از روی آب بگیرند نافع است قروح رویه خسته را
 طریقه هر چه خواهد بود بپزند نرم و بچکانند بایل از قبه آب سفید بسیار می بر آید و بر بالای آن روشنی
 به بوی می ایستد و روشن را به چاشمش از روی آب بگیرند **حق شراب** جیح جراحات گفته ماضی
 شده جرب است بگیرند عدس را و چوکوب کنند و در شراب یا سرکه نقوح کنند پس تقطیر
 نمایند و اگر در نقوح کاوی بخوابند یا نقوح عذاب و تقطیر کنند و هر روز قدری بیاشامند
 جیح ثورات دموی و صفرا ویران را بپزند **حق شراب** جیح جراحات گفته ماضی
 بنا معتدل بعضی عرض نکند و چه خوب و می کنند و آنچه اول میگوید حق است انگاه روح انگاه
 روغن **حق روغن** که از آن نافع است امرض روغن را بگیرند براده از او دانه در شراب
 نقوح کنند پس بچکانند مکرر تا روح آن پرور آید **حق کبریت** و این را اطباء با بصیحات خوانند
 از سبب کثرت منفه آن طبعش بسیار گرم است خشک بدرجه ششم مفتوح است با وندوب صفرا
 و قلع بنغم و نافع است سو دا مناج و سود میدهد و صنف بهر رسته با و زایل میکند بقی و وضع و کلف و برش
 و منش و همه آثار را طلاء و دباخت میکند معده را و بر طرف میکند بعال مفر و سوداوی و استهقار
 و اشتهای طعام آورد و همه ریاح را تجلیل دهد و چون با فشره عرق کلاب بخورند بنغم را قطع کند
 و با حق بهر غلبه صفرا و اسکین دهد و قوت میدهد معده را و کمر و پشت را محکم میزد اگر جزو با
 یا قنفل یا داجینی در آن خوب بپزند خشک کنند باه را قوت دهد و با ضمیر را زیاده نماید و همه امرض
 دموی و صفرا و قلع و شج و نقوه و در معده را فایده کند و چون بر دندان در دندانک قطره بریزند در دهن

در داس کن گرداند چون بر بدن بالند جرب و خارش و جکه را بر طرف نماید با روغن گل یا **حق**
 بگیرند قندیل شیشه که جهت این کار میسازند و بکل حکمت گفته و خانه کوچکان در مکان مرتفعی برای
 آن بسازند و قندیل بپاویزند و در زیرش پیش غاب چینی و در روی آن پیش غاب به پایه ایستاده
 و در میان پیاله کبریت بریزند و کبریت آتش زده بسیار بهتر است و حق مضاعفه آن میدهد و باید
 بقدریک بندگشت چون آتش شیشه دور باشد تا اندک پخته پس کبریت مشتعل سازند زغال حکمت گیم
 الصانع گویند با زغال و آن چنان است که دهر کبریت را میسوزانند و در ظرف آهنی یک سیر با نذیر
 است زغال حکمت یا کبریت را و بپزند و چند بار زغال طولانی را در آن اندازند تا قدر سرخ شود
 برگیرد و انگاه آنرا روشن ساخته بر بالای پیاله که چرخ گویند بپزند و خوب است جکت میدهد آتش از
 هر طرف بهم پیوندد و داخل قندیل مستحیل بوق کرد و از هر طرف قندیل بچکانند و چنان کنند که حق بیست
 زسد که از سیاه و متعفن میکند و اندک اگر شیشه های قندیل لوله دارد به بطریق و نکبان چنانچه در وقت
 میسازند که عذاب پیش غاب و سه پایه نباشد بهتر است و اگر فرو شود از کار به چنانکه بکل حکمت
 گفته باشند توان گرفت اما کم بر می آید و سیاه و قطعا آب داخل حق کبریت کنند که عرق می آید و
 باقی میماند و اگر خواهند که مطلق روح آن باشد و آب بر تقطیر نمایند بقوه و اینق از هر چهل مشقال
 روح است و ده مشقال عرق و آن آب است با طعم و بوی مزه و بکار نیاید **حق شراب** نافع است در جیح
 امرض با و در عرق و صنعت بر کسوس بگیرند از روح طریقه و جو و آب تریاق کافوری که مذکور
 شد بخورند و از روح زنج یک جو مخلوط کنند و بقرع و اینق بچکانند **حق شراب** نافع است صفرا و جرب
 را و مانع است عفونت را بگیرند روح طریقه را با شل آن شراب و تقطیر کنند و مکرر نمایند تا به تهی شود و مرتبه
 که چون آتش بریزند اشتعال یابد **حق شراب** جیح و دیگران را و روح و این را عرق گفته اند بگیرند و نکند
 آب جل کنند پس عقد کنند چندین بار انگاه در مکان رطب نهند تا خود بخود حل شود یا بقیه آب پس
 بوزن آن طین فاخر برهند با هم و در صند زنده خشک کنند طریقه شیان است که نکند بکین آب
 سرد و من بچوش نند تا نشت نماند پس نهند و جرحه و علقه تقطیر نمایند و آب را بچوش نند تا قریب با نقوح

بر روی
 به پایه ایستاده

سر شعله

برسد انگاه به مقدار آن آب گرم بر آن ریخته بطریق اول جوش نهد و بعد علقه آب را گرفته و به مقدار
آب گرم بر آن ریخته و باز جوش نهد و باین مقدار آب تا بهفت مرتبه انگاه در مکان
رطب نهند تا حاصل شود انگاه در مایل از قبیل بچکانند در اول طوبت ماله از آن می آید آنرا بریزند و آتش
تند کنند تا بچکه روح آن و بعضی با گل ازینی می آمیزند و کل ازینی را به جز و نمک صافی بچکانند
و بعضی بر میگردانند روح خارج از بقیطه بر جبهه از نمک و بچکانند و این قوی تر است **در تشنگی**
انگاه اوجان میکند چون حرق شراب با لندس نوش در چهار روز نشانی بچکانند بقرع و بقیق
بنا نافع است تنهای مرکت و فرمن را و خون را صاف میکند و در م حش و در مفاصل را زایل می
کند و استعمار نفع میدهد و مواد از ریخته میگرداند و مطلق اخلاط و منقی مجاری غذا و در بول است
مگر اینکه غشش صدر است و در حال مستقی معلول را نتوان داد و اگر با حرق با دیان بیامیزند نافع است
بکیر نپنج برک از آتشسته و بریزه بریزه که ده یکشب بخوبی نهند یکین آنرا در دامن آب و بهستور
کلاب حرق گیرند مقدار یکین **خوف از خرد باد بر بجهت و کاه در زبان و غلبه الشعل و اسطوخودوس و هر**
یک از جوشان این بهمن بهستور است و خاصیت هر یک بهمان خواص جوشش آن جهت هر مرض بر حسب
مصلحت در نهد بعل آورند **بغاسر از یکین و بعضی شسته کونید و بنویز ماله و بهندی ماله بکافی حرق**
لام یونان در وصفش همین بس که حکیم حکیم فرموده و فیه شفاء **سکیم** را بر اند و مواد ریخته
گرداند و اخلاط را بر اند و موافق باشد معده را و در روان و در م معار و آن صلح غذا است
اما نافع و در کربال و مصلحتی است **در تشنگی** عکس این است و بخلاف آن نافع است
سرفه و فی را **در تشنگی** آن گرم است در وجه دوم و خشک است در اوایل آن قاطع بلغم و رطوبات
و مقوی جوهر جوارح و طریزی و جاذب از حق بدن و مفتوح فواید حرق و تریاق سموم بارده
و حافظ قوت او و به و به شده آن با عصا و نافع است فصول دماغی و سینه و قصبه شش را
و معده و بکیر و بهستور و برقان و حصات و خسر البول و فایده و القوه و امثال آنرا زایل میکند
انولج ریاح را و باه را قوت میدهد و شستار را زیاد میکند و چون مزاج باب بیاض مندر طلب

مرطب اعضا و در بول و منقی قرحه مثانه است و بی صیه بکن معض و تشنگی و فی و در جبال بالی صیه
مورث تعفن چون باب گریب نمایند و بهنا سنا بنشینند و در غیر آن این اثر نیست و چون بدن
فی کنند و فی خرا فینون و به سموم سرد نماید و با روغن سونیز جهت مفاصل و تقویه باه و جرب است
و با مطبوخ زیره جهت خرد کردن سک و دیوانه سرد مندر است و باب پیاز جهت جرب و بکیر و معده
بیاض مفید است و خیالات را نیز زایل کند و با اندزوت و نمک سنگ ریاح کوشش و رطوبات از
دفع باز و در جک از آبکش و تقویه زخمها میکند و کوشش زیاد آنرا بخورد و کوشش نو میرود یا ندو با
نوش و در وجه آن بهق و برص را نفع میکند و حفظ میکند اجاد و اموات را از تعفن و فساد
و با سرکه و نمک جهت تخلیل و درام و در نفع کاف و جمل آن جهت علت رجم زمان نفق و ضاوش
کشد و رشک و شش است و طلائش باعث قوت قصبه است چون بعد از حمام مکرر ضماد نمایند
و با روغن کدو منضج و درام و در بول و باز او را در طول و کرسنه جهت استیام جراحات عقیقه نافع و بهستور
بهت قروح لیه و نهات را و نفیوت دندان میکند و این عمل بخلاف به شش بهنا است و چون بدن
خو خرد کنند جراحات حلق و لوزتین را از چوک پاک کند و حقیقه بان کردن باب بارنگ ماه
روز و روح امعار از ایل **سریخ** الاستحاله است بصفا و مصدق است و مف و مایع گرم و مف
مجدوبین **سرد** که کشنده و رطوب ترش و آب میوه های ترش و معصا را میخوش و جامه را بر
شتر بهش با پانزده مثقال بدش و شات انکوری بهترین آن صاف مایل بر خرباک صاف
خللا و طیه از ارجح معتدل القوم و از جرح جیشی که چون با نکشت بردارند تا کشت و زود و منقطع نشود
بفضل نوع آن ریحی است پس صیفی پس شیمی اما حریفی به باشد و زوی و در او ان سبز به
و خشک و تلخ و کینه است که زیاد و در بول ماله باشد و در غایت جدت باشد و بعضی چنان
است که چون استیام نمایند دماغ را بکزد و معال و عطسه آورد و او انها مورث جنون و حرق
اخلاط و می کنند و کونید اگر اچیان خورده شود عقل را زایل کند فی الفور و او را حرق سرد نماید
علاج آن خورون سک مایع است و نوشیدن ماله اصل فی کردن **روغن جلا و ریت و در باب**

راه عمل در روغن مذکور است **خشک بختین** و **محببت** از آب کین خشک که گذشت
شراب است و غسل که شراب دو چند آن غسل باشد و بچوشانند تا بقوم آید یا غسل و آب انکور را بقوم
آورند کم خشک و مفتوح و جمل و بکین طبع و مذبول است و شراب آن بعد از طبع قاطع است و
مورث انقلاب معد است **طریقه** و شیرین نبات است **جبل قصب** آب مذک که است **جبل قصب** میوه
سالمه است **جبل قصب** زبور است که مذکور شد بخل زبور را گویند و پادشاه ایشان را عصب نامند
جبل قصب چون ربوب است و بعضی از آن در باب راه عمل مذکور شد و باید که آنقدر بچوشانند
در یک سنگ بعد از آنکه خوب صاف کرده باشند تا که بقوم آید پس در ظرفی شیشه یا چینی یا قلعی
دارد در آفتاب هر روز برهم زنند و اگر هر روز سه چهار بار برهم زنند یا در شیشه کرده در آفتاب نورانند
بتر باشد و چون خوب غلیظ شود اگر خواهند چنان استعمال کنند و الا خشک کنند و در کافه غذای
بجوده در مکانی که باد راه نیاید بنگاه دارند و چون در ظرف طلا یا نقره باشد مدت در قوت خود بماند
بعضی گویند ده سال و بعضی با نوزده سال گفته اند و شیخ سدید این استبان گوید که عصاره زرشک که
سال باند و یک روز چشیدم در ذائقه خود باقی بود و تغییر در طعم آن بهم نرسید ابود
کرم و خشک و صفت و قافله باشد بهمای گفته را نافع باشد و سده سیر بکشد بدو عصاره از نوحه
پاک کند و بهمای عرض را از ایل سازد و معالجش بکند و در شش و زرشک و شش شش یکدم
انار شیرین نور چشم را بفراید و حفظ صحت آن کند و عارضش و سوزش از ایل سازد و صفت انار
شیرین که با شحم فشرده باشد و شیشه کنند و در آفتاب گرم نهند تا بجمد که در پس میل و چشیم کنند
عصاره انار که در خشک باشد جوارت جگر و معده و در معمای آنرا نافع باشد و قوت معده و
جگر بدو مرتبه شش و در خشک معالجش جلاب بدش و در زرشک و زرشک منقر و بدل زرشک تخم کل
و چهار دانگ وزن آن صندل یکمیزد زرشک تازه بیدانه و در باون سنگ کوفته و فشرده
آب آن را در یک بوشانند تا بقوم آید انگاه بطریق سابق در آفتاب نهند
است **رب السوس** است و در سوس گذشت **بختین** و **دلف** و **کبر** و **فاسک**

پس کون فو قان و زو بعضی کون شده کلی است لاجورای رنگ و درین بلاد نیز بسیار است و در سوس
این شهر در کوی که از ایمان که گویند و در کوههای شاه مسعود و فرادان میباشد بر کهایش زمین
مفروش و کشتن نقش لاجوردی و بقدر فوج میشود و بسیار تخم و از میان تخم برمیخیزد و در سوس و نواحی
آن تخم کما و درین بلاد عوم می آورند و کل سگفته و نام سگفته آنرا با تخم آن دسته می بندند و در آب
می نهند تا چهل روز بماند و در پیر شده میشود و در مجال نهادند و خوف زمین میباشد و ظاهر آن در کرم
سیرات کمتر باشد و در مهنان کل کلاخ گویند و باز به طور اهل جبال آن بلاد مخر و ج سخته بعضی
جلو در بان رنگ میدهند و کافه از این بان رنگ میکنند لون ازرق نیکو میشود و مفتوح و لطیف باشد و خوب
و جگر از ایل کند و بهمای که گفته شده باشد و در و جگر را سوزد و در طبیعت شش است و خشک و معالجش
مصلح بدش سه وزن آن یک ساق شش نهدم تا یکدم گرم بگیرند آب غافق و در آفتاب نهند
تا خشک شود و اگر در ذوق آن یافت شود بگویند و آب آنرا یک شانه از نوزده نهند تا رسوب کند و جرایضی
آن ظاهر شود و صاف کنند و باز و بچوشانند تا بقوم آید بطریقه که در اول مذکور شد و الا کل آنرا
بچوشانند و صاف کنند و به سوس و ترتیب نمایند **جبل قصب** بعضی از اطباء بگویند که به سوس قوی
گویند که با دجیان جنک است و طایفه حنظل و برخی جز دیگر دانسته اند و همه غلط است و این ضعیف
در شام خشک و در آنرا در دم نبات یک شبر و نیم و شش قویب منفع شش میشود و اندک خار دارد و در
بسیار میکند و از حنظل قهر است مزجش کم است و خشک و از جمله ادویه مسهله سیه مفتی عظیم مدی که
فشی آورد و ادوی آن بقای کنند و ادوی آنکه گذشت خورده باشد کوفته و فشرده اگر تازه باشد
با جوشانده و آب آنرا کوفته و صاف کرده بقوم آورند و بهمانند سوس معمول دارند **جبل قصب**
و این را با سوس نیز بکش بگویند و چون بکشند این آن شیرین سفید چون شیرین توج ظاهر شود و چون
خشک شود صحنه شود چون صحنه البطم اما سفید مایل بصفت و در مهنان آنرا خشک بفتح سین
بچه و بکون لون دکاف مجهول فاسر نامند و بعضی گویند طوشت است و قوی جز دیگری دانسته اند طبع
آن در آخر اول سرد و در سوس خشک و قاطع نفث الدم و حیض و سهال مراری و دومی و رفع قرحه معما

و شش سج وضا و آن مقوی اعصابی ضعیف و لمعه و جگر را بهتر و قوی تر از قیاسی است و ورق
و شش تا چهار درم و از حصاره اش از یک مثقال تا دو مثقال مصلحت دارد بصل و شش قیاسی
زبان فستان خوابان ماموس و آن نبات است شبیه پنجه شش و ورق کشت زرد و در شش میگذرد
و تخم آن از شش زرد و بهتر است قصبای بزرگ است که از نواری موصل از زرد رنگ شبیه پنجه
شش که مصلحتی که به همان ساخته باشد و آنچه خاک یا رمل دارد یا بسیار تیره و سنگین است در او دیده
عین استقال بنمایند و زحمای کرم را تجلیل و در حرارت و در چشم را بنشیند و آن کمال آن و معده و ترش
بلکه چشم و ضعیف با بره را از رمل کند و نافه را بختن مواد است چشم چون طلا کنند او را در جاره و سرخ
با و نافه و صدخ کرم و مفاصل کرم را سود دهد و بجز که در کشت آن و غیره بهم رسد نفع دهد و سوسنکی
فایده کند شش یکدم بدش حفظ بشد یا پوشش در بندی عبارت است از داروهای سایه
خشک که چون غبار ساییده و پیچیده و باید در مایه کشند و آن مایه را قوی بنویسند و در دهان
گشند تا بمقدم سر رسد و عطسه آورده مواد مجتبه بقوت و دماغ و تفتیح است و آن اخراج شود و عطسه
زکام را و آنکه در طبوبات زکامی را از دماغ بر آورد و سر به شیک گرداند و دماغ را پاک سازد
شونیز بوداده و تینا کوی صوره است و ای عطسه که همان نفع دهد و تنبا کوسه درم یک نیمه و یک
در گلاب خوب بپزند و خشک کرده ساییده قدری در پیچیده و منند که صدخ مزمن را نافع باشد
حصاره بخوریم و نظرون و مزاجش هر سه جزو ابر است که مرع و سکه و فالح و لقوه و در
شقیقه و خیر البول را مفید باشد و اخراج سینه و چمن بیت کند جزا جزو است که شش شونیز
و فون جنید است و زرد و اند طویل حب لبان عاقر و قوامش بزرگ از می از هر کدم یکدم گفته
و پنجه در پیچیده و منند این عطسه از حکمای هند است و گویند چون عطسه گیرند ازین از
و عدد دانه عدد درم از پیچیده افتاده و ماده این علت همان که هست و در ساعت مصروف صحت
می یابد و بلخ زردی که خطهای سبز دارد و درخت عسری نشیند و بهندی آن درخت را که بفتح بزرگ
کاف و بغار سرگک بزورن برگ و آن در کرم سرت میرد و بسیار بر کباب دارد و شیر بسیار از جبهه

از جمله سوم و شجاردیه است یکم ند و شیر آن درخت را نیز گرفته هر دو را در آب خشک کرده و وقت چت
عطوس نمایند و بعضی آب ساییده و سوطا میگیرند و گویند سخته آنها بهتر است و سوطا آن نافه و دیگر
است که در ریج میشود و گوچک است و چون مخلی سرخ موی بر بدن او است و در روی یک درخت
بهم میرسد و ایشان از ابریه بود و گویند آن نیز همان اثرش را گویند این خاصیت در رما و است
که در طرف کلین بسوزانند و عطوس نمایند و چون نمایند چون کرم بپزند تا به روز غذا خوارند و چیز
دیگر میس کنند و دیگر که عطسه آورده و سکه را نفع باشد و دماغ را از رطوبات فاسده عقیقه پاک
کند از اجزاء است جنید استر کندش فلفل هر کدم یکدم بزرگ طحجر است که مصروف است
آورده جز استر جزو است حصاره قنار چهار ششم خطل نوش در کندش فلفل اسطوخودوس
از هر کدم قدری بفتح عین مصلح و کبر صا و مصلح و سکون نباتا بغار سر بنویسند و شش چشم
و سر را مصلح و سکون نباتا بفتح نیکوب و بهم نام جلایا است که مقوی باه باشد و جود را از مفرط و طوی
و مبرور نافع بلخ کند و خمای خوب منقی و من با و من آب بپوشانند تا محل شود پس فرو گیرند و غذا
کنند و بار طلی قند و در طلی غسل بجوم آورند و یکدم زعفران سود و داخل آن کنند و کمک نقد رکبت
دانند نرم کوفته در روغن کجد بریان کنند و مغز جوز پسته و مغز بادام مقشر کوفته با آن بپایزند
و لت کنند تا بهوار شود و سیب میفح است در شیر به گفته شد که چون در دهان بپزند
نحوه آورده و تا از دهان بیرون نکنند انزال نشود و سیب و مثقال و ورق افقه بکثرت بکند
آب سحی و صلایه کنند تا سوادین طرف شود پس جزو ابر ساییده با آب بپوشانند شش خیم کنند و
و ملقه را با آن خیم کرده خشک کنند و لباس یکم از اینون بر آن پوشیده خشک کنند انگاه در خمیر
گفته مس خفیف دهند که خمیر خوب سرخ شود و چنان تجدید لباس فرموده و مس خفیف میدهند تا
سی مرتبه تکرار شود و دیگر که مسک منی و رافع عطش و رافع اضطراب است سیب از زرد سیب
از هر کدم جزو مغز نموده دور و زینند پس در آن کوفته بخور و کبوتری بپزند و در سیوم بکشند و در
آورند و بنویسند و وقت حاجت در دهان بپزند و دیگر که مسک آورده و صدخ و تن فلفل سود دهد

خود که خنای و دوی صفای و دوی را مانع باشد و جرات لهات رشتند کل سرخ طمان
نشسته بد کل زعفران از هر کدام دو دم تخم کفش بد دم تا زو سماق از هر کدام نیم یک بکچین
و آب کم مغز و فرمایند **خود** که خنای بفرغ صفای و دوی را سود دهد و مواد را بفرغ کند **بکچین**
حب اراش و تخم کتان از هر کدام نیم یک حب سببمان و نیز منقعی عدس مقشر اصل البوس یا دین
از هر کدام دو دم کل سرخ بپوشد از هر کدام هفت دم مرز کوشش و نه صغره از هر کدام دو دم حب الخب
و دو دم کوفتی را کوفته بپوشاند و صاف کنند و پانزده دم مغز فلوس و بست و دم رت شاه توت و نه
سازند **خود** که سقوط لهات را که سبب آن رطوبت و زرد باشد و دهنش شب یا کفار کند و رت
از هر کدام خود اقماع الزمان تخم کل از هر کدام نیم جزو با قدری آب کم در رت شاه توت و نه
خود که صدمع بفرغ از ایل کند ما ذن الله تعالی **ایار** بفرغ عاقوق کوفته و بکچین
با یکام حل کنند و مغز و فرمایند و خردل کوفته بکچین بپوشد نافع باشد عاقوق و صغره و خردل و پنخ
بهر کوفته و بکچین بکچین حل کنند و مغز و فرمایند همان خاصیت دهد که علق را از خلق
بردارند **نگ** خردل شونیز از هر کدام جزو نوش در بطرون حلیث از هر کدام نیم جزو با هر که مغز
کنند و مغز و برک خوب که پده نامند همان فایده دهد و تنها کوهان عمل کند و دق پیدار کوفته و بکچین
مغز و کنند بکچین نافع باشد **ایار** که علق را بر آورد **سیر** ترس شج نیم الحظل سرخش از
هر کدام قدری با سر که مغز و کنند **ایار** که درین باب سیرین انفع است **عصاره** برک و دخت خوب
بوره از منی از هر کدام نیم سیر و دانه و ران ساییده مغز و کنند همین زکریا کوید که چون
کمان را دو تو کنند و بخلق و در بد مجرب است **خود** که فایده و لقوه و صرح را مانع باشد و مانع را
از اخلاط پاک کند و خلط ازج از او و آورد **ایار** بفرغ خردل سفید و در غلظل ایرسا تخم
هر اسبند و ترب و دوج و نیز عاقوق و زنجبیل و دونه صغره و همک پوست بکچین
بپوشاند و دیگر که فایده و لقوه و دینه ادجاج بار و دماجی را زایل کند **ایار** بفرغ
دین و نیز عاقوق و زنجبیل شونیز و دونه صغره ایرسا پوست بکچین کفش از هر کدام نیم

چندیم بکچین غصلی سرشته مغز و فرمایند **خود** که دیگر که فایده و صرح و سکت و سببمان و لقوه را بپوشد
و در او زایل کند و اخلاط را از دماغ و اسبند پاک است **دین** عاقوق و زنجبیل و خردل سفید مرز کوشش پوست
ح کبر هر کدام جزو زنجبیل و در غلظل از هر کدام نیم جزو حب الزمان بریان کرده و دو جزو بکچین بپوشد
کنند و بکچین غصلی آخته مغز و فرمایند **خود** که قروح حلق را سود و در دهن رت سببمان و سفید ماز و سر
کنند و جفا زعفران از هر کدام نیم یک با قدری با سر که مغز و فرمایند **خود** که قروح لهات را سود و در دهن
اصل البوس خوب تا زوی بپوشد با سر که مغز و فرمایند **خود** که قروح را سود و در دهن
سماق کل سرخ کفار خوب باب بپوشد و حب الکلاب بپوشد قروح چون زور کنند و فایده
باشد و برک با سبب بکچین **خود** که کام و دانه را مانع باشد **دین** و نار دانه ترش سماق
از هر کدام جزو کوفته و پنجه و سر نازده لقوه کنند کفش باز و زانگاه صاف کنند و مغز و فرمایند
خود که ماده خنای بفرغ بپوشد و حب اراش و شیره و دخت انجیر و خمر ترش سادی
بکچین و روغن کاه و بقدر حاجت جوشانده مغز و کنند **خود** که ماده زرد را که از دماغ بسیند
زرد باز و در او و بکند از او که ماده بسیند **ایار** حب البوس کل سرخ کفار پوست خنای از هر کدام
جزو کثیر نیم جزو در کلاب بپزند و مغز و فرمایند **خود** که ثقل زبان و سستی آن و شوش کلام
را مانع باشد **خردل** زنجبیل غلظل عاقوق و زنجبیل و در توره شونیز صغره و ک با سبب نیم یک
بکچین غصلی یا آب که در آن مرز کوشش و امثال آن بپوشد بپزند و مغز و فرمایند **خود**
بجهت خنای گرم **آب** انار ترش که با تخم آن فشرده باشند یا رب توت و آب کثیر مغز و کنند
و باب بارنگ و آب حب الخب و آب سماق مطبوخ نافع است **خود** که بعد از بفرغ نافع است
انجیر زرد و حب ترندی اوس جوشانده با مغز فلوس خبا شیز مغز و کنند و اگر غنوق تب
داشته باشد با سبب ترندی کل سرخ و تخم مورد و راجوشانده باب اوس مغز و فرمایند
که خنای بفرغ پیدار که نیم نامند نافع باشد **دین** رت جزو و قدری مرصاف و زعفران و مغز
کنند **بجهت** امرش جاره و بار و دماجی حلق مفید است **دین** کفار کل سرخ کفار بپوشد

که ریش را زرد

مغز و ده خردل سفید از هر کدام یک چوبه و نامیران از چوبه آرد و بخور کثیر آرد و پنج فنجان خشک از هر کدام
رو چوبه آب سبوس کند بمبت جزو شیر و ختران یا تیره جزو قرضب نامزد وقت حاجت هفت
و ابیض باید بر روی مالند **غول** که روی را در حال سرخ کند **من** شیطرح در سر که دوسه جوش
داده و صافی را بریزد آن چند بار در پیهم بر روی مالند **غول** که روی سرخ کند **من** خردل سفید
در پنج باتویه یا شیر تازه هفت روز بالند و زو غای خشک ده گرم زعفران سه جزو شک سفید بر آب
هر روز هر روز دو مثقال بخورند و روی را با طبع با دم تخم بشویند زنگ و روی سرخ که روزی دو بار
و سیر و آب اما شیرین باعث سرخ رخ را میگرداند که در و صافی کند نشان سبز آرد و پلا
ترس خود پوست در مغز و ده تخم خیار و خربزه کل منی باتویه یا شیر تازه و قد غسل شب پانزده
روز بشویند و بیکه که همان عمل کند زعفران زو منس کند و مصلح باتویه باب پیاز سسته
و قدر بر آب گرم مالیده بعد از سه ساعت بشویند که سبوسه و خشکی بشود و از ایل سازد
آب برک سبکی لعاب خطر حلیه روغن بنفشه با دم تخم خربزه بهم آمیخته و بر روی بالند
که شفاقی و پو سیر هستی مقدر از سود و در **من** پوست انار جزو شیر و جفت بلوط نیکوب نموده در
شراب قابض بپزند و شبها نگاه و با دم او بدین شراب بشویند که عرق دست و پا را بر طرف
کند برک مورد سعد که ماز و جزو اسرو از هر کدام جزو بدست مالند و بشویند که کلف و انار
و نشانه ای که در بدن و دور و باشد زایل کند و بشود و صافی سازد پوست بضمه مرغ و شنبلیله
چورد و آب خربزه و آرد و چوبه و با قله و پنج ذره و فلفل و کف و دیا و نامیران از هر کدام دو درم آرد و بخور
ده درم مغز بادام تخم سه درم کوفته و بجنه یا شیر میش آمیخته هر صبح و هر شب بر روی بشود و بالند و صبح
باب گرم بشویند که موی را جعد گرداند که ماز و برک سر و کل جزو آمله و دارسنگ برک مورد
و سدر از هر کدام جزو آمله نیم جزو باب برک چغندر بنیامینند و بر موی مالند و بعد از شستن سخت
بشویند **غول** که موی را سیاه کند **من** آب برک آمله و آب مورد و جاد و هم آمیخته موی را بدان
بشویند پس با روغن مورد که قدری لاون در آن که خسته باشند چرب کنند که موی را نرم و پاک

و کتب و ریا

لفظ
و ر لطر

سید
الشفاف

و لغت

الشفاف

را در پنج محل کنند و پیه را در موم بگذارند و پیه را در موم بگذارند و پیه را در موم بگذارند
را نافع باشد. متوجه شفا بود و با دم و زنجار از هر کدام شغال خیر اندوزت نبات از هر کدام شغال
شغال از گیسو خراف ری و شغال و زنجار سازند که رباح چشم را فایده دهد. شنب
قدح سنگی معکب از پاره جامه با قطعه سبیل عک الانباط اشق چند بیدستر بانویه باروشن
شبت و تابونه بیا میزند و به چشم پاره بردارند و زنجار که سیلان را طوبت از چشم باز دارد و زنجار را
تنگ سازد و مازوی سبز تخم حماض زفت بودا که مازج برک مورد کلن را بانویه به زنجار بکوفت
بجوش نهد و صاف کنند و جنبت بچید و سره از هر کدام از یک نرم ساییده و در آن بیا میزند و به پاره
کنان آلوده خشک نماید و زنجار که متعلق را نافع باشد. جب پستان را در وقت مازوین از هر کدام
به دم و فلفل جوز بو اکتان سوخته از هر کدام بکدم باروشن پستان بپاشند و به چشم پاره بردارند
و زنجار که قیج را تنگ و خوشبو کنند و مازوی سبز ققاج او خرسک را یک از هر کدام بکدم شغال و زنجار
از هر کدام یکدک در قدر شراب جوشانیده و پاره صوف را بدان آلوده بردارند و زنجار که قیج را تنگ
کند و زنجار را قوت دهد و شمس سبیل هم زنجار قشور کند و صمغ کل خیری زرد کل سرخ پوت
بج بکتر زمس باروشن مازوین سرشته بصوف پاره بردارند و دیگر که قیج را تنگ و خوشبو
سازد و وقت قیج و زنجار را ازل کند. یک زعفران از هر کدام جزو شراب جوشانیده و پاره
آلوده کنان آلوده بپزند که قیج را تنگ و خوشبو سازد و در طوبت زنجار را تنگ کند. یک برک
سرخ و مورد و کلن را سبیل و پوست آنرا قوی از هر کدام جزو بکوفت کرده بجوش نهد و صاف
کنند و بکدم مشک آمیخته به سوزمهل بردارند که قطع دم کند از زنجار سره صمغ کلن
جفت بودا بانویه باب ورق مورد بپاشند که شمس و جنبت میت بر آورد و زنجار که در جرج
اهل خرف از هر کدام جوی کوفته و چخته با قطران فرزند کند که حیض براند و بکدم مرده را
بپزند از دم صاف نموده و به اهل از هر کدام چهار دم سداب بکدم موز منقی دو دم کوفته چخته
باز پاره کا و مورد بپاشند و فرزند سازند که خراج جنبین زنده و مرده و شمس و غسر ولادت

ولادت و علت رجا را بغایت نافع است و قاتل جنبین است. جادو نیز خرق سیاه مرصاف پیه
ساییده و باز پاره کا و بپاشند که سربخ الاثر است. و فینون را نرم ساییده به پنبه آلوده
بردارند. جهت کشودن حیض خراج جنبین زنده و مرده را بغایت نافع است. عصاره ققاج
لحم بخت قراط باز پاره کا و جل کرده بانویه بپاشند که در غایت جذب و تنقیه است و زنجار
لحم جنبین را و شمس را و قاتل جنبین است. عصاره ققاج را به سداب نیم خنفل مازوین اشق
بخاریم موزج با جمل فرزند سازند. بخت خلیل او دم صلبه. موم به او روک به مرغ خرمک
به دم مقل خنفل نیم کنان جمل با بانفس خیار شیر بپاشند. جهت قطع خون حیض و ضراره
قوی و عفت و در طوبت سداب زنجار که رشب پاره سره کا خذ سوخته زنده که مانده بر دوسر
قل رشی مد بر رطل بانویه باب برک بید پستان کشید با باب مطبوخ ماز و بپاشند زنده و دیگر که
قل سیلان خون حیض کند و در طوبت مازوی سوخته دم الاغون برک مورد کلن را مینی کل سرخ
بانویه از هر کدام یکدک در قدر شراب جوشانیده و پوت آنرا ترش را بکوب کرده بپزند تا غلیظ شود و قدری پس از باب
ان زنده با دویه صمغ کلن زنجار که در قطع خون حیض نافع است. شمس پاره پاره
ایون و دیگر که بجان عمل کند. در دوسر شک زنجار که کلن را مینی کل مخموم سره بانویه
که اعانت کند حمل و موثر است. مرصاف آیرن سرکین خوکوش که در تنه بکات
سایند و قیج را خوشبو سازد. ماز و دو شغال ققاج از خوکوش با خرقه که شراب آلوده
باشند بردارند که در دم زنده و زنجار را نفع کند. شمس بقدر که بپزند و در شیر پخته باروشن
و اندک زعفران و موم فرزند سازند و در وقت کل با موم ققاجیون و آب بارتنگ و شیر و خرق
مخزج نموده بردارند نافع است. چون اوبه سیم است. و افلو نیانیز که نید
بغزه و یکون نازشم لام و یکون و او و کسرون با شمس که سیم با سیم و وضع است
و او یکم بود از حکا قدیم در شک روم نمیش فیلن بود و موم طوس سیم این را ساخته و جالینوس
نقل میکند که من این دوا را در خواب دیدم و در بشت در باب موجد و ابراد یافته و درین نسخه

خواجه سعد زرب قضاوی جزو ان الصافیة خبیة القلب ربو ند چینی غار بقون
در فاضل سینه حماما فطر اسایون مرصاف میخوابد بیل از هر که هم در نیم صندل
سینا الطیب تخم کفش کل سرخ خنک سفید مغز چغوزه مغز نارچیل از هر که هم بخمخال مغز خنک
و مغز از هر که هم ده مثقال اینون صد مثقال حبس به وزن ادویه به ستور مقول مجون کنند
فصل فی از مغفور حکیم مؤمن که در مزاج حار و بار دفع کند و تقریر آرد و در
بمغز اسک می کند و می فطرت از دایم و درین جهت از زاج فطر الارواح گفته است
چهل به جزو است و قوی است با عندال شربش کیمثال **بذر** اینج فاضل از هر که هم ده مثقال
اینون است مثقال زعفران کشته خشک از هر که هم بخمخال صندل سفید در چنر طبایر سبیل
کل سرخ خنک نارچیل چغوزه کل کا و زبان از هر که هم ده مثقال زرب و در دایم بسا
سعد زرب قضاوی جزو ان الصافیة خبیة القلب ربو ند چینی غار بقون
اینون و قنقل و فیون پوست پرون بسته پوست ترخ ورق نقره همین سرخ و سفید و ج
تخم باد چوبه بوزیدان از هر که هم ده مثقال مشک نیم مثقال آمله بزر و شیر بفا و مثقال حبس
نستعد مثقال و بخت بعضی این ادویه را اضافه نمود که با مر و ازید به و حقیق مر جان
از هر که هم ده مثقال یا قوت لعل و ورق طلا و غیر از هر که هم ده مثقال **بذر** دیگر از ادویه
که در جرم طهر الدین عمار الاسلام بفرماید که از خط اب البرکات نقل کرده ام و این فصل نسخ است
جهت دفع سموات نبات و حیوان و جهت سرد و در و غلظت بعد از آواز گوش و زکام و زرد
و لقود و عالج و رخش و سیلان لعاب و آن در کمال قلب و قوت حفظ و دفع نسیان و کشتن
بلغم و صفای صوت و جهت سهر سببه و سبب سهری و قوی و بخت و برودت معده و کد و کشتن
سده آن و تقویت آن بر طبع خون و در بود و شفا و سستی بدن و کثرت عرق و بوی بد آن
و تقویت جماع و زیاده میکند حرارت را و از ایل می سازد کسل و تشوب و عطشی و سترخا و از
اجبار و جهت تقویت بخت کرده و در بار بول و در یک مجتمه را می نویسد زود نافع است

بست و اسس سوادی و دشت و تهر المزاج و در معده و قلب و در نیم شدن غذا را و شربش
اقل یکد انگ و اگر کیمثال بدل مقدار خودی باشد تا باب گرم و چنین وقت خواب بنوشد
و در زمان سرد و پانزده روز در زمان گرم هر سه روز یکبار باب گرم و در وقت شرب و نبات
و جذر کنند و مزاج خشک در هر صداغ بار و کیمیا باب مرز و شربس طمانینه و چنین ملقود
و در امر افس خلق حبشه به آن گفته است که فرو برد سر ف کشته و تازه بنفشه مقدار حبشه و بعضی در بخش
و بخت ربو و فیض نفس باب زرب و اصل السوس و در جع افوا و امعا باب رطبه و الا بطبخ زرب
و در و در سپرز با کلاب و سر که جهت در و پهلوا شرب الاصول در و جک باب غسل خون از راه
بارد و باشد و اگر از سده باشد با الاصول و بخت مبطون باب مور و هر که ضطاسکم خود تواند کرد
و برای در و نیکاه با بد که گرم شده باشد در آفتاب تابستان و در زمستان با جلاب بکرم و برای
بب و زرد و هر که با آن و جع فوا و باشد باب و برای تب مرکب مبطونخ اینون و جهت زحیر
باب بذر قنطاریه و آب نیم گرم و جهت حصاة باب ورق ترب و جهت بیماری که خواب نکند بطبخ
خنک و جهت بواسیر باب کندنا و جهت ثقلان جنبه باب سماق و برای غم و سبب باب
کاسر و برای قوت جماع باب خود مبطونخ غرس هر دو رجه فرو برد و شود و برای زنده که زاییده و لقا
قطع نمیشد و باب حببه و برای هم باب جمل و جهت کیمیا اینون خورده باشد بطبخ عود یا کلاب و جهت
کزیدن حوت و جهت کزیدن انجی هر روز هر چه قی کند باز به بند تاقی با کن کرد و غلظت
صحت درین و دانست که مار کزیده و قی که پاک شود از سیم بد نش خوابش مرود و چنین در هر سه
فقال و بخت مادی که در کرده هم رسیده باشد بطبخ غار و زرد و جهت دفع زیاده خون حیض باب
سماق و بخت دفع جنبه سبیلین غلاب و موثر و جهت قوی بطبخ اصل السوس و است جزو است
تا بهفت سال زمان او را کش بعد از شش ماه قدر شربش بخت هر مرض است و در فاضل
و از چنر خبیطیا سینه چند میدتر از هر که هم چهار دم سبیل الطیب نقاع از خور از و طول از هر که هم ده
دم اینون بار و ده مثقال یکد انگ و نیم زعفران یکد هم اینون تخم کفش بذر اینج از هر که هم پانزده دم

در کوزه نمی رهند چون سرد شود بر آه زنده و دوباره ساییده اکتال نمایند بفتح قاف بار محمد
والف ابی که آه و پیچری نباشد یعنی آب صاف مغرب است از اگر بادی نماند و گویند
قاف در لغت یونانی نیست بکسر قاف بار محمد الف و موحده و الف نماند و کسر دال محمد و سکون
تحت الف یعنی آه و پیچری و فیل کل الکتاب من الادویه المفردة و لکن کتب بس اگر درین کتاب از ادویه
مفردة که خاصیت تر ایکب کبار در آن موجود و معلوم است و بخرافه به مناسبت که منافع قوای بدور
آن منحصراً مضموم است و قوای بدلیلی از شبها که نزدیک موز و سکون است مذکور و مرقوم باشد میسورت
و بمعنی نباشد مخزن آن اندر دوش قدیم است صاحب تریاق فاروق و فلفله بعد از
شربت باراد و به منفی از خاک و غبار که گفته و پیوسته و با بکار نباشد جدا کوفته و خسته چون غبار درون
منوده بهم آمیزند بسیار سعی کنند و با حرق و شراب و مایات که بان منسوب است سرشته میخانه
در کوفتن و شستن و سعی تا آنکه غایب و قوصاب زنده گردد و در آنچه شربت یکدم است
یکدم قوص کنند و آنچه یکمقال است یکمقال و با الفیاس قوصی که بهجت دفع مصلح و شقیه است
از اقصی شست گویند به پهلوی زنده تا از دیگران ممتاز باشد و بلفظ خورده شود و قوص از این کار
بجین بقدر شربت آنکه در دواک است یا بیشتر اضافت نماید و بس در پشت غریب نهاده از هم دور
تا یکدیگر بچسبند و بکند از نایک در سایه خشک آگاه و در ظرف شیشه یا چینی کرده نگاه دارند و هر روز ازین روی
بان روی میکنند و بپارچه اند که در غبار محفوظ میماند تا طوبی و جبهش نماند **توت ان** آنچه برای
تبه و بیماری است و آنچه مسهل است در حال که ترکیب شود تا ششماه اثر بخشد و فایده کند و بعد از ششماه
میفت شود و آنچه مشتمل است بر ادویه کبار و اقویون و از است با چهار سال اثر دارد و قوی است
و بعضی از دوسال و آنچه در صومعه و مثلث خوب میخورد و بپزند و بچینان اما چنان است
که بعد از خشک شدن قوص را کوفته و ساییده بآب و شراب یا آب یک کتاب با هر چه برای آن مقرر
شده مخرج کنند و بیات مندر تا باستان اندک سرد و در زمستان گرم تر و بعد از آن و دیگر آب یا
چیز دیگر از شربت نباشد مندر و اگر غش علیک کند میانه مناسبت و مقوی چون کلاب و بید مشک و قوی

حقیقت مقرر چون بان شور و بار بچوبه قدی نباشد و در اجتناب کوشند و معالج باید عارف خیر
و محبت و دانا و بصیر باشد و در جبر شغنی یا زوده امر واجب از او نظر داشته باشد چنانچه در نظم آمده است
یا زوده چیرست واجب و رب غشقی مذم بایدت منظور باشد در نظر هر صبح و شام بر معالج کوبن نماند
باشد و غافل ازین بعد حق روی جلال قرب او روی حرم وقت نوبت پس مزاج و قوت و قوت و قوت و قوت
سختی که غشقی از غلط و خطا بپرسد هر کس بس موی سحر و سحر فصل بال عادتش و آنکه در اند خطا ب
آخر کایر و مقام بفتح بزه و داند آن و بفتح ذال بجه و سکون را محمد و فتح بهم و سکون
انچه بهم نمانی و دوا که در دوش چون از قوص است بعضی از اطباء هر دو را بدین از جمله جزای خلعت
مطلق و فتح و جبهت است با امر من و بکسر و موحده و موندن و ضمائش مثل اوم بارده و مصلح یعنی
ذرات قدیم را نماند است تو شرب دوسال جزا چهارده است تمام دار ششمان قوطی قصبه ازیره
فصل سید قرض ناخواه از هر کس به شغال در چتر مصلح زخفوان مرصی از هر کس که شش شغال و کوشش
سبیل از بپندی از هر کس به شغال بشراب یا مثالی آن قوص را زنده **سنگ جالبوس**
در تبهایی که قوی باشد و ناقص من که تحت بد زنده و پشت پای و روی اماس که دفع است از
جودت و شربت و بفتح هم قوص تا دوسال قدر شربت با دو دم باب با دیان و کفین انیسون
میز از هر کس چهار دم تا بپندی اسارون انیسون سبیل موزاد هم نخ عصاره غاف از هر کس که هم
توش که هم باب یک کفش و قوص کنند **سنگ بزرگ** بکسر بزه و سکون سین محمد و کسر قاف و بکسر حاء
لغت جبهت بس لفظ از نماند بپارچه و بپارچه و شش و حوم این که با دیشین مذکر حلف
گویند و گویند چون کک پای بران نماند شود و اگر نماند پای نهاده داشته باشد بهر دپار موی قوی
غشقه بضم صا و مصلح مع از غشقل حاء و بپارچه و بپندی کاند و نافع است که مر را که در معالو کند و ضرر
سبوم زیا که را زدن فایده بود و عسر نفس و بپارچه و نافع است قدر شربت یکدم بکسر غشقل و صا
که نیک بپارچه و نماند و از هر کس که بپارچه و نماند و در خوردن و طوبیت فصلی اکثر شربت
را اندخته بپارچه و نماند و در خوردن و نماند و از هر کس که بپارچه و نماند و در خوردن و نماند و از هر کس که بپارچه و نماند

چون طول عمر بخت نافع و مضر است **باب** نافع است قروح کلیه امثاله و بول الدم
از اجزای و جزو است **باب** بزرگترین شعله آن هر که شش در زعفران بزرگترین جفا فیون
با دم مقشر از هر که دم در بادیان و در دم حب که بخت و بخت آن بزرگ مقشر و در دم که
و خسته قوس سازند **باب** نافع است از زنی بول الدم و نفث آن جزا است جزو است شش
کمیثال بعد از شش و هر قوی که فیون دارد البته باید بعد از شش استعمال شود اما قیاس
درم سماق ساینده به دم آفتاب ازمان کلان عصاره بول الدم از هر که دم در دم کلان
شسته فیون هر که دم **باب** از هر که دم سازند **باب** بضم همزه و سکون قاف و ضم را و همزه
و سکون و او و ضم قاف نافع و سکون و او و ضم همزه و سکون عین با میم یونان نقل و در دم
روغن زعفران را گویند اما قوی بفتح قاف و سکون را و همزه و ضم قاف و همزه بفتح سر با و زعفران
گویند و شاید نقل از امعاء و معده بضم قوس باشد یعنی قوس زعفران از جمله اجزای و در دم
است و در قوس این از معده است جزو است قوش و بول الدم زعفران در چینی ابر
سازج هندی از هر که دم در مثقال کل سرخ حجاما قاطع از هر که دم که مثقال مرصاف چهار مثقال
با شرب و مثقال آن قوس سازند **باب** سهال دمی و افراط خون جیف و فی الدم رنج
باشد جزایش و در ده جزو است شش در دم **باب** کل با شرب موافق **باب** پنج انبار
چهار دم ورق کل سرخ صغیر و کبریا خفه از هر که دم در کلان است کل منی طباشیر رب
البوس از هر که دم در دم آفتاب بدم و نیم **باب** موافق در شش
و ستور قوت میسر و معده و بزرگ را و در امثال نافع است و تبهای بنفش و غیر آن و سوا القینه و سوا
از این میکند جزایش و از ده جزو است و میمانند هر یک و در مثقال و نیم یا بیشتر از آن پستور قوس
است و در سبب و در حیات بکفین **باب** کل سرخ هضم اسل البوس ترنجبین عصاره زرشک
از هر که دم چهار دم سبیل معطر خشک غافط طباشیر از هر که دم در دم تخم خیار مقشر به دم کلان
را و در چینی زعفران از هر که دم ترنجبین را و آب که سر مرق حل کنند و آب صاف از آن گرفته خا

خا و خاک و بزرگ از آن و در آن عصاره زرشک حل کنند و او به را بدان بپوشند و قوس
سازند **باب** از دستور ما رسان که همان نفع دهد و از آن زیاده جزایش
ست جزو است و از شش چهل و نه دم قوسها کنند یک و در مثقال و نیم پس بکشد و چون خشک شود
شش بکشد بکفین **باب** عصاره آبر با بر سر حدیث زب البوس کل سرخ تخم خیار و خربزه و
بن از هر که دم به دم معطر سبیل عصاره غافط فوایض مکشی استنین اسارون فلفل انج
تخم شتره که سر کشت را و در آن زعفران طباشیر از هر که دم در دم ترنجبین شش در دستور
باب کاسر مرق قوس سازند **باب** بفتح همزه و سکون نون و فتح و ال معده و ضم
معده و سکون و او و هم و ضم را و همزه و سکون و او و ثلث اسم پادشاه از زبان است که مؤلف
باسم او ساخته و نیز نام در شش است و این جزای تریاق فاروق است و نافع است که پنج
هوم و او و قهقهه را و قهقهه سم و قوی معنی ریه میکند و سود میسر و ضعف جگر و استفا و قهقهه سرد
را و ششهای این مختلف است و این بزرگترین شش و شش جبین بن احقاق است جزایش
جزو است از شش که میسر و شش مثقال شری که مثقال **باب** در ششان قصبه بزرگ اسارون
خود بسان سبیل چعه معطر نو از هر که دم شش مثقال فلاح و در زعفران از هر که دم و در مثقال
در چشتر حجاما مرصاف از هر که دم است و چهار مثقال انجوان است مثقال سبیل الطیب شازده
مثقال با شرب بنید حسن جمهوری قوس سازند **باب** و در آن که خود و عظم تریاق خزه و بعضی
معاجین که است قوی معده و دماغ و بکریا قوت تریاقیه جهت علل بارده و بعضی ریه نافع است
جزا است جزو است و از آن با سوبه شش که مثقال **باب** با بونه سرخ و سفید سماق بیدانه مرصاف اسارون
ایمون است غلبه بزرگ خود بسان با شرب جمهوری یا مثقال یا بنید زریب قوس سازند
تبهای بنفش و ضعف کبد را سودمند باشد و سده بکشد و در و معده را نافع باشد
جزا است جزو است شش که مثقال **باب** ایمون استنین مغز بادام تخم سبیل الطیب صبر زرشک
چهار دم عصاره غافط سازج هندی اسارون از هر که دم به دم معطر تخم کفش از هر که دم

یکدم کوفته و نیمه با یکجین برشته و بنمای بفرمانی باشد و ما و غلیظ الطیف کند اجرا
یازدهم شربت چهار دانگ با مالک و انیسون کرفش بادیان از هر کدام به درم نصف یک
قندیل قطرات یون مصلی و عرقان کل سرخ سنبل از هر کدام یکدم کوفته و نیمه به ستور قوس زنده
نیمه که بر قان سدی را زایل کند اجرا یازدهم جزوه است آوزان بست و درم شربت یکدم
س انیسون غاف از هر کدام به درم صبر زنده نیمه غار یون و دو درم انیسون اسارون کرفش
شربت مصلی سنبل لب اللؤلؤ از هر کدام یکدم بطبخ فستق قوس زنده نیمه که اسس سبز
و نافع باشد ابرین طیب یکدم که یکجین قوس است و به روز بچوک داده و روز چهارم شربت
بست سبز شربت تمام که خسته بود اجرا چهار جزوه است و زنده و درم شربت کفقال یکجین
چهار درم قندیل غلیظ سنبل طیب است و درم اسس کرفش و درم اسس کرفش و درم اسس کرفش
برشته قوس زنده نیمه که اسس کرفش و درم اسس کرفش و درم اسس کرفش و درم اسس کرفش
نوش کن کند و نافع است اجرا شربت است و زنده و درم شربت کفقال یکجین
و دو درم شربت در دو درم و نیم شربت یکدم س انیسون رومی و درم کرفش انیسون
از هر کدام یکدم سبزه است و درم صاف قندیل چند نیمه انیسون از هر کدام و درم شربت بود و
امثال آن برشته و قوس زنده نیمه که اسس کرفش و درم اسس کرفش و درم اسس کرفش
و اسرار و نفع میکند و را و نفع میکند شربت غیر طبع را اجرا است و از دو جزوه است آوزان ده جزوه
و نیم شربت کفقال هر قوسی ده درم س بلبله کاف بلبله زرد بلبله سیاه آله بلبله بزم کابی
از هر کدام جزوه تر به دو جزوه اسطوخودوس بغلیج سیله اسارون مصلی از هر کدام نیم جزوه فانیند
بوزن به قوس زنده نیمه که اسس کرفش و درم اسس کرفش و درم اسس کرفش و درم اسس کرفش
بسیار نافع است و این جب از ده مجلس بیشتر از است و به کمره اطلاق میفرماید شربت کفقال
با یکجین شربت کاف در آن خوب بنده باشد و صبح صافی کرده و شربت آن به درم باشد
از هر جزوه از ده درم بار تابست و درم بار س بلبله کاف بلبله زرد بلبله سیاه کاف بلبله بزم کابی

نصف خاشکیده و بر آب به غایت زرد و پخته کنند و قدری آب بر آن ریخته بعد از چند جوشش شربت
رفته و او به بر آن پاشیده خوب با هم مخلوط نمایند پس بوزن شربت کفقال و نیم قوس زنده نیمه
کند سبب قروح معالجه کسی را که طعام نفهم شود و چشم سخت و زخم و سبب آن جفت
متواتر باشد و درم جزوه است زنده و درم اسس کرفش و درم اسس کرفش و درم اسس کرفش
الاس و شقال بادیان انیسون تا نوزده کرفش زنده نیمه و دو قوس از هر کدام یکجین و انیسون و شقال
با شرباب قوس زنده هر یک یکدم کوفتی الهم را نافع باشد سبب مصلی و درم کند
اقاقیا کف زنده نیمه از هر کدام چهار درم کفقال کل مخلوط از هر کدام به درم و درم شربت کفقال
شربت کفقال شربت انیسون و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال
قوس باشد سبب درم کند و افاقیا کف از هر کدام چهار درم صغیر یکدم و درم شربت کفقال
مقدار به قوس زنده و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال
بایوست باشد و درم جزوه است شربت کفقال و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال
مغز تخم کدو تخم خرفه از هر کدام و درم رب اسوس کفرا از هر کدام به درم مصلی و درم محمود یکدم
باب ترکیب قوس زنده و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال
تمام است اجرا شربت جزوه است سبب قوس ده درم بلبله زرد و تر به از هر کدام یکدم رب اسوس
انیسون کفرا از هر کدام یکدم محمود یکدم کفقال و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال
و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال
مغز تخم کدو تخم خرفه از هر کدام و درم رب اسوس کفرا از هر کدام به درم مصلی و درم محمود یکدم
رومی سنبل طیب از هر کدام یکدم و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال
ست و شربت کفقال و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال
خطی و خبازی از هر کدام یکدم رب اسوس کفرا از هر کدام به درم مصلی و درم محمود یکدم
و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال و درم شربت کفقال

ورق کل سرخ شده صحیح بود نشسته کثیر از هر کدام چهار درم تخم حافض طباشیر از هر کدام سه درم
بالعاب سنده قرص سازند **دوم** کرم خشونت سینه و تب محرقه را سود دارد
و طبع را نرم کند جزا نه جزوت شربتش کثقال طباشیر چهار مثقال تربجین سه مثقال مغز تخم
خیارین و کدو نشسته صحیح بود خفای کثیر از هر کدام یک درم تربجین را بالعاب بیکو خاک و خار
از آن گرفته قرص سازند **دوم** دیگر تبهای محرقه و موی را نافع باشد و تشنگی را بشت اند و شکم را
نرم دارد و جزا نه جزوت است اوزان درم شربتش کثقال کل سرخ تربجین از هر کدام یک درم
نشسته کثیر از صحیح بود طباشیر از هر کدام دو درم زعفران یک درم بدستور با تربجین مخلوط و کوشند
و دیگر تبهای عرقه را نافع باشد و معدود را قوت دهد و تشنگی را بشت اند و جزوت
را ساکن کند و از شربتش دو درم طباشیر عصاره زرشک مجذبه کل سرخ کثیر از هر کدام دو درم
قد سینه چهار درم باب کاسنی یا باب غلب قرص سازند **دوم** دیگر که نشسته
اول است و بکافور نفع دارد و دیگر که در اوزان تفاوت قلیلی است و سودمند است تبهای طهیب
صفراوی و تبهای دمای را تشنگی را ساکن کند و سرفه و خشونت سینه را بایست نافع است جزا نه
جزوت و زدنش هفده درم شربتش کثقال طباشیر هفده چهار درم تربجین سه درم مغز تخم خیارین
و کدو از هر کدام دو مثقال نشسته صحیح بود کثیر از خفای سفید از هر کدام یک درم بالعاب سهول قرص
کنند **دوم** دیگر نافع است تبهای جاره و آبله حصه و تب و دق و حرقه ابله تشنگی را تسکین
میدهد و التهاب اخلاط مجزیه و سعال و ذات الجنب را جزایش پانزده جزوت اوزان پنج درم و چهار
درم نیم و تشنگی شامه شربتش و مثقال کل سرخ مغز تخم همداده و خیار و کشیز و بنفشه و نیلوفر و
سوس از هر کدام سه درم طباشیر نشسته خفده مغز تخم کدو از هر کدام یک درم و دو درم مسند سفید
یک درم زعفران یک درم تربجین ده درم با شیر و عرق سازند **دوم** دیگر تبهای صفراوی و دق و
رانای باشد و تشنگی و تشنگی غلبه خون کند جزا نه جزوت اوزان بغیر تربجین است و پنج
مثقال قد شربتش کثقال طباشیر کل سرخ از هر کدام پنج مثقال مغز تخم خیار همداده رب السوس

رب السوس زرشک منقح صحیح بود کثیر از هر کدام دو مثقال تربجین پانزده مثقال و اگر تبین بیشتر باشد
رب و نجینی سه مثقال و غار یقون ماده یک مثقال اضافه نمایند **دوم** که شطرنج و سایر ترهها
صعود را از دل کند و بعد از استفراغ دمی که جزوت است و اجزایش جزوت اوزان سی و
چهار درم شربتش دو درم طباشیر کل سرخ از هر کدام یک درم تخم کافور و خیارین و کدو از هر کدام سه درم
رب السوس دو درم تربجین دو درم **سهمال** را از دل میکند و معدود و جگر را قوت
میدهد جزا نه جزوت و جزوت بغیر کافور قوتش و سعال شربتش دو درم تخم حافض بی کل ایمنی صحیح بود
جب الاس از هر کدام دو درم زرشک بیدانه طباشیر از هر کدام شش درم زرد و هفت درم نشسته بود و دو
یک درم بلوط چهار درم زعفران که باب از هر کدام یک درم کافور یک درم بکلاب قرص سازند **دوم**
یک که شکم را بیدار و معدود را قوت دهد جزایش جزوت و زدنش است و زشت و دم و دم
شربتش یک درم ورق کل سرخ ده درم صحیح بود تخم حافض بی نشسته بود و داده الاس زرشک طباشیر
از هر کدام سه درم زعفران یک درم ساییده بکلاب نشسته **دوم** تبهای صفراوی را نافع باشد و
شکم را بیدار و تشنگی را ساکن کند و سرفه و خشونت سینه را بایست نافع است جزا نه
جزوت و زدنش هفده درم شربتش کثقال طباشیر هفده چهار درم تربجین سه درم مغز تخم خیارین
و کدو از هر کدام دو مثقال نشسته صحیح بود کثیر از خفای سفید از هر کدام یک درم بالعاب سهول قرص
کنند **دوم** دیگر نافع است تبهای جاره و آبله حصه و تب و دق و حرقه ابله تشنگی را تسکین
میدهد و التهاب اخلاط مجزیه و سعال و ذات الجنب را جزایش پانزده جزوت اوزان پنج درم و چهار
درم نیم و تشنگی شامه شربتش و مثقال کل سرخ مغز تخم همداده و خیار و کشیز و بنفشه و نیلوفر و
سوس از هر کدام سه درم طباشیر نشسته خفده مغز تخم کدو از هر کدام یک درم و دو درم مسند سفید
یک درم زعفران یک درم تربجین ده درم با شیر و عرق سازند **دوم** دیگر تبهای صفراوی و دق و
رانای باشد و تشنگی و تشنگی غلبه خون کند جزا نه جزوت اوزان بغیر تربجین است و پنج
مثقال قد شربتش کثقال طباشیر کل سرخ از هر کدام پنج مثقال مغز تخم خیار همداده رب السوس

چرب کنند و بر خصلها مندم و روغن از کل خطر بخت و موم زرد و روغن بنفشه با دهم بر عقب
کردن او میماند و اگر اسهال از جگر بگذرد و تخم خنک باشد و اگر آب بخت و نشسته بر بیان
در آن انداخته جفته کنند جز این نسخ است بغیر از قند شربت کیمشقال و عود بنفشه
چهار دهم کبابه معطر و قند سبیل الطیب یک دهم و دوم قند سفید و آب بر جگر با کلاب و قند سازند
و یک که بیخه و قی باز دارد و جگر است شربت شربس و دهم با مال الیم شربس و آب بر جگر با کلاب و قند سازند
خام و قند سبیل الطیب از هر کدام یک دهم طباشیر کند زرد و قی کل سرخ از هر کدام سه دهم و دوم کبابه
چهار دهم بعد از این از هر کدام سه دهم و دوم آب خالص قند کنند بنوع دیگر معده را قوت
دهد و طعام را بضم کند و اشتها آورد و بونی و باز خوش کند شربت کیمشقال و قند معطر
از هر کدام سه دهم قند سبیل بسا سه از هر کدام دو دهم و دوم عود بنفشه و قند پست از هر کدام یک دهم و دوم
و بیخه با کلاب و قند کنند قسم دیگر که همان خاصیت دارد و جگر است شربت شربس و آب بر جگر با کلاب و قند سازند
و از آن است و یک دهم شربت کیمشقال بر سترند و کبابه سبیل و قند کبابه سک کشک
عود و قند معده کوفی کند و معطر از هر کدام دو دهم زرد و پاک کرده بخورم کوفته و بیخه و بیخه قند
سازند و دوم سپرز را که بسیار صلب و غلیظ باشد تجلیل کند و سنده و جگر را
بکشاید و طبع را نرم دارد و علامت ورم صلب انتفاخ بطن و مالش بسیار در سپرز و خروج
آن موضع و نفس منقطع و تا دمی از خوردن غذا و تغییر در آن و نف و بضم و هزال بدن و برف
خشک است جز این نسخ است و یک دهم و نیم شربت شربس و دوم قند پست از هر کدام یک دهم و دوم
از هر کدام یک دهم طباشیر زرد یک دهم و دوم عصاره عافت سبیل الطیب یک دهم و دوم قند معطر
پوست چرب از هر کدام یک دهم و نیم جگر را که کوفته و بیخه و در سر که خوب نیده و خشک کنند
قاریقون را از پشت مغز بال موین که را نیده و یک دهم و نیم قند کنند بنوع دیگر
و الف و سکون فاف و قافی مجول و در افوا و مشهور است بغافت بنوع دیگر و الف و کبر
فاف و سکون مثله و در شمس از هر کدام یک دهم و دوم قند معطر از هر کدام یک دهم و دوم قند معطر

و سکون مثله میگوید نافع است بهای گرم کنند را و روغن عطش میکند و دهم جگر سپرز را
زایل میکند و بر قان را سود میدهد و جگر است شربت شربس و آب بر جگر با کلاب و قند سازند
تخم کبابه و قند معطر از هر کدام یک دهم و نیم جگر را که کوفته و بیخه و در سر که خوب نیده و خشک کنند
سازند و دوم سپرز را که بسیار صلب و غلیظ باشد تجلیل کند و سنده و جگر را
بکشاید و طبع را نرم دارد و علامت ورم صلب انتفاخ بطن و مالش بسیار در سپرز و خروج
آن موضع و نفس منقطع و تا دمی از خوردن غذا و تغییر در آن و نف و بضم و هزال بدن و برف
خشک است جز این نسخ است و یک دهم و نیم شربت شربت شربس و دوم قند پست از هر کدام یک دهم و دوم
از هر کدام یک دهم طباشیر زرد یک دهم و دوم عصاره عافت سبیل الطیب یک دهم و دوم قند معطر
پوست چرب از هر کدام یک دهم و نیم جگر را که کوفته و بیخه و در سر که خوب نیده و خشک کنند
قاریقون را از پشت مغز بال موین که را نیده و یک دهم و نیم قند کنند بنوع دیگر
و الف و سکون فاف و قافی مجول و در افوا و مشهور است بغافت بنوع دیگر و الف و کبر
فاف و سکون مثله و در شمس از هر کدام یک دهم و دوم قند معطر از هر کدام یک دهم و دوم قند معطر

تب کم دور و معده را که اجازت باشد سوخته و تشنگی نباشد و غذا و دیرقان را مانع است
چند ایش او را و چند است و تشنگی چهل و هشت درم مزاجش سرد است و دور و در خشک
در اول درجه سیم شترش دو درم بسنجین از شک بیدانه طب شیر کل سرخ از هر که هم بیدم
خم کا هو و خفه و کاسنی از هر که هم سه درم مخم خیار و کدوی شیرین از هر که هم بیدم مسند سفید دو درم
کثیر است درم رب السوس دو درم کافور یک درم بعباب سفول برشند که سه دوش
و بهای کم را بر اجزایش دو از ده است و به غیر از ترنجبین و تشنگی است چهار و نیم درم مزاجش
سرد است و در وقت درجه خشک در او و بی درجه دویم و تشنگی شش ماه شترش دو درم بانیات
الکلی کل غنچه و نیل و کل سرخ از هر که هم سه درم مخم خیارین طب شیر زعفران زرد چینی کل
رب السوس از هر که هم دو درم کثیر یک درم کافور نیم درم ترنجبین دو درم دیگر ترنجبین
بو علی سینا قدس الله تعالی سره خدا و تب و ق و غب خلص را سوخته و دوقی چون و سه سال
خون را باز دارد اجزایش یازده جزو است و تشنگی است یک درم مزاجش سرد است و یک درم ق و غ
خشک در جزو درجه شترش کینقال مخم کاسنی و کا هو و خفه از هر که هم دو درم مخم کافور
شیرین مخم خیار از هر که هم دو درم و دو و یک رب که کادی کو بند و اگر نباشد مسند از
هر که هم دو درم و دو و یک سر طان سوخته زعفران رب السوس کافور از هر که هم یک درم کل سرخ
چهار درم ق و غب با زنده و کو بند اگر طب شیر به درم مخم کادی شیرین مخم خیارش از هر که هم دو
درم و درین ق و غب بفرایند صواب باشد ق و غب دیگر نافع است بهای حرقه و التهاب تشنگی
تب و ق و سوزش معده و قی الدم و نفث الدم را چوبیش شازده است شترش کینقال
تا دو درم و باید طعام باشد مشق و استفراغ و کا هو و کدو و مخم بادام چینه و کشک جو یا عدس سرخ
و ساق کا هو و فلیه که و فلیه خیار و نان پاکیزه و گوشت بز غاله و کوساله و مای تازه و جوجه مرغ
و طبخ و به غیره نیم پرشت و از موی با مار و ق و غب شیرین رسیده و بهند و نه و عباب ترش
طب شیر مخم کدو و خیارین و خفه و قی کل سرخ از هر که هم بیدم خود بندی دو درم کل

صل السوس مسند سفید ترنجبین منقی شسته شک طبرزد از هر که هم سه درم کثیر اصح و خوب
از هر که هم دو درم کافور قیصوری زعفران از هر که هم یک درم بکلاب ق و غب با زنده و کافور
و یک رب و ق و غب حرقه و تب مطبوخ را مانع باشد تشنگی نباشد و تشنگی است از آن است
و تشنگی شترش دو درم طب شیر مخم خفه و کا هو از هر که هم بیدم مخم کاسنی رب السوس مسند
سفید از هر که هم سه درم و نیم کافور نیم درم بعباب بزر قطنه اقرص با زنده و بسنجین به بند و سفید
و یک مخم خربزه و کدو از هر که هم هشت درم ترنجبین دو درم و کافور را نیم مثقال کرده اند
و دیگر که امرض جگر را مانع باشد و هر صفه دوی را زایل کند چند است است
از آن دو از ده جزو شترش یک درم طب شیر مخم کدو و کا هو و کاسنی و خفه و مسند سفید و
کافور از هر که هم یک جزو و کل سرخ پنج جزو بعباب بزر قطنه ق و غب با زنده و اگر بهر پیشه منظور باشد
و از به لطیفه اجازت یک جزو و بزر السنج اضافه نمایند و دیگر بهای حرقه و تشنگی و تب
و ق و خفقا زده نافع است و جزو جزو است از آن چهل و دو درم نیم شترش یک درم باب انار
مخمس کل سرخ شش درم طب شیر صمغ عرب کثیر از هر که هم چهار درم مخم خیار و خفه و اهل
السوس از هر که هم هشت درم شسته درم زعفران یک درم کافور نیم درم بعباب سفید
ق و غب با زنده هر یک کینقال دیگر سه سال و ماری را باز دارد و تشنگی نباشد و بهای
کم را مانع باشد اجزایش هشت شترش دو درم مخم خیار بریان کرده کل مخم صمغ عرب
حب مورد طب شیر کل سرخ از هر که هم است ایم کافور یک درم بکلاب ق و غب با زنده و کافور
و مانع است اکثر امراض جاره را چوبه افند و جزو است از آن چهل و یک درم و نیم و
و دو و یک شترش تا دو درم طب شیر کل سرخ کل بنفشه سر طان نری بریان کرده
از هر که هم سه درم مخم خیار و خفه و کدو و کا هو و کاسنی و خیارش از هر که هم دو درم رب السوس
کثیر کشیده خشک از هر که هم یک درم شازده مسند سفید سوخته چهار درم ترنجبین دو درم زعفران
و دو و یک کافور نیم درم بعباب سفید سوخته چهار درم ترنجبین دو درم زعفران

درق کل سرخ شدیم اصل السوس سبیل از هر که م چهار درم معصکی که با از هر که م
دوم قوس زنده **قوس کل** در زمان انتهای درم جابر معده نافع باشد چنانچه خودست و
در بعضی نسخ چهار اوزان است نوزده درم شربت کبیرم اصل السوس محکوک سبیل از هر که م
چهار درم ورق کل شدیم شسته مقنونه درم و در میانکه حرات ساکن شده باشد
در درم معده چنانچه اشت است اوزان است و مقنونه شربت کبیرم تا دو درم **قوس کل** سرخ شدیم
اصل السوس سبیل از هر که م چهار درم اکمل کمک با بونه فلاح از هر که م سه درم معصکی
تبر با از هر که م دو درم باب غیب الشعب قوس سازند **قوس کل** دیگر سه سال صفا کند و
قویتر نفع کند اعتقال طبیعت را زایل سازد و چنانچه ایشان در شربت است و درم منجش کرم
است در درجه خشک در درجه و ثلث قوش ششاه شربت کبیرم و درم دینم کل سرخ
ده درم **قوس کل** سبیل چیدم سبیل محمده از هر که م سه درم معصکی دو درم قوس کنند
مدر کفی و مقنونه را باز دارد و چنانچه ایشان شربت خودست و زنده درم و درم شربت کبیرم
باب انار منصف کل قوس چیدم کند سه درم کبابه قاقه سنگ بزدای از هر که م دو درم
کافور مشک و نقل از هر که م یک درم **باب خالص قوس** زنده **قوس کل** دیگر معصکی و
نواق استلانه را نافع باشد جزا هفت جزو شربت کبیرم کند زدر چیدم رسن
فودنه نام از هر که م ده درم صغیر ناخواه سعد از هر که م یک درم و نیم بکلاب قوس سازند
و دیگر کفی و نواق و نفع و جش را نافع باشد چنانچه شربت کبیرم کبیرم
کند زبیره فودنه پوست پرون بسته ناخواه سعد معصکی چنانچه اسادی قوس سازند
و به شنبه شش است که طلق را کوب الارض کویند و آن جزو اعظم این قوس
است و سبب دیگر کویند سلیموس حکیم که وضع این قوس است در آن زمانکه ترکیب این قوس
کرده بدخوت کوب محل مشغول بوده و از اجتهت سمبر قوس کوب کشته و حکمی قدیم این
ترکیب را مقدم و مبارک داشته و دانسته اند و منافعتش بسیار است معده ضعیف را که قبول

قبول فصول میکند و از آندهای دیگر بدان می آید قوت دهد تا آن فصد را از خود دفع کند
از درم شش و در طرفی کشته خوردن و پیرش را مالیدن با سکه در درم و قوی نشاند و
تبر با از هر که م دو درم چنانچه پیرشند و بدندان کرم خورده نهند نافع باشد و چون باب
منه نکوشن بچکانند و در کوشش ما ذیل ساد و سرفه کنند و بر آمدن خون بسرفه را سودا
و باب سرخوشن چون بیاشامند نهایی نو و کشته را ببرد و کس را که جانور زهر در کیده باشد
باز در دانه باشد پشته اب آب یا آب سید اب پیرشند قوت دهد از باطل کند و نکند از کسیریم
مری برسد و با شرب پیسهال خون را باز دارد و در شرب رو با شفا دهد چون از بلغم شود
باشد و در شرب شانه را سودا دهد و ضعف معده و کبد و ریه زد و نواق و قوش منصفه و قوی و در درم
نفع بلیغ کند و اگر با منصفه خود کشته خنق بفرماید نافع نماید چنانچه شربت کبیرم و درم
دوم قوش تا چهار سال زمان در کوشش بید از شش و منجش کرم است در ثلث درجه
شربت کبیرم و درم شربل در صافی چند بیدر سبیل سبیل کل مخموم پوست پخ طلع از هر که م
چهار درم اینون رعنون قاطع کوب الارض از هر که م چیدم خنق شش سفید مقنونه
رو فو اینون سبب لبوس بذر النخ میوه سایه تم کرفس از هر که م شش درم مبعه که
ایون را در شرباب ریخته حل سازند و در دانه های کوفته و پخته را بدان پیرشند و قوس سازند
و نفعات که این قوس نموده اند مناسب اند است که بیان نماید **قوس کل** نافع است نفع
دوم را چنانچه بغیر از بذر النخ و در درجه خودست و زنده و چنانچه در درم منجش کرم است در درم
بذر پیر خشک در یک درم و درم قوش تا دو سال شربت کبیرم کند زدر چیدم کرباب سرخ و درم
تم خرفه از هر که م شش کاد کوی پوست پخته مرغ هر دو و قوی کثیره اصنع خود از هر که م سه
درم کشته بود و در خنق شش سفید و سیاه از هر که م شش درم و درم بوخته بذر النخ سفید
از هر که م دو درم کوفته و پخته با ب بذر قطن و قوس سازند هر یک مثقالی
و دیگر سه سال و در فوطا خون جفص و بوسیر نافع باشد چنانچه چهار است و زنده و درم قوش

رانی باشد و تشنگی نباشد و این از آنست که طب شیر کافوری است اجزای جزو است از آن
است و دودرم و سه دانگ و تشنگی شش و شش کیمقال یکجین ورق کل سرخ ترخین
از هر کدام یکم طب شیر معرق خیارین از هر کدام دودرم و نیم تخم کاهوسه و نیم معرق کدو
دودرم زت اسوس کیمقال کافور یکدانه بعباب سپنول قوس سازند
است حمیات حاره و عطش را قیام مقام قوس کافور است اجزای شش زده و جزو است از شش
چهل دودرم شش دودرم هر دوازده طب شیر از هر کدام شش دودرم مسدین کل نپلو فر
کشنیز خشک کل سرخ تخم حافض و کاسنی و خوف و کدو و بید و انه و زیت سیاه و کبریا بذر البیج
از هر کدام دودرم و نیم شش شش سفید چهار دودرم بذر قطونا و آب باریک نهند و بجان ماصاف
کدو با دویه قوس سازند و این قوس مالموفی طبعی است کسی را که متغیر باشد از شش به **بهرت**
از پنجست مثلث خوانند که نه پلو یعنی مثلث است از آنرا قوس دیگر ممتاز باشد و بآن
شناخته شود و بطن خورده شود و نافع است مداخل حار و دودرم حاره را چون طلا کنند
اجزای شش جزو است ایون لاون از هر کدام یکدوم کند و خرد و زیت را یک کل
ارمنی از هر کدام دودرم بکلاب قوس سازند و با سرکه حل نموده و بر پشت اندازد و دودرم با
دیگر که مانع است حرارت اسهال و مداخل صفادای را جزای شش
است شش کیمقال کل سرخ تخم حافض صغیر و زیت سیاه از هر کدام یکدوم طب شیر و
دوم بعباب و غر زو قوس سازند یک کیمقال و زیت سیاه و با سرکه بجا
مثلث باشد بیاض باشد دیگر که مداخل و تفتیق را زایل کند با زون و اندر خور و حل
اجزای بازده است از آن چهل و سه دودرم قوسها سازند سه گوشه و وقت حاجت یکی را باب
کاهو یا لیمو یا کونار یا سرکه بر پشت اندازد و مسدین طلا کنند ایون مهری ماصاف لاون
کافور زعفران بذر البیج پوست بخ نافع از هر کدام یکدوم کند و خرد و زیت سیاه و ارمنی از هر کدام
دودرم بکلاب برشند دیگر که مداخل و تفتیق را زایل کند باب کاهو یا لیمو یا

عنب الثعلب یا لیمو یا کونار یا سرکه بجا و وقت حاجت یکی را باب
و نافع خشک اجزای شش و زعفران مثلث جزو باب کاهو یا لیمو یا کونار یا سرکه بجا
سازند **قوس جویب** که طبعین و دوی که سببش خلط غلیظ باشد و دودرم و جزو است
هر دوازده شش دودرم بار و غن با دودرم پنج سببیده یکدوم در گوش چکانند و خرق سفید
به دودرم زعفران یکدوم نظرون و دودرم قوس سازند **قوس غلظه** که زبانی غلظه و اجزای
اولت و آنرا از زیت کونیند و در فصل جزو مرقوم کدو و **قوس مافریون** نافع است شش طبع
را هر که تشنگی و در سردی و تشنگی و تب باشد اجزای شش شش کیمقال مافریون
به جزو است و بید زو نبات قوس سازند **قوس موارید** که بت در می و بوسه و دوق و
اسهال را نافع است اجزای بازده است شش کیمقال و نیم شش شش شش نبات
هر علت طب شیر کل سرخ از هر کدام شش دودرم کل ارمنی چهار دودرم معرق کدو و خیار و
خوف و کبریا از هر کدام سه دودرم موارید و غلظه و نیم تخم کاهوسه از هر کدام دو
دوم صندل سفید یکدوم باب رب مورد قوس سازند و برای بت دق یکدوم کافور
و دودرم زعفران مضاف نمایند که اگر راجع به تسهیل و لاون اجزای بازده
جزو است شش کیمقال قوس نیم دودرم مضاف و ورق سداب پودنه مشکطاب
نود حلیث سکنج جاد شیر قاسیل از هر کدام دودرم باب سداب قوس سازند
تفتیق سه دوا سفا و اجنه مود کند اجزای شش جزو است دوزش چهار دودرم قوس
یکدوم با ورق سداب پودنه مشکطاب نود از هر کدام دودرم مضاف یکدوم مطبوخ نود
دو قوس کنند از هر کدام دودرم دیگر که اورا طشت کند اجزای شش دوزده جزو است
شش دودرم با ماصول قوس یک سداب از هر کدام دودرم جاد شیر
حلیث سکنج و فوریج جیلا و بت نود و فوه الفصح و قبا ز مشکطاب و مضاف و نود
و مویطع اهل قوس سازند **قوس** دیگر که اورا جیف کند اجزای شش جزو است

اوزان چنگش شربش بکشفال بود نه روز من مرصاف تخم کرفش از هر که کم بکشفال
بادرم تخم و شربن از هر که کم بکشفال باطل قرص سازند که بدن را فربه کند
از سپید یک کیند خرزوت یکو قیبه هر دو را بر روغن کاه باندند و اقراص کنند و هر صبح
دشام یک قرص را بشیر کاه بخورد و دیگر که بدن را فربه کند خصوصا مرطوبان و مبردا
را من مزج بخرود صد درم تب پند نرم و دور طل شیر تازه بر آن کنند و چندان آرد میده که
بدان برشته شود و قرصها کنند هر یک یکو قیبه و نیم و بپزند و خشک کنند و هر باد و ماد و قرص
بخورند **جبت** امر من جازه و تبهای گرم و مرکب و قویج نفی نافع است بجز چهار دهه است
شرش از نیم شغال یا یک شغال یا شربه مناسبه و میاه موافق بنفشه شغال مزج تخم کدو و
دیندور و متخیم بند و نه از هر که کم به شغال و تخم خوفه و شغال کل سرخ و دورم طبایر
شده شسته کشیده خشک از هر که کم بکشفال مصطکی انیسون از هر که کم بکشفال حب الملک مدینه
و نه با لعل بذر قطونا قرص کنند **قرص شک** از هر که کم بکشفال و راقوت و دودل و دیگر
را تقویت بخشد و غشی و خفقان را باز دارد و دوا جاح معده و قوی و خشیان را سود دهد و جزا
و دوزخ دست و زرش بازده شغال و دیگر قشش با دوسال شربش بکشفال **ص**
مصطکی و نفق حود و در چتر سبیل شک جز بود کبابه بیل پوست تربخ قاطع از هر که کم یک
شغال مشک یکد انگ بشارب ریخته اقراص سازند و درم سلب کبد و معده
را نافع باشد از شش مجوز که یا است بجز ایش است و دورم و نیم شربش بقو ص با کبخی
یا کرفش یا باویان **ص** کل سرخ ده و درم سبیل و دورم زعفران مرصاف از هر که کم یکد
قطر مزج بادرم تخم از هر که کم یکد و نیم مصطکی و دورم و نیم مقل سه درم شراب کهن قرصها
سازند هر یک سه درم **قرص منوم** جاز و ناخ راقوت و دود خواب آورده و جز شش جاز
شرش بکشفال بشارب شش شست و دورم زعفران مرصاف بذر پنج مفعله ساید
از هر که کم یکد انگ افیون طحجر بلعاب جلیه قرص سازند و دما غویای گرم

گرم را با عتال آرد و خواب خشن و در شربش بکشفال با شراب شش خشن خند انوم **ص** تخم
کاه و خشاش و با قلی مفرقه و خوفه و جب کاکج از هر که کم یکد و افیون طحجر بلعاب نیکو
قرص سازند **قرص مود** که فی را باز دارد و نیز سهال را جسته از جوده شربش بکشفال
ص پوست انار مازو از هر که کم یکد و نیم حب الایسن سماق که مازج کل نیکو و کل از منی بلوط
شسته بریان مقل از هر که کم ده درم بآب مای برشته و قرصها سازند **قرص** دیگر سهال
با سره را نافع باشد شربش سه درم حب الایسن سه درم برسیا و شان متخیم خربزه از
هر که کم یکد و نیم حب الایسن مع جو از هر که کم یکد و نیم کوفته و پخته قرص سازند **قرص نوره**
نصورت که داندان را سود دارد و در قویج امعا و جفنها مستعمل است **ص** آب یک آید و شسته
اقاقیا از هر که کم ده درم زینج سرخ و زرد از هر که کم یکد و نیم فوش و در نیم حبه زرد سه درم هر که
تند قرص کنند و در آفتاب خشک سازند **قرص فوش** از هر که کم شسته را زایل سازد و هر صبح
یک قرص را با سرکه ساید و آن مضغه نماید تا خوب بیاید پس بآب خوره یا سماق با کلاب
و بان را بشویند و اگر طاقت نورش آن ندارد پس مضغه کنند تا خون بسیار آید
در روغن کل گرم کرده یک ساعت در دمان دارد و علامت صحت است که خوند که بعد از آن
خی آید خش رنگ و خوشبوی باشد آنگاه بمضغه های مناسب می شود پند تا صحت شود و جزا
بهم آید **قرص** فوش از قطعات رنگ سوخته فلقه پس از هر که کم یکد و نیم کاه سوخته و دورم نرم
ساید و بکشد برشته و صها سازند و در سایه خشک کنند **قرص** و در جذا و دند تبهای
آیمخته را سود دارد و این همان است که مذکور شد و در فصل کاف با نذک تفاوت در آن
جذرا سه جزو است و در شرب و دوزده درم شربش و دورم کل سرخ شسته و اصل الیسن
چهار درم سبیل و دورم بنفشه برشته **قرص** و دیگر نظر الیسن را نافع باشد بجز شش است
اوزان بازده درم شربش بکشفال **ص** اصل الیسن و رقی کل سرخ از هر که کم چهار درم
طبا شیر و دورم ترنجبین سبیل الطیب از هر که کم سه درم **ص** نوح و دیگر که نذک با

حار و فاسد و سوز و جگر را که به سهال باشد و دود بد اجنه اندوده است قوتش با دوسال تشر
 سه دوم طبائیر کل سرخ کهن از رشک سماق که از اجزای تخم حماض و گشنی و زنجبیل و خرفه
 از هر کدام یکدم سعد فلفل از غر اینون سبیل رووند یک پنج کبر اینون از هر کدام یکدم کرم
 و انگ **فوس** بهای جاوه و تب نظایف و رفع تشنگی بسیار نافع است جزایارده است
 و زرشک و پیاده و پسته و شکر و کشمش و مغز تخم خربزه و خیار و کدو از هر کدام یکدم و دوم رطل
 کبر آنست با دویان کل سرخ از هر کدام دو دوم زعفران یکدم طبائیر و فلفل و دوم بالباب
 اسفود **فوس** سازند **فوس** نافع است بهای بای نار و اسهال و تشنگی و قروح مزمنه را بعد از بقیه
 و اجتماع از جوضات و ملوجات زمان او در کوش بعد از چهار روز و قوتش با دوسال تشر
 و و متقال که سه رسد کنند اجزایش جز دست او از آن سر و فلفل متقال و بعضی حبث
 و بهمان وزن تناول می نمایند **فوس** در او نه بد جرح و دوزخه متقال کند تا به او از هر کدام یکدم
 متقال تب با نه در صاف از هر کدام چهار متقال فلفل کبش متقال با کلاب **فوس** سازند
 و دهل و زنجبیل و متقال آرد کنند و به متقال زنجبیل و صاف می کنند و پیچ و مشک و اینون
 از هر کدام یکدم متقال داخل کرده حبث سازند **فوس** در سطوحه چون بکوش بخورند تا به
 حبث با کل و شرب شود **فوس** نور فلفل کبر آنست با بالباب بذر قطونا **فوس** سازند هر یک
 سه متقال **فوس** فلفل قافین شرب و در نیند مذکور کرد **فوس** در بیهوشی کفنه شود و آن
 الله تعالی **فوس** قاف کوبیده معوض است با قریب با و نه یک درین سیر و سبیل
 می کنند و کوبیده نان خورشید از کبوتر پیه با و راج با یک می پزند و در سر که جوشانیده
 با بقول کرم یا سرد یا از جوم لطیف چون مایه و بزغاله و جوجه و پاجم با سر که و ترشها و دیوای
 تر و شک و آرد و پیچ و شرب و ترتیب می دهند مسکن حدت خون و صفرا و قاطع بلغم و موافق
 صفرا و اجان و مغرور او و اصل فضای نفس است و مغرور اعصاب و معشجش حبث است
فوس قاف و ضم طامه آتیا را کوبیده در کوش و تجا و بف اعصاب چکانند خواه خالص خواه

و بعد از سه روز استعمل کنند

و خواه معضای و هر چه شبانی و افرامی که درین باب است به هر مایه که در آن متعلق است
 چون روغن و سرکه و شیر و خمر آن و غیره بسیار میسر کرم در کوش چکانند زیرا که هر چه نافع
 باشد در دقت می شود و فر می کنند و اگر دود بد مضر را کرم چکانند نفع می کند و همچنین است در و رت
 و انزال البین چون بسیار سبیده باشند نفع می کند و او به نافع آن چون ازک درشت
 تر باشد مضر عظیم می کند و آنچه حبث و جلیل است شرط نیست کرم بودن و او و این است
 نافع کوش از عصب است و هر چه سرد و مضر عصب است و نظور در عرف اطباء مخصوص بکوش و چشم
نظری که آب در کوش رفته باشد سودمند است آب پیاز و آب ترب و روغن گل و بادام مست
 و بعضی می کنند چوب متقلی را چون شاخ با دویان و شبت و مانند آنرا بکشد از در کوش می کنند
 بر و روغن می کنند می کنند که با پر و ن زود و باید که از زرع نباشد و سرد دیگر و روغن می کنند
 تا طاقت باشد و اگر حبث باج باشد مکر می کنند **نظور از زود** که آن کوش و کوی آنرا زایل
 می کنند چندین سیر و دوم نظردن درم و نیم خرق سفید شده با آب سرد است و وقت
 حاجت سیر که با آب سبیده نظور کنند و در بعضی شفا خرق چهار دانگ و نیم نظردن و دو دانگ
 است دیگر در افرام مذکور شد که انوار در دما که در کوش باشد و چوک آنرا
 نیز نافع نماید در صاف کبش متقال مضر با دهم مضر است و آنه کند سه متقال زعفران چهار متقال
 اینون و و متقال به را زرم سبیده **فوس** کنند و در وقت حبث باج قدری با و روغن گل
 حل نموده در کوش چکانند چوک و خون که از کوش آید بر طرف سازد و منقول است
 تخم حضرت ابی عبد الله و فرامده تعالیه سکایت که از بصره و نمودند کبر پنهان کنده اندکی
 و بکوب و بنشینان مضر و کن و بر روی آتش کرم کن و چند قطره بریزد در کوش مایه
 که چوک فلفل که در کوش باشد پاک سازد و نافع باشد زهره کوسفند بوزه از منی و سرکه که
 در روغن گل در هم آمیخته در چکانند که خاریدن کوش زایل کند و کوی آنرا
 فایده نماید نخستین را جوشانیده با قدری روغن بادام تلخ در کوش چکانند بکرم

بحر

چو خون آمدن را از گوش باز دارد شنباق مایه افیون از هر کدام قدری در عصا
 حصر از اخی و لسان محل در گوش بچکانند **قطره دوی** که در گوش که از کمی باشد سود دهد و در
 کل ششدم روغن بادام شیرین نصف آن سرکه متده ورم در آتش نیم بجوشانند تا آب برود
 و روغن بماند که در گوش را که از جرات باشد دفع کند و اگر از گوش را زایل سازد
 روغن کل ششدم روغن بادام پنجیدم سرکه مخدود ورم افیون **چبه قطره دوی** که در گوش که بسیار
 آتس که بخت نافع است افیون ورم شنباق هفت به ورم شنباق مایه بادام ورم بشیر و خرن
 قطره کنند **قطره دوی** دیگر در گوش را که از جرات باشد یا ببت ورم سود دهد و نافع است
 خردوران و چهار آن را که در گوش دشته باشند افیون یکدم شنباق هفت به ورم
 روغن کل چهاردم خل تخم به ورم شنباق و افیون را در روغن حل کنند و با سرکه آبیخته بقطر
 کنند و اگر در دشت پدید باشد که فور طوبی با اندک افیون و روغن خلایق و سفیده پیخته و
 شیر زنان هر یک به تنه نافع است و آب خفه بار و روغن کل همچنین که انواع در گوش
 و بجه و آتس و زرم و زو آب آن و کوزه دوی را زایل کند **ص** نگرار در روغن کل سرخ
 با شش نرم بجوشانند تا روغن سرخ شود و صافی نموده با فیلی موم مرهم سازند و بمسند تا آن
 آلوده در گوش نهند و شش سفید را نرم کوفته با آرد حلو شراب بخته بنکدم ضما کنند و قطره
 بینی که ایرک کباب جوشانیده باشند همه اوجاع گوش بارور سازد **ص** که در گوش
 و اگر از سر دوی باشد دفع کند **ص** زهره کا و نازه و دو مثقال روغن خیری زرد و دو مثقال
 بجوشانند تا روغن بماند پس آنه سیر کوفته یکدم در آن حل کنند و قطره و قطره بنکدم در گوش
 بچکانند **قطره دوی** که در گوش که از دوی زیم بسیار آید سود دارد و این قول جالینوس است **ص**
 بکند بول کوک نابالغ را در میان پوست انار گرم کنند و در گوش بچکانند که دوی
 و طین و کوزه گوش را نافع است زعفران و انک نظرون خرقی سفید افیون زهره کوفته
 از هر کدام دایک و نیم با سرکه بچکانند که ریش گوش را نافع باشد زهره کوفته را با اصل نیک

یک حل کنند و قطره را بنهند که سبزی یک چشم طفل را و بیاض آن را از ویل کنند
 عین الطلعت را آب گرفته می کشند تا صحت یابد قطره ای که چشم را که در آن
 بنده شده باشد بر آورد و روغن خشک و روغن زب از هر کدام دو درم روغن عقیق درم
 چهارده و مغز تخم که در حب کانیز از هر کدام نیم درم قلع دو درم آب حک تازه یا زرده درم
 پرس باوشتان ده درم اجزا را گرفته و جوش بده و آبها را با روغن جوش بدهند تا آب
 بر آید و روغن بماند پس قدری جگر الیهود بید و داخل کنند و بچکانند که نورش
 و تریش جوی بول و جوفه بول را بغایت نافع است سیاق این و مغز تخم بید
 و خیار و کدو و دم الاغ و خون و ش و بخی مغول از هر کدام قدری نرم ساییده با سبزی زانه
 مضرستی کنند و در جوی چکانند و یک که نورش اجارت و ریش جوی بول نافع
 مغز تخم بماند و آن را لعاب بدر قطن و سیاق مامیت و سفید و پیچنه مرغ و روغن که در پیچنه
 و در حلیل چکانند که طنین و اگر آن گوش را زایل سازد و لطین متضاد صوت الطشت
 جزایش خرد است زعفران و فیون چند بیدستر خرق سفید مرصاف از هر کدام سه
 درم نظرون یک درم با سرکه تقطیر کنند و یک که طنین و دوی را نافع باشد و اصل
 را که سرکه بوشانند سیاه شود و اگر یکدم قطره بزنند و بپزند چند سال در گوش نهند
 و یک که جان نماید و در گوش ملک الانباط یک قویه روغن خیری و دو قویه روغن بادام مخ نیم قویه
 بر باد و سه قطره قطره کنند و دوی متضاد صوت اما طنین و اگر آن گوش را
 نفع باشد زعفران و ایک نظرون خرق سفید فیون زهره کوسقند از هر کدام نیم درم و خل
 لیمو حل کنند و نقل نیم مشک و انکی با روغن مر زنجوش امتحان کرده اند و یک
 که طنین و اگر آن گوش نافع باشد روغن بادام روغن فسنیتین روغن کوس
 چند بیدستر و سرکه با هم بیا میریزند که قویه و حاحت گوش را نافع باشد و چرک را پاک
 سازد و خدوت صبر در زرد بپزد و بعد از آن دم الاغ و خون کنند و در منافات زنگار جفت حد بد

نرم ساییده بار و غن کل و سرکه مخروب چکانند یا فستید نموده در گوش نهند
احلیل و سوزش بول را دفع نماید **سفيداج** از زبر کند رخ زوت صمغ عربی نشسته دم الا
خون مساوی با شیر و ختران قطور کنند **دیگر** که از گوش در کم و طنین از اناغ
باشد خرق سفید کیمشغال چند بید سر نیم مشغال نظرون ربع مشغال بار و غن و سرکه قطور
سازند که همان فایده دهد **نیم لطل** سه دم بوره از منی یکدم چند بید سر زراوند کرد
قطور فیون استین از هر که کم کیمشغال باز هر که سفید سرشته غلو با سازند و وقت حاجت
در روغن بادام تلخ بسایند و چکانند **که کم** گوش یکشد و هر حیوان که در گوش نه
از اقل کند **آب برک** قوت و آب برک سفالو از هر که کم بیدم خرق سفید بوره از منی
مجموده استین زراوند که از هر که کم بیدم و درم و درم با بجای مذکور بیا میرند و در آفتاب
نهند تا خشک کرد و انگاه با قدری سرکه و آب یک شغالوب بند و چکانند **دیگر** که
توشن از زور سوخ پاک کند و عصب ح س را از خلط تنقیه نماید خرق سفید نظرون
از هر که کم یا زنده مشغال زعفران **سیر** با سرکه ساید و قرض زنده و وقت حاجت با
سرکه قطور نمایند **که ناخن** را بر طرف سازد چون مداومت نمایند هر روز کنند
را با کلاب بسایند و قطور نمایند و گویند زعفران همان فایده دهد چون کنال نمایند و چک
گوشن آن همان خاصیت بخشد **که بوم** و حشرات که در گوش رفته باشد بکشد
آب استین و آب و رنده و صبر زرد و آب پودنه و شتی و بوره از منی با تو به چکانند
که او جاح بار و گوش از ایل کند **سیر** را یکوب کنند و در زهره که سفید جوش نند تا سیر
سوزد پس سرکه در گوش چکانند **که در** گوش چون از حرات باشد از ایل کند
کچفد روغن کل سرخ و سه جفته سرکه بشن نرم یا شاند یا سرکه بسوزد و یکدم قطور کنند
و شیبانی و پس با شیر و ختران و روغن بنفشه با کافور و آب کشیده بچین و آب جنب الفیل
بستور و سفیده پیغه به تنه که لک بود و منده است **که در** و چک گوش و فیه از اناغ

نافست **زعفران** بار و غن بادام سرین چکانند و افیون مسکن و روت و جهت پاک کردن
چک آب برک زیتون غسل نافه است و چون مرصاف را در آب حل کنند و بار و غن کل قطور
سازند سود دهد و اندر روت با ماء الصل بچین **که رفع** سیلان رطوبات گوش طفل کنند
نسب یا زعفران بورد سرخ از هر که کم و انگ غسل و شراب از هر که کم بچ مشغال قطور کنند و با
شیر یا لایند و در گوش نهند **که منع** سیلان خون کند که بسبب صدمه و ضرب باشد
بهر مایه خوکوش را در سرکه حل نموده چکانند و گویند که دای کا و زرا بیه که در کباب
نیم پخت کرده و آب آراشته و در گوش چکانند بسیار نافع است و خلف نمیکند
که دوی و طنین و اگر از ساء زایل سازد و کوی را بر طرف کند **بوره** از منی سه دم و یک
نیم لطل و انگ چند بید سر زراوند که عصا زه استین از هر که کم بیدم و فیون قطور از هر که کم
یک باز هر که و سرشته در روغن بادام تلخ حل نموده قطور کنند **حجت** کوی که دفعه در
شده باشد **طبخ** استین را باز هر که و استغال کنند و زهره بسنک پشت بار و غن یا
نافه است و قطور استین از قطران که با لفظ و بار و غن قطور حل نموده باشند و صبح و شام مداومت
نمایند انواع در گوش و حاد و بار و از اسود منده است **حجت** کشن که مایه که در گوش
باشد با حیوان دیگر قطران را با آب خورخ با آب برک سفالو حل کرده قطور کنند و حجت
نمای مایه متولده آن سرکه غسل از هر که کم و درم روغن کل سرخ یکدم سفیده پیغه
مرغ دو عدد و نیم را بسم غلو کرده به پشم آلوده یکدم کرده در گوش نهند و ساعتی بهمان طر
نمیه کرده پس بیکدم برون آید **بکسر** عین مملد و فتح شین و الف یعنی شکووی
یکدم جگر زرد و دوی انگشت کباب کنند و بکار و شمره که کرده فلفل در فلفل و قنبیل
باشند و کاف از ایل داشته قطور کنند **دیگر** که شکووی را ببرد **آب** سد آب و آب
کشیده می خوش تاند تا نیمه آید و چند نوبت چکانند **طبخ** **الاکبر** طاهره قضا مغرب از
نفا را باشد و غان دوا با ترکیب با چون و این مرکب بندی است و سست نش قبل ششماه

حاجه الى ذكره در اصطلاح اطباء عبارت است از موم دروغن که گفته اند موب است
از کبر و دی فارسی و این بعید است زیرا که موم با لغت یونانی کبر و قاف و راهمه و این
رومی کبر و طاسی نامند و این موب از کبر و طاسی رومی است نه از کبر و دی پاکیر و نه قافی
نفع است آنکه ذکر می را هرگاه در بطن و جلد باشد و نفع میکند به اخراج از اگر چه
بعضی می گویند که با وجود وجود و قود و ناصور از هرگاه مایوس علاج باشد
تخفیر این مرض گرفتار بود مدت معین و هفت سال و آنکه در قضیت افتاده بود و از طرف زیر
قضیت بول می آمد مدت یک و هجده روز و نیز جرح و نصف و بیشتر آن بود و اقوام و خویش
باز عبادت کشیده و دست از حیات بسته بود این ضعیف همین قبر و طراست را بسته
گفتم سه روز ملاک زند و روز نهم معلوم شد که زخم در کدام طرف قضیت و خسته است مگر با آن
تخفیر باز در بول جمیع حیوانات یونانی و فونکی و مندی و چوب جنر و باقی معالجات را بعمل
میاورد و چنانکه مکرر و باین قریطی شفا یافت و دیگری مدتها معالجه نشود و بیست و نهمی از
صحت ظاهر شد و او را علاج در بستن آن با قین و زرد شد و در مفاصل داشت چنانچه خط
از آن روز انداخت و باین مرکب شفا یافت و مکرر اراض ممکنه این عنت را زایل
کرد و دیگر خود کند و بیشتر و چنانکه در دروغن رحمت مذکور شد و طریق استعمال این نیز بهما
نوجه است که مبین شد و مکرر آنکه به روز مکرر و متوالی اگر بماند بهتر است و البته اول قصد
کنند پس سببی که بدان مخصوص است و در حیوانات مذکور است آنکه چند روز است
و نموده بعد از آن بماند و قبل از آن خطر کمی و ضرر عظیم در ضمن آن متصور است و زنها این
دقیقه غافل نشود و مکرر آنکه آغاز مرض باشد و استفراغ قبل از آن کرده باشد و مکرر نباشد و غلبه خلط
در بدن او نباشد موم سفید درم روغن کاه و تخم بیه که در شش درم سحاب چهار مثقال سب
را در قدر سرخ و آب لیمو با آب زمان بنی کنند چنانچه ناپدید گردد پس فرو بردارند و بنشیند
تا سحاب مطلقا ظاهر نشود و قبل از سبیدن شش ساعت است و یک که خوشتر قلبی

قلبی مذکور شد و استن این ضعیف ناشی است سحاب شش مثقال جن چهار مثقال کیه
بزرگ بخت است شش مثقال روغن کاه و سه مثقال موم سفید درم سبیدن کیه مثقال و در
نمیتان نیم مثقال سحاب را با جود و سبب سبب بیه که در شش درم روغن کاه و سه مثقال موم سفید درم سبیدن کیه
و در سبب مذکور با نفع است مصلحت است که در شش درم روغن کاه و سه مثقال موم سفید درم سبیدن کیه
آب که در آب کشیده و آب یک غنث است و آب سبب درم روغن کاه و سه مثقال موم سفید درم سبیدن کیه
سفید و بیه که درم روغن کاه و سه مثقال موم سفید درم سبیدن کیه
که شفاق و دیشی که در روی و دستها و پاها باشد و نفع کند کیه را زونا از هر که کم کیم
موم سفید درم روغن کاه و سه مثقال موم سفید درم سبیدن کیه
درم روغن کاه و سه مثقال موم سفید درم سبیدن کیه
با درم یک بل مایه موم قریطی سازند که بدنای کرم مزاج از نافع باشد و بیست
و ششوت جل را زایل کند روغن بادام و که و از هر که کم است درم موم سفید درم سبیدن کیه
پیه بنفشه درم لعاب کیه را با قین و زرد شد و در مفاصل داشت چنانچه خط
از آن روز انداخت و باین مرکب شفا یافت و مکرر اراض ممکنه این عنت را زایل
کرد و دیگر خود کند و بیشتر و چنانکه در دروغن رحمت مذکور شد و طریق استعمال این نیز بهما
نوجه است که مبین شد و مکرر آنکه به روز مکرر و متوالی اگر بماند بهتر است و البته اول قصد
کنند پس سببی که بدان مخصوص است و در حیوانات مذکور است آنکه چند روز است
و نموده بعد از آن بماند و قبل از آن خطر کمی و ضرر عظیم در ضمن آن متصور است و زنها این
دقیقه غافل نشود و مکرر آنکه آغاز مرض باشد و استفراغ قبل از آن کرده باشد و مکرر نباشد و غلبه خلط
در بدن او نباشد موم سفید درم روغن کاه و تخم بیه که در شش درم سحاب چهار مثقال سب
را در قدر سرخ و آب لیمو با آب زمان بنی کنند چنانچه ناپدید گردد پس فرو بردارند و بنشیند
تا سحاب مطلقا ظاهر نشود و قبل از سبیدن شش ساعت است و یک که خوشتر قلبی

است و همان سوده و جوش سرشش است و زرش و دیت و هفتاد و دو درم در جوش کرم
است در آخر درجه اول خشک در اول درجه بیستم زمان از کشتن بعد از شش ماه و شش
پنج سال ترش از یکدم تا دو مثقال سیخ جفت افزاید اصل بر وجه انضمام است و باید
حب بسان زراوند طویل و مدحرج مشک و غیره از هر کدام چهار درم بسل چهار درم افیون
قطر جوز بوا هله زراوند از هر کدام دو درم و نیم تخم زنجبیل از هر کدام یک درم چهار درم قند
مچون کشو تا زینج زرد تخم سوسن و در بعضی نسخه بدست تخم خیری زرد است از هر کدام دو درم
و جوشندیم سیخ در ربع زراوند حب الفار از هر کدام یک درم زرشک بسیار سدر و جوش
از هر کدام دو درم معاش پانزده درم سبزه سبزه مورد و اسفوم باوق الاس جوز است و
رسل از هر کدام یک درم که در دای خشک را بکند و بکوبند و بپزند و آنچه که خشنی است در مفتح حل کنند
و همه را با یکدیگر بپزند و در بعضی نسخه بر وجه پانزده درم و در بعضی از آن لغا و نه است **بیمه**
بکاف و الف و کسر موحده و سکون تخم فلفل و قند لایم و سکون ۲۲ و نه که در آن ادویه بکوبند
بکاف و الف و کسر میم و سکون عاقله مغزیش که در بوزه نیز مانند و اکثر معمول گنج
بل و ترک است و از آن در دهن کوبیده و بپزند و در جمل روز در بر کاه و فلفل بکند پس شیر در
آن می اندازند و چند روز در آفتاب بکشد و باز شیر تازه بر آن میریزند و بعد از آن تخم را
و آن می اندازند چون بچکان و شویز و شبت یا کبر یا سیر یا برنم بعد از آن کلج را با آن نام
خوانند و کوبند و خورش است که از پودنه و شیر و آب از بر زنده پودنه تخم کواح است و بعضی از آن
جوش خیر نرم معطل کرم کرده جمل روز در کاه می نهند و قومی از دوز و از آن حب زنده و عاقله
از ربع ترتیب میدهند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
و طبع ابازیر در میان غذای مختلف خوردنش آرد و طعام را زود و در قمر مده اند
و قمر شبها و چهار مصالح دهد اما طعام دیگر بخورد و اعتدال بر زود و بعضی آن گفتند که سده
آورد و این نوع بهتر است **بوزج** که بغیر بوزج که بپزند چنانچه مذکور شد بکوبند و در یک کبرطل

بکوبند و در یک درم و نیم و در نیم بر سر کنند و چنانچه شیر در آن کنند و در آفتاب بکشد و از آن تا جوش
شود و در جوش اول و ثانی و ثالث و چهارم و پنجم و ششم و هفتم و هشتم و نهم و دهم و یازدهم و بیستم
و یک درم جوش کرم است و خشک است و در نیم جوش را بقوت بر آورد و در خلط را باده را دفع کند و
و شکم و عاقله را بکشد و در خلط را باده را دفع کند و در خلط را باده را دفع کند و در خلط را باده را دفع کند
نیکند و در فضلات است و ششها آرد و در بعضی نسخه در خلط را باده را دفع کند و در خلط را باده را دفع کند
در بدست از کوبه چیزهای نامده این جوش است اما مغز است بر سر و سبزه و سبزه آن البته است
جوش از جوش و در نیم در آب بپزند و با جوش پخته باز بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
و جوش و کاه و عاقله بکشد و برای میوه و دین کشت و در جوش و عاقله آن و با آن نام
شکسته و در ظرف کشند و با دست زرد و ابایی که آفتاب در آب باشد بپزند و هر روز در نیم
میزنند و بعد از آن است روز بابت یا سر که رقیق ساخته و صافی کرده و باز چند روز در آفتاب بپزند
تا ترش شود و باز صافی کنند و درین صورت از جوشهای فواید شریک باز مانده و باقی با جوش
دیگر آن در آب بپزند و در آب که مذکور شد **بفتح** کاف و قلم موحده و سکون و از جوشی است
می بپزند در آب مغز با کرب و میسکه از دهن عصاره بر بخار آن و در فصل همه مذکور کردید
بفتح کاف و کسر موحده و سکون تخم فلفل و قند لایم و سکون ۲۲ و نه که در آن ادویه را
در آن چنانچه سر و بدن را به بخار با بوی آن در دوز **کرم** است و از آن عاقله و ششها و بکشد و بکشد
اما نیک باشد و صواب که در ریاضت را و در آن عاقله و قوت بپزند و بعد از آن میرود
و در طوب را مغز است و صاحب خلط غلیظ را ممنوع است و اگر کسی است آرد و در جوش معطل
و درم در باج و فواید مغز غلیظ کند و سنگ کرده و ششها را بکشد و در معطل آن ابازیر
جاری است چون در جوش و فضل و خولجان و زیره بر بالای آن بپاشند و بخارند و از دهن
سود و چنانچه مشایع و عصاره این و هر چه و کدر را یکی داشته اند چنان است که ششها را و جوش
روده و شکسته که سفید را پاک کرده پس بصافون حوائی بار و پاک سفید بکشد و بکشد و بکشد

منزوع العظم را بریزه کرده و در نه راجحان قهقهه کنند که مثل آب شود و پیاز و دمن بوزن
بریزه او و پیاز و منقار و سبیل و دانه و فلفل و کشمش و برنج بقدر احتیاج و قدری زعفران
هم بعضی داخل میکنند بنوع دیگر این در عوام مستحب است بطرب روده چنانچه مولوی
جای گوید قدس سره **در عود** که بود کن بر جانب ری فدا و راه کند و پدید
پیش و کافیه طباخ چوب رومی غیر ز کسناخ بقیه که با جسم ما ذوق فله سر و عطشی هذا
فلن از آن بسته و بجای نماید و چوب رومی روغن بسترش و عود باند بعل نماید و گوشت که بپزد
و شکر گوشت ناکمان در میان سهر مخلو چوب رود از بعل فدا و چون زنمش است
بر که سرخش کند مردم سهر بعل از وی نرسد که زدنک حزه بکاف گفته میزد و باک کاهای که
بلند و رفی بل و بلند نمیشد و انشی و این در بستان بیشتر خنده میشود و در کثیر بلاد معروف است
در گوشت دمن بپزد و بنه بکین نیم مخمر و ج ساخته چنان گوشت اند که نرم شود و هر چند آب
کتر بهتر انگاه بپزند و سرش را دوخته در دیک اندازند بعد از آنکه خمر شود و صاف کنند و با
سردی بپزند و در نه دیک اگر قورق دارند بهتر است و مصالح موافق انداخته از اول شام بپز
اش میکنند و اگر از جوشن بپزد باید که نرم و سرخ رنگ باشد و عسل و صابون بکین
نمک و طعم نماند و کسب را بر و از آن نهند این غذا بهت ششوی غلیظ
کثیر غذا در بر خضم و بدن را قوت دهد و اگر بعد از هر کینه بخورند رنگ را نیکو دارند و اگر کسی این
کباب بخورد آب گرم بپاشد و خمر دیگر بان مخمر و ج کند مصلحتش کین و تو ابل جاده
است گوشت کوفته و پیاز بسیار بریزه کرده و در دستمال کرده آب از آن قدری فزوده
هم مخلوط کرده پهن ساخته بروغن زرد یا کج در ماه بپزند و بعضی بر روی هر قوی از آن
یک رزده میزنند و بپزند و لوله کباب و غیره در منافذ و مفار قریبند بیکدیگر
از اول بهتر و لذیذ تر است گوشت بکین بکین روغن نیم من در چتر و فلفل بل
از هر که هم منقار پخته و زنجبیل تر منقار پیاز است و بنج منقار کثیر منقار

منقار فلفل نیم منقار گوشت را بریزه کرده و زنجبیل تر و پیاز و کشمش بوداده در آب بپزنی
هستند و چون گوشت بپزد و اندک بماند و پیاز را در پیاز که را میزد گوشت را بر سبک است
و در وقت سبیدن از آن شور با میزد انگاه مصالح و سفیده میزنند و بخت دست لکنند
و قهقهات زنده و روغن بزیان کنند **کباب یابی** می مایه بکین روغن بکین
در چتر و فلفل از هر که هم منقار فلفل کثیر منقار پیاز بوزن روغن زنجبیل
منقار پخته و زنجبیل کثیر منقار پیاز است و بنج منقار کثیر منقار گوشت را نیم
کشد بسیار نرم و دانه را با پیاز پس با هم بپاشند با قدری آب چون آتش خشک شود و دارند
و باز در دهن سنگین بپزند و با پیاز شش میزنند مخلوط نموده با دانه و پیاز قهقهات زنده و در چتر
روغن بپزند **در فنج** عذره و سکون کاف با جاده و الف و لام دوا می چشم است و نسیم
خشک پخته و کل نیم کاف و سکون خا و محمد سر را را گویند و کل سیاه چشم را و در وضع
آن جرات است که بوجب دمی انی با حله و باین علم شده است و گویند سیاه چشم حکم
است **در فنج** و در چشم آنچه جواهر است چون مروارید و یاقوت و لعل و زمرد و
فیروزه و غیره و ج باید ناسفته از مائه و انشی و صیدی را با دانه و شش بوری شیرین باشد و غیر
این برای چشم کار نیاید و مجربات دیگر چون لاجورد و شش زنج را بشویند چنانچه و مقدمه امیر
یافته و شک تبی و غیره شیب سفید باید خمر مبلور و انواع دیگر نبات و ما میدان چنی باید
و س زنج بپزدی و ما میدان در میان و سره صفیانه و تو تیا که مانده و بعضی گویند چنی بهتر از کمانه
و عقیق یا دانه و کافور و تصویر و القعید نمایند عند عدم آن و شش زنج باید سرخ باشد و شفاف
نماند رنگ داده باشند و نه بندی سفید و آن و آن ضعیف است و هر چه از دریا خیر و بهر رنگ
نیکوست و آنچه معد است بهتر است از علی چون زنج و در و در سنگ که کاف بسیار قوی
تر و بهتر است و آن در ماهن سبستان و جویستون میباش و در در سنگ در موضعی که آزا
سفید سنگ نامند و درین بدنه ناچای که مرجه کثیر است بطرف شمال که این ضعیف تر به نموده و چ

بفرستد و خفاش و حردون و غیر او است که از سه ماهه باشد که در شیشه باطله محفوظ باشد
اما حافطت و از چنان است که سرش را بسته در یک آب کنند و بچشاند تا آنکه از آن
کمی به فرسخ راه برود و آنگاه در آن در سایه خشک نموده در جای بلخی که دارند
چنان است که چهار را جدا جدا در داون این بایند و از بالای آن که بیرون کنند و در
مسحی سماق بایند تا چون غبار شود و آنگاه یک یک را در آن نموده پس بیاورند و باز صلا
کنند و از وی چشم هر چند نرم تر باشد بیشتر نفع کند و هر چند نافع باشد چون اندک درشت
باشد مضر کند و باقی مویجات آن در فصل موعده مرقوم گردید
و هم در حالت کسکی و تشنگی و بی اشتها و در شکمی که شب بیدار بوده و در روز
خوابیده یا جراح کرده یا در ایام طمث یا نفاس باشد ممنوع است و احتمال مضر میزد و چنانچه
در هوای سرد و در باد و بای التوان و زلزله و خوف و کثوف و آنچه از منتهای آن که در باب موعده
مکرر یافته معمول دارند
آنست که بعد از آنکه دواي خوب پاکیزه بهم رسانیده است
که کورس باید به شش میلی که بسیار باریک نبات خصوصاً سرش که دارد بد آن بر داشته میشود
اندک بزرگتر باید و بایه تر تا در دوشتر بر دارد آنگاه چشم را بسته بکشد و بدست راست
و بکشت مسجد و ابهام و میل را بدست چپ بگیرد و سر میل را بکوبد و چشمی چشم بر بند و میل را بدست
و سر و ابهام بیاورد تا چشم ببرد و و هموار و از چشم رسد چنانچه چشم خسته نشود و چشم چپ
بدست چپ بکشد و بکشد و خنجر و ابهام و میل را بدست راست از گوش چشم بگذارد و بجا بندد
چون میل را چشم بر دارد یکبار بکشد از یک بر ندارد که بزودی خوابم نشود و بدست چپ بر دارد
و یک بستک باز آید و از آنکه خواهد طبیب که یک چشم را باز گرداند و از ابهام و بسیار بکشد
همواری و کفیه میل را بدست چشم گذارد و بر فوف خود بزند تا باز گردد و چون فارغ شود یکبار بدست
از چشم گذارد و چشم که با در بدست هیچ حال میل بد آن نماند و از آنکه در وی نماند
کنند میل از دوز و از بس پس یک یک بکشد و چشم از میل اول آسوده نشود و سرش را در آن

ساکن که در ویس و در چشم ز کشند و از آنکه در بصریان و در دوات قطعی در وی کشند و در آن
نرم چیزی دیگر نماند کشید و در جای که کهن و غرضی که در سخت نباشد چون چوب و سبیل و نظره
و مانند آن خبر و در وی کشند و از آنکه کشید یا آنکه کشید و یکبار در موضع آن آنگاه را ببرد و
باز در چند چوب آن بسج رخ رسد و این دقیق را از دست نماند و باید دانست که آنچه مصفوف
فم موعده و موعده است و در چشم است و در دم مانند برف و برف و بعضی مویجات و مبررات و هر قوی
موعده است و موقوف چشم است مانند ملبوس محل و اند و غیره و اگر آمد را بگذارد هر روز مصفوف
کنند و در چهار مثال مصفوف موعده و با هر دو ناری چشم را زایل کنند و در حفظ صحت در باب
موعده بیان شد باقی رجوع کنند
زمانی که در کیش روز ترکیب قوت یک یک که
که انجی موعده و شش باشد چون کل کوا هر و غیره و در ششاید و هر کلی که قوتیا و کشد و قلمیای دارند
آن در بصری بایستد
بهرین مایطت آن چنان است که در شیشه کشند
معدوم است از آن با من و در بیشتر و سرش را یک و هم حکم میند که مطلق با در آن را و نباشد
هموار آن اثر کند و در مصورت س لمانی بسیار اثر بخش نفع کند و الله اعلم بالصواب
بفتح جزه و سکون غین بجه و فتح موعده و سکون را مطلق یعنی که در یک و این ترکیب از جلیوس
در فصل جزه مرقوم شد
با نواحه در آن فصل در متشکل شد
بفتح جزه
و الف و فتح سین مهله که لام و سکون ثمانه و ختم قاف و سکون و او نام این ترکیب است
و گویند نام تخفیر است که این را ترکیب کرده است و قبل هو التون از مانه و قبل ملوک و قبل جالب
و منافع و مضار و صفت بصر از آن در باب موعده دانسته شد
بفتح جزه
بسیل و غنا و و ناخن یک کند و جفن و در موعده را جزا و جزو است
فصل ترکیب جلی
بوت بیل زرد و سیاه از هر کدام یکم صبر یکم کف در یا شش درم شکون خردم سیاه
در نقل از هر کدام چهار درم و شش درم یکم بایند
صفیه منافع این و منافع بصر که در باب
موعده که شش یکم است جزا و جزو است و شش درم یکم بایند
فصل ترکیب جلی

سبب سوخته شدن با زردی و دم سفید با قلی نیک نکه از هر کدام دو درم نوش در حید و فلفل
سیاه آشفته از هر کدام یک درم بپزند **سبب اکل نافع است تاریکی چشم را**
ابتدای نزول **اما زردی و رو به است** بیکه زردی سوخته شد درم سره صفیانه **اینها**
طلا از هر کدام یک درم بپزند چون خیار **بفتح موحده و سکون طاهره و کسر لام**
و سکون تخم فلفل و ضمیم و سکون و او و ضمیم و سکون لام و فلفل جامه و کسر کاف و
سکون تخم فلفل و ضمیم و سکون و ضمیم و سکون و ضمیم و سکون و ضمیم و سکون و ضمیم
کرده و مولد و نمک و وی اسکندر و مهر بوده و در زمان دولت از مایوس صید است و گویند
پادشاهی است و آن بطلیموس بی بی است که بعد از اسکندر پادشاه یونان شد و این طلسم
فعل است نافع است ضعف چشم را و بهر ازین کند و بیاض را زایل سازد جز این شش است و زدن است
و هم مثقال و قلیای هندی ده مثقال و قلیای طلا ساج سه صفیانه و در فلفل از هر کدام
سه مثقال سرطان چینی یک مثقال یک درم کامل در سخی باب بادیان و کلاب بپزند و زدن است
غذایک کافور اضافه کنند و در شش یک مثقال **بیاض را زایل سازد و از خرابه جزو**
است و از آن چهار درم **شسته سبز سوخته شده و دو درم بزره از منی زرد ابهر از هر کدام یک درم**
مستقی است باین نام سبب و نشانی است تاریکی و دمه و جوب چشم را بجا است
و در بعضی نسخ نه جزو است و زدن است مثقال و یک درم و نیم بخت **شش سوخته و دو درم**
دم الاغین یک درم بخت و در فلفل سبیل از هر کدام یک درم ساج هندی و در آنک قافه
مشک از هر کدام یک درم کافور یک درم و در کثر نسج یک درم ماز و آورده اند **که در فلفل**
تلف نمیکند و از این است **زرد ابهر سرکین و سمار که سفید محو نیابا تو به با یک درم و یک درم**
میران و در از هر کدام ده درم و در آن چو شانه باشد و تار به رسیده و بکدر و در انقباض
بسیار به تار تمام خشک شود و آنکه از بافته پروان کرده است حال **ناید یک درم و یک درم**
و ظمت را نافع است عدد و در او شش است **شسته علی خرفه چینی سرب منق سوهان کرده زرد ابهر**

زرد ابهر قلیای که مانده از هر کدام دو درم زعفران و دم زجاج **خضر سوخته کوفته و چخته و قدری**
بزره و زرد ابهر اضافه نموده و بیاض را زایل کند و در او به است هندی که کوفته و کوفته و آن خسته میوه
ایست که در بعضی از بلاد هند و سمان میبند و چنان درست ساییده و با کلاب قطور کنند و بخت
عاقبت بیاض فلفل و قلیق را زایل گرداند و هرگاه چشم بپاید و در در میان قطور کنند و اگر
مکن بود هر روز دو بار و هر بار دوازده قطره بچکانند و این از اکثر کبات کبار بهتر است و اگر
با و و یک درم بپزند که مناسب و اندک هم سودمند است و اگر چشمه ساینده و در فلفل کوفته و آن
از آب ساینده و بچکانند و این ضعیف مگر در حقان نموده و موثر یافته و زرد ابهر و خسته و ساج
از زرد ابهر و فلفل و قلیق و عیون و یک درم سفید و بیاض و سحاب را قلع کنند مقدار یک درم
کثر شش کوزن بشیر عورت چون قطور کنند نافع باشد و عیون یک درم سفید و کسر فلفل و چون بپزند
و همس بپزند و بچکانند به شش بر طرف سازند و گویند و زدن کفایت راجان خاصیت دهد و زدن است
زاجان فایده گفته اند و گویند چون شش طرف را کوفته و در آن ساینده و چشم کنند بیاض را
زایل کند و صیات شش را چون خشک کنند و آن حال ناید نافع باشد از سکو که یک درم و در
سفید بیاض را زایل کند **و یک درم بیاض عقیق را زایل کند و در او شش است**
منفی شده سرب سره صفیانی و قلیای از هر کدام یک درم و بخت یک درم بزره و بخت سخی
تسند و منق انوم کمال ناید **سبب بیاض را زایل کند و در او شش است**
و شیره را نافع باشد و از این است **زرد ابهر قلیای هندی و در فلفل از هر کدام یک درم**
از هر کدام چهار درم سبیل و در او از هر کدام دو درم صمغ عربی کثیر و خرد است شسته بخره
زرد ابهر یک درم **که کحل دمه گویند نافع است آب و ویدن را و خارش چشم را و از این**
عدد است **فلفل سیاه یک درم مر قشیت یک درم و قلیای که مانده از هر کدام دو درم صدف سوخته**
و درم سره صفیانه شش درم بپزند و بپزند و بپزند **بیاض را زایل گرداند و در شش**
چشم را بفراید جزا هر دو عدد است **زرد ابهر قلیای طلا بخره صفیانه از جان مر قشیت سرب**

کافور شد **کل** بقیه را قوت دهد و دمه را ببرد و در اجزای خود است **من** شاد و در سر سبزه
 بندی از هر که هم در دم فلفل دم الاغین از هر که هم بخورم روغن مازو از هر که هم بکشد فلفل
 از هر که هم بکشد انگ کافور بکشد **جود** را قوت میدهد و فلفل بر رازیل میکند و جوش
 جود است **کل** صفتها از قلیای نفی بیدار از قلیای نشسته از هر که هم بخورم قلیای بند
 سدیم ما میران در دم و نیم است **من** چون غبار **کل** جلی از کماهی اندک سرب از اثر و جیب العمل است
 در غلظت و غبار **من** خونی و متعال حوی دم آب که در باب رنگ شسته باشند و متعال
 شایسته و بعد شست متعال کدر است رسیده هر شب بکشد و قوت بازده و صبح آب زلال
 کشته بقیه نماید با دانه است و در همین دستور با شست خفته هر شب بکشد **کل** شست
 نافع است صفت چشم را قوی کند و در اجزای خود است **من** مر قشای طوطی شاد و
 شسته و صفتها از هر که هم بخورم نوشا و نیم که در سرطان جوی زخوان از هر که هم بخورم **کل** کباب و
 در دوات داشته است **من** از چوب است زهره زکوه و در دم نیم فلفل بکشد و فلفل
 نوشا در از هر که هم نیم متعال سکینه و در انگ باب با دوات با سد آب با بند و خشک کنند مگر
 که جرب است در کمر از چهل روز زایل می کند با زن اندک قلیا از اجزای خود است فلفل
 بزرگم زهره زکوه و خوس به توبه و زهره آب آبی چون سه روز در آب بنشیند چیل
 است نه پدید مخلوط نموده و اکتال نمایند در است چهار روز آب سیاه را زایل سازد و دماغ خوش
 صفت در سیر جل نموده زول را بر طرف کند **من** که چشم را در یکمیل روشن کند و اکثر ارض
 از اجون جفت و جرت و جارت و جرب و دمه و غلظت و سلاق را زایل کند و کبیل آن بهتر از سد
 میل کل لوار باشد **من** طوطی قلیا سیاه قلیا جوی از هر که هم بخورم نیم جود و نیم فلفل و خوب
 از خلاص در آمد و طار با قوه و آب کنند انگه قلیا را بند از سد خار آب نموده و سیاه
 محلول کنند با قلیا و باز اینها را نیم آب کرده که بکشد و بسیند با فلفل تا دوسه روز

کافور شد کل بقیه را قوت دهد و دمه را ببرد و در اجزای خود است من شاد و در سر سبزه
 بندی از هر که هم در دم فلفل دم الاغین از هر که هم بخورم روغن مازو از هر که هم بکشد فلفل
 از هر که هم بکشد انگ کافور بکشد جود را قوت میدهد و فلفل بر رازیل میکند و جوش
 جود است کل صفتها از قلیای نفی بیدار از قلیای نشسته از هر که هم بخورم قلیای بند
 سدیم ما میران در دم و نیم است من چون غبار کل جلی از کماهی اندک سرب از اثر و جیب العمل است
 در غلظت و غبار من خونی و متعال حوی دم آب که در باب رنگ شسته باشند و متعال
 شایسته و بعد شست متعال کدر است رسیده هر شب بکشد و قوت بازده و صبح آب زلال
 کشته بقیه نماید با دانه است و در همین دستور با شست خفته هر شب بکشد کل شست
 نافع است صفت چشم را قوی کند و در اجزای خود است من مر قشای طوطی شاد و
 شسته و صفتها از هر که هم بخورم نوشا و نیم که در سرطان جوی زخوان از هر که هم بخورم کل کباب و
 در دوات داشته است من از چوب است زهره زکوه و در دم نیم فلفل بکشد و فلفل
 نوشا در از هر که هم نیم متعال سکینه و در انگ باب با دوات با سد آب با بند و خشک کنند مگر
 که جرب است در کمر از چهل روز زایل می کند با زن اندک قلیا از اجزای خود است فلفل
 بزرگم زهره زکوه و خوس به توبه و زهره آب آبی چون سه روز در آب بنشیند چیل
 است نه پدید مخلوط نموده و اکتال نمایند در است چهار روز آب سیاه را زایل سازد و دماغ خوش
 صفت در سیر جل نموده زول را بر طرف کند من که چشم را در یکمیل روشن کند و اکثر ارض
 از اجون جفت و جرت و جارت و جرب و دمه و غلظت و سلاق را زایل کند و کبیل آن بهتر از سد
 میل کل لوار باشد من طوطی قلیا سیاه قلیا جوی از هر که هم بخورم نیم جود و نیم فلفل و خوب
 از خلاص در آمد و طار با قوه و آب کنند انگه قلیا را بند از سد خار آب نموده و سیاه
 محلول کنند با قلیا و باز اینها را نیم آب کرده که بکشد و بسیند با فلفل تا دوسه روز

در دوات و غلظت و تیرد که اگر عوص افون شک خالص کنند قوی تر و بهتر باشد **من** از
 جالبوس است نافع است قوی و غلظت و خشک را و با قلیا جیب چشم است از اجزای خود است
 و زشت است چهار دم و یک قلیا **من** صفتها از قلیای نشسته از هر که هم بخورم نیم جود و نیم فلفل و خوب
 شاد از هر که هم بخورم افون بسیار به سبب سوخته زخوان از هر که هم بخورم کافور بکشد
 شایسته کنند و در وقت حاجت در شود و قوی و قوت و در دوات اکتال نمایند **کل** بند **من** از اجزای خود
 نافع است بیاض و خشک و دونه و بکدر از اجزای خود است و در دم **من** شاد و در غلظت
 و در دم بند صفتها از هر که هم بخورم فلفل و در دم نوشا در در دم **کل** بند **من** نافع
 و بکدر نافع است انواع صفتها را و پنهان تر کند از اجزای خود است و در دم و نیم و نیم و نیم
 است و در صفتها از هر که هم بخورم افون که بکشد **من** قلیای که با شست سد سیاه و در دم
 سرب پاک در قند متقیه کرده و در دم کافور را در سد سیاه را در دم بکشد و انگه را با نیم
 و این چنان باید که سرب را بکشد و در سد سیاه را بکشد انگه را با نیم **کل** بند و بکدر متعال
 صفتها از هر که هم بخورم افون که بکشد **من** قلیای که با شست سد سیاه و در دم
 و صفتها از هر که هم بخورم افون که بکشد **من** قلیای که با شست سد سیاه و در دم
 متعال رومی سه دان که در زخوان صدق و قوت و در غلظت نوشا در از هر که هم بخورم نیم فلفل و خوب
 روی سوان کرده را با چتر اول با بند تا چون غبار شود و باقی او را بیکد یکد یکد و در
 مشک ساییده را مخلوط نموده و بشنیم و تا سه روز بقیه بماند انگه را با بند تا خشک شود
 شبیه نمک از هر که هم بخورم قوت دهد و یک چشم و جود را صاف کند و تا دوسه سبب و تا شش ماه
 دارد و بهتر از کافور و در دوات جود است **من** پست بند کابی و در دوات جود
 عروق از هر که هم بخورم شک طرز و در دوات کف در باز زخوان سبب بند **من** شاد و در غلظت
 بادبان سرطان جوی سوخته قلیای بند شایسته مایشا کافور صفتها از هر که هم بخورم نیم فلفل و خوب
 ورق کل سرخ جفت کل پست بند زود اجزای خود است و روی مشک ساق باب با دوات مگر

شک چهار قیراط که معده را از ابل کند اجزا پنج است و زشت بازده درم و نیم و توتیای کوفه
مغول بخورم بد پوست بپزد زرد صبر زرد از هر کدام دو درم فلفل بخورم که چشم را نیز کند
بیاض قلع نماید و معده و سبیل و غلظت اجحان را از ابل سازد و درم و نیم را بشیر زنان
در که غسل سخت کنند خشک و غلیظ شود که برای سلاق و سبیل و اکثر امراض نافه باشد
من فاجعه و فقه به او بوزن هر دو از فلفل و در سفاق رنجته کم کم بخوروش و بند نکند شود و بخور
چون غبار کجی که در ساعت کو کند و خون خفاش و ورق را خشک کرده و ساجده بکشد
که معده او را و جوهر چشم را بپزد اجزا شش جز است و زشت دو درم و یکد انگ فلفل
و در فلفل از هر کدام یک درم زعفران چهار درم حصف شش درم سبیل چهار درم کافور یکد انگ که
خل بجا آید مانند مقوی بر باد اجزا هفت است و زشت است به درم و نیم و زشت صفیانه بخورم
مرقش بخورم اقلیمیای طلا به دو درم از هر کدام سه درم شاد رخ مغول دو درم زعفران نیم
و یکد که تقویت جن کند و معده و رنجته را بر ویاند اجزا هفت است کل صفیانه سوخته شش درم
مرقش چهار درم اقلیمیای طلا دو درم زعفران سه درم از هر کدام نیم درم فلفل یک چهار چوبه دو درم
و انگ و نیم که وی غریب بود باب میم و در فصل مزیتات گفته شد و انشا الله تعالی که یس بفتح کاف
و کسر و عطف و سکون قنانه و صا و معده بغای قوت و شک و بخره اقطاب فقه بخور و کسر قاف و بعضی
اجزا بفتح میم و کسر را به سکون قنانه و صا و معده بجهول نامند و این طعام مدد و کول
خوایان است هر چند در بلاد دیگر هم میسباید اما نه باین کثرت و شهرت نام که اکل دو درم بش
و بهتر نیشخ است که از دو درم میسباید طبعش سرد و خشک و قافیض و مبر و در نیم
و زبان کرده او سه سال کند بسیار نفع است و نفث الدم و زرق و اسیر را فایده دارد و مؤثر بر
بلغم غلیظ و متعش کنگبین و جوارشات است و بهترین طریقه اکل آن که الذانوح است
چنان است که بپزند و در ظرف کنند و بپزند باب و قدری مغز خرسا نه انگاه صاف است
و قدری روغن و گوشت داغ که قورمه باشد یا پیاز و توت ابل بخورند تا آنکه غلیظ شود و نان برده

برده کوه صرف نمایند و برین صورت فریش کمتر میشود و قوت بدن میدهد و ششها میآورد
و آنچه گفته بودیم و معنایه که قبول طبیعت باشد و لذت مغز شش قلیل است و منفعتش کمتر از کرب
بفتح کاف و سکون را و معده و فنج کاف دو درم و ضم را و معده و سکون را و فنج کاف دو درم و سکون را
سکون است و در فصل سبیل که شش کرب و پیاز و زنجبیل گفته شد و انشا الله تعالی که کوفه کاف و کاف
بچون کاشنج است اجزا شش جز است و زشت است به درم و نیم از جش کرم است در خود و در
خشک در یکد زرد و نیم و در زعفران سه درم و در فلفل نصف آن اضافه کرده و در اوزان نیم
قنانه و یکد است من قصب الذبذبه و اقطار لطیف کشته از هر کدام چهار درم شش قنانه و زعفران
از هر کدام یکد نیم معده ساجده چهار درم شک و در از هر کدام نیم درم بشراب ریخته بخورند و قضا
سازند و برای ابل ایوان که فرق ناحیه اندک و ابل قس کنند که کتب ق
و انافع است و صفراوی و سبیل را نفع کند و تشنگی و جوارات را بشیر نیم که بپزند سلطان کپور
و ماده و علامت انوشتر است که چون سوزن بآن فرو برند رطوبت چون شیر از آن جدا
شود ساقها و پایهای او را بپزند و مکرر بنم و خاکستر بنشیند پس در کتاب بپزند
و اگر سلطان نباشد غناب و خنکس از آن بپزند و کتاب آن باشد که چو را منقش کنند و
بخورند و زرد آب از آن بکشند کتاب سبیل که در او آبل و بولی بکار آید و آب کدو و
شک و مسای و سلطان مقلوط را و از آن بپزند و بار و غن بادام یا کدو بپزند
و کاف و یکد که مدقوق و سبیل را نافع است که بپزند سلطان و اطراف و جش او را و در آن
چند بار جاکسته و شک آب بنشیند تا جوهر است آن دفع شود پس در کتاب اندازند و روغن بادام
یا کدو بپزند و خوش آب بنشیند که و کشند و باندک کشند خشک با تر بود تا تازه بپزند و شبنم زرد
و در به جامه از کتاب آب جو است که بپزند و با کدو پوست کنده شست و متقال آب
که کاه در آن میگویند آب بر آن می پاشند و شیره آنرا میگیرند پس صاف میکنند و میخورند
و چون بپخته شود و بپزد از آن شیر شک جو است که قوت است و در که یس کثرت

[illegible]

اصل السوس رت السوس چه دو تا هر که هم سه دوم گرفتن قطره تا دایان بنشیند از هر که هم
سه دوم تر بدین صند و پنجاه دوم زرد که مانده چهار دوم هم را که فته و پنجه پس بگیرند بلیله زرد و فته
است دوم بلیله سیاه و بلیله سفید از هر که هم پانزده دوم آله مقشر کین و نیم خمای هندی پنجاه
دوم مویر منقی نیم به زرد پانزده من آب پیزند تا سه بهره آب برود و یک بخش باند بپالایند و
صاف کنند آنگاه فلوس خیار شیر نیم من در آب بکند از زرد و جوشانند تا بقوم حل آید و سی سها
روغن کجند تازه با آن بپایزند بس رت دوم مازون بکند و اندر نیم من آب و سه و فته روغن کجند
یا با دوم شیرین تا آب برود و روغن بماند بپاشند و پالایند و در وای کوفته و فته را اندرین
روغن بماند پس بپایزند منقذ چون کنند و دیگر منافعی قریب است با کبر احرار
بغیر شرج و سکریت و شش جزو زمان ادراک و قوت و قدر شترش بماند ستور بلیله سیاه
بلیله شبر آله مقشر فلفل دار فلفل شطرج هندی هر زنجبیل حب اسیل بزرگ مقشر کشنیر پنجاه
فلکله به تخم گرفتن سان الصافیر زیره کرمانه اطلس از هر که هم پنجم خیار شیر منقی از دانه
نک هندی و فته و پنجاه هندی اسیل بزرگ اگر یافت نشد و جوشانند تا فله کبار کنند و حب الله و از هر که هم
سه دوم تر بدین صند و شرج از هر که هم است استار که سفید صند و استار مویر منقی و ولایت و پنجاه
استار آب طع و در طع و آن در آب هم کفنه شود و در صفت مایات و شکر ابران انداخته پس
نیم پیزند تا شکر بکند از دانه چون حل غلیظ شود آنگاه در و به سحره ابران ریخته بر بالای آتش اندک
حرکت دهند بعد از آن روغن شرج را ریخته بهم زنند تا خوب منجم شود و مثل خمیر گردد پس از آتش
غیر و گیرند و سرد کنند و دیگر که استقا و چهار بهای جگر و سپرز را زایل کند و دمان
نایده دهد که بنشیند و این اختراع ثابت بن قروه است جزایش دوازده است با فایند و آتش
افشا و سه دوم شرجش بقول قلاشی معتدل است در کمر و سردی اما خشک است در روده و قلمش
تا چهار سال زمان در آتش بعد از چهل روز شترش و دوم تا سه دوم ورق مازون مد پیزند
بلیله زرد و غاریقون از هر که هم پنجم عصا و فستین سه دوم ایرسا کل سرخ تخم خیار مقشر و کاسنی

کاسنی و رب السوس از هر که هم دو دوم تر بچین پاک چاک فلوس خیار شیر فایند از هر که هم پانزده
دوم آرد و به آنچه تر است بآب حل کنند و پیزند تا غلیظ شود و باقی او وید و خشک کوفته و پنجه
چون سازند **کل کل** رافع است استغای بارور که با آن حرارت نباشد جز از جودت
شترش سه دوم تا چهار دوم **کل کل** مازون مذق و غاریقون پوست بلیله زرد و کاسنی از هر که هم پنجم
ایرسا سه دوم ریوند چتر عصا و فستین سبیل الطیب از هر که هم دو دوم کوفته و پنجه
بصل چون سازند **کل کل** باید استقا و جاز را رافع است اجزا یازده و جودت شترش از هر که هم
تا چهار دوم **کل کل** مازون مذق و غاریقون پوست بلیله زرد از هر که هم پنجم عصا و فستین سه دوم
بچ سوسن کل سرخ تخم کاسنی متو تخم خیزه رب السوس از هر که هم دو دوم تر بچین فلوس خیار
شیر فایند بخوری از هر که هم پانزده دوم صاف کرد و بقوم آورند و در وای دیگر را کوفته و پنجه
به آن بر شند **کل کل** کفنه غلی است که در باب جیم که شت **کفنه افلی** در باب او و در وای
که شود اذات **کفنه غلی** بخت است حکام ظروف که تاب آتش ندارند بکار آید و بکیرند
کل کوزه کری را از هر که هم پاک کنند و در آب حل کنند تا رقیق القوم گردد و این اجزا بقدر نصف
حل اند و دوازده چهار روز بپزند نوع دیگر که بید و پنجه سر کین است پنجه جنت لجه و پنجه
کل خطر موی بز مقراض کرد و باب و نک بر شند **کل کل** موی مقراض مکطام
زغال خطر جنت لجه پدید است تخم مکلس از هر که هم جو کل پاکیزه و دوزخ و استسم دیگر خاک
کوزه کری را با قدری کاه کوبیده و نک سجوی و خاکستر پنجه باب خمیر کرده استعمال نمایند **کل کل**
مستعمل اصل فرنگ **کل کل** پاک و دوزخ و خاکستر پنجه دوزخ و ذبل افسس سه و جودت لجه پدید
جودی موی بز و دوزخ و جودت میش بر شند **کل کل** بضم کاف با هم و الف و دال در لغت خبری
خشک باشد که با آن کم کنند و بر عصا که از دانه است کین در و دانه چنانچه بارچه و سوسن از آن
افشا و غیر آن آنچه در کینه کنند و خاک و خشک و خا و تر و بدن نهند و کادات خشک او کلات
او مانع بر و ماز و بار و دانه را کادات تراولی است در او جاع آله آله و ماز و جاره را و باید بعد از آن

برعوضه و آن نهند بهین که خواهند او را بر درازند که و دیگر بروی دست باشد تا این را بر درازند و آنرا
که از آن و مکر میکنند تا بخت و یکبار شرط داشته اند در امری سینه و غیره و در او جاع مواد و یک
شرط آن رفع مرض است و قوتش چون ضاوت است که آتشی را که از نفع باشد دفع کند و نکند
از هر که هم جوئی کرم کنند با هم و در کیه کنند بر موضع و در او آتشی که نمایند که او جاع
را کین و تخفیف نفع خف کند و نکند کرم جادرس سبوس کند و در کیه کنند بعد از آنکه خوب کرم
شده باشد و برعوضه و چون سرد شود و درازند و دیگری بنهند که احوال بطن را چون از نفع باشد
ساکن کند و با بونه سبوس کند و نکند بر آن زنند و دیگر که جان نفع کند و با بونه سبوس کند
و نکند که او جاع شکم را زایل کند و قوتش و در او ای آنرا تجلیل برود و با بونه خلی اکلیل ملک
مزاجش تخم شبت بنفشه یکوفته و قدری آب نک بر آن زده در کیه کرم کرد و کرم بنهند
که در آن راه و دفته ماسه و دفته زایل سازد و با بون الله عزوجل بکیند و در نیم هم و سکون و او
دفعه دال مملد و سکون را دملد با بخند و او جاع با است که مستعمل مغان است بلکه پوست
درختی است سفید مایل بزرگی کوفته و سبیده در برایش آرد کند و آنقدر روغن زردچ
بهم سرشته شود و هرگاه هر سه مساوی باشد بهتر است و صفا کنند و در روی بقال که باب
رسیده باشد کرم کنند و باید در زیرش انگشت باشد و چون کرم شد کف مال کنند و بر پشت
چشم نهند و البته بمیند و چون سرد شود و درازند و دیگری بگذارند که رباح معدوم پس از آنکه
را زایل کند و جلده شویند کفش ناخواه باب نک بمیند و چون سرد شود و تبدیل کنند
و دیگر که رباح و مواد بار ده را زایل کند و یک سداب از خر و طم کل با بونه صقر ملک نوشا در
خودل سرخ نوره ارمنی راج سفید فستین در مننه که از آن با نوبه که کرم را زایل کند
شویند را بکوب کرده چند قطره آب نک بر آن پاشند و بکرم بر سر بمیند و اگر بدون کوبیدن کرم
کود استمال کنند نافع است که صدام کرم را سودمند است و آرد جو خطر سفید مسدل
سفید و رقی کل سرخ بنفشه بکوبند و بپزند و بوقی کل و روغن کل و سرکه که داد کنند که تحقیق

تحقیق را سه دور و او جاع سخت و با بونی خط را در او و رقی مزاجش با بونه از هر که هم دوم
بکوبند و بپزند و بعباب حله بنفشه و کرم کرده در کیه کنند و بپزند که نافع است نفع رجم و معدوم که
از سر مزاج بار دباش و دوری که از رسیدن با و سر و حادث شد و باشد با بونه اکلیل ملک
بنفشه با کلاب زنده و بخت و هم کوشش آرد جو با بونه بنفشه خمر اکلیل ملک و آب بنفشه
بار و روغن بنفشه غذا کرده در مننه که و کرده که داد کنند که نفع است و الله تعالی در باب میم گفته شود
نصفه در باب میم و در برش نگردد و نافع آن کرم بنفشه کاف و الف و کسر را و حله نفع حله است
و اگر کرم حج کرم یعنی پایچا در باب بنفشه و نافع و مضار صفت آن گذشت که از شفت نفع نفعی
ست یعنی با هم طعم مزاجش و برایش که در او یافت **باب اللامه لازوق** با هم و الف و هم
را بجه و سکون و او سریش و مراد اطباء چیزی است چسبند و چون سریش که چون خون از شربت
آید بمیند و بر موضع نصب چسبند و نگذارند که خون بیاید و بقطع الدم من الشریان دم
لاخین شب یا غمزوت قطره صبر دقاق کند از هر که هم جو و صمغ عربی و دوز و کوفته و بنفشه
و سفید و پخته سرشته و با پشم خوش آلود و بمیند و تا چندی روز بسته و در آنجا جرح است تمام
یابد و دیگر سفید و پخته و یک آب ندیده پشم خوش خیط کتان و دیگر که با بونه
و صف آن کرده است و میگوید بهتر ازین و در او پخته باشد و درین باب **باب ص** و در او الکنه و بسته
شد و طعمی است ایضا که کاف و عوف و با بونه بنفشه نافع نامند بضم فو قانی اول و سکون
فوقانی تا با میم و الف و جیم و آن غیر معمول است نزد اطباء و شیر الاغ است مایه آن
قاب و نبات قیل الخبیه و دهنیه و سرترین شیر با بونه طب و صبر و دوز و عوج و جاله و مقح و بی
الاستمال جله غالب معدوم و نافع است سل ووق و هنال بیسی و سر فیه جاره و نزلات تید و الف و
کرم و نفث الدم و التهاب خون و مضرا و جرح رحم و مننه و آلات بول و جرحه ابل و جرحه افا
و جرحه و حقه آن جرحه افا و جرحه و اسهال و موی رانف است خصوصاً با قابضات و مضغه
آن مغوی لته و زدن آن و ضاوان جرحه او را م جاره ظاهری و باطنی خصوصاً با زعفران و جرحه

و مع وسایل مفیده و مفروضه بین و صحت بارد و تعریف آن بشما مناسبه هر حق شرط دانسته اند و
نار و جوشیده باشند جلب خوانند و طبقت کرم و تربت در وسط درجه اول و تریش در اول درجه
دویم و دلیل حرارت جلالت او است و فاضل الاطباء جالبس میگویند که در وقت این ابان مساوی
است و هیچ یک بر دیگری غالب نباشد و غالباً مستحیل خون شود و کمتر مستحیل بملغم گردد
گویند و شیر و ادرن هر مصلول را شرط بسیار است و اگر یک شرط خطا افتد و بال کرد و شرطها آن است
که چهار رتب باشد و خروج آن باشد و از وقت را بعد از شش ماه گذشته باشد یا کمتر و قدی که شیر آن
دو شنبه چند آب شسته باشند و پاک گرد و باشند و اگر قدح غرق باشد یا روی پیشینه یا چینی بهتر باشد
بشستن زود یک شود و در آن حال که میباید شدند خورابه زود پی ریزند تا بپزند تا در حال که بد و شدند
و در وقت دو شنبه باید قدر در آب کرم کنند و طریقت است که طاری یا قدح بزرگ که این
قدر در آن میگذرانند چرب کرم باشد و زود و زود باشند و کفش را گفته و زود اول مقدار یک کپ
شیر بیشتر دهند و مقدار آن پانزده و دوم است و زود و دوم و دوم چند آن بد بند بس بپسند اگر زود اول
طبع اجابت نکرد و زود و دوم شیر بیشتر دهند و هر روز پانزده و دوم بپزند و اگر طبع اجابت نکند و دو کپ
نکند بند می بدم نشسته تا یکدم در شیر حل کنند و بد بند و اگر تا زود و دوم طبع اجابت نکرد و سه کپ
قدری شکر با یک و نشسته مذکور و چند روز روغن بادام بی مزه بد بند و اگر از سه مجلس اضافه اجابت شود
بس از آن شیر تنها بد بند و با یک طبع را چنان باید داشت که در شبها زوری پیش از سه مجلس و کم از دو مجلس
نباشد و شیرش سه کپ بیشتر نکند و استاده احمد فرخ میگوید مقدار شیرت نیم من باید و هنگام شیر
نوشیدن هیچ غذا نخورد و یک شیر تنها و میگوید باید که خوراک بود و هیچ نیکار ند و مرغی را نیز بجای
نیکار ند و اگر آب باران ممکن شود الاغ را آب باران و یک و کو و دهند که صواب باشد و کو
باید چنان باشد که باران بر آن کمتر آید و هر چه بوی آن خنک تر باشد نیکوتر باشد و اگر سرفه صعب
عارض شود شیر را یکدم کمتر دهند و چون منفعت آن ظاهر شد تا سه هفته بد بند و بدش شیر تربت
امین الله و له که بد سزا و از نیست مداومت بر حبیب تا آن و مغزیز که مورت و صحت مصلحت شکر است

است باری انکور بسیار کرم و جاله و قدر و سیرج الفود است در تعریفش چنین
بکسر و کینات و خلوصه موجودات علیه افضل الصلوة و تسبیحات فرمودند که البته دوازده و نه
و نیم و در موافق است با مزاج آن از همه البان و صلاح الفود است و خدای بدن بسیار و بد و بد
فریه کند و محاب و بوس و نفوس و تمهای گفته را نفع کند و بوی و مصلح و سیرج الفود و کثیر الفود و کثیر
شده و خا و نوله منی و در فضولات و مقوی جوهر و مانع و تریاق سموم است بقی و حافظ طوط
اصلی و بین طبع و مرطب و مانع از جهش و تسبیح و غم و دوسس و تقویه ریه و سل که بدست خطی
باشد و در و نافع است امر انفسی و حب و تو با و جکه و جزم را و مطبوخ آن باری و جهت طول
عرو با خما و مغز و جهت فربس کرد و بدن و دماغ کرده آن باین و سنگ تفت نافع است بسیار
و بجز را و قله آن نافع است امر نفس اکثر جنم را بشرط مداومت و با کدر طرفه را نافع باشد و با نافع
نخنه و سبل و شرفاق را زایل کند و با سفید اب غلیظ نفوس و ادرن جار را دفع نماید و شیرش یک مصل
و مغز سبز و دوم اجشا و ضعف عصب و در و سر و سر و صرع و دندان و زنان حامله و صاحبان
خفقت رطوبه و مغز و کثرت ان موجب سنگ کرده و مثانه و مولد قیل و سیرج الاستحاله است بخلط
معد و معشش سنگ و سبل و شرب آن باینها مانع از بخت و است و چون منجمه کرد و با حث از زود و شیر
و عرق سرد و غشی و اختلاط عقل و خاق و حش فی کنند با سنجین عسی و جوی و سر که مخروج آب
پودنه با تخم کرفش و عسل آب کرم و مقدار یک مثقال میزاید و در دفع انجاری آن موثر دانسته اند
و شیر کاه و غلیظ تر و شیرش بیشتر و قریب است بآن ماست است طبقت سرد است
زود و درجه و سنگ تشنگی و بقول شیخ اربیس مقوی با و جودین و از زوده و غذایت آن مثبت
بدون زیاده و در اکثر افعال قریب بآنست اما مغز معد و سرد و کثیف و در بضم و سده و مولد خطایم
و مغز تمهای مرکبه و غلیظ بل منکسر آن مصلحت کلقت و در بخیل برورده و معاجین کرم
و شیر ما و بآن کرم زود و لطیف تر و در جریک با و قوی تربت و آن شیر شیرک است و گویند
شیر ادرن است که در شبها نش باین مقدار بند نکشتی و سفید و متخلل و شبیه با شخار و سوزخ و در وقت

در تعریفش چنین
در بدن و جسته

و کرد و راقوت دهد و غوطه نام آورد و سردی در یک از مشانه پاک کند اجزایش است و هشت جز است
و در آن یکصد و شصت و هشتادم مزجش گرم است و در آخر دو درجه خشک در آخر یکدرجه زمان ادراک
و قوت بستور منور و نترش کیمقال تا دو درم مغز بادوم پوسته و فندق و نارچیل و چلغوزه و
مغز بنه الحفا و جب الزلم و جب الفلفل و کجده مقشره توری سرخ و زرد تخم شلغم تخم کوز و هست و پیاز
و سان العصاره تخم انجوره بمن سفید زنجبیل و در فلفل کبابه بمن سرخ و ارچنی خفته الثلب قوف
نقال معری خوانی بلیون از هر کدام ششدهم محل بقدر حاجت و بعضی از اطباء از انجوره و حنظل
که در اندلب است که در آن است و صاحب اختیار بدینی گوید که من بسیار تجربه کرده ام و قوت
باده بعد از خفته الثلب چیزی بآن نمیرسد خاصه چون با شیر کاه و خربزه روز متوال و چون با شکر خورند
قوت باده بسیار دهد و اغلب آنست که شیر اصلاح آن میکند و در نه سمیت آن بنمایند **لایعصر**
کلیه را فیکند و باده را زیاده نماید اجزایش شانزده جز است و در آن شصت و دو درم فایده شصت
و پنج درم محل سی و دو درم و نیم مزجش گرم است و در یکدرجه و نیم خشک و در پنج درجه نترش گرم
مزبونه فندق و لب جبهه انصوب کباب مغز بادوم کجده مقشره و تخم خوزه خنک شل سفید از هر کدام ششدهم
تخم فضا و قه از هر کدام سه درم نقال بوزیدن بمنین لسان العصاره خوانی و ارچنی از هر کدام دو
درم فایده ده ستار محل پنج ستار چون کنند **محبوب صغیر** و یکد نیمه عویب منی را بفرایند و غوطه نام
آورد و پشت راقوت دهد اجزایش است و نه جز است و در آن شصت و دو درم مزجش گرم است
در آخر درجه دویم خشک در آخر یکدرجه نترش کیمقال تا دو مثقال مزبونه و فندق و چنبره
و نارچیل از هر کدام یکدرم مغز بادوم کجده مقشره از هر کدام ده درم لسان العصاره تخم و تخم
است از هر کدام دو درم فایده ده درم زنجبیل کبابه و در فلفل کند زک از هر کدام دو درم و نیم بمنین
توری سرخ و سفید از هر کدام چهار درم خشک با تخم خوزه و شلغم و پیاز و انجوره از هر کدام دو درم
حل بوزن ادویه و یکدر که در راقوت دهد و غوطه نام آورد و منی را بفرایند و خورند
جز است با قند وزن آن یکصد و یکدرم مزج گرم است و در یکدرجه و نیم معتدل است در چوبست و رطوبت

[illegible]

در سر بام کم ازین بهتر معالجه نیست و بسیار سیرج الاثر است و شرط است که اوویه ساییده را با
نیات متعلقه آن در شیشه کنند و دم بدم شیشه را جرکت میدهند و در پیش بینی میدارند و دم روز
شب ملازم باشند تا برودی و مایع را قوت دهد و غفلت را منخ کند که سر بام کم و صدح کم
و بنمای حقیقی را نافع باشد و منج بخار از دماغ کند آب مورد تازه و آب کشیده بنر و آب سبب
و آب کلاب و مسندل و کافور از هر کدام قدری مخرج کرده در شیشه کنند و بپویند که در
از هر کدام قدری که منخ غفلت کند و صدح را نافع باشد مسندل ساییده سفید کنیز خنک
کلاب و اندک سرکه در ظرف کنند و بپویند سیاه را در آن زمان مذکور کردید بفتح لام
و ضم دال مملو و سکون و او در لغت اول و کسر دال مملو و سکون تحت ثانی در لغت ثانی و او
است که در میطرق دین میریزند بفتح لام و سکون دال و جمع سوزش را گویند که بسختی آتشند
بفتح لام و کسر زاء و جمع هر چه تر و سیال و چسبند باشد که منقطع نشود و در کشیدن چون سریش و سسل
بفتح لام و کسر جیم و سکون زاء و جمع یعنی لزج است بفتح لام و نشد بدین مملو بسیدن
و خورون بفتح لام و سکون سین مملو که زین مار و کژدم بفتح لام و سکون طاء مملو
در لغت اول و ضم طاء مملو در لغت ثانی و بیختم چیزها با یکدیگر و مالیدن دار و بوضع که خورند
که در دقیقه را نافع باشد و صنف یک شغال افیون نیم شغال زعفران یک بر روی کاغذی کرده
بعد از آنکه کلاب سرشته باشند بر صدغین چسبانند **طریقه** که همان عمل کند و صدح و دقیقه را زایل سازد
و خواب آورد و صافی کافور از هر کدام یکدم بذرا بنج کثیر از هر کدام دو دانگ افیون یک دانگ
کوفته و پخته و بهر که سرشته بر روی کاغذی گذارند و بر دقیقه چسبانند که همان فایده دهد و زخم
افیون دوم و الا فین صنفی پافیده و بهر صدغین چسبانند **طریقه** دیگر که همان خاصیت دهد
خم که سرشته کافور از هر کدام دو دم مرصاف یکدم حشمت دوم افیون یکدم کوفته و پخته به آب بپزند
بپوشند و بر دو صد کاغذ نهاد و بر صدغین چسبانند که موی بستر و پوست را ملایم کند

نشانه کند و دم روز و نیم غیر مطلقا با ده دم از پنج روز و نیم دم علقه و هر یک را نیم کوفته و پخته و ساییده
غیر کنند باب کم و در جمیع ببالند بسوزی که مشهور است که نفاق مقدر از ایل کند مردانیک
مغول سوم سفید روغن گل **طریقه** که حیات و حب القوی را بکشد و از دوسین را ببرد و کافور و غیره
شسته و بکند از بندر بالای ناف که شکم را نرم کند چون بر مقعد ببالند بپوشد زهره و کافور و سبب
جلی از هر کدام خرقی بپوشند و ببالند و دیگر بچست او جاع تو بخ نافع است عصاره
تنباخم موجود زهره کافور و نیم منطل از هر کدام کوفته و پخته بموم آب کرده بپوشند و ببالند
چون بر مقعد ببالند فی او زهره و بناف سبب و پشت زهره و در اطلت و بنج کافور عصاره
تنباخم از هر کدام به دم در شش خرقی سفید از هر کدام چهار دم شراب الیخ یکدم زیت
شغال مریم سازد و ببالند که جب را زایل کند که بریت خرقی زهره و خانی و سرسین
از هر کدام به دم کوفته و پخته یکدم زیت مقول و دو دقیقه شرب و نیم دقیقه موم سفید مریم کنند و در
جم ببالند یا در خانه بضم لام با عین مملو و الف یعنی آب یا چیزی که مثل آن باشد بفتح
هم و سکون عین مملو و او باید را گویند که غلیظ و چسبند باشد و سبب شود و کافور بپوشند
در دهن اندک اندک و باید نکشت پنج باشد یعنی قویتر از شربت غلیظ تر و از چون رفیق تر باشد
و منخ و لوق جالینوس است و قوت این چون شراب و قدر شربت قدری که موافق هر مزاج
مناسب دارند و درین وصال کنند و صنف نفیس و نیم غلیظ از جراد ایل کند در لوب
را در صاف سازد و از جود است و در بعضی نسخ چهار دانگ مس و سی شربش یکدم با ده
جاش با فودج حبلی یا بنجاف در آن جوشانده باشند و صاف نموده بپوشد موی نیم
بر سار و دم و سبب زوفا خشک از هر کدام یکدم بپوشد و در شش و دیگر زوفا نیست
و آن به جود دیگر برابر است و درین دیگر که نافع است بر و نفس الانتصاب را و
بال کند و بن شش و جود است بپوشد شربش چهار دم و بقدر قوت مرصاف عصاره غنصل
بپوشد و سی شش نیم جوشانند تا بقوم آید و بعضی غنصل تر را بپوشد صنفی جراد و در بایسته

[illegible]

و بنفشه نفس را نافع باشد از اجزای چهار دست و زدنش بغیر سپستان نود و پنج درم شتر بش و درم
سپستان دو بیت در نه موز طایفی میدانه و اصل السوس را کعبه از هر که دم چهل درم فلوکس
خبا شتر بازده درم نه و در سه رطل آب بجوشانند و با نیم من قند بقوام آورند **سپستان** از
بیان اجزایش جز دست شتر بش یک دانه بامیه مناسبه سپستان صد دانه غناب کیلا نه غناب
اصل السوس پرسیاوشان از هر که دم بخورم اصل السوس را بکوبند و با هم در آب گرم یک شانه و در نوق
کنند پس بیزنه سپستان چله شود بالاند و صافی کنند و نصف آن غسل نخل و شک و فانیند باز
بهم بکوبند و نیم دم گیرند و عند انزال صبح بخورند کثیرا تا بسته آب السوس از هر که دم به درم و بعضی
عاف غسل آب الغناب کنند هرگاه تب باشد **پریان** و از اجزای سرد و نافع باشد و خلط
غبار زبینه پاک کند سیر مقشر یک نیم من در نیم من آب و نیم من روغن کا و بپزند پس نرم
و بالاند و با یک من غسل بقوام آورند و عند الحاجة تا دو درم نوق کنند **نافع است** سرد
کنند و کرفسکی حلق را شتر بش شود **تخم کتان** پانزده درم حلیه بادرم مقشر از هر که دم بخورم
کثیرا اصل السوس مغز چغوزه تا سه صاع بخورند از هر که دم و درم سبیده بدوزن شک مقوم
ببرند اگر خواهند زود فاسد نشود و غرض شکر غسل صافی کنند **نافع است** حار
و خنث حلق و سینه را با شتر انان دهند **رب السوس** کثیرا فانیند صبح بخورند از هر که دم چهار درم
عاب بهدانه خشک کرده و درم غسل صافی با جلاب و روغن بادرم ببرند **سپستان** نافع
است تب و سرفه و سل را جز شش جز دست شتر بش بقدر هر مزاج **صبح بخورند** تا سه خشک
نقید از هر که دم و درم طباشیر چهار درم تخم خبازی و خطره از هر که دم به درم کوفته و پخته با جلاب
مقوم و روغن بادرم ببرند **دیگر نافع است** تب و سرفه و قذافی الدم و فصول راجع فیطه
و در سینه و قروح ریه را جز از یازده جز دست شتر بش به درم **قافله** طباشیر از هر که دم چهار درم
صبح بخورند **تخم شتر** شش نقید و تخمین از هر که دم و درم شک بطرز چهل درم تخم خباز
بادرم مقشر از هر که دم بخورم بادان تخم سیاه از هر که دم و درم کوفته و پخته با مثل آن غسل

صاف برشند و بگو قیصر و غن بادرم شیرین با آن بیایند
 جاز را بلع باشد جزایش هفت جزو است **من** نشانه کثیر از هر که دم ده درم طباشیر چهار درم مغز تخم
 خیار چهل نود صغریه قاقه از هر که دم هفت درم قند سفید شش مثقال کوفته و پنجه بعل و روغن باد
 برشند **لوق** طباشیر سرده و ب و ق و س را بلع باشد و این همان شش است که دیگر در وزن
 تعافنی است و این نه صاحب کامل است جزایش شش جزو است صغریه قاقه کبار از هر که دم
 مثقال نشانه کثیر از هر که دم ده مثقال طباشیر چهار مثقال نبات سفیدی مثقال مغز تخم خیار صغریه
 الکبار از هر که دم هفت مثقال زرم ساییده و بروغن بادرم چوب کرده با مسوی و دو یخس کف کوفته
 که بسیار بقوم نیارده باشند برشند و بشیر الخ بیا شامند
 نافع است سرده و خشونت سینه
 را جزا ده جزو است شش شش درم سیستان چاه عدد و غناب چاه دانه پرسیاوشان اصل
 اسوس از هر که دم پنج درم همک را کوفته و آب گرم یک شبار و زنجبیل نند پس با شش نند سیستان
 پخته شود و نگاه صاف کنند و یک طل شکریه و نیم طل عسل و خل کرده بقوم آورند و ده درم فایند و
 نشانه و غبار الطح از هر که دم پنج درم رب اسوس صغریه کثیر از هر که دم سه درم نافع
 است بحال و التهاب سینه و هر ارض سل را جزا چهار جزو است شش شش بگو قیصر **من** غناب صد و نه
 بزرگ سیستان چاه دانه اصل اسوس سی درم مغز منقی چل درم و شش رطل آب گرم نفوق کنند کثیرا
 پس با شش نند با بثلث رسد بماند و صاف کنند و صد درم فایند چرخه و خل نموده بقوم آورند
لوق غنصل بقیل است **لوق غار یقون** سینه را از اخلاط غلیظ پاک کند جزا ده جزو است شش شش
 چهار درم است **من** کشته رب اسوس پرسیاوشان از هر که دم هفت درم بادیان و اسوس
 ذوقا غار یقون از هر که دم سه درم میده صغریه بطح از هر که دم یک درم مغز منقی است درم بن هر سه جزو
 جزا در پنجه چل کنند و نیم من چل اضافه کنند و جزا کوفته و پنجه و سخی کرده را در آن برشند
 که سینه را از ریم پاک کند جزایش جزو است شش سه درم با طبع زوفا رب اسوس کثیرا
 باز در مغز بادرم تلخ بادیان از هر که دم سه درم فاسنی را در روغن کاهل کنند و بعل برشند

تب و سه روز و نه راق باشد و سینه را صاف کنند شش را بکوبند و جناب پنجاه و نه
سپستان حدود ده زونا قاعله از هر کدام خردیم انجیر حلیم است و نه اصل السوس و دو دم بادیان و
ویم پر سیاوشان قبضه و در سینه و یک با دوام شیرین بخت نند و بالند و صافی سازند یک طل خل
خل و فایند با آن بقوم آورند و کثیرا و صغیرا و شسته از هر کدام سه و دو دم با نوز مقشره در خر قو دم
داخل کرده است بپسندند و مخلوط شود **نافع است** و در سینه و سه روز شش بکوبند **مس**
ما و ورق القبط سه رطل فایند خیر اند و در رطل پس بقوم آورند و حب الصوبر و حب القطن و با قلابی مقشر
از هر کدام دو اوقیه و نیم با دوام شیرین مقشره و صغیرا و کثیرا از هر کدام ده و دو دم بسته مقشره و اوقیه بان
برهند **بفتح کاف** و راجع و سکون نون و موجد و مجول مغرب از کلم فارسی است و این
لوق نیز همان خاصیت دارد و نفع از آن **مس** ما و ورق القبط سه رطل شکرد و در رطل فایند مثل چوب
بقوم آورند پس با قلابی مقشره و مغرب الصوبر با نوز نیم کده از هر کدام سی و دو دم با دوام مقشره صغیرا و کثیرا
حلبه از هر کدام ده و دو دم مغز بسته و قیده بسته و زربیب و بند **مس** و دیگر که از آن قوی تر است
منقول از این بهور **آب** و ورق کلم سبز سه رطل غسل خل و در رطل بقوم آورند پس در زعفران از
هر کدام نیم مثقال صغیرا و کثیرا از هر کدام سه و دو دم ابر ساربت السوس از هر کدام سه و دو دم مخلوط کنند
و دیگر که بیشتر از آن خلط غلیظ پاک کنند شش خردیم با نوز خردیم **ب** کلم خسته کمن و نیم نیم
غسل بپزند و بقوم آورند پس مغز چلغوز و پسته و نه و آرد با قلابی از هر کدام ده و دو دم گمان مقشره و حلبه
از هر کدام خردیم مغز بسته یا زده و دو دم کوفته و نخته بدان **بپسندند** **لوق** **کرب** بپوشی دیگر سرفه رطوبه و حنوت
جن و ریه و کرفکی آورده و نفعه و دماغ از نیم غلیظ کنند و شش چهار سال شش سه مثقال **آب**
رب بسته یا آب و ورق آنرا کوفته و آفشرده بخت نند تا به نیمه آید با و مثل آن سه بقوم آورند و با
بر رطلی از شک هر یک از مصطکی و کندر و صغیرا و کثیرا و راتیل و خردیم در آن مخلوط کنند
بر میک و زنده صوت منقطع را برست **مس** فضا بان آنرا کوفته و غسل بقوم آورده لوق سازند و شش
از آن با سد اب ساوی چون کوفته و نخته حب کنند و هر یوم ده و زده و نه بخورند هر حب مقدار کنند

۲. نیست و نیست

[illegible]

نه بدن بعد از خواب موجب اطعامی جز از تریت است و باید روی افتاد و سبب ضعف مده
و عصب است و نه نشنا موجب امراض عصب مکرر و هوای گرم شده و ایام طاعون و صاحبان جشی
بسیار گرم که از عدم حرارت دیگر و متفرز نکند و ترکیب این چند نوع است اول آنکه چند مرتبه به بالابند
بخشای و نصف و دو تا اجزای از نیمه فاسد و آن کمتر شود و صاف و بخش کرد و دوم در کانه نای
کرده آب مقطر از اینوشند سیوم آنکه ظرفی را پر آب کنند و پارچه نمد پاک و یا پشم پارچه را بر لب آن ظرف
بناوه ظرف دیگر و زیر آن نهند و آب مقطر از آبگیرند چهارم آنکه چون کلاب حرق از آبگیرند یا بقرع
و این پنج آنکه قدری خاک پاک با آن میامیزند و بسیار برهنند پس بگذرانند تا نشتن شود و صافش
بگیرند و اگر خاک بلا خودش باشد بهتر است و اگر بوشت نند چنان مغز را اصلاح میاید تصفیه آن چون آنکه
شب با آن از آن نهند و صاف شود و جزای از این آب و آب کندی تر باقی آن پیاز است و بیلده و سیر که
و عصب و در غنم بکند و آب کور با سیر که با یکجین کمتر مفرات کند و دانه نمور و در غرور و بیلده و
نوب و یا رجمای به ترش و نخل و نه غللات تر باقی میاید و نه مایع است و هر چه پختن طبع باشد از غنیه
و شربه و فوکه و حیوانات مفرات آب فراک را دفع کند و هر چه چوب و شیرین است مفرات آب تنج را بار دارد
و میوه های سرد و تر چون سیب و به و باس و در مثال آن و بقول سرد و تر چنان تجفیف که به مفرات
است و دوشالی از هر بار که کم کشته چون بسیار خورده شود و رویت چون زیت و شاد و نوت و انار و دیگر
و آوای و مفرات بنویس با یکی از این است و فوکه کشیده در انمای طعام و بعد از آن فور آب نبات نهند بزرگ
اگر بدل است جز از تریت میزند و آب کشته و دم بکشد چنانچه آب سرد و نفعه پس آب بکشد بکشد ضعف کرده
و دم آن و سنفه نوله کند و عصب و جش و آلات تنفس را زبان دارد و هر چه سرد تر است خراش بیشتر
است و در عصب منهل رسته و خدر و ضعف و لیسان آور و در شب امراض دماغی مکرر و در و صاحب که
رم که آب نبات را در خف خوری است و چون آب نبات نهند تا دم بخوابند بلکه اندک را ببرد و نده سخن
نویسد و خط بنشینند و اگر بخوابند انواع آن هر یک در مکانش گفته شود بشرطه منفی به من مؤیدی
شستن با چهار رطل آب پیزند تا ریش بماند پس صاف کرده و در یک سنگ بریزند و چند پوش به بپزند

[illegible]

مغیر شریف دوم

و نیز اند و شهرها را نرم کند

گفته ای خلط را پاک کند و گاه باشد که یا در معده و دفع کند و اگر بعد از کنگاب چهار ساعت بکشد و بخورد
 هر چه کنگاب از معده دل کرده باشد دفع داد و زود دفع نماید و منفعت سردی و تری که از کنگاب حاصل
 آید به تن رسد و نیز چهار سنجین را با کنگاب جمع کنند و کنگاب چهار برابر دهند که چنانچه نصفه و
 نهشته باشد و در ظرف خطرناک نباشد و در وعصب نهشته باشد و چهار سنجین باشد و کنگاب باید رقیق باشد
 چوبک باشد و آب است چنانچه بپزند تا بپزد چنانچه آید و این است کنگاب رقیق و دیگر مبر و طب
 باشد مدت اخلاط را بکشد و بول براند و تجمعی حاره را دفع کند و با کفش و با دیان تب ریح را سود دارد
 و سود نخرج کند که از حرارت باشد دفع کند و خون معتدل از وی توله کند بکشد و چوبک سبزه تازه پاک کرده
 را با آب بشویند و حقه کنند و یکوزن چوب را با ده وزن آن آب شیرین با شش نرم بپوشانند و کف بردارند
 پس از کبیر و از کرباس صاف کنند جرم آنرا بپزند و بقدر حاجت شامند و دیگر که چنانچه صفت
 دارد و منفعی اخلاط محرقه و منفرعه و سهیل نفوذ جمیع بدن معتدل غذا و پسک عطش و بطن صدر و بافتن
 و در بول و غلغل صورت حاره است و خداوند بر سر دم و بر سر م را دفع باشد و در از معده بگذرد و کسک سفید
 مصلح آن است چوب سفید را حقه کنند و یکوزن را چهارده وزن آب اندازند و با شش نرم بپزند و کفش را
 بردارند آن است که غلاب و سبستان و مانند آنرا در ماه اسفند بپوشانند اما اسفند بر نماند
 آن است که چوب بریان کنند انگاه بدستور ماه اسفند بپزند و این شکم رقیق کند و قوت معده
 بیشتر بفرزد و بد و منافع مذکوره درین نبات مذکور است
 معده را قوت دهد و قلیح و لقوه
 و مفاصل و امراض بفرزد و دفع باشد و تشنه را آرد و معده را باری دهد و در بول کند و در طوبات معده
 بزداید و اگر طیب تر است که در معده صفا کرده یا با بسیار بیاورد و مالتکی نیارد و اگر در نو حمر کرده
 خطر رسد با در و چون برده و در نو حمرش و سینه اگر طوبی باشد بر آید و در نو حمر طفلان بزرگ
 در طوبات بسیار در جروق و عضله های شکم و کتانی آن میشود و در بام صحت چنانچه شبیه میشود و سبکی
 بلی چون ندهد چنانچه مندرفع آن ناید چنانچه شکم بیشتر چسبیده و با عمل طرف صبح که از جان را یکبار
 یا معونی گفتک آنک حادث کند و با عمل بعد از کنگاب رقیق نباشد که بهجت کنگاب معده بماند

طلب سفید و زنج و محاطی مدبوی و در حمام ماریه تقطیر کنند انگاه مرصاف و کنند از هر کدام دو اوقیه و
زخوان نیم اوقیه کافور سه درم بایند چون بخار با مقطره که زین کنند بسبب باز آمدن عین
تابسته و تا مدت دو سه روز استعمال کنند از آن بجز آب گوشت سودمندترین چیز است جهت
ضعف قوت و ضعف معده و تا کواردین غذا گوشت توفلی و دراج و مرغ از هر کدام هر چه خوردند
بقوع و اینق حرق کنند و یک که بدن را قوت دهد و تا همان و کسی را که در معده او طعام نگذارد
بعد از استنشاق فایده باشد گوشت تازه از پشت کوسفه که همان زمان کشته باشند جدا کنند و
کباب نمایند و چون در قهر از آن و در باز آمدن آن کباب را در پائین سنگین با قدری کلاب آب
سبب و به ترش خوش دهند و نیز یک را حکم کنند که بخار بر نیاید و چون و یک خوش آید آب را از
گوشت صاف کنند و بکند از آن و دیگر بار همان مقدار کلاب و آب میوه و در همان گوشت بپزند
بسته و بکند گوشت گوشت قوت نامد و سفید شود پس آن چهار را پائین کرده و القدر جوش نهند بخت
و اگر قوت بسیار ضعیف است خوش آب میوه شراب کنند و بعضی میگویند که گوشت تازه پشت کوسفه
یا زرافه از جبهه و قهر و سفیدی پاک میکنند و در پائین کرده آب سبب بهی بقدر بخورم در آن
میکند و سنگ که از آن که عصاره نامند بر آن می نهند تا بسبب که از عرق آید و چند آن میکند از آنکه
گوشت نرم میشود و میکند از انگاه بکفر بر دهنه مکر کلاب و آب میوه مراند از آن و میکند از آن باقی
قوت از گوشت برود و در گوشت سفیدی که اید و باقی آب را از آن بر دارند و در پائین کنند با
آبهای دیگر و در یک آب کاه و آب کشیده تازه و یا آب که وی تر و اندک نلک سنگ در آن فکند و
جوشانند تا بخت شود و لای صغیر و در آن کاه بریان و طبایع شیریناید و در فکند و از گوشت صرف
هم میسازند و بعضی بقوع و اینق میکنند و قهر و جرب هر مرض چیزی که مناسب است و غل میکنند
چنانچه برای غشی و خفقان باز و ضعف قوت زخوان و قنفل و در چنبره و کاه زبان و باد و بخت
و خود و تا قنفلین و در قنفلین در آن میسازند از آن و بخت کاند و بعضی در سر بخمی نهند و عرق میکنند
و در آن از آن هر مرض مذکور قوت نام دارد و در قنفلین هم جو بدن که در او اگرین مداومت نمایند

نایند و بر آرد و آب کوسه سلطه است و بعد از آن مدت قابض مولد جرب و جکه و سفید
خون و لاغری بدن و بعضی شتر نیما و چو میانه است آب تخم مفتح سنده و نطفه اخلاط غلیظه و سفید
خون و بعضی عسل و سبک و سیر غنی است قطعا شرب آن حرام و ممنوع است چه هر چه فزونی
در بدن بسیار است و در عمو جرم است افضل میانه و نیکوترین آنها با جماع و در مقده مذکور است
آب است که از معدن فلذات بخیزد و هر یک را خاصیتی است اما آب معدن حدیده مقوی است
و صلب آنها و در بل سیر و مانع زرب و جگر جماع اما آب معدن طلا مفرح قلب و مقوی روح و دماغ
و عین نقوط و در بل سیر و خفقان و تا بخت لیانت و آب معدن مس فرح است و خوش دهن و در دهن
در و گوش و تقویه جفای ضعیف میکند و شرب آن با خطر است و آب معدن نقره حکم طلا دارد و در عینه
معدن موجب خیر البول اند و آب طلا با و نقده آب و آهن تا به هر یک حکم آب معدن خوش و در دهن
آب هر من است که شش است بهلند و در دهن و بشد آب شش شیرین و خوشگوار و لذت بخش است و تا بخت
سفید خالص که در آن در حال شکر شرب میسازند و اکثر اهل بارگاه را فایده میدهد و در دهن بهتر از
مای الکبریت است بهتر از آب جاده و کاهیز و چشمه است بیم دلف و ضم بمره و نون شده
و سنگ و در بقاری آب نای نگردد و آن در افعال چون مری است اما در طبع از آن کمتر است چنانچه
بازان حقیقه کنند و بخت از آن عرق است و در قنفلین و شکر و سببهای مرض متعفن امعلا
خسک که در اند و بخت زنج را قطع کند کلاب است طبعش سرد و در اول معتدل باشد و در رطوبت
و یسوت و گویند با حوررت لطیفه و مایل است به طوبیت و با قوت قابضه بعضی سردی و خشکی آن را غالب
دانسته اند و آن مقوی دماغ و سنگین صناع کرم بوییدن و طلا کردن و نطول کردن و مقوی قلب
است و در بل خفقان کرم لته را حکم کند و در چشم داس کن که در اند و چون بیانش مندی و نفث الدم
و بی رزایل کند و خشونت سینه و حواش نزله و در معده و زو و با پیش کرم و سرد و در جگر کرم سرد
را نافع است و با شرب نفیج را زیاده کند و با قنفلین و در دفع دهد و طبعه بان کردن دل را قوت بخشد
و فی دهن و بر طرف کند و مانع و در دهن و طبعه تمام و با قنفلین و در دفع دهد و طبعه بان کردن دل را قوت بخشد

و باعث سفیدی مو است و جلای و نبات شترش است مثقال و کلاب مکر مقدار دو اوقیه
نقدان منسل است ... سده جگر بکشد و استفا و یرقان و بیماری کینه و ربع مین را نافع
نیک و شام کاسی بنز بکشد و بکوبند و بکشند و آب صاف از جوش و بندد و کف بر دارند
و سی دوم با خردم بکفین بپوشند ... و بکشد از این تمیز که همان نفع دارد آب کاسی تازه
نمونه کفنه و فشرده سی دوم تا بندد و بکوبد بکفین بپاشند ... بیم و الف و سکون بین
معه و نوقا با موحده نعت فاسر است یعنی اسهال است و جگر اطباء نیز گویند و بکفین و غباغده بسیار
درد و دیگر که در و جگر کسی را که معده او گرم باشد نشاید خوردن و بکشد و فصل که مایه و مبر و دهن را
بفرض است اسهال حش آب و سیر و بپوشد و در و غن زیت کشند و بکفین جلوه و فایده و شراب مری و
بجیل برود و بلکونه و امثال آن مطلقا گوشت با ماست و غباغده ... بیم و الف و ضم
و سکون و در و جلیات کشت ... در اختراجه ذکر شد ... بفتح بیم و سکون مثلث
و ضم را همه و سکون و او و کسر دال همه و سکون تخم ف و ضم طامه و سکون و دو وین مجول
پادشاهی است از پادشاهان ایران که این ترکیب را ساخته و اندر و خسل میگوید که مؤلفان قیام
حکیم است که برای پادشاه و حیره که مشرد و بطوس نام داشت و پسر از تر یاق فاروق ساخته شده و تر یاق
در آن روزگار بهین بوده و در رفیع سمع خلیفه تر یاق کپرس و در رفیع اکثر اراضی خصوصاً در تقویت باه
بهر از تر یاق کپرس و در باقی خود این چون تر یاق است و در همه اراضی که ناکون از موده اند و در رفیع
سموم و خربزه موده اند تا بن وقت که اندر و خسل گوشت رخی در تر یاق زیاده کرد و در وای آنرا
زیاده و کم نمود و در رفیع سموم از مشرد و بطوس قویتر شد شیخ ابوعلی سینا میگوید این دو ترکیب
با هم ام ای ترتیب یافته است و پیوسته بدان مقدار بودی و بسته اند ارض را که تر یاق فاروق نافع
این مرکب مبارک را می کنند و رفع مینماید و طریق خوردن این نیز بهمان دستور است از این غایه
و شش و شش سبب و هفتاد و دوم و نیم از جگر است در آخر درجه دویم خشکست بهمان درجه و نافع است
بعد از شش ماه و شش و نیم و بعد از ده سال و زده سال و زده قوی تا هفت سال و این البیان که بدین چهار سال

سال و زده طایفه ثابت سال قدر شترش از تر یاق فاروق بیشتر است ... زعفران و صاف غایق
بجیل و در جگر کثیر از هر که دم و دم سبیل میندی کند و خردل سفید از خردل و بیلان اسطوخودوس
قط سبب لبوس که قیطوس قنه علك لبطم و در فلفل حصاره و جینه لبطس چند سبب سبب
هندی میوه جادو نیز از هر که دم سبب فلفل سیاه و سفید بنویسند و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس
اکلیل امک جفتی ما روغن بسان حب بسان و خردل و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس
و دو دم اسق نار دین مصطکی مسخ و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس
و ج م سبب آب روت از هر که دم سبب و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس
تقویر و بدین و فاروق از هر که دم چهار دم و نیم شراب ریخته کنند چند آنکه صمغ و در آن حل شود
ببین مصف و وزن او و به بقا و که در تر یاق مذکور شد ترکیب کنند و درین نسخه سیزده دار و است
که در نسخه جانوس نیت و آن غایقون و سورجان و سداب و اسق و سکنج و اسارون و کثیر
و اسطوخودوس و کافور و اکلیل امک و جود بیلان و فلفل سیاه و مقل است و در نسخه جانوس
و دو و است که درین نسخه نیت و آن پنج سوسن و نک بندر است و در نسخه شاپور بن بهمن تخم سبب
بست و درین نسخه نیت و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس
اطباء و بسان نیم وزن آن حب انار و بدل خود بسان نیم وزن آن زرد و نطویل و بدل
سبب و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس
و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس
شتر از این ... بهمانه شتر از این که بکشد بفتح شین و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس
معه و الف و مینا و مقل الا که بکشد خلاص کننده از هر بیماری ارض و مملکت با زردمک و این صنف فیلوس
حکیم است نافع است مرده و قالی و شش و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس
و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس و جینه لبطس
کشد و از زرد و مینا و است و این که در زرد و مینا و است و این که در زرد و مینا و است

~~از کتابخانه~~
~~مکتب~~

منہ

زنجار را بر سر که تداخمت چون غبار بر آید پس نصف آن با قدر کافی صمغ عربی و داخل کرده و سحر کنند
در دفعه آب زعفران خالص را با زنگار بر آید هر قدر که خواهد بود و در وقت صبح و شب با این محلول
میکنند ورق و درق میانند از زنده و حل میکنند تا خوب محلول شود و انگاه آب گرم میریزند و میزنند تا
تشنه شود و مکرر میکنند پس خشک میکنند و نگاه میدارند و بهتر آن است که سه شیم مایه را
جسل آورد ورق و درق در آن انداخته و پیش غاب حل میکنند با قلیا شک و قطره قطره آب گرم
و چون خشک شود پیش غاب را در آتش میگیرند تا نرم میشود و باز با گشت میسازند تا آب جسل شود و نگاه
آب گرم بر آن ریخته و بگذاردند تا تشنه شود و اگر اندک سیاه باشد آب دیگر بهینده تا سودا و رطوبت
مغلول کنند انگاه بنویسند و بعضی با اندروت سفید و قوی با صمغ عربی حل میکنند
را شب نفوذ کنند تا شود پس با قلی که صغیرای رقیق کرده باشند بهم چیده و بر بالای تخمه بسک
نماده با خاب میگویند و بر هم میزنند تا وقتی که حل شود و بطریق طبابت میریزند تا تشنه شود و
چندین مرتبه انگاه بر دارد و سنگاب نماید **در اسهال و اسهال سفید و سر به سفید رشت با نیل سیاه**
و نیلین بنیامین و آب صمغ عربی بنویسند **در دوروی سفید اب شسته پاکیزه را با قریز بنیامین**
و قدری صمغ داخل کنند **در اول خطی و شجری مغول را با آب قریز مطبوخ و قدری صمغ بنیامین**
در اسهال نیل سیاه و زکیم را با قدر کافی از قریز بنیامین و در اول جوری نیل و سفید اب و اندک
قریز صمغ بنیامین **در دفعه مقدار دو دانگ زعفران در بقیه زنگاری میکنند** **در دفعه سفید**
حوائی را سحر میخ نمود و آب صمغ عربی بنویسند **در زنجری بسیار آب را تا نرم شود آب بر آن**
ریخته و بشویند و بعد از سحی که تشنه شود بر دارد و اگر میکنند و میسوزند و میخکندند آب
دیگر قبول کنند انگاه صمغ را در آب حل نموده بعد از حل بنویسند **در آب معطر که گفته با**
شجری مغول بسیار آب معطر میدهند تا خاطر خاوه شود **در غدا و زنجار زعفران و قریز و این**
چنان است که آب زعفران خالص را با قریز مطبوخ مرا میزنند و اندک صمغ در آن حل میکنند
چنان است که شجری بسیار ساییده و نصف آن صمغ عربی ساییده و محلول داخل میکنند و بسیار خوب

ما خوب مزاج و مخلوط شود و بهیم آمیخته کرده و انگاه کم کم آب گرم بریزند تا شود و بگذاردند یکبار در پس
زرد آبش را ریخته و با روغن جان قدری که ار کنند تا وقتیکه دیگر زرد آب بر سر نیارود و داده
مرتبه باید بهمان دست و پایند و زرد آبش را بکیزند هر بار باید با ساییده شود و این در نهایت
خوبه و کامل رنگ هر خوب میشود **در اسهال و اسهال سفید و سر به سفید و مثقال صمغ رطل نیم خری ایشان**
او قیسه و نیم **در بقیه نیم و فتح و ال محله و موجود و مشدود و روای که در چیزی ترک کنند و تدریج آن کنند**
چون کون و خشت که بدیده و مانند آن و در وقت مسطور است **در بقیه نیم و کسر و ال محله و روای مشدود**
چیز باید که بر اند عرق و بول و جعفر که در اول کند و انسون با دیان از هر کدام دو درم و نیم کم
کنند و در یک پیاله آب بپوشند چون بقدر آتش میدن با نصف کنند و تخم خیارین و خربزه
از هر کدام دو درم که گفته و شیر که گفته و بقیه شیرین کرده بنویسند **در عرق که چون بر بدن مالند عرق**
آورد و سوره از منی را در روغن با بونه حل نموده با لند و عرق دیگر صمغ روغن با بونه مفود و بدن
با لند پس لحاف گرم خورده و پوشند **دیگر که همان عمل کنند عاقر قرحا که گفته و جفته و روغن**
کچند آمیخته بر بدن مالند و چیزی گرم بر بالای خود اندازند **در آب زنجبیل و آب پیاز و آب کسیر**
با لند و خورده و پوشند و آب بشکریان سود دهد **در عرق دیگر که بر روی فوق و زور و منقشه و خطی**
و سپس کدم از هر کدام یک کف بپزند و در ظرفی ریخته و هر دو پای را در آن نهند بکند هر دو دست را نیز
و اگر از اسهال یا بی خودی و بیدارند تا بخار آن بیرون نرود و عرق بسیار آید و خوراک کم بنویسند **در جیف**
که جیف بر اند و بکشد **در صمغ سینه شویز از هر کدام دو مثقال چند بیکسیر و بیل از هر کدام دو درم و نیم را**
گفته و جفته و چند آن جسل بپزند و هر صباح تا دو مثقال بخورند جیف را بکشد و اگر کسر مراده
بکشد و غنث و آب آرد و بشرطی که سبب جفاست حرارت و قلت خون نباشد **در طشت دیگر که**
جیف بر اند و منجم و آن را که از جای خود بفرود باشد و یا در میان بندش یا در و عاقل و فسرده
شده باشد بیرون آورد و فستق را در سح از منی نرمس و آب با دیان کفش از هر کدام
دو درم از جعفر که گفته و آفتاب و مثقال بپوشند و با کلفند بنیامین و سه درم و نیم بنویسند

بدماغ میرود بدن را قوت و فرحت بخشد بکند پوست از آن که حمض در آن نباشد و مقشر
و در یک سنگ دوسه جوش بدین پس برورند و بشویند و یکبار روز در آب نازد و نهند و با
جوشانند تا مظهر آتش برود آنگاه بپاشند و بشویند و با قند و قدری کلاب بقوم آورند و هر چه بختی
بیشتر دارد و تقوی و بدشترت نیست مثقال باشد **الوجه است** گفت اندم سرفه
و سرفه راناف باشد و تشنگی و تشنگی را باز دارد و فواید اجزای را کن کند و نفوذ که بطرف آن
سیلان ناید و دفع کند و معوض راناف کند و ایس جگر کم و در و نش و ضعف معده و امعاء و مثانه
را زایل سازد و اطلاق سکم را سود دهد و جمل را از سقاط منع نماید و خجین جیف و یوسیر را بپزد و مفرج
باشد و زنده و کام را بالغ النفع است شربش بکوبه بکیزد و اندام مورد رسید و زک را هر چه خواهد
و بدو وزن آن قند سفید را کنند **یا بطلند و س** صدام و صرح و مایه لوبیا راناف باشد و تقوی
دل و امعاء و آتش و آرواح کند و منعی عفو نماید و امراض سین و سعال را دفع کند و مفرج و سهل
سودا باشد و دما و است برای آن خصوصاً کشر روز به مثقال سودا را زایل کند و فرج آورد
و با صره را نیز کند **اسطوخودوس** نازد را خود آن پاک کنند و در یک کتان کرده در جاده آب بپزند
چنانکه در ما بین آن آب دو ذراع فاصله باشد پس یکبار روز در آب بخوابند و بپاشند و بپوشند
با پزند و با سکه غسل صافی می بپوشد و در وی آورند و روی آنرا پوشیده در آفتاب نهند و مستحکم شود
بعد از دو روز خوانند بفرج و او و سکون جیم بهتر آن باشد که از ترکستان آید و در بعضی بلاد
و بکریم است و مانند لوبخ از آب میرود و لوبخ و خنثین اکثر است فوبخ و بکر و قالی و صرح راناف
باشد و فوبخ و قرا سکم را زایل سازد و شربش بخدیم **وج** زک را چهار روز در آب گذارند و دو
بار در آب صافی بپاشند پس در غسل بپزند و بعد از غسل روز بخورند و بعضی روز بیک کنند
و هر روز بر آن آب می پاشند تا نرم شود آنگاه میجوشانند و غسل بقوم میآورند **و در مایه لوبیا** و در
و معده را قوت دهد و مقوی و لذیذ است بکیزد احد و چنانکه کلاب بگویند در آب جوشانند تا
نیم یک بوزن پس قند صافی بر سر آن کرده بقوم آورند و بعد از غسل روز نما و دل نمایند

معهده و جگر کم را قوت دهد و تشنگی را بشکند و در حیرت واقع کند و تسهیل را مانع باشد و شش
بکوبه تا دو دقیقه قند را بشیرد گرفته از تشنگی بیدار را بکوبد ششسته در آن ریزند و آب شش می
بقوام آورند **مری ایچ** که بنده ایست گویند خفقاں و در و سر را رفع باشد و آواز را صاف کند
و مقوی نفس باشد و بوی دهان را خوش سازد و رفع بواسیر و نفه مری کند شش ده دم بکوبند
ایچ رسیده پاکیزه را در و چوب رج سوراخها کنند و در آب آهک اندازند پس بپاوندند و در آب
چوب تند در شیرد قند محوم بپوشانند از اند و چند جوش دهند انگاه ایچ را در اند و شیرد بپوشانند
تا بقوام آید و میخ را در آن اندازند و بکند از اند و سرد شود و این طریق چند بیان است و این دیگر
آهک تیار میکنند بستور ایچ با زنده اما در آخر قدیر آب بپودر و ریزند و
با آب انبساط نیم رس باشد و این از آنرا بر ترقه معده باشد و مریای آن فلفل آید پس
نبات آن شبیه نبات سوس است که آنکه از آن درست تر است و در سایه آفتاب مهر و بذر
زرد که در او رخ دارد و در دست پوست و بر آن نشانیها باشد مانند چشم خفقاں کم را رفع باشد
و ضعف دل و معده را از دل کند و مفر باشد اصحاب جگر سرد را **کهنه نیکور است**
مرفه و شست سینه را از دل کند نفث الدم و قرحه مثانه و معاف و جگر سود و در آب است مانند باک
فوبه را و مفر کنند پس در و یک کنند و دوش با آب انقدر که آنرا بپوشند بر سر آن کنند
و دو سه جوش دهند و فرو گیرند و در و بکند از اند بعد از آن بیرون آورند از دوش با و غسل
مردان کنند و بر سر شش نهند چند انکه بقوام آید فرو گیرند و در ظرف کنند تا جمل فرو بیرون
طرف را بشویند از آن پس استعمال کنند **مریای اترج است که مذکور شد**
و دماغ را قوت دهد و خفقاں و سر و بی جگر و لاغری کرده را از دل کند و تسهیل را مانع باشد
یکند و خوب است مغز و چون با دم بپزند جگر با پیر و و تربیب کنند که از پوست بر شش
بازند بستور با نیک مقوی دل و معده و جگر و دماغ باشد و در ارض بار و در منته را مانع باشد
نافع است بررم و دوپوس و سیر میسی و در و سینه و ضعف معده را که از غلط

مرهم بنده تا بوقند پس مرهم کافوری طلا کنند تا قوه اند مال باید از این سر و روغن چهار است
بشود از خردوت دم الاغ و موم و روغن خسته زرد الو بقدر کفایت نفع و بکسر اسهال
که در اینج نبات دوست سایید از مغل چون کنند و با قدری کافور و شیر و گشنیز مرهم کنند
و در جرح و جراحت مفید جزا نه جزوت اول بقولات قابله بنشیند پس مرهم بنشیند و بعد از مرهم
بنشیند موم زرد و روغن گل و روغن و بنده از هر کدام دو دم است مغل کل روغن در اینست
خفص بنده از هر کدام دو دم کافور نیم دم دیگر که در دوزخ و دوزخ از ارباب کنند
مغز جید بزرگ زرد و بک کافور مرهم کنند و در انهای آن طلا نمایند و گویند به بکدر طلای آن بنشیند
که پس از ارباب کنند هرگاه طلا خارج شود از مغل آن و بک کافور و بکسر اسهال و در دوزخ
کند و بکدر آن شده است بکسر خرد چنگ خشک کرده و کوفته و از جرح برخته و در یک پاک کنند و
اب در آن و بکوشانند تا آرد و در روغن باموم کافور موده اند و مرهم نموده و روغن گل بچسبند
ببایند و گفته اند که اگر خالین را کوفته و شیر و کوفته بقیه آلوده بود از زرد و دانه و موم کنند همان
باید و دهد که آن را ساق کنند و جز سوخته و دانه زرد الو با توبه بار روغن کوبیده
سرخ شده بالند و بخور به بکوب هر دو کنند و بنده ال بک کافور بکسر اسهال و بک کافور
و در اینج از ارباب کنند و در جرح خشک سازد و سنام الا بل آب کرده صافی موم سفید زرد کرم
خردم هر دو را با هم بکشد و دانه و دانه و بکدر مغل طرآن سمر و یک اوقیه آب کنند و صافی
با هم بکوشانند و بشن نرم تا آب برود و انکه استعمال نمایند دیگر که بکسر اسهال نفع می کند
بکسر اسهال بکدر مغل و موم و روغن مغز خسته و آلوده و موم مغل و موم را در روغن بکشد
و مرهم سازد و مرهم بکشد و بک کافور از آن قوی تر است مغل گویند که در جرح و خسته اند
و سوخته بنشیند و بکسر مغل و روغن گل سرخ مرهم کنند و بک کافور و بک کافور و بک کافور
از این موم ده دم جزوت پیه بطا و پیه پاکبان و پیه زرد کرم خردم مغز صافی کافور
دم روغن خسته زرد الوی و روغن مغز سفید و روغن گل از هر کدام ده دم موم سفید و

زرد

و مغل مغل روغن است و دم آب کنند با قدر احتیاج موم سفید خردم مغل را در آب کنند و جل کنند
و روغن را با موم بکشد از روغن مغل و موم و روغن بکشد بکسر اسهال و بکسر اسهال
از اینج است سنام بکسر اسهال و موم و روغن بکشد بکسر اسهال و بکسر اسهال
میست باید و بک کافور از آب طلا کنند از اینج است صندق طبع نیم از بک کافور
پس با توبه سوخته و دانه و دانه و بک کافور که در دوزخ و دوزخ از ارباب کنند
بقدر لازم مغل کنند و بکسر اسهال و بک کافور و بک کافور و بک کافور و بک کافور
تا ن فایده و بک کافور که در دوزخ و دوزخ از ارباب کنند و بک کافور که در دوزخ و دوزخ
و بک کافور که در دوزخ و دوزخ از ارباب کنند و بک کافور که در دوزخ و دوزخ
تا ن فایده و بک کافور که در دوزخ و دوزخ از ارباب کنند و بک کافور که در دوزخ و دوزخ
بک کافور که در دوزخ و دوزخ از ارباب کنند و بک کافور که در دوزخ و دوزخ
در ناسان و نکام هوای گرم نافع باشد و کوشش و جراحات بود و باید از این سر
جزوت سفید از زرد و دم الاغ و موم سفید صافی کندر از هر کدام دو دم موم
و دم روغن گل با توبه و موم بکسر اسهال و موم بکسر اسهال و موم بکسر اسهال
نافع باشد و توبه ای که با سوخته است دم زرد کرم و موم و روغن مرهم سازد و بعضی
است دم موم و بک کافور و موم روغن گل که در دوزخ و دوزخ از ارباب کنند
سرخ جزوت توبه ای که با سوخته است ماز و سینه از هر کدام دو دم زاج سوخته اندروت دم الاغ
از هر کدام یک دم بار روغن گل و صندق طبع بکشد و کوفته و روغن کف جین حل کنند
و بک کافور که در دوزخ و دوزخ از ارباب کنند و بک کافور که در دوزخ و دوزخ
کافور سوخته و ماز و سینه جرح از هر کدام جزو در سینه بکشد و نیم اندروت دم الاغ و از هر کدام
و بک کافور که در دوزخ و دوزخ از ارباب کنند و بک کافور که در دوزخ و دوزخ
از اینج است توبه ای که با سوخته است ماز و سینه از هر کدام جزو در سینه بکشد و نیم اندروت دم الاغ و از هر کدام

و از بارچه باریک صاف کنند و قد رسد بآب و بان در ظرف حال باشد بآب محلول
شود پس تو بنام و ماز که گفته و چخته و چون بخار رساید به با هم میزنند و با هم و روغن کچم
سازند پس عمل زخم را بآب گرم بنهند و بکنند و یکجخت میکنند و روغن صندل و بر اجزای
جروست و قوتیای مضمحل افنداج و در اسنگ از هر کدام ده درم و در سرکه و روغن از هر کدام چهل
درم بزنند با شکر بسیار هر تا بقوم در هم آید که قطع نماید پس بمر کنند از کما قند معر شسته
و از روغن صندل از هر کدام یک درم و از روغن کما و از روغن صندل است که عبارت است از آب یک
و بخار و عوم نیز آب بخار و نیز آب صندل و نمک سفید و نمک سفید و نمک سفید و نمک سفید
با شکر نیم بزنند تا در هم شود و در میان ب بنده هموار شود که بفتح میبده جراحات و در میان
و قروح غایبه را بخرج است و صمغ ابطم از هر کدام شش رطل را با پنج رطل زیت عقیق منده
بنارین بچشاند و در اوقیه پوره ازین میسایند تا بپزد و آن را هموار کرد و در هر روز و یکبار
بیکان و خار کنند و هر چه در عضو و گفته باشد بکشد پنج زخک کرده را و اند طول با توبه ساییده
بمسازند از بخریات در جم مبر محمد زمان و الله مقوم می محمد موس که میگوید
سار و درم با دوده و اکثر قروح مودیه را بنهند است از این است شست است بار روغن موم
سبیل الطیب بجا ما قودمانا و از فضل کبابه پیچد قطع خ عاق و با مصلی مقل در صاف چینی
پیش نموده و بچشاند و در اوقیه پوره ازین میسایند تا بپزد و آن را هموار کرد و در هر روز و یکبار
بیکان و خار کنند و هر چه در عضو و گفته باشد بکشد پنج زخک کرده را و اند طول با توبه ساییده
بمسازند از بخریات در جم مبر محمد زمان و الله مقوم می محمد موس که میگوید
سار و درم با دوده و اکثر قروح مودیه را بنهند است از این است شست است بار روغن موم
سبیل الطیب بجا ما قودمانا و از فضل کبابه پیچد قطع خ عاق و با مصلی مقل در صاف چینی

[illegible]

قبیل فلفله در سنگ با توبه ساید و با موم در روغن بدستور هر چه سازند
بسیار نفع است و به تمام جراحات و رویانیدن گوشت تازه **من** بکشد گمان نعلیق شسته را
بسیار نفع است و باریت اتفاق در روغن مورد و قدری قند و زعفران این بر سنگ بسیار
نفع است تا قند حل شود و در آن که زال و سوز و تنگ و کمر و کور شد نافع است جراحات
طریقه و سوز خنک است و زدن را در این ضعیف است **سجده** سندر و بسن از هر کدام یکدم سیاه
چون غبار در دست مثقال روغن بکشد با نس بسیار نفع است تا از سوز و کدازند و غلیظ شود و اگر کداز
دورم و نیم کتری ساید و داخل نموده میسازند تا بهر او شود که با شری از من زایل
سازد روغن بید بخیر ملا موم پنج و قبه در سنگ چهار و قبه زنگار و دو قبه بر روز با سرکه
بسیار نفع است و با موم و روغن هر چه کنند که تجلیل اورم و صلابت کند
و اقامت سفا و صلابت تحت جلد را سود دهد و خارج کرد نماید ترس خنک و نه خرم سبب
که کندم و بوزن گوشت ظاهر و درین جلد سنگ تا توبه زفت بر بریده و بریده بکشد و
ادویه دیگر را مخلوط نموده هر چه کنند **جرح** است گوش را نافع باشد سرکه فلفله و حل
بشدیم با هم بپوشانند و بقوام آورند پس دورم اندر زوت و یکدم زنگار کوفته و نرم ساید
بر آن افتند و در دهان بسیار نفع است و اگر فلفله را در آن آلوده و در گوش نهند
دیگر پاک میکند و قوت عینقه را جز چهار است **جرح** غل چهار و قبه خل خمر کشته و او قبه زنجار
دورم در سنگ دورم بدستور هر چه کنند **الخراج الطریقه** البیر سدر و با بصل الرخ و زنگار
و اسندروس و بصل الیم ب غده عالجرا حه العظیه در دورم الاخون مندها و بچین شرمغان
و کنگر هر یک مفرد و زشت خ سخته کوزن بسیار نافع است و خسته خمای سخته مفید است و براده
انوس چون غبار ساید و خوب است و بچین صدق ساید که انواع جراحات
را که کشته شده باشد بکشد **در سنگ** منجول فلفله غر زوت از هر کدام دورم زنگار یکدم دورم
الاخون یکدم صمغ ابطلیم دورم روغن کاه کشته بازده دورم سرکه کشته یکدم موم سفید چهار دورم

چهار دورم هر چه سازند که نو اصره و انوع قرح من رافع تمام دارد و جزا هر ده خود است
سنگها منقش بکشد تا بهر چه سازند تا از سبب نفع در آل از هر کدام چهار مثقال
قبیل سبیل فلفله فلفله و در صاف بکشد سیاه دورم الاخون قند و زعفران کاه کشته
قند صدق هر دو سخته تنگ و منقش از هر کدام یکدم روغن تخم بید که غیر نفع است و شست و دشت
مثقال و آل زال و روغن بکشد و قند سبب دورم روغن زیتون که کدازند و پس در روغن
ساید و در آن مخلوط نموده هر چه سازند **سجده** و با سوز و کدازند و غلیظ شود و اگر کداز
در سنگ از هر کدام دورم زرم سوزده روغن چهار مثقال موم و دو مثقال آب خالص از قند که در
پوشانند با نس نرم چند آن بپوشانند تا بهر چه سازند **دیگر** که با سوز و قوت ضعیف است
و خوار نافع باشد اجزا و در ده است **قبیل** جنا سنگ جرح است در سنگ کاه کشته
آندنگار منقش فلفله و حق سبب با سخته سبب از هر کدام مسوی کین مثال فلفل بکدازند و زردچوبه
یک که در ظرف این بدستور موم و روغن هر چه سازند و هر چه صدق با سوز و زایل کند
و گوشت شب با بصل سخته با سوز و بر طرف کند **بفتح** نون و خا و بچه و بجا مویز گوشت
و هر یکی را در نیمه کفته اندکی بجز خنک مواد بچیت دفع است لک بخوبی که از غبار مالش داده
میشود و دیگری اخذ عطایای کشته است بسبب اشتیاقی با و درین تالیف جالبوش نافع است و
سیرا و اسلج حبیب کند و کوفتنکی عظیم و انجام جراحات و تجلیل اورم جرح منقش و کداز
قند و زعفران و کداز **در سنگ** کوفته با قدری سرکه با نفع است چون غبار در آب کدازند تا
بکشد و چهار مرتبه چنین کنند پس بدو و قبه روغن زیتون تسقیه نمایند از او و او قبه به کاه
صاف کرده و برنج در قبه فلفله بر آتش نرم بر هم میزنند تا منقش شود **دیگر** که کدازند
جراحات را گوشت میر و یا نذر و قوت و در مهابا را بر طرف میکنند و سبب او جاح بارده میناید و
قوس و مفصل و او زرم روده و صلابت میند و سخته آتش و زخمهای ایشان را و بچین را
و نافع است از سنگ استخوان شنج عسل و کن میکند الم از او تجلیل آن میکند و این موم

فقط است با شش اول که با نیک اختلاف در او از آن دارد شده **تخم** نیز آب کرده که بر طبع و نیم
زیت کهنه به رطل در استیک ساییده به رطل فقط را آویخته هر دو را چون غبار باشد و مخلوط کنند
با هم در یک آیین و بسط نقل بر حرکت میدهند و هر چه از سفید بود چون در آرد با هم باشد به سفید
با هم یکسان شود در فصل بعد بیان شده و در باب راه معده در روغن نیز که از فستق
بجای معده اسل در رطل و در جویون گذشت در سنگار دانسته
شد که اکثر اجابت و قروح را زکشت با وزن اقدق را از این سفید است و قوی است بر هم
عکس البطم مرصاف بکده و در خاکستر خوب صند بر سفیدم زرد کند که در یکدست بود پال
مس و در یکدست هم با هم و زیت به سیرج هم سازند بعد از آنکه صمغ در سه که حل نموده باشند
دیگر که جویون است یک دیو نه با دم دیو نه را نافع باشد و زرد با صلاح آورد و از این است
تو پال مسنگار است بکده و در جفت الفقه چهار دم قند بکده که به کداخته و حل و زیت
بکده است و در دستور مغارف هم سازند دیگر که کزیدن عقرب و سایر هم را نافع باشد
و جرب و اکده و قوبارافا بده کند و از اینش جزو است فوالبه و در این باغ بکده بر طبع و فاق
کندر نیم رطل سفید اب و فلفله بکده است و بهشت منقل جا و شیرده منقل سه که کهنه بکده و نیم
روغن و نیم منقل صمغ را در سه که حل کنند و در دو بار آویخته و به سبیده با هم هم است
دیگر که زیت کبی که بر سه اطفال میباشد به سب از این جزو است کات بند و درم الله
خون کف در یا زنگار نوینای که مانده بکده جوی با سه که در روغن و بنه هم کنند که ناصور
و به سب و شقاق منقل را نافع باشد و جویون است در یک مسید اب شول بکده نیم رطل
و در سه و در سفید و به سب و بهشت عدد هم را با هم با قدر سه که کهنه با بند و هم سه و در سبند
روغن کل بکده از در او خرمه را با هم مخلوط نموده چندان ببالند که در هم شود دیگر که ناصور کهنه
و زخم طبع جیت را زایل کند زبان سک سیاه را سوخته و این چنان است که زبانی که این
کننده با شش کشت بکند و هر چه سرور از آن بهتر شد پس وزن کنند و از آن نیم منقل فقط و حق

حق و در در وقت رومی اندوزت بخور کات بند و زیت که در استیک بکده به درم سه که کهنه
و حل بکده و در روغن زیت است و در هم سوم بکده و حل و سه که و هم را با هم بکشد و نافع
شود پس جویون کوفته را با آن آمیخته با بند تا هم شود و کفنه اندک کنند تا که بر جویون با
ببند و دیگر ببالند چنان سود آرد و در دو بار بپوست انار و پوست مار نافع است و در هم که کهنه و در
جیت را نافع باشد از دو کهنه ابر با بکده و درم شافیه دم الاخون بکده بکده منقل
و در منقل که کرم کوچک باشد در اطفال و بزرگان زایل سازد و چه که کفنه منقل استخوان هم
در روغن زرد و در روغن خسته زرد آویخته با نوبه خشک است در استیک نوینا چنه عطا
بکده اب کشیده تازه هم سفید هم سازند که کشت کنند و با جویون اجنهای جیت
با صمغ آرد و کشت میر و باید قوی و جویون که بر اعصاب و عضل باشد نافع است و تالیف
این ضعیف است از اینش است زیت خفنه شفت بکده بکده هم در جویون و در هم
و بوند چنبره و زرد و در هم سوم ده و در روغن کجده چاه و درم که در سه های پلید را که اطفال از غدا
آن عاجز آمده باشند شفا دهد از این است زنج سرخ است و چهار دم زنج سفید چهار دم
کندر سرد هم سوم بکده زیت کهنه بکده کفاف بضم هم و فتح زرد بکده و کسره و کسره و فتح
را حله و سکون شود بای که کشت برای چهار بزند و کاه کشت نیز و حل میکنند و این منقل
از تر و زرد و روان بخور و روغن است و قوی بکشت آن مذوره گویند که غذای تمام نیست
و هم هم فتح سین معده و کسره چنه شده با نون و الف و فو قان چنه با که باشد کرم کنند
بفتح نیم و هم سین معده و سکون و در با جا و حله و الف و فو قان و در با که باشد کرم و شک و
و آب و به چنه باقی که بر بدن و معنوی از غضا ببالند که از این خلفا ذخیره بود و چون
نابنه آن زن بغیر و رغبت بخیری کنند و به او فرار و درم کبیر و در سه چنان شهوت طرفین
لذت جابین بکده است که وصف آن توان کرد و نافع است فاق و لقوه و خدر و در و در و منقل
و در جمیع و در ارض بارده و درم را به زرد و کسرت جمل عافه تحلف میکنند از این است

[illegible]

دوم بعد از آب بید و بعد از شراب بخوبی نهند در جای گرم تا رنگ بگرداند و در حق انکا و حق زان
صاف کنند و نقل از او را در حق نفوس کنند و عینین مکر می کنند تا در نقل رنگ نماند انکا و بر
خاکستر کم و دور بگذارند تا بیکه از آن حق یا پر و یا نیت آن پس خشک کنند و بدارند و در ظرف
سربسته گذارند که بواجبات رسد و چون بدار آن طرف کند جل می شود - - - - - صنعت بر کسول
است نافع است جمیع امراض را که محتاج به تنقیه باشد و در اخلاص فرمونه و نواز و اندر حق خسته را به شراب یا ما
الفرج به شراب گل بدهند و اطفال را تا دو حبه و بستاند و بچاه ساد را تا پنج حبه و دوساله را تا سه حبه
و در جهت شراب آن که جذر کند از سر ما و در مکان گرم نشیند مقدار یک غلت انکا و بخیزد و اندک
اندک راه برد و ما طبیعت اثر کند و در و اما دو ساعت و نقل این هم بقی است و هم به سعال و هم در حق
و هم با در و در و اول و دو و نیم خیزی بدین نهند از او و به و در و در و نیم کشته است بدینند
شریت تا چهار شربت یا بیشتر بحسب قوت مرض و زمان آن و در نیوقت که دو یا بخور و اگر در بدن
خیزد از اخلاط باقی باشد به سعال اخراج آن می کنند و اگر خیزد نماید و ظاهر شود و در سر مانند قوس سوز
نیت که اخراج طبایع صاف کند از بدن - - - - - بیکه نذر از راجل کنند و در آب گرم و با زای هر طبع
از زنج چهار دفعه روغن طریح و چون سرد شود نشین شود و در زیر طریح اجزاء کبریه آن انکا و بیزه
و نه بیزه و آب صافی از آن طبع و نهند تا شش معتدل تا نیت آن نصف برود و در قارورده کنند
و در کالی سرد گذارند تا عقد شود پارچه پارچه چون نیک بردارند و نکا بدارند و بکبرند روح طریح این
صفت طریح بقدر نام و در طبع بیده و بوزن آن حق چهار و در و در جای گرم گذارند و بکشد
بر کاه آب کجا چکب دوات زرد باشد تا بیدارند و آتش را نهند کنند تا با فروز بر فروخته شود و نکا
آن آذر ابران بزنند و سه روز در مکان گرم نهند بعد از آن تا شش معتدل بکشد و آتش را نهند کنند
تا بیکه خیزد و آب را طریح بردارند و نکا بدارند و نقل بقی را که در زیر فروخته است بر آبش زنج
دبر و بزنند بر آن روح طریح را و با زور جای گرم نهند چهارده روز انکا و بیکه نهند تا شش معتدل تا بیکه
روح طریح را نکا بدارند و آنچه در زیر فروخته ماند و بکشد و در آن وقت طریح را ده بدستور روح زنج تقطیر نمایند

بند پس در قبه کردن و درازی گذاردن و سرش به پنبه بسته و در یک کرم بستن روز یکبار انداختن و پس صند
میشود و طریقی شیشه و ثابت آن میباشد در اصل قریح و ادعیه است پس شیشه را گشت بر دارند و قدر کنند
که خیز از صند آن نباشد و اگر کاه سه حبه بصاع شراب بشویند و بعضی در آب طلا است مخلوط نموده بر وزن
کبریا آن در قهر که مذکور شد مگر عمل میکنند بهمان دستور با کلاب میرسد و قوی با نقره مخلوط میکنند و عمل
میتواند و علامت گشت آنست که چون بر طلا مالند سفید کنند و آن مخلوط شود و بعضی روح شور و حل
میکند و قوی روح نک و غیره میباشد و عارضه و طایفه بر وزن زاج و بعضی دیگر بخصه مسیحی بطول زمان
و طریقی اول با قهر و بهتر است که اینکه اندک شور است من صنفه بر که پس
در باب بده نشانی نافع است جمیع اهری را که ذکر شد در اول حصه صادر است و آله و نمک قدر ترش
نیم خیمه زینتی یک طل باب آهنگ و خاکستر مگر بشویند و بعد از آن نمک و نمک که چندین بار تا پاک شود
سود و بکشد مثل آن نمک انداخته صاف و برابر هر دو زاج سوخته بسایند یا سه که فقط در طریقی چنین است
در قریح معتدل الفه مطمئن بکل حکمت گرفته بر فاکستر کم نهند تا بیش از آن آید پس آتش را نهند کنند
یک شب در وقت نصیحه که در آن کاه بپزند شیشه را در صاعده و حمزه و هفران را بر دارند و خیزر سیاه و زیر قهر
بپزند پس بکشد در صاعده و مثل آن نمک انداخته و شمشیر و قوی و با هم مخلوط نموده با آبیکه خارج شده در
نقطه بپایینند و بگذارند در قریح و قطع کنند و طوبت را پس نهند کنند آتش را تا نصیحه شود و بر دارند صاعده
و حمزه و هفران بپزند و باقی را که در کف قهر زیر قهر است و هفران را برشته کنند و بر آتش نهند و بپزند تا
آن نیز سرخ شود پس با اول بپایینند و بشویند بمیاه و الفه و با قوی چند بار آن کاه و نگاه دارند
و دیگر که مشغول است نزد باب صناعت و قوی و قدر ترش است دستور مذکور است بکشد از زیر قهر
یک خوانند روح زاج و بار و اجرام و یکجا نهند از آن روح را نهند کنند بعد از آن آتش را حتی
نصیحه شود و شغاف چون حمزه بود و از آن تنها بمسول است با با دویه و دیگر که خواهند بپایینند
نافع است جمیع اهری و مانی را و حیات و خیمه را و استفا و نمک و طایفه را قدر ترش است

از به جنبه چهار وجهه با کف قند یا تخم زنبق یا بشرب یا بلغا البیض بپزشت و جهت کسی را که استعمال میکند
باید و آن روز حرکت نکند و بر بالایش و از ده پخته نیم بپزشت و قدری بشرب بیاض مذاب و بعضی اصحاب
صناعت میگویند ازین قدر سر باطلای محلول در سر میزنند و استعمال میکنند و اینمونی و از پیش بپزند
معه یکدیگر طبعی و ایند و در حال آن قند را نهند و بر روی رمل جاری کنند و در بنا معتدل بچکانند آب سفید
به جابجاء و هرگاه دهان اینق را بنهند نمی آید آب قاطر و نزدیک کنند آنرا و آن باز میشود و بخندند
که مبادا اینق بنکند پس بر بالای آب قاطر آب گرم بریزند و ته نشین میشود و در بعضی وقت خاک سفید بریزند
آب مذکور را بنشیند باب دیگر چندین مراتب تا باقی نماند از تندی آن و خشک کنند و بر درازند
تا به است به امر ضعیفی را که محتاج است به حال مسهل بغیر ضرر و خدر و ترشش این جنبه تا ده جنبه محمود و مدبر
بنامه او را و با محمود و خام بر جوشانند و بنده بعد از شرب آب که چند روز از آب و آن و اینمونی و در اجنبی و در آن شب
وصاف کرد و پیشند بقدر که چهار بپزشت از بالایش بگذرد و به چهار روز و در حمام ماریه نهند پس خرق را از آن
وصاف کنند و دیگر خرق بریزند و دیگر میکنند تا دیگر رنگ در آن نماند اینجا و در حمام راجع کنند و در حمام تا
باشن محلول بپزند تا باقی باشد محمود و در زیر قوت مانند مسلسل بهر یک دقیقه محمود و یک دقیقه دیگر
چهار دقیقه غیر ضرر حل و باز بپزند و در حمام ماریه صیر را از آن و خشک کنند محمود و او بهر یک دقیقه ازین محمود
بگویم علی الله و نمند ملک که جان و رمل کنند و مرا و از حمام با آنش بل است و حمام ماریه با آن یک حقیق
است که بر کور و غیب کرده به پای از جوب در آن که شسته ظرف مخصوص حل را بر سر به پای نصب کنند
و آب افتد و در یک ریزند که چهار بپزشت فاصده آن تا تحت ظرف باشد و سر پوش و یک لاله و خمیر سیمک
نهند تا بخار آب بیرون نیاید و آتش زمر از سر بکین و امثال آن در زیرش برافروزند بکدی که اگر آب
نیامورده بخار کند و با بد روزی بگذرد سر پوش را برداشته اگر کم بقدر که غلیظ رفته باشد اضافه نماید
و دستور سر پوش نصب نمایند و سنگ کران بر روی سر پوش گذارند تا در عرض و سه هفته حل گردد
بر که منظور بریدن نا بجات باشد سر پوش نهند و خمیر و بستن سر و یک خرد نیست و عجمان را که گذارد
تا موطر که در آن است بر و در حمام ماریه که نزد رمل شست و نیک است که و یکی را آب میکنند

در دهن یک صافی می نهند و در میان صافی سبوس چیش میریزند پس قنیه را در آن میکند و زرد اگر در
بر بعضین بت بالایش را نیز چیش میزنند و بالای آن میریزند به سرش تا منع نفوذ بخار کنند پس
زیرش آن را میریزند تا بخار بلند شود و بوی قنیه و بعضین آنرا شش که سینه را در ذیل دهن میزنند
و آن چنان است که چای میبکنند بعد از رفع کمر و پسته از آن از ذیل الجبل میبندند و شیشه را در
در میان آن می نهند تا بنگار که مفود شده و بعضی دیگر میبکنند چای و در زیر آن سرکین است میریزند
بعد از چهار گشت و ظرف را نهاده بعد از دو گشت آبک زنده پس چهار گشت دیگر ذیل دهن است دیگر
آبک تا چاه پر شود پس شیشه را در آن می نهند و بر بالای ذیل باز دو آبک تازه میریزند تا تمام آن چاه پر
و هر روز قدری آب بر آن می کشند اندک و چون بعد از کوفته تغییر با بد لای شراب عوض آن کنند
و جهت که سر شیشه را بسیار محکم ساخته بکل حکمت با روج آبک و خشک ساخته بعد از پنج بوم که خسته
محکم میبندند اما مدت قنیه و آن مختلف است حسب استعداد مستعمل اگر تر باشد سه روز یا چهار روز
تا چرخ زرد اگر خشک شد چون افادیه از دو هفته تا سه هفته و حل بعضی معنیات را گفته اند که با کوفته
حل میشود و بعضی دیگر که در خرد یک چون خواهند که زود حل شود چند قطره سرکه با آب بر آن نشاند و با این
طریق بر آن و در غوان بعد از دو طریقه حل کنند و دیگر جب کنند و شراب و در مکرر به چند
صفا کنند بغیر تعب و نه امر پس صفا در از ذیل باز و شربت از پنج حبه تا ده حبه است محمود و پدید
بعصر و در پیشانند و چند قطره روح زاج بر آن افشانند و در آفتاب بیکان که میزنند خشک شود
و چنین مکرر میکنند تا چند مرتبه بعصر و جل چنین میکنند و هر چه بیشتر بکار آورند بکثر برسد که شش
چهار شربت آبلیموی و لیمو و جیمه امر پس صفا در افادیه میدهد که شربت لیموی بخار آلودگی
منقال تب و در قدر آب بجای نهد که از بالای کبد و جو صافی کنند و بت منقال شربت که در ده منقال
کلاب که ده بشند افاده نموده و یکم بیات منده از ذیره که صداع صفا در افادیه باشد از این
و تیرین بر چه خواهند بگرد و پوست باز کنند و با تخم آن بکوبند و بفت زنده و صدوم با سردم جلاب پخته
نوشند که اخلاط مختلف را پاک کند صیرق و طر کوفته و خسته نیم منقال غار بقیع بکشد که طریقل صیرق و غار

در منقال یکم سرشته و غولها ساخته فرو بندند که دفع اخلاط سودا و غلیظ محرقه و صفای عروق کند
و چون بکدم بخورد و متورم شود آن ختم و غلظت نمود و بغیر غسل و آب لیمو برشند و بکدم و نیم سکنجین بر آن
و چند غریب صفای سوخته باشد و بت منقال صیرق و غلظت بود و در ده منقال آب بکشد و ده روز
بکدم رب زرد و در ده نیم به رسا بید و پس برشند و ازین هر شربت بکدم باشد و در ده منقال
بکدم از مرجم بهانه و آلوده بطوطه فیتونج سه سال سودا و دفع اخلاط ازین کند و سه سال است
از مسهلات عامه تر شربت دوم باشد افو بار و بکدم صفار و جب کنند با در مطبوخ شیرین حل نموده
نوشند سنگ سیمانه که در حواله کاشان میبندد و از آن چاه پر شود و کاسه را بدان زنگ میکنند و اندک
طاجور و مانده و درم میده سیاه بکدم هر روز کوفته و خسته در روغن بادام بالند چنانچه مدیون شود و
بازی بر منقال از آن بکند و نه حب السطین مذاب و قنیه آن آنچه بعضی شیر برشند و در بلاد قنیه
در دهن که ابلی کبر غره و سکوچ قنیه و فتح لام و کبر کاف عرب و سکوچ قنیه تا ناله گویند و کوی سرفی است
بر آن و سنگ آن که در دست و این ضعیف است و در ده منقال آن و نیم سنگها را برشند و در ده
کود و میان و صلهای سنگ که بکود زنگ ازین بسیار کمتر در زنگ و در ذیل از آن سنگین جیمه
و متر و در آن از این بر گرفته میلا و دیگر میروند و در زنگ لاجوردی کاسه را کاسه کران از این میبندد و اند
و بر بعد نبات که این نیز جیمه است و این ضعیف در شام لاجورد و طلبیدم ریزه های سنگ در ده منقال
لاجورد و اما صرح انتفت و در کما است از دهنه فونکی و بعضی دیگر بریم جوشیده و بهیم متصل و باز که در ده منقال
در آن موجود از معدنش رسیم گفتند معدنش صعبه منب فرب معدن زرد و ظاهر ازین صیرق
آن باشد و دیگر که خارش و جوب را از ذیل سازد و اگر بکل سرخ بخورند و با کلاب بنجم زنج و آب و در ده
بسهولت بر آورد و به کثرت است حب نسیم منب شستاده و در روغن بادام شیرین بخورند
و با آب زنج و آب و بکشد و بنسیم از آن که روزی چند و نیم کل سرخ سبیده با آب یکم بیات منده که
از طبایع منب است و به شربت ضعیف از آن چاه پر شود و در ده منقال و در ده منقال و در ده منقال و در ده منقال
تر شربت بکدم تا در ده منقال و در ده منقال و در ده منقال و در ده منقال و در ده منقال و در ده منقال

کنند و با او به بیایند و بچهارند و یک که فرج را شکسته و خوشبو کند و اندک بذر انور و سوده پس
خوب مساوی بکشت و سطحی را بجلاب ترکند و بدار و او در فرج نهند پس آب داود و برون
کنند که فرج را بسیار تنگ کند و نه فرج را که درین بلا و خون خوابه که نیند ماند که حد
ماند و غیره و مشک بدم ساییده و با شیر مادیان ترکیب کرده و در فرج نهند تنگ و خوشبو کرد
و یک که تنگ و خوشبو کند بذر انور و کبریا مشک سیاهی با شیر مادیان حمول نماید
بسم و کبریا و بجز و بکون قنداق و فرج را در حوض طعمای است که اندک فرج است و بفرج سرده و خوابا کند
غذا بسیار دهد و در کور و در کسی را که معده او کم باشد نشانه خورد و در فصل که باید خورد و بهلا
اندر آب سرد و سداب و برون و دروغن زیت کنند و جلوه و فایده و شرب حرق و بخیل پرورد و بکون
و مانند آن و بهر و در انشا بد خور و البته و در شام بپخته و خورند و با ترخان بپزند و کثر و خدیه تابست
در آن بلا و بهین است آنچه غصه مخصوص را در از و بزرگ و بزرگ و اندک و درین صورت نمیکند و بکون
چون از چهل بکی و بعد در آن بزرگ نمیشود اگر اجابت شود و وقت و کم و کثرت میباش و طریق آن است
تغییب را بخرقه درشت هر روز با لند چنانچه سرخ شود و نگاه طلا با و فنی که بان مخصوص است با لند و بک
شود و آب باشد که تا دو ماه بیشتر مالیده شود و در بعضی کثر ازین بهم میشود که تغیب بزرگ کند
بعد از آنکه بسیار مالیده باشند و اگر هر روز و در هر تبه با لند بهتر باشد و درین ایام جماع کنند و علق پاک
کرده از خاک و خراپین شبیه و فشرده و خاک از آنکه فیه خشک کنند و آب بند و دروغن بکند سرشته با لند
و یک که سرعت تغیب با بزرگ کند تغیب با لند تا سرخ شود پس زفت و در آن که نموده و
تغیب بپسایند و اندک سر و شود و بزرگ کنند و باز کم کنند و بهین سان میکنند هر روز بقدر وقت
تا هر قدر که خواهند بزرگ شود و بر آن کفایت و یک عاقر قاقا و دویم و ده درم آب غصه و نه
بسیار و بزرگ با لند و یک شیر را در انقباب نهند تا ترش شود و خرقة چند در آن اندازند و
بردارند و بزرگ کنند چون خشک شود و یک سر و در آن و بکون بپسایند بزرگ شود و یک سر و
تغیب را بشیر تازه بسیار با لند پس خراپین خشک شود و در آن میماند با بزرگ کرد و بکون تر را و دروغن بکون

بپسایند و بر قصب با لند بزرگ شود و یک که ذکر را زود بزرگ کند و ماری را در آب بپسایند
در وقتش اگر فیه بعد از آنکه دنگ بسیار کرده باشند با لند و وقتی که بزرگ شود و یک خراپین
لوفته و بخته پشال آن چک کوئین سرشته و قدر سر و غن با آن بپسایند و یک زفت و دروغن
خراپین سر و دوم بریده و خشک با ختم و دی با لند و خون شیره و دروغن زیتون و در آن
ساخته با هم بپسایند تا به روز دستورند که تغیب را بسیار مالیده و خرقة درشت با لند پس آب
کم بپسایند تا سرخ شود و نگاه با لند و تا چهارده روز از چهارچوب بپسایند و یک که هر روز در میان
استمال کنند بهر چوک بیابان که در آن درون ران او بسیار شد چهار مثقال اینون و در مثقال
رفوای چهار مثقال هر سه را در ظرف مسی بپسایند و بپسایند و با چوب که بر سر آن فلوس تغیب
کرده باشند بسیار با لند و قدر از آن با تغیب با لند و چهارچوب بپسایند و یک که ذکر را بزرگ
کند و قوت تمام دهد بکیر نه صفای کبریا بهر روز و در ظرف کنند که خواص برود و هر روز بخورند
خراپین در آن طرف مرغ کنند که خدای آنها باشد و آب بهم پشال آن بپسایند تا چهل روز بعد از آن
خراپین را با بچه چارچوب کنند و آب بپسایند تا خمر شود و بکثرت بکند و دروغنی که بر بالای
آب بسیار بپسایند و بپسایند و یک که انقباب سر و دوم و در کبریا و بپسایند
تر کنند و شب ساییده بعد از آنکه نام سر کم با لند و چهارچوب بپسایند و در آب کم بپسایند
و یک خراپین پاک کرده و ماری مسایه با بچه چارچوب کنند و برون هر روز و دروغن بکند بپسایند و در
طرف آن نهاده و در هوا بپسایند تا به روز تا بهم انقباب خور و دروغن سر و شب نگاه با تغیب با لند
انکه در آب بند و بپسایند تا بخته با لند و چهارچوب بپسایند و یک که ذکر را بزرگ کند و قوت تمام
دهد بکیریت خایر سر و بپسایند کلان و سه که مرقا و کبریت را با سر که اندک بپسایند و آب قلی
بر سر آن بپسایند تا کور و بخته نشین پس آن آب را از آن بپسایند و یک که بپسایند و آب تر
نابند و آب را بپسایند و بطریق تلکس بپسایند نگاه با تغیب بپسایند و دروغن موصع بسیار فایده است و چون
دخیر موصع بپسایند بزرگ را و دروغن زکس برین چهل روز در انقباب نهند پس صفای ساخته با لند و

[illegible][illegible]

اول نموده بودی که در چهار قسم اول مذکور شد درجه از معلوم نایم پس نظر کنیم در باقی اگر مکی
آن مرکب است که درجه از معلوم نموده ایم بطریق مذکور ترکیب نموده درجه از معلوم نایم اگر اکثر از
مرکب مثل مرکب بار دیگر از آن اخذ نمود تحقیق درجه آن نایم تا آنکه مکی باقی ماند اگر مساوی
باقی ماند طریقتش همان است که مذکور شد اگر اقل باقی ماند مثل آن هر یک که تحقیق درجه آن نموده ایم
اخذ کنیم و بطریق مذکور شد تحقیق درجه نایم چنین چند مرتبه عمل باید کرد و در هر مرتبه تفاوت کمتر شود
و تحقیق اقرب کرد و چنانچه در شارب سدید بیان کرده اما اگر اجزا بسیار باشد چنانچه در اکثر ترکیب
مستاد و مشهوره واقع است یا بطریق عمل نمودن حالا از آنکه از اجزا بود و مزاج آن ترکیب تحقیق نمود
خواهد شد و هرگاه بقاعده که شارب معتزله ذکر کرده و نسبت آن قاعده بدقیق اقلی او عمل نمود
بغایت سبیل و آن میگرد و زیرا که آن قاعده است خفیف نموده سبیل الاستعمال چار و پنج اقسام
و معرفت درجه مرکب این قاعده تحقیق معلوم میشود **اینست که دوازدهی عظیم را دوازدهی منقوده**
فرض کنیم بقدر شربت آن پس مرکب از سه دو که یکی چهار شربت باشد و دیگر سه شربت
پانزده دوازدهی کمتر استخراج درجه مزاج آن نماید که در چهار قسم اول که عدد شربات این است منساک
بوده و نسبت کنیم که تحقیق درجه کمتر نموده نایم کمون که مانده بود در قیاس اب زنجبیل فلفل سیاه که
پنج اسرار که هر یک درم و نیم است تخمین نوزده از منزه درم اول تحقیق شربت هر جزوی نموده و نیم زره
شربت از آن دو درم است سد اب شربت سه درم زنجبیل تیره و درم فلفل سیاه شربت یک درم
بقیه شربت یک درم پس زره وین شربت شکر شربت است به سبب ده شربت و نیم زنجبیل شکر زره
شربت فلفل سیاه سی ایک شربت و نیم نوزده است شربت مجموع شربات نو و چهار بعد از آن تحقیق
مزاج درجات اجزا نموده و با طریق که نیره که مانده است درجه دوم خشک است و درجه سوم سرد است
خشک است کم و خشک است و درجه سیم زنجبیل است و درجه چهارم سرد است و درجه پنجم سرد است
فلفل سیاه کم است و خشک است و درجه ششم نوزده است و خشک است و درجه هفتم سرد است و درجه هشتم
و نوزده شربت و درم است و درجه نهم و درم شربت این هر دوی شش شربت و درجه دهم و درم

کمند ضعف آن که بقا دو جزو باشد اجزای چار وین و جزو خواهد بود و سد اب زنجبیل و
فلفل سیاه هر سه کمند و درجه سیم و عدد شربات این سه جزو بخانه و شربت چون در درجه سیم
کمند مثل آن که یکصد و هفتاد و چهار است اجزا چار وین هر سه جزو خواهد بود پس مجموع اجزا است
چهل و چهار است بر عدد شربات که نو و چهار است قسمت که دریم خارج قسمت دو نیم شد پس این ترکیب
چار است و درجه دهم و نیم و یکصد و هفتاد و چهار آن در رطوبت و یونیت زنجبیل و نوزده از منزه خشکند
درجه دوم و عدد شربات این هر دو و شربت ضعف آن که بقا دو جزو باشد اجزای یاس وین و
و جزو خواهد بود و زره که مانده سد اب و فلفل سیاه خشکند و درجه سیم و عدد شربات این
هر سه جزو بخانه و شربت و نیم و شربت آن که یکصد و هفتاد و نیم باشد اجزای یاس وین هر سه جزو خواهد
بود و مجموع اجزا یاس وین چهل و چهار و نیم و عدد شربات که نو و چهار است قسمت نمودیم خارج
قسمت دو نیم شد تخمین پس خشک باشد و در دو و نیم و نیم **اینست که دوازدهی عظیم را دوازدهی منقوده**
مرکز بعد از تحقیق و تخمین وزن و عدد شربات جزوی از وزن مرکب نایم که نسبت آن بخون وزن
مرکب چون نسبت واحد است بعد شربات شربت وزن مجموع مرکب سرد است و عدد شربت
چون واحد است به که عدد شربات است نسبت شربت از سر که وزن مرکب کمتر اخذ نمودیم
که آن به درم است و اگر فضا عدد شربات سی باشد و وزن مرکب ده درم شربت آن مرکب شربت
درم خواهد بود و اگر نسبت شربت درم بود و درم چون نسبت واحد است بعد شربات که سرست فلفل سیاه
حضرت علامی ثبت مظهر انوار جی نور الدین محمد بن صدر الدین طاجیل اجته مفیده و مشهوره در میزان
الذکیب بیان فرموده اند این ضعیف نیز تمیز بکلامه الشیخ اختصار نمود چون مزید بر آن متعذر
بود و استدرم عبد الله بن شیخ الهدی **اینست که دوازدهی عظیم را دوازدهی منقوده** و این را تریان ابو ماهر گویند مانع است از
کرده و مثلاً و نجای بول و حبس از اجزای بول کنند و اکثر ارض را و نوزده بول و حیض میکنند
از دوی غنی مناسبت مانع شود و اجزای است بدین و مقور اعصاب است اجزای چهل و یک و شربت
زمان در کس بعد از دوازده و شربت در اول وقت کینقال با سه اوقیه شربت و هفتاد و سه درم و درم

بسیار جار بهر آب به وزن خود و در میان علت و متقال با هفت متقال آب بر یک بار تنگ
مطبوخ و بخار هم مارا اصل و در آخر علت که چو یک پاک شده باشد و خوب آید بکشتال در پنج شربت بود
بارت خود و در آن وقت و جهت و در بعضی آب و خوب و متوق و متقال آن در دو نیم در نه جفت
کل غنوم تخم خمر و خبازی و تخم خرفه و تخم خیارین و خربزه و کدوی شیرین و دهم الاونجین بکند
بکشتال کل فرسی با ده متقال کل ارمنی منقول و ده متقال و در سه هفته شش بخور هر چو یک بسته شود
بکند بکشتال و نیم قماره طبعه ایست قطار لبون زوفا خشک صغیر کفش انیسون بکند چهار متقال
ضمیمه الوکیرا نشسته بعب القیت خب العنبر بکند و خوب و خمر مغربا و دهم کمر مغربا و دهم شیرین
زرد و قشر بکند متقال سماق و قشر خرفه خشک طین فاسر که کل شیرازی است زیاده را یک طلق
بجودل خشک سیاه و سفید و بذر اینج بکند متقال حب که پنج چهل عدد و انیسون و لب بوس بکند و متقال
عسل کف که نیم باشد و هفت و متقال زبانه وزن آن بسته شود **در کتب** که قبل از زمان بکند
باخته اند و شربت سم موقت است و در با و رس نیز نامند و در سکن در ده است از هر بار و شش است
چند در ده که غالب شده باشد و مزاج و در سوز از ابل میکند و سال و نیم و اوجاع و زوفا و نذوق
از خروج ماده عرق مدی را بر هم میزند و در ابتدای ظهور ماده جفت را منتقل میکند و جوارت و قیبه
نوم را بکامن بدن دفع میماند و جزایش زجوه است و در ششگاه متقال مزاجش معتدل است و در کمی
سردی خشکت در ده و در نیم فوش تا دو سال مان او در کش بعد از ششماه شربتش و در مزاج
نیم متقال و صغیر مزاج و اطفال را یک یک انیسون بذر اینج سفید بکند و ده متقال و انیسون و فلفل
سبیل و قوچا و سوزجان قاقه و در فلفل بکند بکشتال و جوار کوفته و خسته با آن مقدار عسل که کفایت کند
چون مسازد **در شربت** سه سال بجز رسو و در و زجیر را نافع باشد جزا پاره است و شش
تا دو سال زمان او در کش بعد از ششماه شربتش نیم متقال باریب به یارب مورد یا آب سرد
یا آب سماق و چند بیدستر نیمه سیده بذر اینج انیسون و عرقان مدی که آسارون کفش سینه سینه
کل از شربت کل را رسو انیسون که در با صغیر و با نیمه سیده وزن او و نیم عسل بر شستند

و یکد نیمه سیدل مزاج است از هر دم میر و من قلیل عادت انیسون کند و نافع است سترخا و فالح
و مراض بارده و در مفاصل عرق الب را و سلس البول را نافع است و جزایش عسل چهار و ده جوه است
شربتش از بکشتال تا ده متقال یکد نیمه سیدل و پوست آزا کند و بکشتال و در سیدل و سلس البول
کل که در زبان تا جیل متقال کثیر از زنجار بکند به متقال بیل و ده متقال و ده اندی بکشتال و فلفل
شده معتدل سفید بکشتال و ده متقال سیدل سیاه و بکند بکشتال عسل و در آن و دو نیمه سیدل و در آن
و یکد در و در آن و سیدل از زبانه و در فلفل و صغیر و دهم و جماع و ضیق انیسون نافع است و جزایش
یکد نیمه سیدل و پوست کوفته و یکد نیمه خشک کرده و کوفته است انیسون سیدل با و بان بکند و غایه
متقال تا جیل است متقال و در فلفل و ده متقال و وزن آن عسل بر شستند **در شربت** که در فلفل
است و در دهی بار و در پراخ و در مزاج از شربتش نیمه سیدل تا یکد دم سوزان فلفل شربت با تو به
پس چون کنند و فلفل سیاه و ده و در آن نیمه سیدل چون عسل بخور کنند و هر روز نیم متقال بکند
بعد از تفتیه بکند که از سی روز شش و سیدل و دهم و در سترخا و صغیر و قیبه را زایل کند و بارها
شده این شربت از جربات اختراع این صغیر است **در شربت** که در فلفل نافع است و علتها یسینه
و انیسون و دم زدن را و قوچ که اندرون آنها به باید و خون و دریم بر آمدن و آماس عضله های سینه
و عضله های دم زدن را و صاحب سینه و سیدل را و خداوند علتها می مانند و خشنای رحم و تهری
کشته رسو و در و در مغزهای از هر دهی جا و در آن زهر و در از باز و در و جزایش شربت جزو شربت است
شربت او قیبه مزاجش گرم است و یکد نیمه سیدل و در ده و در نیمه سیدل و شش تا هفت سال زمان
او در کس بعد از ششماه شربتش مقدار با قلا و در مارا اصل و سلس البول و در سیدل و در سلس البول
قند چند بیدستر انیسون فلفل سیاه و در فلفل نیمه سیدل یکد یکد و قیبه عسل یکد قطار با و در اصل
بکند و در و در و در آن بسته شود **در شربت** که در فلفل و در جوارت ظاهر باشد و جزایش است و در آن
سیدل و در و در نیمه سیدل بکشتال با اللبلاب یا کاسه و غنیمت و صغیر و غنیمت را و در ده
بکند و در نیمه سیدل و شستن فلاح از زهر بذر القضا و خیار و خرفه بکند یکد دم بذر کشت نک منقول که در دهم

و شکست در اول دروغ آن منع کند کلمات بر دو اتفاق عصاب را واقع میکند اما را چون
بر قیاس طلاق کنند بر آنکه اندر شهود را و ذکر را حکم میکردند و قیاس با چهار سال مان و در کس
بعد از شهادت شریک در تابستان میرود آن و مرطوب با زراعت شغال و در زمستان و در شغال درشت
سرمه را نیز مقرر یک مصلی شب که و یک مصلی و نیم نیز نه شیر را جذب کند انگاه دروغن کا و یک مصلی نیز نه
هم در خورد انکا و چهل یوش نند با غنوم آید و گویند دروغن را از آن بر گیرند و زنجبیل و فلفل و دروغن
و در چغندر کباب به جوز و زعفران و قورچا و خولجان بکند و در شغال زعفران بکشد و نیم و در سر و غن کل
با آن مخلوط کنند **در آب** و یک مصلی در باب مثله مرقوم شده اجزای این بغیر از سه و شیر و غن
و عسل و دوزده جزو است و زدنش بکند و ده و دم و قوت و شربت و افعال آن بدستور که گذشت
سیر نیم من شیر که و یک من نیز نه تا غر اسو و چهل مصلی چهار یک روغن کا و نه و نیمه یوش نند با غن شود
بیس و گویند و دواهای کوفته و چخته را بر آن افشانند و چون کنند و فلفل جوز و آب سبزه فلفل
قاصدین منطک بکشد کباب و در چغندر زنجبیل بکند و در دم خود خام زعفران بکشد غنوم
که نافع است بقی را و سردیها را دفع میکند و بغم خام را و قوت را زیاده میکند و زک را سریع و ضایع میکند
و تیر از اینست جو انان میخاید و غن است به در دوا را چون در زمستان بخورند اجزای این بغیر از سه
جزو است نه جزو کم است در اول درجه سیوم شکست در آخر بکند در نیم شریک بعد از شهادت و بعد از
بش خوردن می یک تغیر یک شب از روز در آب سیرین پنجید نند پس آب سیر نیم نیز نه تا آب سبزه شود
و نحو در هم روز در آب سبزه را صاف کنند و یک مصلی سیر مقرر را در آن آب نیز نه تا چخته شود انگاه سیر
انکا آنقدر که چهار انگشت بر بالا پس ایند یوش نند تا شیر را تمام جذب کند بعد از آن روغن بکشد
با آن یوش آن تا روغن نیز نصف شود و نام روغن پس نهند و دوا را بد آن برشند و در دهن و دوزده
فلفل و شغال زنجبیل و در شغال کمون که مانا خولجان بکشد و در فلفل خشمال انصاف نمایند
در آب که در و نمنا را رسود و در دوزده کم کند و سه و یک به جز او و دوزده جزو است بغیر از نیم شریک
نه جزو کم است در دوزده و در ربع شکست در اول درجه سیوم شریک بکند در دوا را در اصول

باب بادبان و کشتن فیصل سیاه و سفید همان قطره تسبیح ثقیب الدنیه و روح نهد
بخوانند که کشتن اینون غار قوما ابراهیم سداب جیاجی و می کوفته و فخته بکین بشند
بمنظور از این کند و رنگ و در و کسب نماید و اعصار اوقات دهد و جواهر را نگارد
و که کند و کوی سفید شود و عقل و فهم را زیاده کند و بهی و برص و بوی کبر و نوا صبر و قوی و کمال
و لغوه و غیره که تاریک چشم و نزول آبرو و کشتن و جیجی بر اند و در غایت جیجی نماید و ثقیب اوقات دهد
و نقطه آورد و دستها را نفع باشد و حفظ صحت نماید و هر علت که از احتیاط فاسد باشد و در بر جیجی
را زایل کند و اینکه گفته اند که آنکه که مداومت این میکند و اندک اندک از زیاده ازین عمر کرده
و عمار الدین مغرب گفته که من هشتاد و یک سال دیدم چهار صد و شصت سال عمر کردند پس میداریم از این
زمانه از کثرت احوال نفسی و طبعی هم کافی است اجزایش از ده و از آن هزار و پانصد و شصت
و سه نبات بوزن همه قدرش بر صباغ عا اربعی ده درم و نصف جز بود خیر و آب سیاه به
بندری که یکدم غافله بخورم نصف دو درم و در نصف چهارده و درم و نیم میل شست آبیدش از ده
بیدر دو درم اند شصت و چهار درم تا خورده و بیدر یکدم از ده و بیدر یکدم شست و نیم جز
سه و شش از ده و شصت و ده و درم و باید کشید و درق آن می کشند چون کشند
نمی را زیاده کند و قوت جماعت بدید و نصف کرده و معد و نصف ششها را زایل شود
اجزایش ده از ده جزو است و کشتن مابین سال زمان او که پس بعد از چهل روز شست و درم
تسبیح قرمز و نصف و در چشمتا که دو و شغال اینون کشتن یک یک مثقال کمون که تا در مقلو
صفا نفع خشک بیدر نیم مثقال نصف یک مثقال با دو مثقال که طرز و باسل بر کشند
چهارده و سه البول را نفع باشد اجزا چهارده جزو است شست و درم تا سه درم و دو و نیم جزو
از خجیب بلان تسبیح اینون سیف از عفا و در چشمتا اسایون که قطره اسایون
بدرم و دو چهل و سه و درم نفع خشک بیدر نیم کوفته و فخته بعسل کف گرفته بکشند چون خطی
بکبر جیم و یک کس نون بنام پادشاهی و در خورند که شمس خطین بود و این دو را یافته بود و نفع

[illegible][illegible]

منقول

[illegible]

طوبی

مصفوفه شد تا بهیم بیاورند و در میان او و بهیم نه منقال ناردین و چهار منقال که از خانه بودیم **توبه**
توبه یعنی جهت و الله و نه منقال خوب است بخت منبر و مقوی و توفیق را و در آن و بهیم جهت
 و آن جهت امر من عباد و در وقت منبر بگو کردن رنگ رخ و تقه به با هم و تفریح و رفیع و جنت
 سوداوی نافع است و خایست چهل است و توشن بهفت سال نیز بنس و دوم حقیقه الشعلت
 و از چنبره خبیل که شش منقال کبابه و فلفل در فلفل یک منقال مغز به و دوم نیرین و ناز خبیل
 و فندق مقشر یک و دو منقال از شش مقش که از آن الفه جمل احوال و تخم کرفش و هست و بیرون
 و رات و نیم و خیار و کلم و جویر تو زیدان جد و از چنبره کبابه و صغار تخم و بخت و بخت
 و دومین تخم کرم و مغز حب الفلفل و البان فلفل و البان فلفل و البان فلفل و البان فلفل و البان فلفل
 عا و قوی یک منقال غیر شش منک یک و دو منقال زعفران و ده منقال و رقی نقره و رقی طلا یک
 یک منقال و من اعرض شد و او به غسل کف گرفته و مثل او به بپوشد و او به بپوشد و او به بپوشد
 نافع باشد و در رسم دال معده و در دوا و لقطه دانسته شد **توبه** خداوند سرده کهن و در کینه
 و جگر و شش و معده و ران و نافع باشد و از نهی دم زدن و پاک کند و او را بر بول نماید و مطحون را
 و او را از جهت و در سینه و آلت دم زدن یکدم بپوشد و از غافله از جهت و در معده و جگر
 و سبزه باب کرم و چون شفا از جگر یا بپوشد و در و در میان است و نه سینه از جانب است و بخت
 سبزه پدید آید و سبب آن است که کوشه جگر از جای رفته باشد و علاجش آنست که نفس را سخت زد و کرد
 و قوت کند و خود را بچسباند که در دم بجای رود و در ساکن کرد و در این ترکیب را از جگر پس و از
 جود است و زدن شصت و دم منجس کرم است و در جود به شکست و یکدم به نیم فلفل و بخت
 زانچ و در کس بعد از دوا ماه شش و دوم **توبه** منقر است و نیم زعفران و سبیل سیخه و از چنبره
 و از شمعان یکدم یکدم قصبه زبره فلاح و از خاک البطم مقل از رقی یکدم و دوم و نیم مرصاف چاه
 و یکمین مصفوفه شد و مقل را بنزاع صاف و بپوشد جل کنند و موز منقر را بنزاع صاف و بپوشد
 پس بگویند و بهیم بپوشد **توبه** دیگر از جالیوس است و ظاهر آن هر دو ترکیب یک باشد و از آنکه اختلاف

اختلاف در او شده و درین نسخه از شمعان مصفوفه است و با عفا و جالیوس را امر من جگر بخت مفید و جنت
 قبل از دم جگر و تفریح سوز جگر و سبزه کشته و سرده کهنه و ضیق نفس را سود دهد و او را بر بول و جفت کند و مقصود
 جگر است و از جالیوس چون نیمه جالیوس را در هر یک بود این ترکیب را بخت خود بخورند و بپوشد
 هر چند معالجه خود بیکدم جهت تمام منقر یا فلفل آخر و دوم رفتن و شب در سبیل زبره خوابیدم و در خواب دیدم
 خضر میگوید که نه یا که ما بین و سطر است و بهام قطع کن چون قطع کردیم جهت یا فلفل و یکدم بپوشد
 جگر از این موافق تر در او نیست و میگوید که این بخت مرکب است زود و دوم یکدم بپوشد و بخت موافق
 جگر بپوشد و بخت که جگر قوت مرده و جعفری انداخته است و بعضی بعد از دوا به بپوشد و بخت میکند و پاک
 کنند و است و بعضی منقر را بپوشد می آورد و بعضی عفو است را باز میدارد و او را موز جگر سخت سودمند
 و زعفران عفو است را باز میدارد و است و بپوشد و بخت کنند و از چنبره سیخه و عفو است از جگر جگر
 بصلاح می آورد و معده را نافع میکند و در او میگوید که این ترکیب را بپوشد اما در چنبره سیخه قوی تر است و هر
 دو از سبیل و غیر آن قوی تر از مقل نرم کنند و بپوشد و بخت کنند و بخت و عسل البطم کشته
 و زدن جود است و از خود نیز بپوشد و معده و فلفل و خطوط و منقر و سکن او جاع بار و ده است نافع
 است و دم جگر را و اگر حار است بسیار بپوشد و بخت قدری در او فرزند منقل است بسیار کند
 جود است و زدن جود است و نیم منقال قوت بخال زمان و در کس بعد از چهل روز تا دوا
 نیز منقل یک منقال و نیم منقر است و نیم منقال زعفران یک منقال مقل فلفل و دو منقال و نیم در
 و منقال سیخه نیم منقال سبیل البطم و منقال از خود و منقال و نیم مرصاف صنیع البطم یکدم چاه
 عسل صافی شازده منقال صمغ زرد و شراب کهنه حل سازند یا در مثلث و زود و بهیم بپوشد
 در باب طریقل کدشت **توبه** که تو از جگر خوب است و از او جود است و زدن شصت
 دم منجس کرم است و خشک در آرد و در جود و در سال شش و نیم یکدم و نیم قصبه ده و نیم قصبه
 چاه و نیم بپوشد چون سازند و است و نافع است و خداوند صرع و فلاح و خفقا که ز سر و پای
 و نهی کهنه و در معده و نیم نفس فراق منقل را سود دهد و در و طعام را بکوار و از آن زود جود است و نیم

منفعت

نجم کوہی

[illegible][illegible]

[illegible]

درود باشد فایده دهد و باس نخ را سوختند اجزا است جزو است اوزان چهل و پنجم تریش دوم
پوست بنیده زرد کباب و بنیده آند و جب ارت و تخم شتره و کند نا بکند بدم نقل ده و دم نقل
باب کند نا حلقه در در و مار بدان بیا میزند و غسل بکند **چون** هرگاه خون از بوسه جاری باشد
سوودهد و کسر راج کند از معده و روده و سوود در و دم مقعد را جزا است اوزان هفتاد و پنجم
تریش دوم **من** بنیده کباب آند و جب ارت و دو جزا که است و ریحان بکند بدم نقل عباد و دم مار که
چلوخه آدینه را بدان بکشد **چون** **بمندی** معده را پاک کند و قی را باز در و خاصه و بقیه سوادی
و بقیه در و بقیه سوادی را از دل کند جزا است و زشت سر بکند بدم غسل کرم است و یکدیگر
و نج خبک در اول درجه سوود و قش و سه سال زمان او کس بعد از چهل و تریش سه و دم در
نبر کرم باشد بیاض مانند بنیده سیاه بنیده آند بنیده کباب اسطوخودوس بکند سه و دم زیتون چهاردم
نقطه و دم ایاچه فقا و غار قیون چهاردم بسنجین چون سازند **چون** که حفظ صحت میکند
بر وقت خا هندی است می کنند اجزا است جزو است و زشت هفت و نیم جش کرم است و در یکدیگر
خسک در و درجه و شش و شش و سال تریش پنجقال **من** جب القطم شدم متز با دم مقعد
زیخ یکدم بسنجین سازند **چون** فایده است بهت ضعف باه و ضعف شش و قوت جماعت اجزا
چهارده تریش کینقال **چون** جزو است و نقل سیاه است ان العصاره فیخ اوخ و بنجیل و از چش مصلی
خود زخوان بکند و متقال فاند کند بکند کینقال است و متقال مسک نیم متقال قند را در کلاب
حل کند و غسل بقدر حاجت بکند **چون** اسهال را نفع کند و تقویه قلب و اعصاب
کند و شفا ناید از معده و امعاء و باطن را جزا است و جزو است شریقی تا و دم **من** نور لوب بکند
تخم کاسن زرد و زرد و دم قمر جان و دم و نیم نقل و دو گشته قشره آند بکند بدم حقیق تخم حافض و زرد
جنر عصاره و زرد تخم کابوی زردی سرطان ندر لک مغول بکند و دم بهمنین صندلین
طبا تر کل مخلوط تخم خرفه مقو پوست آند و قی اس و جب آن بکند بدم زخوخ بدم زرد و زرد
بدم برب **چون** سازند **چون** که شش و قانون ذکر کرده و فرموده که منشط و مقو

قند و کلاب
هر کدام ده مثقال

[illegible]

در دم و نیم تخم کرم است و خشک در دو درجه و نیم شیرین است در دم و نیم و در طبابت تر به دردم
بکشد درم قاقچا گرسن ناخدا و زنجبیل نک بندی بکشد بکشد درم قنصل زرنب بکشد بکشد درم قنصل بکشد
عجب عطر و درم شک بطرز زعفران بکشد درم عسل و دوزن و نیم و دوزن که بکشد دوزن خشک
لجبت ستر خد زبان و کز فیک آن اجزایش بکشد چوبست شیرین چهار درم زرنب کرمانه
و قنصل و زنجبیل بکشد بکشد درم قنصل و در قنصل و در قنصل و در قنصل و در قنصل و در قنصل و در قنصل
و بکشد بکشد درم عسل و در عسل و در عسل و در عسل و در عسل و در عسل و در عسل و در عسل
و درون افکند اجزاست است و زرنب و درم شیرین مقدار یک درم زنجبیل و در عسل و در عسل و در عسل
و زنجبیل قنصل سد بزرگ کا به عطر بکشد چهار درم تر به موصوف است چهار درم قنصل بکشد
که موصوف را نافع باشد و در طرفی با زرنب و در طرفی با زرنب و در طرفی با زرنب و در طرفی با زرنب
بود اجزای چوبست و درم شیرین و درم شیرین و درم شیرین و درم شیرین و درم شیرین و درم شیرین
بکشد قنصل پوشت بنید کا به و بید و آمد عطر کشته خشک اسطوخودوس بکشد درم عود خام
و زنجبیل صحر عسل بلور بکشد درم عسل صافی به وزن او و به عسل و بکشد کافور و قنصل و درم
چوبست و درم شیرین و درم شیرین و درم شیرین و درم شیرین و درم شیرین و درم شیرین
بکشد بکشد اول قاقچا و با سوزن قنصل اسطوخودوس بکشد عطر شیرین بکشد درم عسل
بکشد عسل و درم عسل و درم عسل و درم عسل و درم عسل و درم عسل و درم عسل و درم عسل
که نافع بود و معده را که طعام قبول نکند و فواق امتلا و سودا معده و دوا جاح معده را بغایت نافع است
اجزای چوبست و درم شیرین و درم شیرین و درم شیرین و درم شیرین و درم شیرین و درم شیرین
بکشد قنصل عطر بید ستر قنصل سبیل الطیب قنصل سبیل طاهر و در قنصل و در قنصل و در قنصل
و درم قنصل و درم قنصل و درم قنصل و درم قنصل و درم قنصل و درم قنصل و درم قنصل و درم قنصل
و اجزای کوفته و چینه را به آن بکشد و با مینج بکشد که سرفه کننده و ضیق النفس نافع
باشد و آرد و آلت دم زدن را صافی کند و در معده و قنصل و در معده و قنصل و در معده و قنصل

[illegible][illegible]

مره صفرا و رطوبات معده را بر او و اجزای است غمگین شدیم که بویست و ریم رخ خیا
پا زده و دم لک بندی و دو دم سنجین قندی عیس و دو دم که معده را از رطوبات لایح پاک
کند و اجزای جود است قیح افرو کردیم و جزو افرو کردیم تخم ترب به و دم عجم را کوفته با چاه و دم بکم
پوشند و معده را از ریم پاک کند و جزو افرو کردیم و دو دم سنجین قندی عیس و دو دم که معده را از رطوبات لایح پاک
تخم حمل و شبت و ترب و اصل السوس بکند و دو دم اجزای نیم کوفته در یکرطل آب جوشانند و به
رند آبد صافی کرده و هر دو بوره را کوفته بابت و دم سنجین عیس پوشند و دیگر که همان عمل کند
اجزای شبت و اصل السوس تخم ترب و شبت بکند و معده را بستر جوشانند و صاف نموده
و پا زده و دم سنجین عیس و بکند و دم لک بیا شاند که معده را از صفرا پاک کند و وجود در اجزای
مواقف باشد جزو افرو کردیم و آب که و کک بکند و صمغ افرو کردیم طعام یکدم و دیگر که
معده را از صفرا و حراری پاک کند آب گرم نیمرطل سنجین قندی و دو قیحه یک طعام و دو دم
که من معده و بخارات از بدن جدا کند و در او که سبب و دفع بخارات باشد و طرفی باشد
و معده را پاک کند و اجزای چهار است خوب شبت و دیگر آن بکند و دو دم و دره رطل آب جوشانند
نایک رطل با ند صافی کنند و قدری لک بپزند و عسل را مخلوط کرده و قند بیا شاند و هر دو قیحه بپزند
و در مرغ و دکنند که بد با معده پاک شود و وقت و آنه مغز فلس خیار سبزه میقی قویست بجا بدست
و الله اعلم **بسم** بکسر میم و فتح لام شده و فاکسه کم و فتح میم آن کاج و کوبند آن سنگ
بفتح میم و سکون لام و ضم نو قاف و سکون و او و قاف و مشق است از آن بفرسایم میخ
شده و جوب کرده شده بفتح میم و کسر لام و سکون قاف کاج و آنان بجایست بخت
آنچه اخراج اخلاط غلیظ کند از عروق و معده و دماغ و حصاب را بطریق سهل خوانند چنانچه دانسته
شده و آنچه از معده و دماغ اخراج نماید بین کوبند و در بین نفخ اخلاط و درینست بکسر میم
که در آن شرط دانسته اند چنانچه اخراج نفوس می کنند که در معده و دماغ شبت کرده است و
و تشنگی عاق نمیرسد که خلط لطیف را بر اند که آن غذای بدنست و سهل قبل از نفخ اخراج خلط

اخلاط لطیف به زمینها که با خون و روح آمیخته است پس در سهل نفخ اخلاط غلیظ و جیت
که اندیش و بوی و صفرا و رطوبات و درین قیحه بپزند و درین قیحه بپزند و درین قیحه بپزند و درین قیحه بپزند
چنانچه دانسته اند و درین قیحه بپزند و درین قیحه بپزند و درین قیحه بپزند و درین قیحه بپزند
که تیر و جیت و صفرا و رطوبات و درین قیحه بپزند و درین قیحه بپزند و درین قیحه بپزند و درین قیحه بپزند
مشقال غلب الشلب و تخم کاسر بکوفته و کل نموده و در یک کاسه و نیم آب جوشانند
و به نیم صافی کنند و درین قیحه بپزند و درین قیحه بپزند و درین قیحه بپزند و درین قیحه بپزند
بیا شاند که قیحه بپزند و درین قیحه بپزند و درین قیحه بپزند و درین قیحه بپزند
بین بکسر میم و فتح لام شده و فاکسه کم و فتح میم آن کاج و کوبند آن سنگ
بفتح میم و سکون لام و ضم نو قاف و سکون و او و قاف و مشق است از آن بفرسایم میخ
شده و جوب کرده شده بفتح میم و کسر لام و سکون قاف کاج و آنان بجایست بخت
آنچه اخراج اخلاط غلیظ کند از عروق و معده و دماغ و حصاب را بطریق سهل خوانند چنانچه دانسته
شده و آنچه از معده و دماغ اخراج نماید بین کوبند و در بین نفخ اخلاط و درینست بکسر میم
که در آن شرط دانسته اند چنانچه اخراج نفوس می کنند که در معده و دماغ شبت کرده است و
و تشنگی عاق نمیرسد که خلط لطیف را بر اند که آن غذای بدنست و سهل قبل از نفخ اخراج خلط

پذیرمیکد و در هر یک در مکانش گفته شده است که چون بر قصبه مالند باعث لذت طریقی
که در کتب کباب چنانست و در دهان گیرند آبش را بر قصبه مکرر مالند و اگر که موجب لذت
فعل و مفعول شود و فلفل از حبیب و محمود و عسل مالند و دیگر که همان نفع دهد جز اینست
است که کباب به عاف و قریب از حبیب صبح به صبح و کثیرا با نوبه باز هر روز مالین سه چهار مرتبه
و زهره مالین سیاه و بنمای چون دوسه مرتبه مالند و خشک کنند انگاه بجامع کنند
فایده دهد و دیگر که همان منفعت دهد و نیز منقر زهره که با پیاز زکس عاف و قریب
پیش از جامع بر قصبه مالند که هر دو بسیار متولد شوند و جز اینست که در چنانست
عاف و قریب بکند و مثقال مشک بهتر قدری کوفته و بخته و چون بجامع رسیده بصل حبیب
حباب بر سر کنند و وقت حاجت قدری از آن بلعاب دهان بزرگ مالند و دیگر که بوسه
آدمه با یک یک پس بند و بر دهن با سیم آویزند و وقت حاجت قدری بر قصبه مالند و بکند
فلفل را چون بصل بپزند و با لذت بسیار دهد که زن را عاتیق و فریفته و در کوفت
بکند و دل بد را خشک کنند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
آن مرد شود و دیگر که در آبام برنج و در بند و ستان بر روی یک پند
بسیار کوچک و چون فلفل موی سرخ دارد و در دهن کاف و بپایان کنند چنانچه در دهن بکند و زود
و پیش از جامع اند که بزرگ مالند و دیگر که زن فریفته مفتون مرد کرد و در دهن
که در وقت شام که در دهن بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
کنند و با بد موی از همان زن باشد و زهره غراب بسیار با بصل مخلوط نموده مالند همان
عمل کنند و دیگر که همان فایده دهد و سیاه از عروان کاف و با زهره کادی بشیره و ق
چون کامل رسیده بزرگ مالند که لذت نام آورد و عاف و قریب از حبیب و در چنانست
کوفته و بخته و در آن که اندک صبح در آن حل نموده بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
در دهان گیرند و چون حل شود مالند و دیگر که زن را بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند

طرز بسیار نرم بود و با بصل مالند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
در نعل چون نعل فلفل است و ظاهر آنکه کباب باشد و چون نعل از جمله او و به چشم و جزو عظم
اغذیه است و بعضی طالع جوهر تفسیر از کتب دیگر که در نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل
از کتب دیگر که در نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل نعل
فلفل مبین بکند و در آن مالند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
که بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
بر جهت خشک و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
نعل که دوسه بار تفسیر کرده بوق و این بکشد و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
در نعل بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
و کثر آن بسیار و در نعل مالند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
با کمال سبب و جرب بسیار و در نعل مالند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
و در نعل مالند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
بر طرف شود و که در نعل مالند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
و در نعل مالند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
تا حد شود و بکند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
از آن آب فراخ را بعد از تصفیه چندین مرتبه انگاه بر نعل مالند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
از نعلهای حمام بپزند و چون سخی کنند با آب سرد و نعل مالند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
و بعد از تفسیر بار دهن کل بشرط دوم یعنی در نعل مالند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
ساز و قسم دیگر است که در میان سبب و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
از آن مشامه میشود و در نعل مالند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
می آید و در نعل مالند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند

رس

که هست و شک در دو وجه چهارم و مخفی و گوید شرب قبر طراز آن که هفت بار در آب حل شود
بجود علقه صافی کرده و عقد نموده یا سبب استم و قاطع بغم و رفع فربا بوس
الصلح و مقور معده است و طلای آن را بل کنند گوشت زیاده و زخمها و نایل و بقی و در ص
نست و همچنین مزبل آنرا در رفع بیاض جسم حیوانات **در نافع است** ما بخوبیا و ما نیا و خرم
و نه نراض سودا را و مقور دل و رافع بجم و غم و لوجش و نجارات غلبه و اکتال آن را بل
میکنند ساق و زرد و معده و بیاض و قروح و رخیق و کرا و چون در دورست زرد بر طرف می کنند
الک و قروح و عینه و جراحات جسته زرد را و بسیار مفرح و مقور قلب و معده و جک است **من**
خوب که در فیر و زج مذکور است استحباب بل آن نمایند **در** زرد و دیه قلبیه شربغه و زردیت
در احوال بطور محلول و نافع است هیچ ادراف و ماخ و اعصاب را چون قرطس و ما نیا و فایح
و شنبه و کافور و بدن را و زج هیچ ادراف و بر میگرداند و لیس و صحت و قوت میدهد و ماخ و
مکدر و زردین میب و زردین را و قروح میب و دل را و بر طرف می کنند غشی و خفقان و شک
میکنند زطوبات فاسده و دوش می کنند و در ادراف باشند از آن چون مفصل و جمیات
منظا و در وقت و هر دم و اوق شیخه و زبول را با شهاب طبعه مناسب و صحت مرخشد مستع را و مفود
لقابت می کنند خشک کرده و نموده و نمیکند و چرون مر و در و عافا و طوبت است و زیاده
میکنند از او کافور و میداد و قوی را و میا و زاید شیر و منرا و پا و زهر خشک است چون شاد زرد
روز است و المجد از تفتیق بخورند و زرد و زرد و جبه و همچنین صبح و نقیسه و او باخ مفصل را سود
میده و حفظ می کنند چنین را در سقوط و افات باذن الله و جل شربش ناکث درم بار الله
باباب لسان الشوری که بزند لود لود بکه و در شیشه کنند و آنقدر سه که مفرط که چهار انگشت از بالا
بگذرد و بنهند بر خاکستر گرم چند روز تا جل شود و اگر به جل نشود آنچه محلول است و طرف دیگر بپزند
و باز با آنقدر سه که بران بپزند و بر خاکستر گرم مر نهند تا بقیه آن نیز جل شود و آنکه همه را جمع کنند
و یکجا مذ بقرع و بقیق یا یکجا خل مفرط پس بنویند آنچه در زیر قرح مانده است چندین مرتبه چنانچه مطلقا

روز منصف باید داد و نیم فاسد بخت کرد و زیرا که بخت روز منصف می باید جز آن مؤثر منصف و از ده
دانه بادیان بکوب و دوم یا نیون اصل السوس به دم شکا حرو و دم بر سیاه و شان
چندم زخیر زد و بخورم کل سرخ به دم کلفت بختدم و بختقال بختین بعضی زمانه میکنند
سودا در پا زده روز منصف می باید و بعد از پا زده روز منصف بختدم که
از منصف فروزیت و هر چند بهتر زده شود بهتر است سیستان است دانه غناب دانه
دانه کا و زبان بادرنجویه اسطوخودوس بر سیاه و بادیان شاهانه بکوب و دم اصل السوس
خلک به دم بختد بکلفت یا زنجبین شیرین کنند آلات صدر و معال را نافع باشد
غناب سیستان بکوب چهارده دانه تخم خنجر و خبازی و کل بختد و کل بختد و دم
اصل السوس بختقال بر سیاه و شان کف بادیان بکوبم که نافع است بختدم و سودا را تخم
کفش و بادیان و نیون اصل السوس خود صلب بکوبم مؤثر منصف انجیر بکوب و دم کل
سرخ و خنجر و تخم خنجر بکوب به دم کزبه یا بس یک کف که التهاب سینه و ذات
الصدر و تنهای مجوفه و اورام ملتبه را نافع است سوم سفید را در روغن گل بکوبد از ده و آب
برگ که و خیار و آب برگ خرفه صاف کرده تقیه کنند و اگر ترطیب بیشتر فرو شود و حوض
روغن گل روغن بختد و آب برگ بید و برگ خبازی تقیه نمایند که در دم
معدده و جگر را چون از حرارت است سودا دهد و منددین ورق کل سرخ بکوب چهاردم کل
بخورم و غفران و دوم کافور بخورم سوم سفید ده دم روغن گل نیمه طل اجار البغیر از کافور در آب
چند پس صاف نموده با موم و روغن مخلوط کرده بچشانند و آب برود انگاه کافور را سبیده بود
و در آوردن در آن بریندیس باید چون مریم شود و دم روغن که بدن را فربه و با صفا و طراوت
دارد چون بکوبد باندید بدو در خطای بکوب سبیده بخورنجان خود صلب و موی کافور
بکوب به دم پیوسته و روغن پنبه و ده بکوبه دم به ستور است که بدن را نرم
و خوشبو و با طراوت دارد و روغن گل بختد با دم و ذنبق و زکس و از قمر بکوبه و دم

ده دم موم سفید و پیوسته و روغن دانه و مسکه میش و روغن پنبه دانه بکوب بخورم و آب
خطب است و دم و در هم بیا میرند و پیوسته و بخورم مسکه سوده و یکدم خنجر با آن در آخر و اصل
سازند موم روغن که بوسه و شفاق مقدر از روغن کند با لیدن و از خنجر و روغن که
شتر و روغن خسته زرد و الو و مغزاق کا و پیوسته و روغن کرات بکوب و با هم بکوبد از ده موم
روغن که تر قیدن است و پاراک از سر ما باشد نافع باشد من آب برگ کلم و آب برگ کلم
بکوب و کوبه موم سفید و پیوسته و ده و روغن با بونه و دانه بکوب یک استار با هم بیا میرند و دست
و پارا در آن چوب سازند موم روغن که خشک است و پارا بر طرف سازد و من آب خطی
و حله و کتان و آب برگ ساق بکوبیم من پیوسته و روغن و روغن بادرم و کد و بکوبه و کوبه
تس ملایم بچشانند با موم ابد که مقطر خواهد شد و کلاب قدر و اصل سازند موم و روغن
که خردن و مالیدن در سینه خشکی سینه و کرفک آواز را نافع است و روغن بختد با دم مسکه
میش و غناب خطب و حله و دانه و آب کلم و سکنجبین و پیوسته و روغن که خورن
و مالیدن آن تحلیل و تبیین اورام صلب کنند که در طاهر و باطن است و چوب آن چهارده خور
است و حله با بونه بوی مادران آذوقه گنان خطب غایت زرد و کد و وضع حله بکوبه و کوبه
جموعه را بکوبه کده و در و در طل آب و نیمه طل روغن کجده و پا زده و دم روغن بید و نیمه طل
اجار البغیر بچشانند تا آهارفته روغن بماند پس موم سه و دم پیوسته بط و روغن دانه بکوبه و دم
در آن حل کنند و آب بماند موم شود و روغن که ریش خشک بیشتر سودا دارد و اجار
شش جزو است و روغنای تر پیوسته با پیوسته و مغزاق کا و موم زرد و قدر و اصل با هم
بکوبد از ده موم روغن که شفاق لب را زایل سازد بعد از آنکه هر شب تان و مقدر از روغن
بختد نهین کده و بختد از هر خشک آرد و هر پیوسته کنند اجار شش جزو است و پیوسته و روغن
خانگی روغن ماز و سفید اب ملق نشسته کثیرا مای زنج اجار پیوسته و موی بختد روغن
گل بکوب کنند و روغن که شفاق و در شتر که در دست و با بختد نافع بود و اجار

پنج جزو است **م** که از ذراتی ترکیب میگردد و در آب شلیم جوشیده ده درم روغن
با درم سرد درم **موم روغن** که فایده دیش را از ایل سازد و جاذب است **م** روغن **سوسن**
روغن قطره روغن و قیون بکده درم موم در روغن میند بید درم موم و میند در روغن
بکده از نه و چند قطره بکده درم کوفته و چغندر در آن بیا میند **موم** و **سوسن** و دیگر که همان **م**
و از درج پنج جزو است **م** مقل چند بیست میند سبزه و پیله بطور روغن را از قریب **موم** و **سوسن**
که هر یک که در دل و معده ساکن گردند **م** موم سفید و او قیون روغن کل روغن بقیه بکده و
او قیون و بریزند بر آن کباب و آب برک حر العالم و آب خرفه و خمر و آب کشیده تازه و گاش
تر و تر شیب کنند **موم** و **سوسن** و لفظ یونانی است بجز خافط الاجاب و چون در قدیم رسیده بود
اموات حکما و پادشاهان و اهل دول را بومیا به آورد و در قبر میگذاشتند تا از ایت بود
ایشان رسد و تا قیامت جسم ایشان برقرار است و اجماع هم در ممر مرگند و جدا میکنند
از اجساد اموات و آنرا قبوری گویند و استعمال آن اصلا جائز نیست و در وقت شهادت
بومیا ای انسان در دو سرب آن بخت کورس و فساد بدن و در مریضی بسیار است اما
بومیا ای خالص است که از نو خور بهمان که در آب گویند و در فارسی دیش از این است و
مقل است بقل و لا و متعلق است بفرمان و در فارسی و هر ساله و بید و در ده و پانزده و شش
هم میرسد و متعلق است چنانست که بای می خور می کشند و آنکه بران میمانند و قیاس بخور دیش
میدهند و بعد از بستر می بیدند که صحیح و سالم است و معلوم نیست و که جل مکرر که است
و چون قدری برایش مانده نیز بران می چینه و باندک بسته می بندند و آنرا با یک درج با
و مومیا به بهتر است و در سراطیس و مود که بکده کوفته در کمران که دره را با بریزد و شق کنند
و آنکه مومیا به بران مانده اگر خالص است البت می باید و کرم است در اول درجه و خشک است
و دریم معوی و مفرج دل است و مقور عضا می بطرف طاهر و مجفف رطوبات و معین باده و
حافظ ارواح بدنه است و بسیار لطیف و صریح النفوذ و نافع فالج و لقوه و خسته و کز از و نمد و

در قریب

و نمد و شنج افواق و سموات مشرقیه و در معده و دوج الفوا و ضعف معده و خستنی
رحم و نفث الدم و جرح است مثلاً و سلس البول و ابتداء ای جرم و دود الفیل و نقل زمان
و کز بدن خوب است و شرب محمول آن در او بان نافع است شکر که عضا و جرح ریش
مفصل و کوفتنی و باره شدن عضل و اعصاب را و شربش بکمین خفقا از ایل کند و آب
کش سبز را نافع باشد و قطره شرب روغن کل که مذکور شد را بر طرف کند و آب مرزخوش
و امثال آن نفیقه و مرغ و آمزش و ماغی را نفیق کند و غرغره است با آب شاه توت خنق
و درم کله و لوزین را در نفع نماید و بار روغن کا و چون جل کنند که بدن خوب را سود دهد
و بار روغن زیتون یا زینق تقطیر البول و شرب مقفد و قد یوطر افاده دهد و میند
لگنت را بر طرف کند و با طبع صغره و با شرب تازه ریش نشانه را نافع باشد و بار روغن
یا ریش یا زکس و شرب آن چون بر قیون و پیش از آن با لند جماع را قوت دهد
و جمیع امراض بار و زنا را نفع میبخشد و در کزیدن مار و عقرب با شرب آب صرف و
جهت اسک کبول بطیخ قطرات لیون و فقاخ از خرد در ابتداء ای جرم و بر ص و در
الفیل مفت روز مواله با طبع آفتون و برای ریح کمنه در مطبوخ با و آورد و جهت
دخشا ق و رحم و مجموع علتهای که زنا را عارض کرد و آب ساق و جندی و با هر طریقی
با معادن و مناسب آن بنوشند و خاکی مومیا به بسیار است بهین قدر که گفتا
نمودیم و از جمله خایب آنرا آن است که اگر سوطه گوید که چون مومیا به را با پیله خاک غیر
نگهدارند و در کوسل صم ما در زاد قطره کنند و شرب در کوسل عظام تا بیدم
و در سایر امراض از بقرطاط تا بکده انگ و بدش فقر البیه و است **موم** و **سوسن** و **سوسن** و **سوسن**
و نفع و بار از ممد شده و نیک بچنه و کده اخته **موم** هر چه بدن را لاغر کند و بسیار
آن بسیار است چون کرسنک و شنگی و غلبان کشیدن بسیار و بر نهاده و خوردن
سبزها و اطعمه شور و قد بد زمان جو و در زن و نان خشک و کشت استغفار و ندرت

[illegible][illegible]

نافع است صفحه معدده و بطلان شهوت و دور و شکم و سبب و قروح و جراح
بکبر نه نفع کم بری را و خشک کنند و دمن آنرا که در بطن خیره و بر سر و زرد اند و گاه صافی کنند
و بر و زرد و **بیشتر آنرا** چون آنرا بر سر بپزند و در عصاره آنرا پخته و ناخت با نان برود و در قوی
کند و در بطن را و جمیع را و قوی معدده سخت را و در بول میکند نافع است اوجاع
معدده را بغیر تب و با شمع طعام بعد از غذا و نافع است از رطوبت بسیار معدده و قروح و جراح و نافع است
خشونت قبیله شش و کل خشک شش من و در خفا می بندند و در بطن قطعه خیره اندازند و بر بندند
و من طرف را و بعد از سه ماه صافی کنند و در طرف دیگر بزنند نافع است از بریه و بنور طبع
و ضعف و ضعف را و سخت میکنند و لثات را و کوسه را که از آن جگر آمد و آید قطره او و جگر عرق
میکند بر یک وجهه و شکم های نازک آنرا کوفته بر دهن این ثلاثه کیران خیره کنند و بپزند تا
باقی بماند کوز آن صافی کنند و کمند از آن نافع است از موادی که معدده می ریزد و
با معا و مشامه و منج میکند از نفث الدم و اندام مال قروح میکند چون بر آن ریزند و چون جاسوس کنند
در آن منج میکند مواد منقبه را که بر جم مرید و دو تنور و جم و شمع را زایل میکند شجره مطبوخ و جوب
نازک آنرا واجب نارس آنرا بستر و اس سازند بهانه ستر و همان فایده است
مسخن و ملطف و نافع است سرفه کنند را که بغیر تب باشد و در دمای سینه و پهلو و معض و
قروح که در شکم پیدا شود و در دوار و پاک میکنند و حبه سینه را و شش را و خشنای رحم را و که عماره او
نافع و گردیدن بوم را و میکند که عماره او در دوزخها چون بپزند قطران باب شیرین بپزند
و بالند و در هر جره بپزند و اس بپزند جره را از خیره مسخن و ملطف و جلا و منقرض است
است اوجاع معدده و شکم و جگر و سبزه و رحم را که بابت باشد و قروح که در عمق اعضا باشد و نافع
است سرفه و کم بضم و نفث و بول را و نفع است از آب دریا بشویند یا آب نمک نافع شود و آنکه آب شیرین
و و جیب که بر شش کیران خیره و او قیبه زفت بپوشند و بعد از آن رواری و در طرف کنند
مقوی معدده و ندر بول و معص کبد و کبش و نافع است بر قان و بطور بضم و بطلان

و بطلان شهوت طعام و ندر قدیم که مابین پهلو باشد و مجمل ریح و مخرج کرم و ملخ است و در و جیب
را و بسیار موافق است آنرا که در من کس میکند و چون بیشتر بخورد و قوی کند و استین رطل خیره
چهل و شش جره بپوشند ناخت با نان و گاه مسما و قطعه خیره و بکر رطل استین و جل نموده و در طرف کند
بگذارند و سرس را بکیم بسند چون متحکم شد صافی کنند و کمند از آن و بپزند و در بطن قطعه خیره رطل استین
و او قیبه معص و بپزند و در زرد و زرد بستان میکند از آن پس صافی میکنند و بپزند و در **بیشتر**
بهر آنست که از قبل فایده بکند از دوزخ رطل خیره بکر رطل کوفته و در خرقه نازک بسته و شش
در آن انداخته با کچره خیره و جمل روز پس صافی کنند و کمند از آن و بپزند و در بطن مجمل و مسخن
و نافع است شش و قان و متفاح و جم و سو و القینه و هر علت کنند که گاه باشد نفثش بیشتر است
مانند زرد و نفع آورند رطل رطوبات غلیظه و نفع است و نافع است از رطوبت های
پهلو و خیره و مسجین و معرو و عین را که با عا و قرحا و کچره بپزند و شش کیران خیره را بکر رطل
اسطوخودوس کنند نافع است از ارض با طرشا بکند با تخم آن و بپزند از آن در کمر
آن دو ورق خیره و هفت ماه پس صافی کنند و بپزند و در بطن نافع است معض و
سقوق و قروح و در دمای پهلو و جادای متحرک بدنه و در باضم طراغور و نیش چهار دم و در جها
اف ط خیره و خرقه کده سه ماه بپزند پس صافی کنند نافع است بدی بضم و بطلان
شهوت و بدی افعال اعصاب جاریه بر غیر مجری طبعی را و نافع است از رطوبت در مابین پهلو
و نزلات مستانه و ضرر زرد و جلد و بپزند بوم جاش را کوفته و بپخته و در شمر و خرقه کده در جره
کنند و بپوشند و کمند از آن **بیشتر** همان بپزند و همان فایده است و در دمای جاش و در **بیشتر**
نافع است در دمای معدده و بطلان شهوت و بر قانرا و ندر بول است نافع است
رجه را بستر و بپزند جاش است از **بیشتر** و بپزند و در دمای همان فایده است و در **بیشتر**
نافع است معدده و سینه را و ندر بول است بکند بپزند راسن خشک را بپزند و خرقه کوفته
در شش کیران خیره سه ماه بکند از آن پس صافی کنند که در دهن فلهطر کوبند نافع

فستق مزخوش بطوخ و دوس شکر شح عصف جده خشک اهل نظر اسالیون تخم خنبل خورش
کافور و دارچین سکن بود و نه دستور نطول کنند و اگر مجموع یافت نشد بعضی آن اکتفا نمایند
که تربیب اعضا و رفع بخواب و صداع جاده کنند بقیه یک پیم خبازی از جو خیار تازه
کدوی تازه در آب پیزند تا غلیظ شود و اگر دو گانه عصاره آن را در آب آتشینه باب آن عصاره بشویند و نقل
بماند حیف ایند چنانچه سبب آن کاکوتی نام سبب بوی آن قطویون بود و شتی مسک خرمق و معتدل
اگر این را با آب رطل مودتر کل مرغ ماز هر کدام قدری کوفته بچونش و در آن نشیند
چنانچه است بقیه تخم کاهو یک خیم پوست خنبل کل مرغ و مینو و ترانه کدو و سرکه با بونه بکند و ام
کافور خیم و در چمن آب جوشانند تا به نیمه آید و سرکه را با آن در آن و سرکه کم بر سر بزنند
دیگر که سرکه کم را سود دارد بقیه و مینو و بکند و دوم با بونه بکند و در آب جوشانند و سرکه را
بسته دارند که بخار آن بر نیاید و چون بخت شود بکند و در چمن و بنهند تا جودت و بی رگتر شود و سرکه
و پیش روی چهار روز تا بقیه به مرغ و فیض بر آید و آن از با قدری روغن گل آمیخته اندک اندک
سر بزنند که سرکه صفا و بر آن مرغ باسد و خواب آور و خشک و مرغ را از ریل باز و بقیه
برک کاهو و کسیر سبز و معتدل و پوست خنبل و برگ سوز و با بونه بکند و با طبع که کوفته جو
بر سر بزنند که سرکه و اقسام با لیمو یا سوز و معتدل و در آب جوشانند بقیه مینو و
کل خطر شایع کنگ جو برگ بید کل سرخ برگ کاهو با بونه برگ سوز و برگ عیب العیب بکند و کف
بر سر بزنند و با بونه بکند و بقیه آبش را اندک بر سر بزنند و نطول که سنگ کدو و مشابه را بر
آور و بول بر انداخته و معتدل با بونه کل سرخ اکلیل خطر فید خشک بکند و دوم پوست
خوبه خشک بر سیاهوشان حب القلی بکند و معتدل اصل السوس شنان بخ بادیان بکند و
کافور و جله بکند چهارم بقیه و در بنام بکند و دوم دو و برگ مینو بکند و دوم در ده من آب جوشانند
تا به نیمه آید و در آن نشیند و چون بر آید قطره روغن عقیق و در مینو بکند و دیگر که بکند
نعل کند از او و زده جوش با بونه کل سرخ اکلیل خطر خشک بکند و دوم جله بادیان

با دیان خام سداب بکند و دوم شبت مزخوش خبازی بر سیاهوشان بکند چهارم پوست بستر
محمل و در بنام با خانه دیگر که همان عمل کند و بسیار قوی الفل و سرکه الاثر است و چنانچه
جوش است با بونه و زده ترک نام مزخوش برگ کلم سرکه کبوتر به را جوشانده و در آن نشیند
و نقل از ابر خانه و نامی و جاده نامی بکند و دیگر که همان نفع کند از چهارم و جوش است و زده
ترکه ورق ترب و شبت و سداب و قودنه و در بنام و سبیل و مزخوش و نام و مینو و سبیل و با بونه
و شبت و کلم بکند مزخوش نام نام شود و در آب آن نشیند و نقل از ابر خانه و سداب از زده
دیگر که همان فایده بخشد از زده جوش است بر سیاهوشان خطر خشک برگ ترب و نقل و کلم و
خبازی و برگ سبیل و شبت و بوی مادران علی اسم نطول با زده که صداع با روبر طرف
از جوش است با بونه اکلیل الک نام مزخوش صخره ورق غار بنام با بونه جوشانند سر
بخار آن در زده و آبهار در آفتاب کده سیر کم کم بر سر بزنند که صداع جاده را از ریل کند و بخار
را طرف سازد از جاده جوش است بقیه جو بکوب بذر قطونا و خرفه و پوست خنبل و کل خشک
در بنام خطر و کدو و کاهو و برگ بید و کل سرخ با بونه که صداع بکند و رطل با بونه جوشانند
شبت جوش است با بونه اکلیل الک برگ کف تخم بادیان و زیره و مزخوش و صخره شبت
جوشانده بر سر عمل نمایند که صداع سودا و بر سودا و در جوش است بقیه مینو و کاهو
اکلیل با بونه سوس کنگوش و جوش و نقل جوشانده دستور محمول دارند که کراخ کوش که از
عقب سبیل افتد و سبب آن بخارات با سده و در او جاده جوش است با بونه اکلیل الک قبضه بکند
و دوم نام مزخوش از جوش است بخ بادیان دیگر و کل سرخ بکند و دوم در ده من آب جوشانند با
من آید پس بر کوش را بخار آن دارند و بر سر بزنند و دستور که می کنند با صحت و سرکه را که
محافظت چنین کند از جوش است کل مرغ بکند و کدو از جاده بکند و دوم برگ سوز و چهارم
شب با بونه است از ماز و بکند و دوم بکوب با خنجر جوشانند آبش را بونه آید پس نطول از زده
که مینو و زده و نامی با بونه جوشانند و در بنام جوش است بکند و دوم جوش است

چون چخته شود و آب آن را بکباب مسج نموده آتش بر دارند
بعضی نیم جلت نمواند بقیه مجموع
آن از زرده سفید و شیر خشیان و لوب و عطر و جفت بول و ف و آواز و خونت شش و آنچه از خلط
سوخه حادث شود و درون مذاباج جیره باه را بر آئینه و با کز سره را بر و با تخم کنگار و بقیه نفس را و بهر سبب
آورد و اگر نشاء بخزند با نمک و کند رو غر زوت و با دم لاجون جب را قطع کند و با طباشیر و کبریا خون را
ببند و هیچ و کث و کد حوق را ببند و و شفا دهد و این همه منافع در نیم پرشت است آفت که در آب جوش
انور زده و عدد مرتبه افند بگویند و باز فرو آورند و با آب سرده و زنده زنده و بهر مرتبه بگویند و این قول جالبیست
است یا و آب نیم پرشت نموده در روغن زیت بریان سازند و با صغره و فلفل و در این چیز خورند و بریان کردن
در خاکستر است و به سیرج عجین و به سیر نیم پرشت و به سیرم است و سفید غذا و محدث سنگ شده و اگر دوست
است مصحح سنگ عجین است و قدر شربش را بچند و شش عدد است و زمینها را سفید تر از آن کند که مضر است و موله
سسته و به سیرم عدد و تیر و دوت است و باقی منافع مفاد آن در باب موجوده ذکر است **باب الف و ج**
بفتح و او و سکون جیم و راخت اول و بفتح و او و ضم جیم و سکون و او و راخت نافع دارد و
را گویند که در دمان بیمار با طفل ریزند و در وقتیکه عاخر باشد از خوردن آن چون مضر و مضروب
و اطفال که اتم اصبیا را نافع باشد اجواب جزو است شربش ضعیف از به سیره و در بزرگتره
برداشت طبیعت صغره کمون که مانده میدنند و شیر مادرش حل کرده بگویند ریزند که سرفه
اطفال را نافع باشد جزو است شربش **باب الف و ج** ضعیف و باقی منافع مذکور است و باقی منافع
باید هم در دمان عسل سی دوم و روغن بادام عیدم فایده را عسل بکند و زنده و خوش اند و صاف کنند و بر روغن
بادام مخروب سازند **باب الف و ج** و دیگر که مان فایده و در **باب الف و ج** عسل بکند و زنده و خوش اند و صاف کنند و بر روغن
زنده و در **باب الف و ج** که سرفه خشک اطفال را سده و در **باب الف و ج** و با قه و آراشیر کم کرده و جود
سازند که سرفه خشک و تر را که در حیوانی عسل بهم میرسد و عام میشود و بهر به شربت میکند که قوی
و ضعیف مر آرد و باعث بولک اطفال و بزرگان نیز میشود و عسل سیاه سرفه گویند نفع کند و چون سه روز
بخوشند انوار معال را نافع نماید و در اطفال خست و کث و مخرج و سن محول و در **باب الف و ج** اصل اوس

اصل البوس مقشر و متقال سبستان سی وانه کوکنا ریگدم نشسته دودرم زنجبیل یکدم فایند سحر
دودرم هر سه دارا کوفته در بندرطل آب پخت نمائید پترطل آب معاف کنند و فایند و نشسته دودرم
ان که دودرم و پتر و زنجبیل را با بید و بران ریخته حل کنند و که ماکم چون قوی و بنوشند و کوکنا را
در خمر خالص را چون در کام ایشان مالند چند مرتبه خوب است و اصل نباتات با بید و سدر گشته سال حل کنند
و در چشم کوفته را چون خشک کنند و نباتات با بید و انقدر که به بکشت و را بید و بنوشند سال بسود و دهد
کوکنا بخل خالص سال فایده کند که مروج را بهوش آورد و چند بید سر و جنت هر دو را با یکدیگر
خفصا حل کنند و در جوشانند و در جوشانند و در جوشانند و در جوشانند و در جوشانند و در جوشانند
و معاف کرده کافور را در آن حل کرده به چند **دودرم** که مانع است غش را که بعد از استعمال پیدا شد **دودرم**
منگ و یک کوفته باب سوجن و در جوشانند و در جوشانند و در جوشانند و در جوشانند و در جوشانند
که دودرم را زایل کند و آن دودرم صلی است و در طبقه مخرج که بر موق عطرها که بر موق صفرا و کاه و زهر
جفن و بعضی که یک دودرم و در شکل مراد و الونش نیز مختلف است بعضی سرخ و بعضی سفید - پوست پسته حل
دودرم شاد رخ در مغلول دودرم و نیم دوزن خفیف پوست لیمو را مغرور سائیده و بشوخی ناکه کرده این در مغل
نمودی زایل کرده **دودرم** و در باب چشم در سیم جلیجین ذکر شده و همچنین **دودرم** و در باب دودرم و در باب
مر با نیزه کورند کفند که کوکنا بهایر سه سال رفع کند و پسر را رفع نماید بکیر بزرگ
حل کوکنا فند سفید دودرم بهم آمیخته چهل روز بسوزد کفند در آفتاب بنهند بفع و او و کسر را بجه
سکون نمائید و در آن لیمو کوشند و در دودرم و پسر کوشند و کوکنا **دودرم** و در دودرم و در دودرم و در دودرم
و در دودرم و در دودرم و در دودرم و در دودرم و در دودرم و در دودرم و در دودرم و در دودرم و در دودرم
کوشند که کوشد و او و خشک کرده با سبب نوشه و را حل بفع و او و کسر قاف و سکون نمائید و در دودرم
عین همه آب باران است بفع و او و کسر را در همه و سکون نمائید و در دودرم و در دودرم و در دودرم
و سکون و در دودرم و در دودرم و در دودرم و در دودرم و در دودرم و در دودرم و در دودرم و در دودرم و در دودرم

بلخ بنیره قند یا کلاب در آخر او به داخل بخون میکنند و تخم کل که زرد و مانند عبارت است از آن زردیها
که در میان کل است آنرا کوفته در سایه خشک میکنند و در طبخه محفوفه محفوظ میمانند و وقت حاجت استعمال میکنند
و باید و دود را با هم گویند که لبوب را و جز بود اسباسبه را با هم اگر بگویند بعضی اطباء را و غیره نیز و در دیگر
قطعا جایز نیست و در تصفیه ترنجبین هر بلخ نماید بکه اول با یکم چلند و خارشاک آنرا کوفته بکشانند و با شکر
بکند از دانه اجازت در آن بنه نشیند صاف کنند و بقوام آورند و غنیات را با قند و عسل کمی کرده و در یکسنگ طلا
با نقه پس قلع و اراده بقوام آورند و در ظرفی طلا با نقه پخته کنند و بعد از دوسه روز با یکماه بیشتر و بعضی کمتر گفته
در روز سر ظرف را با میکند تا بخاران بر آید و بعد از آن بچشم بسته در آنجا جوشانند و بعد از دوماه بر آورند و در
اتفاق مجبور اطباء است اما در حالت ضرورت جایز است هرگاه ایمان رفته ترکیب حبیبی با قند و قوت مغز
از چهار سال پنج سال است و اگر در ظرفی حبیبی طلا با نقه بچشم کند از دانه و دوز دوسه سال بیشتر حکم میکند
و زمان آن در کس نیز حاجت افتاد و هر وقت که خواهند و آنرا چهل روز و اگر دوماه تا ششماه قدر بیشتر
از بعضی اندم با یکدم و از بعضی از آن دودم تا دو مثقال بدو دفعه دانه علم از بعضی متناخوب
با قوت ضعف قوت و خففات و در این سودا و راجون از حرارت باشد از این است بخ جودت به غیر رطب
و زلس نعمت و پنج دم و نیم خرس سرد است و خشک در او ابل درجه دوم شربش بمنفعال **فصل مقاصد**
چندیم طبائیر عصارة زرشک و لودر جان کل سرخ کل مخموم تخم کاسنی مغز تخم خیار و کدو و خشک کاه
بکند و دم خب اکا و کل بنفشه بنفشه جلا و در مغول عقیق که با کشته خشک پوست ربخ را بود چینی
خود دهند و یکدوم با قوت کافور یا چمر یکدوم مثقال از اینم مغز کیمثقال رب سبب و به و زار و
سردم شکر طرز و صد دم اجازا برستور معهود کوفته و پخته و ساییده بصل بقدر کفایت بپزند
دیگر از این است بخت جودت و زلس صد دم خرس سرد است و زلس در اول خشک و یکدوم زلس
شربش کیمثقال **فصل شمس** سفید طبائیر کل سرخ یکدوم و دم بذ الفنا و بذ القند و بذ البطح و کثیر
و عصارة زرشک و کل اینها و شربانه و آن را شور یکدوم نقه کیمثقال صندل سفید لودر و به کاه
یکدوم با و ریغوبه بهمنین و ریغ از اینم خام پوست پرورن بسته یکدوم و دم و تخم کاه و بهند بر یکدوم

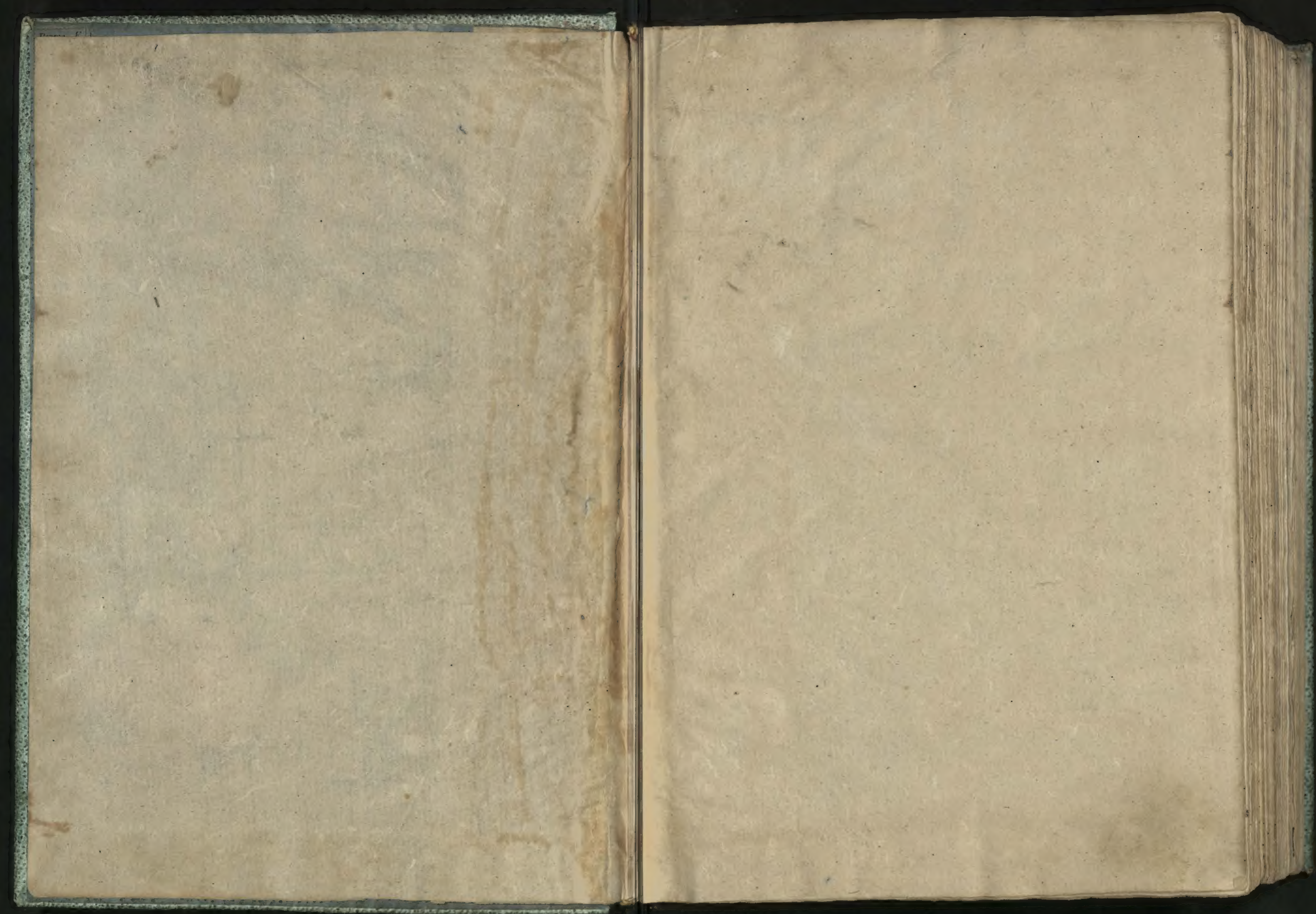
بمقتضای یافتن سرخ برج بمقتضای کوفه برنم مقام زعفران بودم شراب سبب برشد زعفران
بمقتضای یافتن سرخ برج بمقتضای کوفه برنم مقام زعفران بودم شراب سبب برشد زعفران
از حرارت و برودت شد جزو سبب یافتن زعفران بودم شراب سبب برشد زعفران
در سه برج درجه خشکیت قریب یکدیگر و نیم نوش هر که در طرف طلا با نقه با چنبر باشد و در ده
و اکثر در بلاد و در زمان او که در بغداد از شمشاد شربش بمقتضای تاد و شغال که در میان با در بخوبی بود
و خشک بهینین بکند بمقتضای در چنبر کثیر خشک طبایع کبر با بس و دهنند بر ایسم خام نود و یکصد و نیم
زعفران بمقتضای قرائن و نقل زینت بکند و درم زینبا در و برج مکه به درم طلا نقه یا قوت سرخ مشک
بکند نیم شغال که به فافه بکند و درم آله در شراب خوب بنده و خشک کرده درم به بست و درم کل سرخ
چندیم براده مسند سفید و درم او به درم زینب بنده و درم هر یک درم مسند سفید که درم به بست و درم کل سرخ
بلید که درم با و جلا که بقوم غسل به باید یکین و نیم باشد که باب سبب و کلاب بقوم او و درم به بست و درم کل سرخ
و به ان برشد کم تر از اول خایس نوزده جزو است و زینب بکند و درم و یکدیگر نیم
در چش کم است و خشک در و درجه و درم شربش و درم قوه و نقل در چنبر سبب الطیب و خشک
در و درم بکند و درم زینبا و کباب به فافه بکند و درم زینب بنده و درم طلا نقه یا قوت سرخ مشک
بکند بمقتضای غیر شربش بمقتضای شغال و درم طلا نقه یا قوت سرخ مشک بکند و درم طلا نقه یا قوت سرخ مشک
و درم او به درم کوفه و چنجه بعضی بلید و با بقدر کفایت برشد و درم او به درم کوفه و چنجه بعضی بلید و با بقدر کفایت برشد
و زینب نود و درم در چش کم است قریب بمقتضای درجه خشک و در اول و درم و نیم شربش بکند
پور و درم کبر با یکدیگر بسد یا قوت زمانه فعل الشرح جریب و حجر لاجور بکند و درم طلا نقه یا قوت سرخ مشک
جد و در زعفران ربوند چنبر بکند بمقتضای مسند لیلین بهین سفید خور و کاشنی و کافه در پنج شش سفید
لحم کاهو پوست خرچ بکند و درم آله مقصود کثیر خشک پوست بدون بسته غیر شربش و درم او به درم کوفه و چنجه بعضی بلید و با بقدر کفایت برشد
زینب میزد نه بمقتضای طبایع زینب کل سرخ بکند چهار درم در و درم طلا نقه یا قوت سرخ مشک بکند و درم طلا نقه یا قوت سرخ مشک
حق به مشک و کافه در پنج و کلاب مکه چاه و درم آسبب و آب به بکند بست و درم نهان که بمقتضای عرقهای مذکور

Handwritten text in Arabic script, likely a religious or historical document. The text is arranged in several lines within a rectangular frame.

MADEIRA
ADITARA

Handwritten text in Arabic script, continuing from the top section. The text is arranged in several lines within a rectangular frame.

Handwritten text in Arabic script, continuing from the top section. The text is arranged in several lines within a rectangular frame.

Per. 280 F.

13.

